

అక్షయం

చక్కటి కుటుంబం 56 పుస్తకం

అక్షయం-ఆమె-ఒక రహస్యం

ఆకునూరి మురళీకృష్ణ

డబ్బు... ఈ ప్రపంచంలో ఎన్నో సమస్యలని పరిష్కరించగలదు! ఎన్నో సమస్యలని...
 సృష్టించగలదు కూడా !!

కంప్యూటర్ కుండు కూర్చుని, కీబోర్డు మీద ఉంచిన అతడి చేతి వేళ్ళు చిన్న గాబణుకుతున్నాయి.
 ఏదో విషయం మీద అంతర్మధనం చెందుతున్నట్టుగా అతడి పెదవులని పళ్ళు నొక్కుతున్నాయి.
 చెయ్యాలా వద్దా అని ఆలోచిస్తూ గూగుల్లోని సెర్చార్లలో ఒణుకుతున్న చేతులతో ఒక

వాక్యాన్ని టైపు చేసాడు.

“హత్య చేసి సులువుగా తప్పించుకోవడం ఎలా?”

వాక్యం టైపు చేసి ఎంటర్ బటన్ నొక్కగానే తెర మీద ప్రత్యక్షమైన రకరకాల వెబ్సైట్ల నివివిధ టాబ్స్ ఓపెన్ చేసి చేసిన చదవడం మొదలు పెట్టిన అతడి గుండె కొట్టుకునే వేగం పెరిగింది. "

నీలో శారీరిక సంబంధం ఉన్న మనిషిని ఎప్పుడూ మర్డర్ చేయాలనుకోకు. చేసినా, ఆవ్యక్తికి వేరే ఇతర వ్యక్తులతో కూడా సంబంధాలుండేలా చూసుకో. ఆ ఇతర వ్యక్తులకి నీకన్నా నేర చరిత్ర ఉండాలన్న సంగతి గుర్తుంచుకో”

మొదటి వాక్యం చదవగానే ఆ సైట్లో ఉన్న సమాచారం ఆసక్తికరంగా అనిపించింది.

బ్రౌజర్లో మిగిలిన ట్యాబ్స్ ని మూసేసి ఒక సారి చుట్టుపక్కల చూసి, తిరిగి ఆ సైట్లోకి వెళ్తున్న సూచనలని చదవసాగాడు.

“మర్డర్ చేసేటప్పుడూ, శవాన్ని మాయం చేయడానికి వెళ్ళేటప్పుడూ సెల్ఫోన్ తీసుకువెళ్ళకు. అత్యవసరమైతే ఆ సెల్ఫోన్ ని క్యాష్ మెంటు ద్వారా ఒక బిజీ స్టోరులో తీసుకో (లేదా దొంగిలించిన సెల్ఫోన్ ని వాడు)

మర్డర్ చేసే సమయంలో పెనుగులాట జరిగితే శవంతాలూ కుగోళ్లని శుభ్రం చేయాలని మర్చిపోకు. శవాన్ని మాయం చేయాలనుకుంటే, ముక్కలు చేసి పారేయడం మంచి పద్ధతి”

భయంలో నోరు తడారిపోగా, ఒక్కసారి గుటక మింగి మళ్ళీ చదవడం మొదలు పెట్టాడు.

“శవాన్ని, హత్యాయుధాలని నదిలో పారేసేటప్పుడు ప్లాస్టిక్ వల్లు వాడకూడదు.

వాటిల్లో శవం కనిపించే అయ్యినప్పుడు వచ్చిన గ్యాస్పెరుకుని తొందరగా నీటిపైకి తేలే అవకాశం ఉంది.

ప్లాస్టిక్ వల్లు గ్వల్ల శవం కూడా తొందరగా పాడవదు. అది ప్రమాదకరం.

ప్లాస్టిక్ బ్యాగ్ న్నాగోను సంచలువాడడం మంచిది.

శవాన్ని కట్టిన బ్యాగుల మీద సూపర్ బజార్ల పేర్లు ఉండకుండా చూసుకోవాలి.

అలాంటి పేర్లు ఆధారంగా పోలీసుల ఇన్వెస్టిగేషన్సుల భంగం అవుతుంది.

శవాన్ని పాతిపెట్టేటప్పుడు సున్నపు రాళ్ళ నిదానితో ఉండేట్లు చూసుకోవాలి.

సున్నపు రాళ్ళు శవాన్ని తొందరగా డికంపోజ్ అయ్యేట్లు చేస్తాయి.

శవాన్ని మినిమం ఐదు అడుగులు లోతులో వున్న గోతిలో పాతిపెట్టాలి. లేకపోతే పోలీసు కుక్కలు వాసన పసిగట్టే అవకాశం ఉంది.

వీలైతే హత్యా ప్రదేశంలో ఆధారాలు దొరకకుండా తగలపెట్టడం మంచి పద్ధతి.

హత్యా ప్రదేశంలో నిప్పుపెట్టవలసి వచ్చినప్పుడు ఫర్నీచర్ని అంటించడం కన్నా

కర్టెన్ల నీ బెడ్డిట్ల నీ అంటించడం మంచిది. అవి తొందరగా అంటుకుంటాయి.

ఒకవేళ కారులో హత్య చేస్తే, కారుని తగలపెట్టడం మాత్రం అనుకున్నంత సులభం కాదు. దానికన్నా, నదిలోకి తోసెయ్యడం మంచిది”

అరచేతులకి పడుతున్న చెమటలని తుడుచుకుని తిరిగి చదవడం మొదలుపెట్టాడు.

“హత్య జరిగిన రోజు బలమైన ఎలిబీ ఉండేలా చూసుకోవడం అవసరం.

ఒకవేళ పోలీసులు అనుమానించినా కూర్గా ఉండడం అవసరం. అవసరమైతే

ఒక పెగ్గు వెయ్యడం ద్వారా ధైర్యం తెచ్చుకోవాలి.

పోలీసులని, డిటెక్టివ్లని తక్కువగా అంచనా వెయ్యకూడదు. హంతకుడు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉన్నా,

కేసుని ఎంతగా తప్పులో వపట్టించాలని ప్రయత్నించినా,

వాళ్ళ అనుమానం ఎలాగోలా నేరుగా అసలైన హంతకుడి మీద కేవలం ఉంది. వాళ్ళకుండే శక్తి అది.

అలా అనుమానం నీ మీదకి తిరగగానే ఖంగారు పడకూడదు.

పోలీసుల లైడిట్ కర్టెన్సులో ఫెయిలనా కూడా నువ్వు నీ ఆత్మ స్థైర్యాన్ని కోల్పోకూడదు.

వెయిలయినంతమాత్రాననువ్వుఓడిపోయినట్టుకాదు.

నువ్వునెర్వెన్ అవడంవల్లవెయిలయ్యావని వాదించాలి.

ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూనువ్వుమొదటచెప్పినకథకికట్టుబడిఉండాలన్నసంగతిమర్చిపోకూడదు”

అతడుఆసక్తిగాచదువుతుంటేఉన్నట్టుండికరెంటుపోయింది. యు.పి.ఎస్. కనెక్షన్లని

కంప్యూటర్కూడాఆగిపోయిచుట్టూగాడాంధకారంఅలముకుంది.

“ఛీ... ఈపల్లెటూర్లోకరెంటుఎప్పుడువస్తుందోఎప్పుడుపోతుందోతెలియదు...”

విసుక్కున్నాడుఅతడు. కరెంటుపోవడంవల్ల ఆ వెబ్సైట్లో

ఉన్న ఒకముఖ్యమైనసూచననిఅతడుచదవలేకపోయాడన్నసంగతిఅతడికితెలియదు.

ఆతడుచదవలేకపోయిన ఆ ముఖ్యమైన ఆఖరిసూచన:

హత్యచేసేముందరహత్యఎలాచెయ్యాలి,

శవాన్ని ఎలామాయంచెయ్యాలి అన్న విషయంమీదఇంటర్నెట్లో ఏదీచదవద్దు.

నువ్వుబ్రవుజింగ్టిస్టరీచెరిపేసినా,

దాన్ని పట్టుకోవడంకంప్యూటర్లోరెన్సిక్వి పుణులకిక్షణాలమీదపని!!

ముంబైలోనిఇంపీరియల్బవర్స్లోనినాలుగోఅంతస్తులోనిఒకఅధునాతనమైన ఫ్లాటు:

తెల్లవారురూముననాలుగున్నరగంటలసమయం...

మెత్తటికుషన్లెడ్డిదనిద్రిస్తున్నపాణికిఅలారంమోతలోమెలకువవచ్చింది.

కళ్ళుతెరిచిచూసాడుకానీకదలలేకపోయాడు. కారణంఅతడి

భార్యఅంజలిఅతడిమెడచుట్టూచెయ్యివేసిఅతడితలనిగట్టిగాతనవైపుహత్తుకునిపడుకునిఉంది.

ఆమెచేతిని నెమ్మదిగా తప్పించి కొంచెం పైకి లేచి,
ఆమెకిని ద్రాభంగం కాకుండా మొదట మోగుతున్న అలారాన్ని ఆపుచేసాడు. ఆతరువాత
కప్పుకున్న రజాయిని తొలగించి పైకిలేవడానికి ప్రయత్నించాడు.
రజాయి తొలగగానే పక్కనే పడుకున్న అంజలి రూపం నడుముపైనుంచిన గ్లాస్ గాక నిపించింది.
అతడి ఒంటి మీద కూడా నామమాత్రపు ఆచ్ఛాదన మాత్రమే ఉంది. అతడికి
అప్రయత్నంగా రాత్రి ఆమె చేసిన అల్లరి గుర్తొచ్చి నవ్వొచ్చింది.

ఆమె ఒంటి మీద నిండు గారజాయి కప్పి, తను నైట్స్ నేసుకుని వాస్తూ మోకివెళ్ళాడు.
ముఖం కడుక్కుని కిచెన్లోకి వెళ్ళాడు. రోజూ తెల్లవారుమునే లేవడం అతడి అలవాటు.
అంజలికి మాత్రం ఏడున్న రకంగా నీనిద్రలేచే అలవాటు లేదు. పాణికిని ద్రలేవగానే కాఫీ కావాలి.
అందుకే అంజలి రాత్రే కాఫీ కలిపి ప్లాస్టిక్ పోసి పెడుతుంది.
కిచెన్లో ప్లాటాఫర్మ్ మీద ఉన్న ప్లాస్టిక్ లోని కాఫీని కప్పులో ఒంపుకుని తన ఆఫీసు గదిలోకి వెళ్ళాడు అతడు

అతడు నగరంలో ఈ గల్ఫ్ ఐ అనే డిటెక్టివ్ ఏజన్సీ రన్ చేస్తున్నాడు. ఆధునిక జీవితంలో
మనుషులకి ఒకరి మీద ఒకరికి నమ్మకం పోయింది. నమ్మకం కన్నా,
తర్కమే మనుషుల్ని నడిపించే సాధనం కావడంతో,
ముఖ్యంగా ముంబై వంటి మెట్రోపాలిటన్ గరాలలో డిటెక్టివ్ ఏజన్సీల వ్యాపారం బాగా పుంజుకుంది.

వ్యాపార సంస్థలే కాదు, సామాన్య కుటుంబీకులు కూడా
పెళ్ళిని శ్చయమైన సందర్భాల్లో పెళ్ళికోడుకు, పెళ్ళి కూతురు గురించి ప్రిమారిటల్ ఎంక్వైరీలకి,
పెళ్ళిన వాళ్ళు భాగస్వామి ప్రవర్తన మీద అనుమానం వస్తే పోస్టారిటల్ ఎంక్వైరీలకూ,
పెద్ద పెద్ద కాస్టోపాలిటన్ కుటుంబంలో టీనేజ్లో ఉన్న తమ పిల్లల మీద ఒక కన్నేసి ఉంచడంలాంటి చిన్న
చిన్న అవసరాలకి కూడా డిటెక్టివ్ ఏజన్సీల మీద ఆధారపడడం మామూలైపోయింది.

కంప్యూటర్ ఆన్వేసి, అలవాటు ప్రకారం మెయిల్స్ రిచి చదవసాగాడు పాణికాఫీ త్రాగుతూ.
ముందుగా తన అసిస్టెంట్లనుంచి వచ్చిన మెయిల్స్ సాడు. వాళ్ళు
రెగ్యులర్ గా పంపించే వెరిఫికేషన్ రిపోర్టులూ, డ్యూ డెలిగెన్సు రిపోర్టులూ చూసి,
సంబధిత క్లయింట్స్ లూ కు ఫోల్డర్ లోకి బదిలీ చేసాడు
వాటిని తన రిమార్కుస్ తో వాళ్ళకి పంపించడానికి వీలుగా.

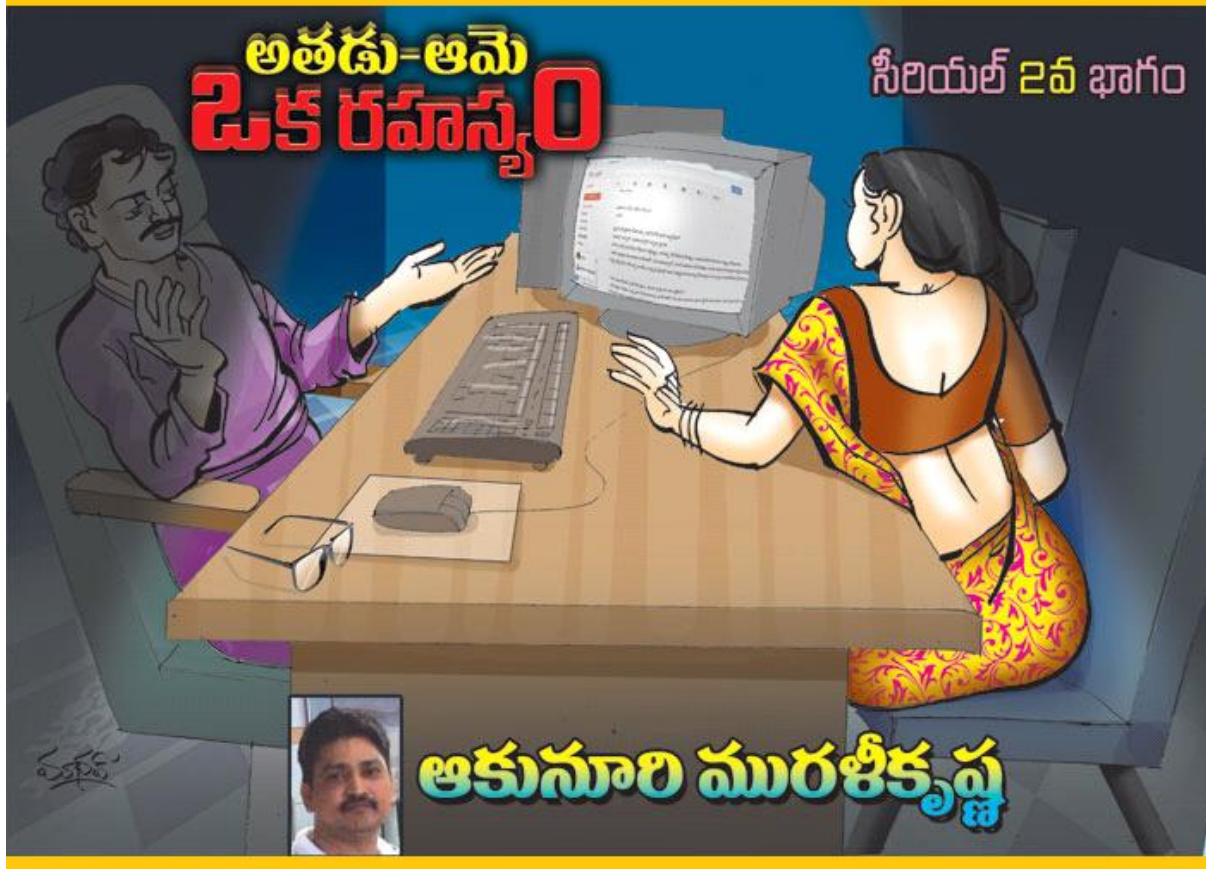
తరువాత

క్లయింట్లు ఎలక్ట్రానిక్ మెంట్ల ద్వారా తన ఫీజులు చెల్లించి పంపిన రిసీట్లని అక్కౌంట్స్ ప్లర్లలోకి కాపీ చేసి
రిలాక్స్ వుతుండగా, అప్పుడు కనపడింది తెలియని వ్యక్తి దగ్గరనుంచి వచ్చిన ఒక కొత్త మెయిల్.
ఆ మెయిల్ రిచి చదవడం మొదలు పెట్టాడు.

“డిటెక్టివ్ పాణి గారికి,

నమస్కారం... నా పేరు రాజ్ భహదూర్ రాజేంద్రవర్మ.
సిర్నాపల్లి రాజసంస్థానానికి ఏకైక వారసుడిని...”

ఆ పేరు చదవగానే పాణికి ఏదో తెలియని ఆసక్తి కలిగింది. అప్పటిదాకా క్యాజువల్ గా
మెయిల్స్ వున్న వాడల్లా అలరై ముందుకు వంగి ఉత్సుకతతో చదవడం మొదలు పెట్టాడు.

ఒకటిట్టిక్కినేను మెయిల్లాయడంజడేమొదటిసారి.

అసలునాకుఇలాంటిఅవసరంవస్తుందనినేనుఎప్పుడూఊహించలేదు. సరేవచ్చింది.

అందుకేరాయకతప్పడంలేదు. అయితే,

నాసమస్యనిపరిష్కరించడానికిమిమ్మల్లేఎంచుకోవడానికికారణంముంబయిలోఉన్న డిజిటల్ క్లబ్బందరి లోకీమీకున్నమంచిపేరు!

మీమీదఎన్నోఎంక్వయిరీలుచేసినతరువాతమాత్రమేమీకీమెయిల్లాస్తున్నాను.

(డిజిటల్ క్లబ్బమీదేడిటక్షన్స్సాననుకుంటున్నారా? అనుకోండి. నాఅవసరంఅలాంటిదిమరి!).

నాసమస్యనిపరిష్కరించగలడిట్టిక్కివైలుగువారైతేబాగుంటుందనిఅనుకున్నాను.

అదృష్టవశాత్తూ మీకున్న మంచివేరుతోపాటూ మీరు తెలుగువారు కావడంనాకు మరింత కలిసివచ్చి
నట్టనిపించిసంతోషంగా ఈమెయిల్లాస్తున్నాను.

నానమ్మకాన్ని మీరు వమ్ము చేయరని నమ్ముతూ,
నాకు తెలిసిన ఒకరహస్యాన్ని మీతో పంచుకుంటున్నాను.

మనదేశంలో కాలగతిన

పూర్వీకుల సంపదహరించుకుపోయిపేరుకుమాత్రమే రాచరికం మిగిలిన ఎన్నో రాజవంశాలలో మాదీ
ఒకటి. తరతరాలవారసత్వంగా సంక్రమించినకోట,

రాజరికాలు అంతమైనప్పుడు ప్రభుత్వానికి సమర్పించగా మిగిలిన భూములు,
మమ్మల్నే అంటిపెట్టుకుని మాకు సేవచేసే పరిచార గణం ఇదీ మా సంస్థానం స్వరూపం.

అలాంటి మా సంస్థానంలో కొద్దికాలం క్రితం ఒక పురాతన నిధి బయటపడింది. దాన్ని 'నిధి'
అనబోలేదోనాకు తెలియదు.

దాన్ని భూమిలోపాతిపెట్టినప్పుడు మా పూర్వీకుల ఉద్దేశం ఆ సంపదని ముందు తరాలకి అందించాల
నికాదు. కనుక దాన్ని 'నిధి' అని చెప్పలేము. అనుకోకుండా బయటపడిన సంపద అనచ్చు.

ఇంకా వివరంగా చెప్పాలంటే, పూర్వకాలంలో పెద్దపెద్ద రాజులూ,
సంస్థానాధీశులూ చనిపోయినప్పుడు వారిని
వారికి ఇష్టమైన వస్తువులతో కలిపి పూడ్చిపెట్టే ఆచారం ఉంది.

మా వంశీకులందరికీ డబ్బున్నా, బంగారు నగలన్నా అత్యంత ప్రీతి.

అలా మా వంశీకులలో ఎవరో చనిపోయినప్పుడు వారి భౌతికకాయంలో పాటూ పూడ్చిపెట్టిన
పెద్దపెద్ద బంగారు నగలుకొన్ని ఇటీవల మాకోట ఆవరణలోనాకు లభ్యమయ్యాయి.

సాధారణంగా తవ్వకాలలో ఇలాంటి వస్తువులు అస్థిపంజరాలతో సహా బయటపడినప్పుడు వాటిని
చనిపోయిన వారి ప్రీత్యర్థం వారితో పాటూ పూడ్చిపెట్టిన వస్తువులు గా గుర్తించి,

ఆ ఆచారాన్ని గౌరవిస్తూ తిరిగి అస్థిపంజరాలతో పాటూ పూడ్చిపెట్టిన మాధికట్టడం చిన్నప్పటినుంచీ

మావంశంలో నేనుచూస్తున్న పద్ధతి.

అయితే, ఈసారిబయటపడినవిసామాన్యమైననగలుకాదు.

నిపుణులతో రహస్యంగా పరీక్షింపచేయగా తెలిసినదేమిటంటే

అవిప్రపంచంలోనే అతి అరుదైన వజ్రాలతో, మణులతో చేసిన నగలు.

వారి అంచనా ప్రకారం వాటి విలువ ప్రస్తుతం సుమారుగా రెండు వందల కోట్లు ఉంటుంది.

అంత విలువైన సంపదని కేవలం ఒక ఆచారాన్ని గౌరవించడం పేరిట,

మా పూర్వీకుల ఆత్మ శాంతి కోసం తిరిగి భూస్థాపితం చెయ్యడానికి నాకు మనసు అంగీకరించడం లేదు.

సిర్పా పల్లి సంస్థానానికి ఏకైక వారసుడిగా, భూగర్భ నిధి నిక్షేపాలతో సహా ఈ సిర్పా పల్లి

కోట మీద నాకు స్వాధికారాలు ఉన్నాయి. నేను ఏం చేసినా కాదనేవారు ఎవరూ లేరు. అందుకే

దొరికిన నగలలో నా మూత్రం విలువున్న నగల నిమాత్రమే

తప్పిస్తాను. బయటపడ్డ ఆస్తి పంజరాలతో పూడ్చి పెట్టిన మాధులు కట్టించాను.

కోట్ల విలువైన సంపదని భద్రంగా ఇనప్పెట్టేలో దాచి ఉంచాను.

రాచరికాలు పోయి చాలా యేళ్ళయినా,

మా పూర్వీకులు ఈ సంస్థానంలో నిఉన్న గ్రామాలకి చేసిన సేవల వల్ల ఇప్పటికీ మమ్మల్ని ఈ ప్రాంతంలో ప్రభువులుగానే గౌరవిస్తారు.

ఒకప్పుడు ఈ సంస్థానం క్రింద ఉండే రెండో దల గ్రామాలు ప్రస్తుతం కరువుకాటకాలతో అల్లాడుతున్నాయి. ప్రజలు కనీస సౌకర్యాలు లేకుండా బాధపడుతున్నారు.

ఈ సంపదలో వాళ్లకి ఏమైనా చెయ్యాలన్న దినా ఆలోచన.

సరైన ప్రణాళిక చేసినా ఆలోచనని ఆచరణలో పెట్టేంత వరకూ ఈ నిధి గురించి కనిసం మాకు టుంబసభ్యులకి కూడా చెప్పకూడదనుకున్నాను.

అలాంటిది ఈ విషయాన్ని ఇప్పుడు మీకు ఎందుకు చెప్పాల్సి వస్తోందంటే,

గతకొద్దికాలంగానాభద్రతమీదనాకుఅనుమానంవేస్తోంది.

ఏదోప్రమాదంనావెనుకపోచిఉందనిబలంగాఅనిపిస్తోంది. అందుకేనాకుమీసహాయంకావాలి.

మీరుఒకసారిమాసంస్థానానికివచ్చి, నా అనుమానంవెనుకనున్ననిజానిజాలునిర్ధారించి,
నాఆశయం

నెరవేరేంతవరకూనాభద్రతావిధులునిర్వర్తించడానికితగినఎర్పాట్లుచేయాలనినాకోరిక.

మీకుఅంగీకారమైనపక్షంలోతిరుగుమెయిల్ఇవ్వండి. మీప్రయాణంఎర్పాట్లుచేస్తాను.

మీకుఇష్టంలేనిపక్షంలోదయచేసిఈమెయిల్నిడిలీట్చేసేయ్యండి.

మాసంస్థానంలోబయటపడ్డసంపదగురించిప్రస్తుతంఎవరికీచెప్పవద్దనిమనవి. వినమ్రుతలో,

రాజారాజ్పహదూర్నాభేంద్రవర్మ

మెయిల్చదువుతున్నపాణిఅందులోఎంతగాలీనమైపోయాడంటే,

చేతిలోఉన్నకప్పులోకాఫీచల్లారిపోయిందన్నవిషయాన్ని కూడా గుర్తించకుండాకప్పుఎత్తి
గటగటాతాగేసికప్పుఖాళీచేసేసాడు.

కాఫీకప్పుపక్కనపెట్టిఅతడుతలెత్తేసరికి

గదిగుమ్మందగ్గరచేతిలోకాఫీకప్పులోఅంజలికనపడింది. ఒక్కసారిగాఉలిక్కిపడ్డట్టే,
సర్దుకునిచిన్నగానవ్వాడు. “ఎమిటిఅప్పుడేలేచావు?” అన్నాడు.

“ఎవరోఆడడిటిక్కిమ్మల్నివల్లోవేసుకునిమీలో

ఎఫైర్బ్రాడుపుతున్నట్టుకలొచ్చిమెలకువవచ్చేసింది” అతడిఎదురుగాకుర్చీలో

కూర్చుంటూచెప్పిందామె.

ఆమెమాటలకిపాణిపకపకానవ్వాడు “తెల్లవారుఝామునవచ్చేకలలునిజమౌతాయట...

జాగ్రత్త!” అన్నాడు

అంజలిసీరియస్లా చూసిందిఅతడివంక. జోక్లానైనాసరే, అలాంటివిషయాలనిభరించలేదుఆమె.
పాణికిమాత్రంతనవిషయంలోఆమెఅలాఇన్సెక్యూర్గాఫీలవ్వడంఆనందాన్నిస్తుంది.
భర్తతనచేతిలోంచిజారిపోతాడేమోనననిభార్యఎంతగాభయపడుతుంటే,
అంతగాఆమెఅతడ్నిప్రేమిస్తోందనిఅర్థం.

“ఎమిటిపోద్దున్నే అంతసీరియస్లాచదువుతున్నారు?” అందిఆమెమాటమారుస్తూ.

పాణిమానిటర్ఆమెవైపుతిప్పితనకివచ్చినమెయిల్స్పాపించాడు.
ఆమెకాఫీతాగుతూమెయిల్స్పదివింది.

“ఎవరీరాజ్బహదూర్లాజేంద్రవర్మ? ఇదినిజమైనవాళ్ళుఇచ్చినమెయిలేనాలేకఎవరైనా
ఆటపట్టించడానికిఇచ్చినమెయిలా?” ఆలోచిస్తున్నట్టుగాఅంది.

“ఆటపట్టించడానికిఇలాంటిప్రాక్టికల్లోక్వేస్టేషనేతీరిక, ఓపికఈరోజుల్లోఎవరికీఉండడంలేదు”
అన్నాడుపాణి.

“అయితేఇదినిజంగారాజ్బహదూర్లాజేంద్రవర్మఅన్నవ్యక్తిఇచ్చినమెయిలేనంటారా?”
అనుమానంగాఅందిఅంజలి.

“లాజికల్గా ఆలోచిస్తే, ఇందులో నిజానిజాలమాట ఎలా ఉన్నా,
 ఇదినాకు ఎవరో ఉద్దేశపూర్వకంగా ఇచ్చిన మెయిలే అయి ఉంటుందని పిస్తోంది.
 ఒక్కోసారి డిటెక్టివ్ లో కొందరు ‘బ్రెయిన్ డ్రామ్’ ఆడుతూ ఉంటారు.
 ఒక కేసులో వాళ్ళు బిజిగా ఉన్నప్పుడు, వాళ్ళ కాన్సంట్రిషన్ నెడగొట్టి దృష్టిని మళ్ళించడానికి
 వాస్తవాలు లేని ఒక తప్పుడు కేసు వాళ్ళ దగ్గరకి తీసుకువస్తుంటారు.
 ఆ కేసులో ఉన్న గందరగోళం గురించి ఆలోచించడం వల్ల మొదటి కేసు పరిశోధన మదగింపచేయడం వా
 ల్ళ ఉద్దేశం”

“ప్రస్తుతం మీ దగ్గర ఉన్న ముఖ్యమైన కేసులు ఏవంటి?” అడిగింది అంజలి.
 పాణిమనసులో అప్పుడు తను పరిశోధిస్తున్న కేసులు మెదిలాయి. వాటిలో నిండుతులకి
 తను ఆయా కేసులు పరిశోధిస్తున్నట్టు తెలిసే అవకాశం లేదు.

ఆవిషయంలో తను చాలా జాగ్రత్తగా ఉంటాడు. అంతేకాక,
తనని తప్పుదోవపట్టించి పరిశోధనని మందగింపచేయడానికి ప్రయత్నించాలి నంత ముఖ్యమైన,
పెద్దకేసులే మీ ప్రస్తుతం తన దగ్గర లేవు.

ఆవిధంగా చూస్తే ఈ రాజ్ భూదూర్రాజేంద్రవర్మనుంచి వచ్చిన మెయిల్లో ఎటువంటి మోసమూ ఉండి ఉం
డదు. ఆ మెయిల్లో రాసిన దినాని జమే అయి ఉండాలి. అదే చెప్పాడు ఆ మెలో.

“ఎక్కడుంది ఈ సిర్పా పల్లి సంస్థానం?!” మెయిల్ని మరోసారి పరిశీలిస్తూ అంది ఆమె.

“పేరు నిబట్టి చూస్తే తెలుగు ప్రాంతంలోనే ఉండి ఉండాలి.

అతడు మెయిల్లో రాసిన దాని ప్రకారం రెండు వందల కోట్ల సంపద అతడి దగ్గర ఉండడం వల్ల
చుట్టూ ఉన్న వారు అతడికి ప్రాణహానితల పెట్టడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అయితే,
కేవలం ఒక చిన్న మెయిల్ అధారంగా కేసుని తీసుకోవాలా వద్దా అన్న దిని ర్థయించుకోలేను.

అదీకాక,

ఆకేసుని టేకప్పెయ్యడం వల్ల కొన్నా ఘనముంబయిన గరాన్ని విడిచిపెట్టి వెళ్లాల్సి ఉంటుంది.

ఇక్కడికేసులు ఉస్థర్భో అవుతాయి”

అంటూ ఆ మెయిల్కి ఏరి ఫ్లై ఇవ్వకుండా మెయిల్ లాప్ టోప్ క్లెయిన్ చేసి వేరే పన్లు చూసుకోవడం మొదలు పె
ట్టాడు.

“అదేమిటి? ఉట్టివ్వ అయి ఉండి,

ఒక విషయం గురించి పూర్తిగా నిజాని జాలు నిర్ధారించుకోకుండా వదిలేస్తారు?”

ఆశ్చర్యంగా అంది ఆమె.

పాణి చిన్న గాన వ్యాడు “పరిశోధన అన్నది అవసరాన్ని ప్రాతిపదికగా చేసుకుని సాగాలికానీ,
ఆసక్తి ప్రాతిపదికగా కాదు. అనవసర విషయాల మీద పరిశోధన చెయ్యడం మన్నది మేధస్సుని,
శ్రమనీ వృధా చేసుకోవడమే!”

“ఇదియదార్దమైనమెయిలేఅయిఉండి, అవతలివ్యక్తినిజంగాఅవసరంలోఉండిఉంటే?”

పాణిమళ్ళినవ్వాడు. “ఆవ్యక్తినిజంగాఅంతఆపదలోఉంటే,

నన్నుమళ్ళివదోఒకవిధంగాసంప్రదిస్తాడు.

అప్పుడుఆలోచిస్తాను” అతడుపనిలోపడడంతో ఆమెఖాళికప్పులనితీసుకునిబయటికివెళ్ళిపో

యింది. బయటికెళ్తుంటే, అప్పటిదాకాతాత్కాలికంగామర్చిపోయినకలమళ్ళిగుర్తోచ్చింది.

కలలోపాణితోపాటూకనిపించినఆయువతిగుర్తోచ్చి, అసహనంగాచేతిలోనికాఫీ

కప్పులనిసింక్లోవిసురుగాపడేసింది.

తనకివచ్చినమెయిల్స్ గతపాణివెంటనేమర్చిపోయాడుకానీ,

తెల్లవారురూమునవచ్చినఆకలనిగురించిమాత్రంఅంజలిఅంతతేలికగామర్చిపోలేకపోయింది.

పైసంఘటన జరిగిన రెండునెలలతరువాతఒకరోజు- నిజామాబాద్జిల్లాలోని సిర్సాపల్లిగ్రామం.

ఉదయంఏడున్నరఅయినా,

మబ్బులుసూర్యుడ్ని మూసేయడంతో ఇంకాతెల్లవారినట్టుగాఅనిపించడంలేదు.

వాతవారణంఅంతాచీకటిగా,

ఏదోఉపద్రవానికిసంతాపాన్ని తెలియచేస్తున్నట్టుగాదిగులుగాఉంది.

ఊరికిఉత్తరదిక్కులోఉన్న సిర్సా పల్లిరాజకోటఅసలేచుట్టూదట్టమైనచెట్లతోనిండిఉండడంవల్లమ

రింతచీకటిగాఉంది.

రోజూఆరున్నరకేసందడిమొదలయ్యేఆరాజప్రాసాదంఅవరణలో ఆరోజుఇంకాతెల్లవారినట్టుగాకూడా

లేకపోవడానికీకారణంవారణంమబ్బుపట్టిఉండడంకాదు,

యజమానిరాజ్భూదూర్తాజేంద్రవర్మ ఆరోజుఇంకానిద్రలేవకపోవడమే.

ఇరవైఆరేళ్ళరాజేంద్రసింగ్-ఉదయాన్నే లేచిఎక్కర్నైజిలూ. జాగింగ్పయ్యడంఅలవాటు.

వంటగదిలోఅతడికోసంవేడివేడిపిల్లర్కాపీతయారైగంటదాటుతోంది.

ఒకబంట్లోతుఅతడిజాగింగ్స్, షూస్సిద్ధంచేసిపెట్టిచాలాసేపయింది. మరోబంట్లోతు పట్నంనుంచితెప్పించినపేపర్లనిహాల్లోనిటీపాయిద్దఅటూఇటూతిప్పిఅప్పటికినాలుగుసార్లుఅ మర్చాడు ఏమీతోచక.

ఆరోజువంటకీవేంచెయ్యాలోఆదేశంతీసుకోవడంకోసంవంటమనిషివంటగదిలోంచిలోపలకీబయటకీతచ్చాడుతున్నాడు.

మేడమెట్లమీదనుంచిరాజావారుదిగుతున్న అలికిడిఎంతకీలేకపోయేసరికిఅందరికీఆశ్చర్యంగాఉంది. అతడుకోటలోఉన్న ఏరోజూఉదయంఆరుతరువాతనిద్రలేవడంఎవరూచూడలేదు.

క్రిందగదిలోపెద్దరాజావారుకూడాఇంకానిద్రలేవలేదు. ఆయనవయసుడబ్బయ్యారేళ్ళుఉంటుంది. మామూలుగాఅకూడాఉదయానేనిద్రలేవలేడుఆయన. ఆస్త్రాఉండడంవల్లచలికాలంలోఐతే, తోమ్మిదింటికీకానీలేవడు.

ప్రస్తుతంఉన్న వాతావరణంకారణంగాతోమ్మిదిన్నరకీకానీఆయనగదిలోంచిబయటికివస్తాడనినౌకర్లుఅనుకోవడంలేదు. ఆఇంట్లోఉండేమరోవ్యక్తిరాజావారిమేనబావసురేష్వర్. అతడుప్రస్తుతంఊర్లో లేడు. పనిమీదముందురోజురాత్రేవైదరాబాద్వెళ్ళాడు. అలవాట్లనడైనందినచర్యఇంకామొదలవ్వకపోవడంతో ఎవరికీఏమీతోచడంలేదు.

రెండుఅంతస్తులలో

నిర్మించినఆరాజమహల్లోనిపైఅంతస్తునిమొత్తంబ్రహ్మచారిఅయినరాజేంద్రవర్మమాత్రమేఉపయోగిస్తాడు. ఆఅంతస్తులోనేఅతడిపడకగది, పుస్తకాలగది, జిమ్ఉన్నాయి. మరికొన్నిగదులు, పెద్దపెద్దహాల్స్ ఉన్నా అవిప్రస్తుతంనిరుపయోగంగానేఉంటున్నాయి.

ఉదయంఆరున్నరకీరాజావారునిద్రలేచిక్రిందకివచ్చాకఒకపనిమనిషిపైకివెళ్ళిఅన్ని గదులనీశుభ్రం చేసివస్తుంది. పెద్దరాజావారికిమోకాళ్లనొప్పులకారణంగామెట్లుఎక్కి

వైఅంతస్థులోకిఎప్పుడూవెళ్ళారు. సురేష్వర్మకూడారాజువారుఉపయోగించే
వైఅంతస్థులోకిచాలాఅరుదుగావెడుతూఉంటాడు. ఆగదులలోకి
స్వేచ్ఛగావెళ్ళగలిగేదిఇంట్లోఉండేముగ్గురుయజమానుల తరువాతఆపనిమనిషిఒక్కత్రే.

రాజువారుఎంతకీ క్రిందకిదిగకపోయేసరికిచూసి, చూసి,
తనపనులుతనుచేసుకుందామనిఆపనిమనిషిమేడమీదకివెళ్ళింది.
ఆమెమెట్లుఎక్కిపైకివెళ్ళినరెండునిమిషాలకికెవ్వమనిఆమెపెట్టినపెద్దకేకతోఆరాజమహల్లోడలు
ప్రతిధ్వనించాయి !!

ఆమెపెట్టినకేకకి- రాజమహలేకాదు,
మొత్తంఆసిర్నాపల్లిసంస్థానంక్రిందఉన్నరెండోదలగ్రామాలుకూడాఉలిక్కిపడినిద్రలేచాయి !!

ముంబైలోనిబాంధ్రాకుర్లాకాంప్లెక్సులోనిబారతవజ్రాలమార్కెట్ (బి.డి.బి.)

లోనిఒకటవర్లోనిపదహారోఅంతస్తులోనికీర్తిలాల్మ్యాండ్స్ ఆఫీసులోఆసంస్థయజమానికీర్తిలాల్తోపాటూఅతడిచాబర్లోకూర్పునిఉన్నాడుడిట్టివ్యాణి.

ఆసంస్థతాలూకుసెక్యూరిటీఆరెంజ్మెంట్లూచూడడానికిరెండుసంవత్సరాలకాంప్రాక్టుకుదుర్చుకుందిఈగల్ఫ్ ఐడిట్టివ్యంస్థ.

తమదగ్గరఉన్నకొన్నిఅరుదైనవజ్రాలనిచూపిస్తున్నాడుకీర్తిలాల్వాణికి.

నిలిరంగుసంచిలోమెరుస్తున్నవజ్రాలనిచూపిస్తూగొప్పగాఅన్నాడు “త్రీబుజాకారకట్కలిగినఈవజ్రాలనిరెడ్డిమ్యాండ్స్ అంటారు.

వీటినిమానాన్నగారుఒకబ్రిటీష్సంస్థదగ్గరవేలంలోకొన్నారట. ఇవిచాలాఅరుదైనవజ్రాలు.

మేమువీటినికొన్నాకఒకసంగతితెలిసింది. ఇంగ్లండులోమాత్రమేదొరికేఇలాంటివజ్రాలుమనదేశానికిరావడంఇదిరెండోసారిట.

బ్రిటీష్బుత్వంమనదేశాన్నిపరిపాలిస్తున్నసమయంలోరాజులకుసేవచేసినకొందరికిఅధికమొత్తంలోభూమినిధారాదత్తంచేసేవారు.

అలాఎక్కువమొత్తంలోభూమిపొందినవారినేసంస్థానాధీశులుగాపేరుపొందారు.

సంస్థానాలుఅంటేచాలామొత్తంలోఎక్కువగ్రామాలుఅధికారిఎలుబడికిందఉండేవి.

ఆసంస్థానాధీశులకిఒక్కోసారిబ్రిటీష్వారుఇలాంటిఅరుదైనవజ్రాలనికొనుకలుగాఇచ్చేవారు.

అలాబ్రిటీష్వర్తులుమొదటిసారిగాఇలాంటివజ్రాలనిపెద్దమొత్తంలోఅప్పట్లోనిజామాబాద్జిల్లాలోఉన్నసిర్నాపల్లిసంస్థానాధీశులకికొనుకగాఇచ్చారట. ఆతరువాతఅత్యంతఖరీదైనఈరకమైనవజ్రాలుమనదేశంలోకిరాలేదు.

వాటినితీరిగిఇన్నాళ్ళకిమనదేశానికితీసుకువచ్చినమనతమాసంస్థకేదక్కింది.

ఆరకంగాఈవజ్రాలువాటిమార్కెట్టేటుకన్నాఎక్కువవిలువైనవనిచెప్పచ్చు”

యధాలాపంగాఅతడుచెప్పినమాటలనివింటున్నపాణి ‘సిర్నాపల్లిసంస్థానం’ అన్నమాటలదగ్గరఅలర్ట్య్యాడు.

ఆపేరుఎక్కడోవిన్నట్టనిపించి “ఏసంస్థానంఅన్నారు?” అనిఅడిగాడు.

“సిర్నాపల్లిసంస్థానంలో” అన్నాడుకీర్తిలాల్.

పాణికిరెండునెలలక్రితంతనకివచ్చినమెయిల్గుర్తుకువచ్చింది.

“అయితే ఇలాంటి వజ్రాలు మన దేశంలో సిర్పా పల్లి సస్థానంలో రాజుల వద్ద ఉన్నాయన్నమాట?!” అన్నాడు ఆత్మతగా.
 కీర్తిలాల్ బుజాలు ఎగరేసాడు “అవి ఆరకంగా దేశానికి వచ్చిన మాట వాస్తవం. కానీ కాలక్రమేణా అప్పటి సస్థానాలు చితికిపోయాయి.
 రాజులు పోయారు. వాళ్ళ దగ్గరున్న సంపదనీ, విలువైన వజ్రాలనీ, ఎవరికి పడితే వారికి అయిన కాటికి అమ్ముకున్నారు.
 స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత మన దేశాన్ని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు ఇంగ్లాండుకి చెందిన వజ్రాల వ్యాపారులు మన సస్థానాధీశుల దగ్గరనుంచి, భూస్వాముల దగ్గరనుంచి ఇలాంటి విలువైన సంపదని తక్కువ మొత్తానికి కొనుక్కుని వెళ్ళిపోయారని చెప్పుకుంటారు.
 అందుకే ప్రస్తుతం ఇలాంటి వజ్రాలు మన దేశంలో ఇంకెవరి వద్దైనా ఉన్నాయన్న నమ్మకం నాకు లేదు”
 అతడి మాటల్లో అలాంటి అరుదైన సంపదకే వలంతుడనడగడం మాత్రమే ఉండని చెప్పుకోవాలన్న దర్పం కనబడుతోంది.

పాణి అతడి మాటలని పూర్తిగా వినడం లేదు. అతడి ఆలోచనలన్నీ తనకి వచ్చిన మెయిల్ బుట్టూనే తిరుగుతున్నాయి.
 ఆరాజ్ భూదూర్రాజేంద్రవర్మ తనని మళ్ళీ కాంటాక్ట్ చేయకపోవడంలో ఆమెయిల్ రుచిపట్టించుకోలేదు అతడు.
 కానీ ఇప్పుడు ఈ కీర్తిలాల్ మాటలు వింటుంటే, అతడు నిజంగానే ఏదో ఆపదలో ఉన్న డేమో,
 ఆమెయిల్ని అశ్రద్ధ చేసి తప్పు చేసాడేమో అనిపించింది.

బి.డి.బి. నుంచి బయటికి వస్తుంటే, కారులోంచే సెల్ ఫోన్లో ఆర్కియా లజ్జి పార్టుమెంట్లో పనిచేసే తన స్నేహితుడికి ఫోన్ చేసాడు.

“ఒక విషయం చెప్పు?
 మన దేశంలో పూర్వ కాలంలో రాజులు చనిపోతే వారి తోపాటు వారికి ఇష్టమైన వస్తువులని పూడ్చిపెట్టి సమాధులు కట్టిన ప్రదాయం ఉండేదని
 విన్నాను. నిజమేనా?”

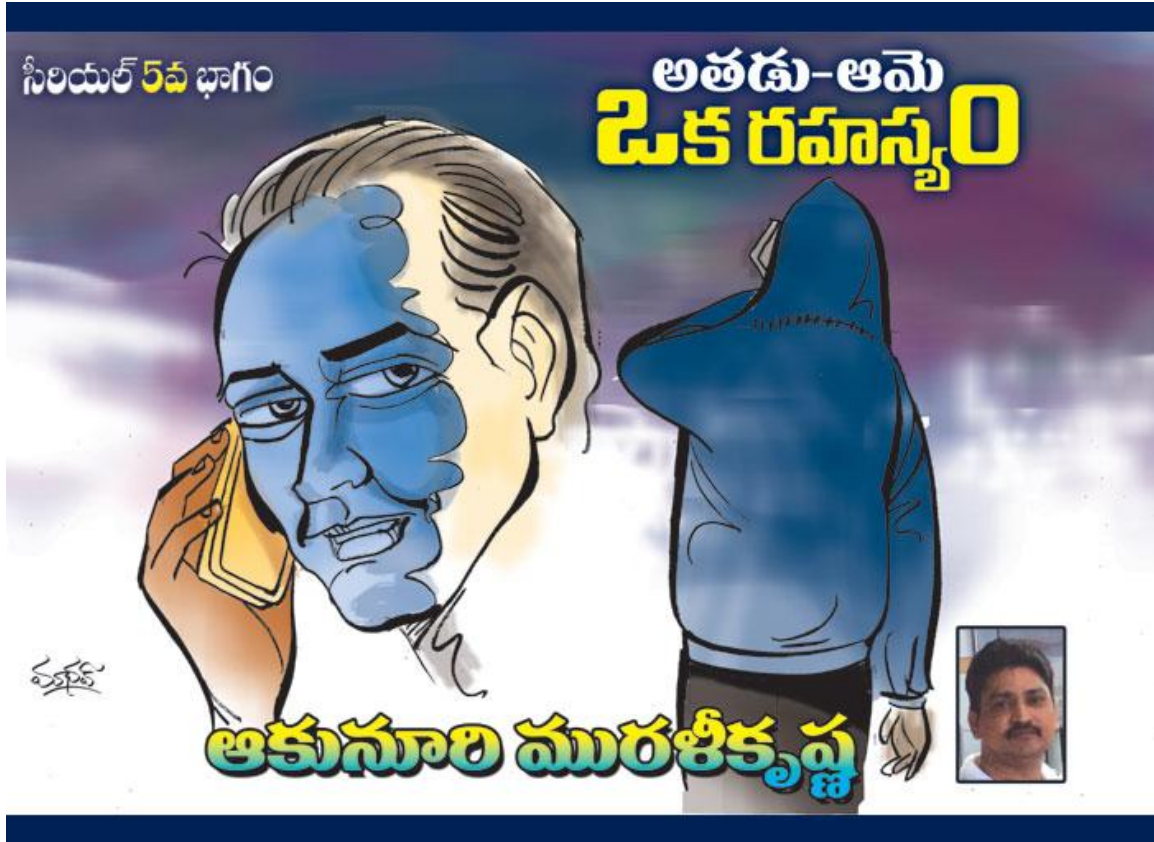
తలాలో కాలేకుండా పాణి వేసిన ప్రశ్నకి ఆస్నేహితుడికి నవ్వు చిచ్చింది.
 అయినా పాణి సంగతి తెలుసుకున్న కనీస రియస్థానే సమాధానం చెప్పాడు.

“నువ్వు విన్నది నిజమే.
 చనిపోయిన వారిని వారికి ఇష్టమైన వస్తువులతో కలిపి పూడ్చిపెట్టి దాని చుట్టూ కొన్ని గుర్తులను అమర్చి ఉంచడం అన్న ఆచారం మన దేశం
 లో ఉంది. వాటిని 'కైరన్' అంటారు. ఇటువంటి 'కైరన్' ఆధారంగానే చరిత్రకారులకి ఎన్నో విషయాలు తెలిసాయి.
 ఇలాంటి వాటి ద్వారానే మన దేశంలో ప్రాచీన కట్టడాలైన రాష్ట్ర కూటులు, బోధనాపుకక్య, కల్యాణి చాళుక్యులు, కాకతీయుల ఆలయాలు,
 ఎన్నో ముస్లిం నిర్మాణాలు బయటపడ్డాయి”

అతడి మాటలు వింటుంటే పాణికి ఉద్వేగంగా అనిపించింది. అయితే,
 ఆరాజ్ భూదూర్రాజేంద్రవర్మ తనకి మెయిల్లో రాసిన దంతా నూటికి నూరు పాళ్ళూ నిజమన్నమాట.

అతడికోట ఆవరణలో బయటపడిన సంపద సంగతి నిజమే అయితే,
అతడు ప్రమాదంలో ఉన్నాడన్న విషయం కూడా నిజమే అయి ఉండాలి. అయితే,
అంత ప్రమాదంలో ఉన్న వ్యక్తి తన నిమగ్నత ఎందుకు సంపదించలేదు?

తన ఈ మెయిల్ అడ్రస్ పాదించిన అతడికి తన సెల్ ఫోన్ నెట్ బర్సం పాదించడం కష్టం కాదు. మరెందుకు తన నికాంటాక్వెయిట్ లేదు?
ఇంకొక డిటెక్టివ్ ని ఆశ్రయించి ఉంటాడా?

తన గురించి ఎన్నో ఎంక్వైరీలు చేసి, తన
మీద అంతనమ్మకం పెట్టుకుని మెయిల్ ఇచ్చిన వ్యక్తి వేరే డిటెక్టివ్
సహాయం కోరుతాడన్న విషయం నమ్మకశక్యంగా అనిపించలేదు పాణికి.

వెంటనే తన సైక్లెటరీ రమణికి ఫోన్ చేసాడు. “నిజామాబాద్ లో సర్పా పల్లి అనే గ్రామం ఉంటుంది.
అక్కడ సర్పా పల్లి సంస్థానం రాజా వారు రాజారాజ్ పూదూర్రాజేంద్రవర్మ.

ఆయనతో అర్జైంటుగానే నుమాట్లాడాలి. వీలైనంత తొందరగా ఆయన ఫోన్ నెంబరు కనుక్కుని నా సెల్ ఫోన్ కి కాన్ఫరెన్స్ లాన్ లెక్ట్ చెయ్యి” అన్నాడు.

దాదాపు ఐదు నిమిషాల తరువాత కారు బి.కె.సి. రోడ్డు దాటి లాల్బహదూర్ జాస్తి రోడ్డు మలుపు తిరుగుతుంటే రమణ దగ్గరనుంచి ఫోన్ స్వచ్ఛింది పాణికి.

“మీరు చెప్పిన సిర్ నా పల్లి సస్థానాన్ని కాంటాక్ట్ చేసాను సార్...” అంటూ ఒక్క క్షణం ఆగాడు అతడు.

“ఏమైంది? రాజావారి తో మాట్లాడావా?” ఆత్రుతగా అడిగాడు పాణి.

“లేదు సార్”

“అదే?”

“రాజారాజ్ బహదూర్ జాస్తి వద్ద ఈ రోజు ఉదయమే మరణించారట!” నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

షాక్ తీన్నట్టుగా ఒక్క క్షణం మౌనంగా ఉండిపోయాడు పాణి. “మరణించాడా? ఎలా?”

ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

“ఆయన ఆత్మ హత్య చేసుకున్నారట”

“ఆత్మ హత్యా?!” తన చెవులని తానే నమ్మలేనట్టుగా ఉండిపోయాడు పాణి. “నో... నోవే!!

కచ్చితంగా అది ఆత్మ హత్య అయి ఉండదు. అలా జరిగే అవకాశం లేదు. నువ్వు సరిగ్గానే విన్నావా?”

అనుమానంగా అన్నాడు.

“నేను సరిగ్గానే విన్నాను సర్, ఆయన రాజమహల్లోనే ఆత్మ హత్య చేసుకుని మరణించారుట.

ఆయన తాతగారైన పెద్ద రాజావారు అంటే రాజారాజ్ బహదూర్ స్వకృత్యమర్మ గారు స్వయంగా చెప్పారు”

ఫోన్ పెట్టిన తరువాత పాణి చాలా సేపు స్థిమితంగా ఉండలేకపోయాడు. రాజేంద్రవర్మ ఆత్మ హత్య

చేసుకున్నాడంటేనమ్మశక్యంగా అనిపించడంలేదు అతడికి. ఇందులో ఏదో మర్మముందనిపిస్తోంది. అతడు మెయిల్లో రాసినదాన్ని బట్టి, అతడి ప్రాణాలు ప్రమాదంలో ఉన్నాయన్న దిని నిర్వివాదాంశం. కోటలో బయటపడిన ఆనిధిగురించి తెలిసినవాళ్ళవరో అతన్ని హత్యచేసిదాన్ని ఆత్మహత్యగా చిత్రీకరించే ప్రయత్నంచేస్తూ ఉండి ఉండచ్చు.

ఎవరు? ఎవరు అతన్ని హత్యచేసినది? ఆనిధిగురించి తెలిసినవాళ్ళు ఇంకా ఎవరెవరున్నారు?

తనలో ఉన్న సహజమైన జిజ్ఞాస ఆ ప్రశ్నలకి సమాధానం తెలుసుకునే దాకా తనకిస్టిమితాన్ని వ్యలేద ని అర్థమైంది అతడికి.

తను ఆ అగంతకుడి మెయిల్ని నెలలపాటూ విస్మరించి తప్పుచేసాడా అన్న అపరాధభావం మనసులో తొలుస్తుండడంతో అంతర్వరగా ఆ ఆలోచనలనుంచి బయటికి రాలేకపోయాడు.

పాణి కీర్తి లాల్ ఆఫీసునుంచి బయటికి వచ్చిన మూడు గంటల తరువాత సూరల్లోని వజ్రాల వ్యాపారి చమన్ లాల్ కి ఒక ఫోన్ కాల్ వచ్చింది.

ఫోన్ చేసిన తను పేరు చెప్పకుండా “ఒక డీల్ ఉంది. మీరు ఓకే అంటే మామనిషి మమ్మల్ని కలిసి మాట్లాడతాడు” అన్నాడు.

“ఏమి డీల్?” అన్నాడు చమన్ లాల్. అలాంటి ఫోన్ కాల్స్ అతడికి మామూలే. విదేశాలనుంచి స్మగ్లింగ్ చేసే మనదేశానికి తరలించే వజ్రాలనీ, నిధివేటలో అరుదుగా బయటపడే వజ్రాల వంటివాటిని రహస్యంగా కొనే ఆ వ్యాపారికి వజ్రాల బ్లాక్ మార్కెటింగ్లో అపారమైన అనుభవం వుంది.

“అరుదైన రెడ్డెమాండ్ స్కూరికాయి. పెద్ద మొత్తంలో”

వింటున్న ఆవ్యాపారి తన చెవులని తనే నమ్మలేకపోయాడు.

“ఎక్కడ?”

“తెలంగాణాలోని సిర్పాపల్లి రాజసంస్థానంలో రెడ్డైమాండ్స్ పదిగిననగలు పెద్ద మొత్తంలో ఉన్నాయి. అవి మాచేతికి ఎలా వచ్చాయన్నది మీకనవసరం”

అతడి మాటలు విన్నా క ఇంక వివరాల్లోకి వెళ్లలేదు చమన్ లాల్.

వజ్రాల వ్యాపారంలో అపారమైన అనుభవం, వజ్రాల చరిత్ర మీద అవగాహన

ఉన్న అతడికి ఆ మాత్రం స్తూచాలు.

అతడి దగ్గర నిజంగా రెడ్డైమాండ్స్ ఉన్నాయన్న విషయం అర్థం చేసుకోగలిగాడు.

“అవి చాలా ఖరీదైనవి. అంత ఖరీదు చెల్లించడం నాలాంటి చిన్న వ్యాపారుల వల్ల కాదు”

అన్నాడు వెంటనే. అది అతడు ఉపయోగించే బిజినెస్ టైక్.

అవతలి వాళ్ళ దగ్గర ఉన్నది దొంగసొమ్మని అతడికి తెలుసు.

దాన్ని వాళ్ళు ఎంత తొందరగా వీలైతే అంత తొందరగా వదిలించుకోవాలనుకుంటూ ఉంటారు.

ఇప్పుడు తను కొనకపోతే వేరే బేరంచూసుకోవాలని వస్తుంది.

దాని వల్ల వాళ్ళకి సమయం వృధా అవడమే కాకుండా,

ఆ దొంగసొమ్ము వాళ్ళ దగ్గర ఉందన్న విషయం తన ద్వారా నలుగురికి తెలిసే అవకాశం కూడా ఉంటుంది.

దన్న భయం ఉంటుంది. అది వాళ్ళకి చాలా ప్రమాదకరం. అందుకే

ఇలాంటి విషయాల్లో వాళ్ళు రెండో పార్టీ దగ్గరకి వెళ్ళడం చాలా అరుదు.

బేరాలాడకుండా ఎంత తొందరగా వీలైతే అంత తొందరగా ‘డీల్’ పూర్తిచెసుకుని

తను ఎంత ఇస్తే అంతా పుచ్చుకుంటారు.

“వాటి ఖరీదు మీకు తెలుసు. అవి మరెక్కడా దొరకవని కూడా మీకు చెప్పక్కర్లేదు.

వచ్చిన అవకాశాన్ని మీరు వదులుకోరని కూడా మాకు తెలుసు.

అనవసరంగా సమయం వృధాచెయ్యకుండా మీకోట్లేప్పండి”

అన్నాడు అవతలి వ్యక్తి కూడా తెలివిగా.

చమన్ లాల్ ఇంక సంభాషణని పొడిగించలేదు. “సరే, నేను పార్టీని చూసుకుని మీతో మళ్ళీ మాట్లాడతాను. మీనెంబరు చెప్పండి” అన్నాడు.

“రేపు ఇదే సమయానికి మీకు నేనే ఫోన్ చేస్తాను” అని ఫోన్ పెట్టేసాడు అవతలి వ్యక్తి. ఫోన్ పెట్టేసిన వెంటనే తనకి తెలిసిన పెద్ద పెద్ద వజ్రాల వ్యాపారులలో ఆ రెండైతే మాండ్ర్య కోనడానికి సరైన వ్యాపారి ఎవరా అని కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించాడు చమన్ లాల్. అతడికి మొదట గుర్తొచ్చిన పేరు... కీర్తి లాల్! వెంటనే ముంబైలో ఉన్న కీర్తి లాల్ కి ఫోన్ చేసాడు.

నేరపరిశోధనలో ఒక నిజం వెలుగు చూడాలంటే, కొన్ని సంఘటనల మధ్య నుండి లింకులతో అల్లుకున్న ఒక ‘లూప్’ పూర్తవ్వాలి. పై సంఘటనలకున్న లింకుల మధ్య ఉన్న అటువంటి ‘లూప్’ చమన్ లాల్ కీర్తి లాల్ కి ఫోన్ చేయడంతో పూర్తయింది !

చమన్ లాల్ ఫోన్ అందుకున్న కీర్తి లాల్ మధ్యాహ్నం లంచైమ్ లో పాణికి ఫోన్ చేసి అన్నాడు “పాణి గారూ, మీరు నమ్మలేని ఒక విషయం చెప్పనా?” అతడి కంఠం ఎంతో ఉద్వేగంగా ఉంది.

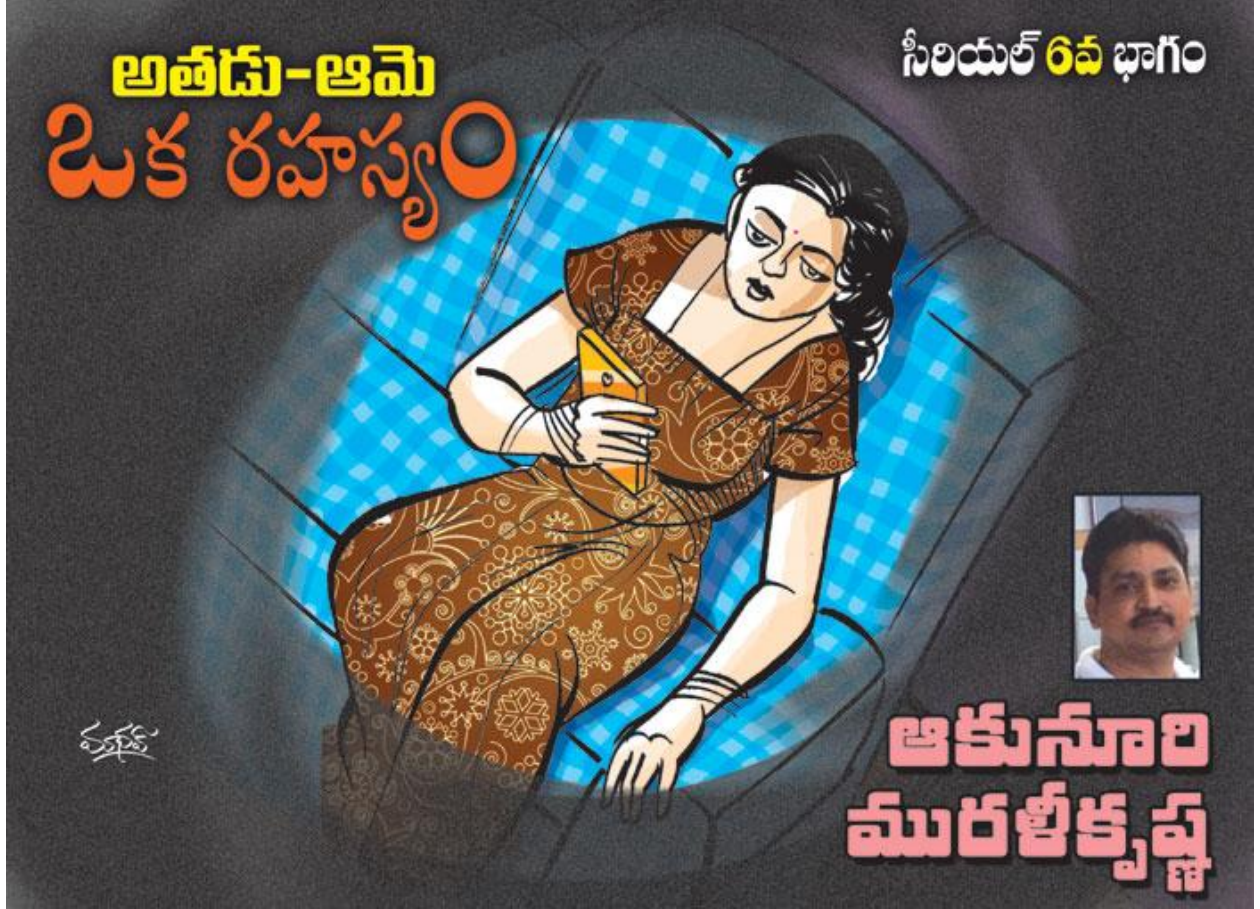
“ఏమిటి?” అన్నాడు పాణి.

“ఎంతకాకతాళియమో చూడండి? ఇవాళ ఉదయమే మనం అరుదైన రెండైతే మాండ్ర్య గురించి, సిర్నాపల్లి సంస్థానం గురించి మాట్లాడుకున్నామా? మీరు వెళ్ళిన కొద్దిసేపటికి నాకు సూరత్నుంచి వజ్రాల నిల్వా క్వారెంటైన్ అమ్మే ఒక బ్రోకర్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది”

‘సిర్నాపల్లి’ పేరు వినగానే పాణి గుండె కొట్టుకునే వేగం పెరిగింది. “ఏమని?” అన్నాడు ఆత్రుతగా.

“పూర్వంబ్రిటీప్రాజులదగ్గరనుంచిసిర్నా పల్లిసంస్థానానికివచ్చినరెడైమాండ్స్పస్త్రుతంఅతడిదగ్గరకి అమ్మకానికివచ్చాయట. నన్నుకొనుక్కుంటారాఅనిఅడిగాడు”

పాణిగుండెఒక్కసారిఆగిమళ్ళికొట్టుకోవడంమొదలెట్టింది. “ఎవరు? ఎవరుఆవజ్రాలనిసూరత్వ్యాపారికిఅమ్ముతానన్నది?” అడిగాడు.

“ఫోన్చేసినవాళ్ళపేరుచెప్పలేదటకానీ, రెడైమాండ్స్రించి చెప్పారుట. అప్పట్లోబ్రిటీప్రాజులనుండికానుకగావచ్చినఆవజ్రాలని అప్పటిసిర్నాపల్లిరాజులు కొన్నినగలలోఫొదిగారట. ప్రస్తుతం ఆనగలుసిర్నాపల్లిలోఒకరిదగ్గరఉన్నాయట ! వాటినిఅమ్ముతాననిఫోన్చేసాడు !!”

పాణిమాట్లాడకుండా ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు.

“అరుదైన ఆవజ్రాలకినేను ఎంతడబ్బెనా చెల్లించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. అవినాస్వంతమైతే, అటువంటి అలాంటి వజ్రాలు మనదేశంలో కేవలం మావద్ద మాత్రమే ఉంటాయి”
అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు కీర్తిలాల్.

అతడి మాటల్ని మధ్యలో ఆపి అన్నాడు పాణి “ఎవరు? ఎవరు ఆవ్యాపారికి ఫోన్ చేసినది?
ఆనగలు అసలు వాళ్ళ దగ్గరకి ఎలా వచ్చాయి?
అంత పెద్ద డీల్ మాట్లాడే వాళ్ళు తమ పేరు చెప్పకపోవడమేమిటి?”
ఎంతవద్దనుకున్నా అతడు తన గొంతులో నిసీరియస్ నెస్ నిదాచుకోలేకపోయాడు.

ఉద్యోగంలో ఉన్న కీర్తిలాల్ ను పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. చిన్నగానవి, అన్నాడు “పాణిగారూ,
ఇలాంటి విషయాల్లో డిలింగ్స్ ఎలా ఉంటాయి మీకు చెప్పక్కర్లేదు కదా?
డిల్లూ దిరేవరకూ ఆవ్యక్తి తన ఐడెంటిటీని బయటపెట్టడు”

‘ఏదో ప్రమాదం నావెనుక పొంచి ఉందని బలంగా అనిపిస్తోంది. నాకు మీ సహాయం కావాలి.
మీరు ఒక సారి మా సంస్థానానికి వచ్చి, నా ఆశయం
నెరవేరేంతవరకూ నా భద్రతా విధులు నిర్వర్తించడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేయాలని నాకోరిక...
ఒకప్పుడు ఈ సంస్థానం క్రింద ఉండే రెండో దలగ్రామాలు ప్రస్తుతం కరువుకాటకాలతో అల్లాడుతున్నాయి.
ప్రజలు కనీస సౌకర్యాలు లేకుండా బాధపడుతున్నారు.
ఈ సంపదతో వాళ్ళకి ఏమైనా చెయ్యాలన్నదినా ఆలోచన...’

తనకి వచ్చిన మెయిల్లో నివాక్యాలు కళ్ళముందు మెదిలాయి పాణికి.

“కీర్తిలాల్ గారూ, ఆవ్యక్తి ఎవరో, ఆవజ్రాలు అతడి దగ్గరకి
ఎలా వచ్చాయో తెలుసుకోకుండా కోనే ప్రయత్నం మాత్రం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ చెయ్యకండి.

మరోవిషయం... ఆవ్యక్తినుంచిమళ్ళిపోవ్వస్తే
ఆనెంబరునోట్స్సుకోమనిఆసూరత్వాపారికిచెప్పండి. ఈవిషయంలోఏంజరుగుతోందో
ఎప్పటికప్పుడునాకుతెలియచెయ్యండి” గబగబాఅన్నాడు.

అతడిమాటలకికొద్దిగాఆశ్చర్యపోయినట్టుగాఒక్కక్షణంమౌనంగాఉండి,
ఆతరువాతఅన్నాడుకీర్తిలాల్ “ఎందుకలాఅంటున్నారు?
ఈవిషయంలోమీకేమైనాఅనుమానాలున్నాయా?”

“అలాంటిదేంలేదు.

నిజానిజాలుతెలుసుకోకుండాఇలాంటివాటిల్లోలోందరపడిముందుకువెళ్ళడంమంచిదికాదనినాఉ
ద్దేశం. ఇన్నాళ్ళనుంచివ్యాపారంచేస్తున్న మీకుతెలియదనికాదుకానీ,
మీసంస్థసెక్యూరిటీబాధ్యతలునిర్వహించేవ్యక్తిగా అలాచెప్పాలనిపించింది”

“మాపట్లమీకున్నశ్రద్ధకిథాంకాస్పాణిగారూ.

ఆవ్యక్తినుంచిమళ్ళిపోవ్వస్తేమీకుతప్పకతెలియచేస్తాను” అనిఫోన్పెట్టేసాడుకీర్తిలాల్.

ఫోన్పెట్టేసాకరాజేంద్రవర్మ మరణంవెనుకవదో

మిస్టరీఉందన్న అనుమానంమరింతబలపడిందిపాణికి. ఆ మిస్టరీనిశోధించకపోతే

రెండోదలగ్రామాలఅభ్యున్నతికికారణంకావాలనిఅతడుకోరుకున్నసంపదఅన్యాయాంతమైపోయే
ప్రమాదముందనిపించింది.

అతడిఫోన్పెట్టేసినవెంటనేసెక్రెటరీరమణనిపిలిచిచెప్పాడుపాణి

“మనట్రావెల్ ఏజెంట్సుకిఫోన్పెస్సి ఈసాయంత్రంలోగాషైదరాబాద్వెళ్ళడానికిఎంతలోందరగావీలైతే
అంతలోందరగాఫ్లెట్టికెట్టుక్కెయ్యి”

“షైదరాబాద్లోఏమైనాకొత్త కేసా?” అన్నాడురమణ.

“షైదరాబాద్కాదు, నిజామాబాద్వెడుతున్నాను.

అదేట్రావెల్వజెంటుకుచెప్పిట్లెటువైదరాబాద్వెళ్ళేసమయానికి వైదరాబాద్ఎయిర్ పోర్టునుంచినిజామాబాద్వెళ్ళడానికిఒకటాక్సీనికూడాబుక్చేసిసిద్ధంగాఉంచమని చెప్పు”

రమణగదిలోంచివెళ్ళబోతుంటేవెనక్కిపిలిచాడుపాణి

“సిర్నాపల్లిగ్రామంనిజామాబాద్జిల్లాలోనివపోలిస్నేషన్పరిధిలోకివస్తుందోతెలుసుకుని, ఆస్టేషన్లోపనిచేసే ఎస్సైపేరు, వివరాలుకనుక్కునిచెప్పు”

పావుగంటతరువాతపాణిగదిలోకివచ్చినరమణఅన్నాడు

“సిర్నాపల్లిగ్రామంనిజామాబాద్దూరల్లోలిస్నేషన్పరిధిలోకివస్తుంది. ఆస్టేషన్ఎస్సై ఈమధ్యనే హోమ్మినిస్ట్రీకమెండ్మెంట్లోవైదరాబాద్ ట్రాన్స్ఫర్చేయించుకున్నాడు. కొత్తఎస్సైని పోస్టుచేసారుట”

“ఎవరాకొత్తఎస్సై?”

“ఎవరో కొత్తగారికూట్అయినలేడిఎస్సైనిఆపాతెస్సై స్థానంలోపోస్ట్చేసారుట.

చాలాతెలివైనఅమ్మాయి, చదువులోగోల్డెడ్లెట్టెడిదిస్తు.

కావాలనిమరీఆడవికిపోస్టింగ్చేయించుకువెడుతున్న సాహసవంతురాలట”

“కావాలనిఅక్కడకిపోస్టింగ్చేయించుకునిమరీవెడుతోందా? ఆమెపేరు?” ఆసక్తిగాఅడిగాడుపాణి.

“ఇంద్రనీల ! ఆమెనిన్ననేసిర్నాపల్లిలోజాయిన్ చేర్చితినుకుందట” చెప్పాడురమణ.

‘ఇంట్రస్టింగ్’ అనుకున్నాడుపాణి.

అందమైనఆపేరువినగానేఆమెఎలాఉంటుందోచూడాలన్న కుతూహలంఅప్రయత్నంగానేఅతడి మదిలోకలిగింది.

“పూర్తివివరాలునాకువాట్సప్లోపంపు. నిజామాబాద్ జిల్లాడిఎస్పీప్రసాద్నాకున్నేహితుడు.

ఈకేసులోఆమెనినాకుసహకరించేట్లు రికమెండ్చేయమనికోరతాను” చెప్పాడురమణకు.

“సరేసార్” అన్నాడు రమణ. అలవాటుప్రకారం అతడు చెప్పినకొద్దిక్షణాలకే తను సేకరించిన ఇంద్రనీల వివరాలన్నింటినీ పాణికివాటస్ ఫ్లోపంపించాడు.

చూసి రమ్మంటే కాల్పివచ్చే తత్వం రమణది.

ఇంద్రనీల గురించి తను సేకరించిన అన్ని వివరాలలో పాటూ, తనకిదొరికిన ఆమె

ఫోటోని కూడా అత్యుత్సాహంగా పాణికివాటస్ ఫ్లోపంపించాడు. అదే తను చేసిన పెద్ద పొరపాటని అతడి కాక్షణంలో తెలియదు... ఎందుకంటే, ఆ

ఫోటోని పాణికిన్నాముండు అతడి ఫోన్లో అతడి భార్య అంజలి చూసింది అతడు

వైదరా బాద్దయలు దేరబోయేముండు !!

0

సిర్నాపల్లి రాజమహల్ముందరఇసకేస్తేరాలనట్టుగాఉన్నారుజనం. చిన్నరాజావారిమరణవార్త
మధ్యాహ్నానికల్లాసంస్థానం చుట్టుపక్కలగ్రామాలన్నింటిలోనూ పాకిపోయింది.
జనాలుతండోపతండాలుగారాజమహల్లగ్గరకిరావడంమొదలుపెట్టారు.

కోటప్రధానద్వారంవద్దకాపుకాసినపోలీసుబలగాలుముఖ్యమైనవ్యక్తులనితప్పఎవర్నిలోపలకివె
ళ్ళనివ్వడంలేదు. లోపలేంజరుగుతోందోబయటకితెలియడంలేదు.
పోలీసులుఎంతవారిస్తున్నావచ్చినజనంతిరిగివెళ్ళడానికిబప్పుకోవడంలేదు.
రాజావారిమరణవార్తవిన్నపాకుంచివాళ్ళికాకోలుకోలేకపోతున్నారు.
రాజావారుఆత్మహత్యచేసుకున్నారనికొందరూ, ఆయన్నెవరోహత్యచేసారనికొందరూ...
ఆనోటాఈనోటారకరకాలవార్తలుబయటికివస్తుండడంతోఅందరికీమరింతఅయోమయంగాఅనిపి
స్తోంది.

పోలీసులువెళ్ళిపోమ్మనిచెబుతున్నావినకుండా‘రాజావారిభౌతికకాయాన్నిచూడనిదేఅక్కడ్నిం
చికదలమని’ బేషింతుకునికూర్చున్నారుప్రజలు.
వాళ్ళనిచూస్తుంటేపోలీసుఅధికారులకివిస్మయంగాఅనిపించింది.
చనిపోయినరాజేంద్రవర్మరాజకీయనాయకుడుకాదు. అతడికిఎటువంటిపదవులూలేవు.
ఎప్పుడోఆసంస్థానాన్ని ఏలినమహారాజువారసుడుఅంతే...
ఆసంస్థానాధీసులపరిపాలనలోఆగ్రామాలుచల్లగాఉండేవనిజనంఇప్పటికీకథలుకథలుగాచెప్పుకో
వడంతప్ప ఇప్పుడుఅక్కడఉన్నజనాలలోఎవరికీ వారిపరిపాలనఎలాఉండేదోప్రత్యక్షంగాతెలి
యదు. అయినా,
అతడిమరణానికిచలించి అంతమందిజనాలుతమంతటతాముగాఅక్కడవచ్చిచేరారంటే,
అతడిలోఏదోతెలియనిఆకర్షణశక్తిఉండిఉండాలిఅనుకుంటున్నారుపోలీసులు.
‘ఇతడుకనుకరాజకీయాల్లోకివచ్చిఉంటేగొప్పగాపైకి వచ్చిఉండేవాడు’ అనుకుంటున్నారుపరా
మర్శించడానికివచ్చినరాజకీయనాయకులు.

అక్కడున్నఅందరిమనసుల్లోనూఉమ్మడిగా లోలుస్తున్నదిమాత్రంఒకటే ప్రశ్న...

అసలు నిజంగారాజేంద్రవర్మ ఆత్మహత్యచేసుకున్నాడా?
ఆత్మహత్యచేసుకోవాల్సిన అగత్యం అతడికి ఏమొచ్చింది?
పోనీ ఎవరో హత్యచేసారనుకుందామన్నా,
అజాతశత్రువులాంటి అతన్ని హత్యచేయాల్సినంత అవసరం ఎవరికి ఉంటుంది?

అక్కడ చేరిన జనమంతా అలాంటి ఆలోచనల్లో తలమునకలై ఉంటే,
రాజావారి మరణం గురించి కాక మరో విషయాన్ని ఆలోచిస్తున్న వ్యక్తి అక్కడ ఒకే ఒక్కరు ఉన్నారన్న
సంగతి ఎవరికి తెలియదు... అది ఎస్సై ఇంద్రనీల !

అతడి మరణవార్తని అందుకుని హుటాహుటిన అక్కడికి చేరిన ఎస్సై ఇంద్రనీల మనసులో మాత్రం వేరే
ఆలోచనలు లోలుస్తున్నాయి.

రాజేంద్రవర్మ మరణానికన్నా ఆమెని కలవరపెడుతున్న దివేరే విషయం ఉంది.
అయినా తన మనసులోని ఆలోచనలని బయటికి తెలియని వ్యక్తులకుండా చకచకా తన పనులు తను చే
స్తోంది.

శవం షాజిషన్ని ఫోటో తీయించడం, ఫోరెన్సిక్కి పుణులతో వేలి ముద్దలని సేకరించడం,
ఆధారాలు దొరికే అవకాశం ఉందని అనుకునే మహల్లోని ఇతర ప్రదేశాలని సీజ్చేయించడం,
అక్కడి మనుషులని ప్రశ్నలు వెయ్యడం ఎంతో అనుభవమున్న దానిలా ఒక్కచేత్తో అన్ని తానైనా డిపి
స్తోంది.

ఐదడుగుల ఆరంగుళాల పొడవుతో, ఎత్తుకు తగ్గవిగ్రహంతో, ఆకట్టుకునే ముఖవర్చస్సుతో,
అన్నింటినీ మించి చూడగానే ఎదుటి వ్యక్తిని తన చూపులతోనే 'కమాండ్' చెయ్యగల ఏదో అద్భుత
మైన శక్తి ఆమెకి ఉందేమోనని పించేట్టుగా ఉన్న ఆమె అందరినీ ఆకట్టుకుంటూ అక్కడికి అడుగుపెట్టినకొ
ద్దినే పటికే సిట్యుయేషన్ని మొత్తం తన కంట్టోల్లోకి తీసుకుంది.

రాజమహల్లో ఉన్న ప్రతివారూ, తమకి తెలిసిన విషయం ఆమెకి చెప్పాలని,
తమ అనుమానాలని ఆమెతో మాట్లాడి నివృత్తిచేసుకోవాలని ఉవ్విళ్ళూరుతున్నారు.

ఆమెమాత్రం ఎవరితో ఎప్పుడు ఎంతవరకూ మాట్లాడాలో అంతవరకే మాట్లాడుతూ తనదృష్టినం
తా చేస్తున్న పని మీదే కేంద్రీకరిస్తోంది.

ఒక అనుమానాస్పదమరణం జరిగిన ప్రదేశంలో చేయాల్సిన ప్రాథమిక పనులన్నీ చేసేసాక,
అన్నీ ఒక కోరిక వచ్చాయనుకున్న తరువాత అప్పుడు ఆమె డిఎస్పీ ప్రసాద్ కి ఫోన్ చేసింది.

“చెప్పు” అన్నాడు ఆమె ఫోన్ కి సమే ఎదురుచూస్తున్న ప్రసాద్.

ఆరాజకుటుంబానికి ఆప్రాంతంలో ఎంతటి పలుకుబడి ఉందో అతడికి బాగా తెలుసు.

అత్యుత్సాహంతో గ్రామంలో పోస్టింగ్ కున్న ఆమెకి మొదటిరోజే ఇలాంటి మిస్టీరియస్ కేసు దొరక
డం, అదీ పెద్దకుటుంబంలోని కేసు కావడంతో,
ఆమె ఎలాడీల్ చేస్తుందోనని ఆందోళనగా ఉంది అతడికి.

“సర్, ఈ రాజావారికి మనం అనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువ ఫాలోయింగ్ ఉంది.

బయట జనాలు తండోపతండాలుగా ఎదురుచూస్తున్నారాయన భౌతికకాయాన్ని చూడడానికి.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో మనం బాడిని పోస్టు మార్ట్ మోగ్ నం నిజామాబాద్ పపించాలంటే,

బయట ఉన్న జనాన్ని అదుపుచెయ్యడం కష్టమౌతుంది. అందుకే,

డాక్టర్లని ఇక్కడికి పిలిపించి పోస్టు మార్ట్ మ్రాజమహల్లోనే చేయించడం మంచిదని నాకనిపిస్తోంది” అంది

“నాకు తెలుసు. డాక్టర్ల బృందం, మెజిస్ట్రేట్ నిజామాబాద్ నుంచి బయలుదేరారు.

మరికొద్దీ సేపట్లో అక్కడికి చేరుకుంటారు. అది సరే, అసలు ఆయన ఎలా మరణించాడు?

నీ అబ్జర్వేషన్ ఏమిటి?

అందరూ అనుకుంటున్నట్టుగా ఇది ఆత్మహత్యేనంటావా?” అన్నాడు ప్రసాద్.

రాజేంద్రవర్మ మరణవార్త విన్న దగ్గరనుంచి అందరిలోనూ పుట్టిన ప్రశ్న లే అతడి మనసులోనూ పుట్టా
యి.

అతడి ప్రశ్నకి మనసులో సంతోషంగా అనిపించింది ఇంద్రనీలకి.

పోలీస్ ఠాణ్ణు మెంట్లో ఎవరూ క్రింద అధికారికి ఆదేశాలివ్వడమే తప్ప ఏవిషయంలోనూ ‘నువ్వేమను

కుంటున్నావు? నీఅభిప్రాయం ఏమిటి?' అని అడగరు.

అలాంటిది డిఎస్పీ తనని అలా అడిగాడంటే చేరిన రెండు రోజుల్లోనే డిపార్ట్ మెంట్లో 'ఇమేజ్' సంపాదించడంలో తన కృతకృత్యురాలైందన్న సంగతి అర్థమైంది ఆమెకి.

'మనలో ఎలా ప్రవర్తించాలో ఎదుటి మనిషికి మన ఇమేజ్ జ్ఞానామనమే నేర్పిస్తామన్నది' సైకాలజీలో ఆమెనమ్మే సిద్ధాంతం.

మనసులోనే తనని తాను అభినందించుకుంది. మాట్లాడబోయే మాటలని ముందుగానే మెదడులో ప్రేమ్మేసుకుంటూ నెమ్మదిగా గొంతు సవరించుకుంది.

“ఇక్కడ కనిపిస్తున్న ప్రాథమిక ఆధారాలని బట్టి చూస్తే రాజేంద్రవర్మ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడనే భావించాలి వస్తుంది. సూసైడ్ టూట్ డాడండి, కాళ్ళమీదా చేతులమీదా ఉన్న నరాలని స్వయంగా కోసుకుని ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేసాడాయన. ఆ గాయాలలోంచి అత్యధికంగా రక్తస్రావం కూడా జరిగింది.

గదిలోకి అడుగుపెట్టగానే మంచం మీద రక్తం మడుగులో ఉన్నట్టున్న శవంభయం కరంగా కనిపిస్తోంది. ఆదృశ్యం ఎంత భయంకరంగా ఉందంటే, గదిలోకి అడుగుపెట్టి మొదటిసారిగా ఆదృశ్యాన్ని చూసిన పనిమనిషి భయంతో గట్టిగా కేకపెట్టి స్పృహ తప్పి పడిపోయింది”

“రాజమహల్లో ఇంకా ఎవరెవరు ఉన్నారు?”

“నిన్న రాత్రి ఇంట్లో రాజేంద్రవర్మ తాతగారైన పెద్దరాజావారు నరేంద్రవర్మ తప్ప మరెవ్వరూ లేరు!

రాజేంద్రవర్మ మేడమీదకి పడుకోవడానికి వెళ్ళాక సాధారణంగా ఎవరూ మేడమీదకి వెళ్ళరు.

నిన్న రాత్రి కూడా ఆయన పడుకోవడానికి మేడమీదకి వెళ్ళగానే ఇంట్లో నిపనివాళ్ళంతా వాళ్ళ గదుల్లోకి వెళ్ళిపోయారట.

ఉదయం పనిమనిషి మేడమీదకి వెళ్ళి శవాన్ని చూసేదాకా ఇంట్లో వాళ్ళకి ఆ విషయం తెలియదు”

“పెద్దరాజావారికి ఎవరిమీదైనా అనుమానం ఉందా?”

“పెద్దరాజావారిలోనేనికామాట్లాడలేదుసర్, ఈవార్తవినగానేఆయనస్పృహకోల్పోయారు. డాక్టర్లువచ్చిచూసాకఇప్పుడేకోలుకున్నారు. ప్రస్తుతంఆయనఏమీమాట్లాడేపరిస్థితుల్లోలేరు. చనిపోయినరాజేంద్రపక్కనేసూసైడ్లో టీఉండడంతో అందరూప్రస్తుతానికి ఆయనఆత్మహత్యచే సుకున్నారనేఅనుకుంటున్నారు. ఈఇంట్లో ఉండేమరోముఖ్యమైనవ్యక్తి రాజాసురేష్వర్. పెద్దరాజానరేంద్ర వర్మగారి కూతురికొడుకు. చనిపోయిన రాజేంద్రవర్మకిమేనబావఅవుతాడు. ఈసంస్థానంలో అతడికిఏవిధంగానూసంబంధంలేకపోయినాసంస్థానంలోనేఉంటున్నాడు. ఒకదారుణమైనయాక్సిడెంట్లో పదేళ్ళక్రితం సురేష్వర్మతల్లిదండ్రులూ, రాజేంద్రవర్మతల్లిదండ్రులూమరణించారు. అపట్నుంచీతల్లిదండ్రులులేనిసురేష్వర్మకూడాఇక్కడికేతీసుకొచ్చిపెంచుతున్నారుపెద్దరాజావారు. ఆసురేష్వర్మ రాజేంద్రవర్మమరణించేసమయంలో ఇక్కడలేడు. ఏదో పనిమీదవైదరాబాద్వెళ్ళాడు. ఆయనకికబురుఅందింది. బయలుదేరివస్తున్నారనిపోస్టాడు. అతడువస్తేమనకి ఏమైనాసమాచారంతెలియచ్చు. ప్రస్తుతానికి ఎక్కడాఏఆధారాన్నివదలకుండాసేకరిస్తున్నాను”

“గుడ్. బయటజనంఎక్కువగాఉన్నారంటున్నావు. ఎలాంటిఅలజడులూరేగకుండాచూసుకో”

“సరేసర్” అనిపోస్ట్టేసిందిఆమె.

పోస్ట్టేసాకఆమెకెందుకో సంతృప్తిగాఅనిపించింది.

తనమాటలద్వారాడిఎస్పీనమ్మకాన్ని చూరగొనగలిగిందనిఅర్థమైందిఆమెకిఅతడుమాట్లాడేవిధానంచూస్తే. తనుఏలక్ష్యసాధనకోసంముదటిపోస్టింగ్ ఇక్కడికివేయించుకునివచ్చిందో, ఆలక్ష్యసాధనసుగమమవుతుందన్ననమ్మకంఆమెకికలుగసాగింది.

చెయ్యవలసినపనులన్నీ అయిపోవడంలో నెమ్మదిగా నడుస్తూ రాజమహల్లో నిబ్బకొగదినీపరిశీలిస్తూ పచార్లు చెయ్యసాగింది ఇంద్రనీలవరండాలో. ఏదో రహస్యాన్ని తనలో దాచుకున్నట్టుగా గుంభనంగా ఉన్నట్టు నిపింది ఆ రాజప్రాసాదం.

నడుస్తూ నడుస్తూ నెమ్మదిగా రాజేంద్రశవండున్న గదివైపు వచ్చింది. ట్రైనింగూర్తిచేసుకుని ఆమె డిపార్టుమెంట్లో చేరిపట్టుమనిపదిరోజులుకూడాకాలేదు.

ఇంకా ఆమెకి మర్దర్లూ శవాలూ పూర్తిగా అలవాటుకాలేదు.

శవండున్న గదిలోకి వెళ్ళాలంటే మనసులో సహజంగా అందరికీ ఉండే బెరుకే ఆమెకీ ఉంది.

కానీ అదేమీ పైకి కనిపించని వ్యక్తుండా మళ్ళీ ఆ గదిలోకి అడుగుపెట్టింది.

అక్కడ కాపలాగా ఉండి కబుర్లు చెప్పుకుంటున్న ఇద్దరు కానిస్టేబుళ్ళు ఆమె రాకతో

అలరై నట్టుగా నిటారుగా నిలబడ్డారు.

శవాన్ని ఫోటోలు తీయించడం వగైరా పనులు అయిపోవడంతో,
నిండు గాదుప్పటికప్పి పడుకోపెట్టారు మంచమ్మీద. ముఖం మీద కప్పిన దుప్పటి గాలి కెగిరి
రాజేంద్ర విశాలమైన నుదురూ, ఒత్తైన కనుబొమలూ మూసుకున్న
పెద్దపెద్ద కనురెప్పలూ సూటిగా ఉన్న ముక్కుకనిపించాయి.
ఒక్క క్షణం అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయింది ఆమె. నిర్జీవంగా పడి ఉన్న రాజేంద్రని చూస్తుంటే,
ఆమె మనసులో ఇదీ అని చెప్పలేని భావం... ఒక రకమైన కసి... కోపం...

తనకి కావాల్సిన రహస్యాన్ని చెప్పగల ఒకే ఒక్క వ్యక్తి అతడు.
తను ఎవరికోసమైతే వెతుక్కుంటూ ఇంత దూరం వచ్చిందో,
ఆ వ్యక్తి మరణం కేసుని పరిశోధించాల్సి రావడం నిజంగా విధి విచిత్రం.

‘ఎన్ని ఆటంకాలు వచ్చినా ... తను అనుకున్న పని సాధించి తీరుతుంది’ పట్టుదలగా అనుకుంది.
ఆమె అలా ఆలోచిస్తుండగా నే ఆమె సెల్ ఫోన్ రింగింది. ఉలిక్కి పడ్డట్టుగా ఫోన్ ఎత్తింది.
స్కీమ్మీ దడిస్ ప్లే అవుతున్న నెంబరుని చూసి మరింత ఉలిక్కి పడింది. గబగబా ఫోన్ ఎత్తి “హలో”
అంది.

“ఏమైంది? ఏమైనా తెలిసిందా?” అవతలి వ్యక్తి కంఠం అత్రుతగా అంది.

“ఏమిటి తెలిసేది? మూడు నెలలుగా తెలియని విషయం ఒక్క రోజులో తెలిసిపోతుందా?
మనక్కా వల్సిన వ్యక్తి మనం చంపకుండానే శవమై పడున్నాడు.
ఇప్పుడు నేనే చెయ్యాలో కూడా తెలియని పరిస్థితి”

“అలా ఎందుకనుకుంటావు? రాజమహల్లోకి ఎంట్రీ అవ్వడానికి ఇదీ నీకోక అవకాశం అనుకో.
మహల్కూల మూలలా వదలకుండా శోధించు. మనకి కావాల్సిన ఆధారం దొరకకపోదు”

“ప్రస్తుతం నేను చేస్తున్నది అదే. ఐనా

అత్యవసరమైతే తప్పనిసినా కుఫోన్వెయ్యద్దన్నాను కదా? అవసరమైనప్పుడునే చేస్తాను.
ఫోన్వెట్టయ్యి ” అని ఖంగారుగా ఫోన్వెట్టేసిందామె.

సరిగ్గా అదే సమయానికి ఫోన్లు మార్లమోకాసండా క్లర్లబృందం వచ్చినవేనా జమహాలాకంపాండ్లొకిమలు
పుతిరిగింది.

పాణిచెప్పిన సంగతి విని, అతడు ల్యాప్టాప్ లో చూపిస్తున్న మెయిల్స్ కే తదేకంగా చూస్తూ
ఆలోచనలో పడ్డాడు డిఎస్పీ ప్రసాద్. “కానీ
మాకు వచ్చిన సమాచారం ప్రకారం రాజేంద్రవర్మ హత్య చేయబడలేదు.
సూనైడ్ పోస్టుకు నిమరీ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు”

“సూనైడ్ ఎలా చేసుకున్నాడు?”

“మణి కట్టునరాలనీ, కాళ్ళ మీదా చేతుల
మీదా ఉన్న నరాలనీ కత్తిలో కోసుకుని ఆత్మహత్య ప్రయత్నం చేశాడు”

“ఆ గాయాలు హంతకుడు చేసిన గాయాలు కావచ్చుగా?”

“రాత్రి అతడు చనిపోయిన గదిలోకి హంతకుడు వెళ్ళిన ఆనవాలు ఎక్కడా లేవు.
కత్తి మీద అతడి వేలి ముద్రలు స్పష్టంగా ఉన్నాయి”

పాణిచిన్నగా నవ్వాడు “మరణం సుమారుగా ఎన్ని గంటలకి సంభవించింది?”

“ఫోన్లు మార్లమిపోర్టు వస్తే కానీ కచ్చితంగా చెప్పలేం.

కానీ మాడిపార్టు మెంటాల్ వాళ్ళు చెప్పిన దాని ప్రకారం మరణం అర్ధరాత్రే సంభవించి వుండచ్చు.
వీళ్ళు మాత్రం తెల్లవారి చాలా ఆలస్యంగా తోమ్మిదిన్నరకి గుర్తించారు”

“సూనైడ్లో ట్ ఉన్నంతమాత్రానా,

హత్యాయుధంమీదహతుడివేలిముద్రలేఉన్నంతమాత్రానాఅదిఆత్మహత్యేననినిర్ధారణకిఎలారా
గలం? అర్ధరాత్రినుంచీమర్నాడుపొద్దుట లోమ్మిదిన్నరవరకూ...

ఆనవాళ్ళనిమాయంచెయ్యడానికీ, వేలిముద్రలుమార్చడానికీఈసమయంచాలాఎక్కువ.
ఏమంటారు?”

ప్రసాద్, పాణిమంచిన్నే హితులు. గతంలో చాలాకేసులకిఇద్దరూకలిసిపనిచేసారు.

పాణిలోసంభాషణనిఅతడుబాగాఎంజాయ్చేస్తాడు. “నువ్వుచెప్పిందినూటికినూరుశాతంనిజం.

కానీ చనిపోయినరాజేంద్ర శరీరమ్మీదగాయాలని

చూసిఅవిఅతడుస్వయంగాచేసుకున్నవేఅనిమావాళ్ళునిర్ధారించారు.

మామూలువ్యక్తులకితెలియకపోయినా,

అనుభవంఉన్న పోలీసుఅధికారులకిఒకవ్యక్తిలేదాశవంమీదగాయాలనిపరిశీలనగాచూస్తేఅవిఅత

డు స్వయంగాచేసుకున్న గాయాలలేకఇతరులుచేసినగాయాలన్నది

తెలుసుకోవడంవెద్దకష్టంకాదు” అన్నాడు.

“ఎవరాఅనుభవమున్న పోలీస్ అధికారి?” అన్నాడుపాణి ‘అనుభవమున్న’

అన్నపదాన్ని నొక్కిపలుకుతూ.

పాణిమాటలకిఎంతఆపుకుందామనుకున్నానప్పునాపుకోవడంప్రసాద్వల్లకాలేదు.

పైకేగట్టిగానవ్వేసాడు. “నీలో నాకునచ్చేగుణంఅదేపాణి.

పరిశోధనకివచ్చేముందరేఅవసరమైనహోమ్స్వర్కేసేస్తావు.

ఇక్కడికివచ్చేముందేనువ్వుఇంద్రనీలగురించిఎంకైవీరీచేసావుకదూ?”

పాణినవ్వలేదు

“మున్ననేట్లైనానిగూర్చిచేసుకునివచ్చిజాయినైనాఏమాత్రంఅనుభవంలేనిఒకజూనియర్ఎస్సైమా

టలనిపట్టుకుని,

ఆగాయాలనిహంతకుడుస్వయంగాచేసుకున్న గాయాలనిఎలానిర్ధారణకిరాగలరు?”

అన్నాడు సీరియస్ గా.

“ఇంద్రనీలకి మర్డర్ కేసులనిపరిశోధించిన అనుభవం లేకపోవచ్చు. కానీ క్రిమినల్ ఇన్వెస్టిగేషన్ లో శిక్షణ పొందిన అధికారి ఆమె. అదీ కాక ఆమెకి అపారమైన తెలివితేటలు ఉన్నాయి. ఆమెని చూస్తే ఈ విషయం నువ్వే ఒప్పుకుంటావు”

కొద్దిక్షణాలు పాణి ఏమీ మాట్లాడలేదు. ప్రసాదేమళ్ళి అన్నాడు “ఇంతకీ నువ్వనేదేమిటి? ఆరాజేంద్రవర్మ ఆత్మహత్య చేసుకోలేదు, వజ్రాలకోసం ఎవరో అతణ్ణి హత్య చేసారంటావా?”

“ఇది హత్యా ఆత్మహత్యా అనది కాదిక్కడ విషయం. నేరపరిశోధనలో హత్యకీ ఆత్మహత్యకీ పెద్దగా తేడా ఉండదు. ఒకవేళ ఆత్మహత్య అయినంత మాత్రాన అది పరిశోధనకి పుల్ స్టాపూ కాదు. జరిగిన సంఘటనలో ఉన్న ‘క్రిమినల్ ఇంటెన్షన్’ నేమనశోధించాల్సింది. ఈ కేసులో నేను మీడిపార్టుమెంట్ కి ఇవ్వదలుచుకున్న హింట్ అదే”

అతడు ఆమాట అంటున్న సమయంలో గది తలుపు తెరుచుకుని “ఎక్స్ క్యూజ్ మి సర్” అని ఒక వ్యక్తి లోపకి వచ్చాడు. అతడి చేతిలో ఒక సీల్డ్ వరు ఉంది. ఆకవరుని డి.ఎస్ పీ ప్రసాద్ కి అందచేస్తూ అన్నాడు “రాజారాజ్ భహదూర్ రాజేంద్రవర్మ గారి పోస్ట్ మోర్టల్ ప్రొఫోర్టు”

అతడు గదిలోంచి బయటికి వెళ్ళిపోయాక ఆ త్రుతగా కవరు చించాడు ప్రసాద్. రెండు నిమిషాల్లో రిపోర్టు మొత్తం చదివేసి తలపై కెత్తి పాణి వైపు చూసి అన్నాడు “ఈ రిపోర్టులో మరొక కొత్త విషయం బయటపడింది”

“ఏమిటది?” అడిగాడు పాణి.

“మనం అనుకుంటున్నట్టుగా పాణి మరణానికి కారణంగా యాలద్వారా అయిన రక్తస్రావం కాదు!”

“మరి?!”

“అధికమొత్తంలో నిద్రమాత్రలు మింగడం వల్ల ఆయన మరణం సంభవించింది!”

పాణి కూడా ఆశ్చర్యంగా చూసాడు అతడి మాటలకి.

“ఈ కేసు చాలా కన్ఫ్యూజింగా ఉంది. ఒక వేళ అతడిది ఆత్మహత్యే అనుకున్నా, నిద్రమాత్రలు మింగిన వాడు మళ్ళీ నరాలనికత్తితో కోసుకోవడమెందుకు? నిద్రమాత్రలు పనిచెయ్యవన్న అనుమానం వచ్చిందా?”
తనలో తాను అనుకుంటున్నట్టుగా అన్నాడు ప్రసాద్.

పాణి మాట్లాడలేదు.

రెండ్రతస్తులలో నిర్మించబడిన రాజమహల్లో,
రాజేంద్రవర్మ గది ఉన్న పై అంతస్తు నిమొత్తం సీజ్నేసి ఎవర్ని వెళ్ళకుండా కట్టడి చేసింది ఇంద్రనీల.
పోస్టు మార్టమ్మూ డా అయిపో వడంతో చేసే పనేం లేకరిలా క్షాంక్షింది ఇంద్రనీల.
సురేష్వర్మ డిల్లీ నుంచి వచ్చేస్తే, అతడికి శవాన్ని పేండ్ వర్చేసి వెళ్ళిపోవచ్చు.
ఈలో గాబంగళాలో మనుషుల నిఇంటరాగేట్చ్యాలి.

పెద్దరాజానరేంద్రవర్మ గది దగ్గరకి వెళ్ళి ఒకసారి చూసింది.
ఆయన మంచమీద కళ్ళు మూసుకుని నిద్రపోతున్నాడు.
ఆయన మంచం పక్కనే ఒక కుర్చీలో డాక్టర్లు, మరో కుర్చీలో
రాజమహాలక్ష్మి వహారాలు చూసేది వాన్లీ సర్వోత్తమ రావు కూర్చుని ఉన్నారు.
అతడి వయసు కూడా ఇంచుమించునరేంద్రవర్మ వయసే ఉంటుంది.

ఒకసారి నిద్రపోతున్న నరేంద్రసింగ్ నిపరిశీలనగా చూసి ఇంద్రనీల డాక్టర్ని అడిగింది
“ఎలా ఉంది ఆయన పరిస్థితి?”

“నార్మల్గానే ఉంది మేడమ్. నిద్రకి మైల్డ్ స్ ఇచ్చాము. కొద్దిసేపట్లో మెలకువ వస్తుంది”

“పనివాళ్ళు ఎక్కడ ఉన్నారు?” అడిగింది ఆమె సర్వోత్తమ రావుని.

“బయట హాల్లో ఉన్నారు మేడమ్. మీరెవరితో నైనా మాట్లాడాలంటే నేను తీసుకువెడతాను”

అన్నాడు సర్వోత్తమ రావు లేచి నిలబడుతూ.

రాజమహాలక్ష్మి బిందె అంతా హాల్లో ఒక మూలగా కూర్చున్నారు.

సుమారు పదిహేను మంది ఉన్నారు. వాళ్ళ వంకపరిశీలనగా చూసింది ఒక్కసారి.

ఆమె కి నవ్వు చింది. ఇంట్లో ఉండే ముగ్గురు మనుషులకి

సేవలు చెయ్యడానికి పదిహేను మంది పనివారు!

వాళ్ళిద్దరూ వాళ్ళని సమీపించగానే వాళ్ళంతా లేచి నిల్చున్నారు.

“మీరంతా ఇక్కడే ఉంటారా?” వాళ్ళని చూస్తూ అడిగింది.

“కోట బయట అందరికీ సర్వెంటాక్వర్టర్స్ ఉన్నాయి మేడమ్.

అంతా కుటుంబాలతో సహా ఇక్కడే ఉంటాము” చెప్పాడు సర్వోత్తమ రావు.

“మీరంతా ఇక్కడ ఎన్నాళ్ళనుంచి పనిచేస్తున్నారు?

కొత్తగా పనిలో చేరినవారు మీలో ఎవరైనా ఉన్నారా?” అంది ఇంద్రనీల వాళ్ళని చూస్తూ.

“మేమంతా చాలా రోజులుగా ఈ బంగళాలో పనిచేస్తున్నామండీ.

ఇది మాకు వంశపారంపర్యంగా వస్తున్న వృత్తి”

ఆమె ఆశ్చర్యంగా చూసింది ఒక్క క్షణం. “మీలో ఎవరెవరు ఏ పనులు చేస్తారు?” ఆసక్తిగా అడిగింది.

“రాజమహల్లోని పనిమూడు విభాగాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి వంటపని, రెండోది ఇంటిపని,

మూడోది తోటపని. తరతరాలుగా ఈ రాజవంశీకులకి ఆహారమన్నా, ప్రకృతి సౌందర్యమన్నా ప్రీతి.

అందుకే, వంటపనికీ, తోటపనికీ పుణులని ఎంచుకుని మరీ పనికీ కుదుర్చుకున్నారు.

ఇంటిపనులకి పనిచేసే వాళ్ళు మధ్యమధ్యమారు తూ ఉన్నా, వంటవాళ్ళూ,

తోటమాలూ వంశపారంపర్యంగా ఇక్కడ పనిచేస్తున్నారు. రాజమహల్కి వచ్చే అతిథులకి,

పెద్దరాజువారు,

చిన్నరాజువారికి సురేష్వర్మ గారికి వారిరుచులకి తగినట్టుగా వండిపెట్టడం వంటవాళ్ళ పని.

ఆవిభాగంలో ఐదుగురు పనిచేస్తున్నారు, ముగ్గురు మగవాళ్ళూ, ఇద్దరు ఆడవాళ్ళూ”

అంటూ వాళ్ళని పరిచయం చేసాడు సర్వోత్తమ రావు.

“ఈ కోట చుట్టూ పద్దెనిమిది ఎకరాల స్థలంలో రకరకాల వృక్షజాతులూ,

దేశవిదేశాల నుంచి ఎప్పుడెప్పుడో తీసుకువచ్చి పెంచుతున్న పూల మొక్కలూ లతలూ,

ప్రపంచంలో దొరికే అన్ని రకాల పండ్ల మొక్కలూ ఉన్నాయి.

వాటన్నింటినీ సంరక్షించడానికి ప్రధానంగా ఐదు మంది రాజమహల్ పనివాళ్ళు ఉంటారు.

వాళ్ళ క్రింద ఒక ఇరవై ముప్పై మంది రోజువారీ కూలీలు

చుట్టుపక్కల గ్రామాల నుంచి అవసరాల మేరకి వచ్చి పనిచేస్తుంటారు.

రోజువారీ కూలీకి వచ్చే వాళ్ళెవరికీ బంగళాలో ప్రవేశం ఉండదు”

వింటున్న ఇంద్రనీలకళ్ళ ముందు ఉదయం రాజమహల్ పుహారీగోడదాటి తమ జీపులో పలకివస్తున్న

ప్పుడు మొఘలాయిల శైలిలో అద్భుతం తాతీర్చి దిద్దికనిపించిన గార్డెన్స్ దిలింది.

“ఇక ఇంటి పనివాళ్ళు. ఈ విభాగంలో ఐదుగురు పనివాళ్ళు ఉన్నారు. ఇద్దరు మగవారు,

ముగ్గురు ఆడవారు. రాజమహల్లో నిరెండ్రతస్తుల్లో నూ మొత్తం ఇరవై ఐదు గదులూ,

ఒక పెద్ద వంటగది, రెండు బోజనాల హాళ్ళూ, క్రిందాపైనా నాలుగు సమావేశమందిరాలూ ఉన్నాయి.

అన్నీ, పురాతన శైలిలో కళాఖండాలతో అలంకరించబడి ఉంటాయి.

వాడినా వాడకపోయినా వాటిని రోజూ శుభ్రంచెయ్యాలి. ఇద్దరు ఆడవాళ్ళు

షొద్దుట ఆరింటి నుంచి సాయం త్రంబిందింటి వరకూ ఆ పనిలోనే ఉంటారు. మిగిలిన ముగ్గురిలో ఒక స్త్రీ

ప్రత్యేకంగా పెద్ద రాజావారి పనులని చూసుకుంటుంది.

ఆయనకి అనారోగ్యం వచ్చిన దగ్గర నుంచి ఈ ఏర్పాటు జరిగింది.

మిగిలిన ఇద్దరు మగవాళ్ళూ రాజమహల్ కి అవసరమైన సరుకులూ,

ఇతర సామాగ్రి తీసుకురావడానికీ, బయటి బజారు పనులని చూస్తారు”

“రోజూ పనివాళ్ళు ఉదయం ఎన్నింటికి వస్తారు? రాత్రి ఎన్నింటికి వెడతారు?”

“నాతో సహా అందరు పనివాళ్ళు ఉదయం ఐదున్నర కల్ల రాజమహల్ కి వస్తాం.

సాయం త్రంబిదున్నరకి పనివాళ్ళంతా వెళ్ళిపోతారు.

పనిని బట్టి నేను ఆరు అరున్నర మధ్యననే ను ఇంటికి వెడతాను” చెప్పాడు సర్వోత్తమ రావు.

“పనివాళ్ళంతా వెళ్ళాక ఎవరు మహల్లు పులు ఎవరు వేస్తారు?” అడిగింది ఇంద్రనీల.

“పెద్దరాజావారిపనిమనిషి, వంటవాళ్ళలో ఒక్కరుమాత్రం అందరుపనివాళ్ళలో ఇళ్ళకివెళ్ళారు.
ఇక్కడేబంగళాలో ఉండిపోతారు. పనివాళ్ళందరూ వెళ్ళాక
రాజావార్లు ఎవరిగదుల్లోకివాళ్ళూ వెళ్ళిపోయాక
బంగళాతలుపులు మూసేసివాళ్ళు క్రింద అంతస్తులో ఉన్న సర్వెంట్ల దుల్లోకి వెళ్ళి నిద్రపోతారు.
అవసరమైనప్పుడు వాళ్ళని నిద్రలేపడానికి వీలుగా ఈ మధ్యనే కాలింగ్ బెల్ని స్ట్రమ్మూడా అమర్చాము
బంగళాలో”

“నిన్న రాత్రి బంగళాలో పనివాళ్ళు ఎవరెవరు ఉన్నారు?”

“వంటవాళ్ళలో నరసింహ, పనివాళ్ళలో లక్ష్మీ ఉన్నారు. వాళ్ళిద్దరూ భార్యాభర్తలు”

నరసింహ, లక్ష్మీల వంకపరిశీలనగా చూస్తూ అంది ఇంద్రనీల “నిన్న రాత్రి
బంగళాతలుపులు ఎన్నింటికి మూసారు?”

“సురేష్వర్మ గారు ఖైదరాబాద్ వెళ్ళడంలో నిన్న రాత్రి పెద్దరాజావారు,
చిన్న రాజావారు మాత్రమే ఉన్నారు బంగళాలో.
చిన్న రాజావారు బయటకి వెళ్ళితో మ్మిదిన్న రకివచ్చారు.
వస్తూనే నేరుగా మేడ మీదకి వెళ్ళిపోయారు. ఆతరువాత ఆయన భోజనానికి కూడా క్రిందకి రాలేదు.
ఆయన వచ్చి మేడ మీదకి వెళ్ళిన కొద్దిసేపటికి పెద్దరాజావారు భోజనం చేసి తన గదిలోకి వెళ్ళి పడుకు
న్నారు. పదిన్న రవరకూ చిన్న రాజావారు భోజనానికి వస్తారేమోనని చూసి,
రాకపోవడంలో పనివాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయారు. పదీనల బైకినే నూలక్ష్మీ గదిలోకి వెళ్ళి పడుకున్నాం”
చెప్పాడు నరసింహ.

“రాత్రి చిన్న రాజావారి గదినుంచి కానీ, పెద్దరాజావారి గదినుంచి కానీ కాలింగ్ బెల్లాలేదా?”

“లేదండీ”

“బెల్పనిచేస్తోందా?”

“పనిచేస్తోందిమేడమ్”

“మీరుగాడనిద్రలోఉన్నారా?”

“ఎంతగాడనిద్రలోఉన్నా బెల్వినిగానేమెలకువవచ్చేస్తుందిమేడమ్ ఇద్దరికీ”

ఇంద్రనీలతలపంకించింది. “ఉదయంమొట్టమొదటగామేడమీదకివెళ్ళినదిఎవరు?”

వాళ్ళందరినీక్యాబులలోవల్లప్రశ్నలువేస్తోందికానీఇంద్రనీలమనసుమాత్రంఆప్రశ్నలమీదలేదు.

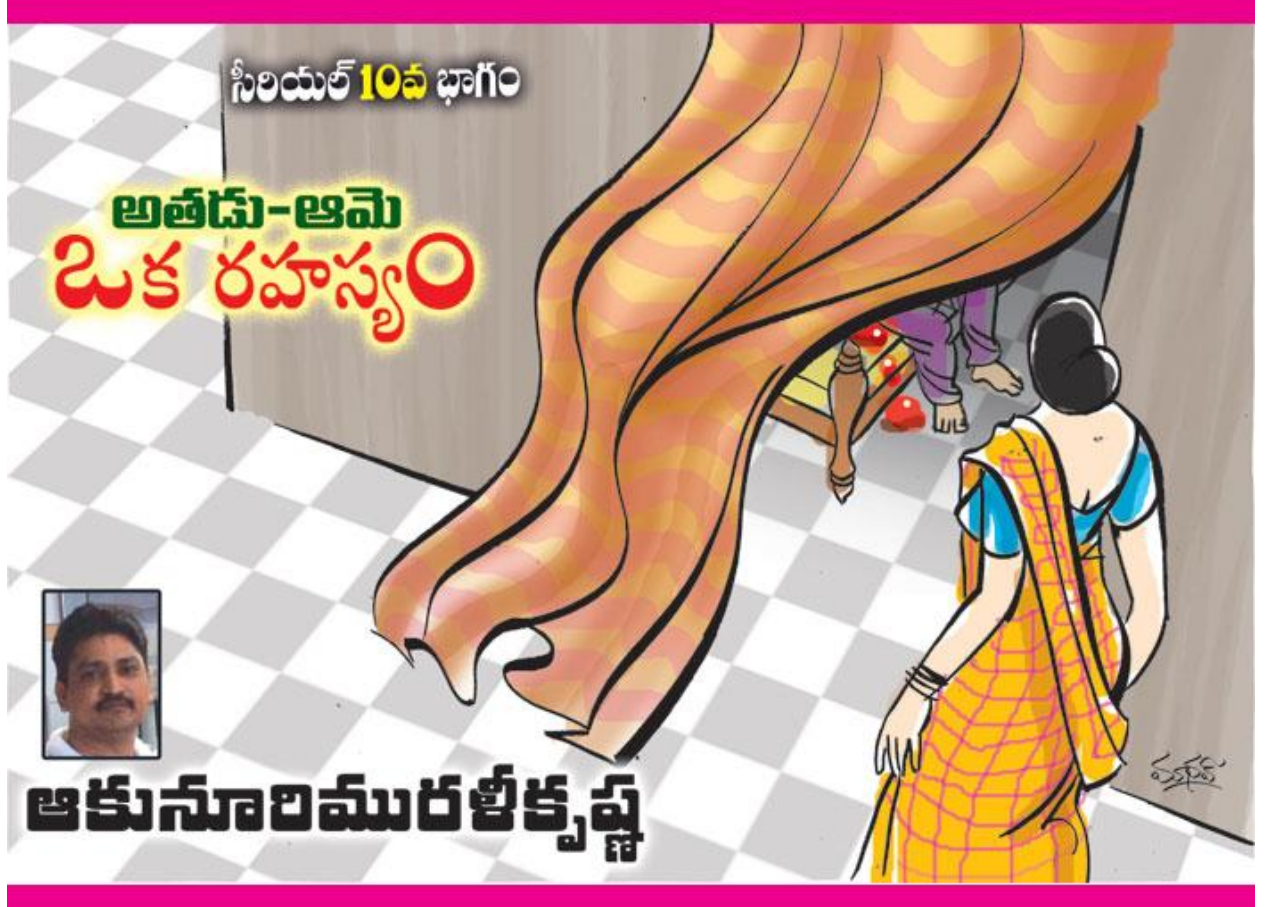
తనకికావాల్సినమరేదో ‘రహస్యం’ కోసం ఆమెకళ్ళు అక్కడఅణువణువునీశోధిస్తున్నాయి.

“నేనండీ” అంటూ ముందుకువచ్చిందిఒకస్త్రీఇంద్రనీలప్రశ్నకిసమాధానంగా.

ఏదోఆలోచిస్తున్న ఇంద్రనీలఉలిక్కిపడింది.

మరుక్షణంలోనేతేరుకునిఆమెవైపుపరిశీలనగాచూసింది. దాదాపునలభయ్యేళ్ళుంటాయామెకి.

“నీపేరేమిటి?” అడిగిందిఇంద్రనీల.

“నాపేరురత్నాలు”

“మేడమీదకి ఎందుకు వెళ్ళావు?”

“సాధారణంగా చిన్న రాజువారు నిద్రలేచి క్రిందకి వచ్చే దాకా లేదా ఆయన కాఫీకోసం మారిదేనికోసం మారి పిలిచే దాకా మేము ఎవ్వరంపైకి వెళ్ళం. కానీ ఆరోజు ఉదయం ఎంతకీ ఆయన క్రిందకి రాకపోయే సరికి మిగిలిన గదులని శుభ్రంచేద్దామనే ఉద్దేశంతో నేను ధైర్యంచేసి పైకి వెళ్ళాను. వరండాలో నడుస్తూ చిన్న రాజువారి గది ముందునుంచి వెడుతున్న నేను ఆయన గది తలుపులు తెరిచి ఉండడం గమనించి, తలదించుకుని వెళ్ళబోతున్న దాన్నట్లా

లోపలవదోఅసహజంగాఉన్నట్టుగాఅనిపించితలెత్తి, గాలికిఎగురుతున్న పరదాలవెనకనుంచి కనిపిస్తున్నదృశ్యాన్ని చూసాను.

లోపలకనిపిస్తున్నదృశ్యాన్ని చూస్తూ నాప్రయత్నంలేకుండానేలోపలకినడచాను.

గదిలోమంచమ్మీదపరుపూదుప్పట్లూఅన్నీ ఎర్రగారక్తంలోనిండిపోయిఉన్నాయి.

చిన్నరాజావారునిర్ణీవంగామంచమ్మీదఅడ్డంగాపడిఉన్నారు.

ఆదృశ్యాన్ని చూస్తూనేనేనుభయంలోగట్టిగాఅరిచాను. వెంటనేనాకుకళ్ళుతిరిగినట్టనిపించింది.

అలాగేక్రిందపడిపోయాను. తరువాతగంటకిమెలకువవచ్చిందినాకు.

క్రిందపడిననన్ను బంగళాలోపనివాళ్ళులేపిఎత్తుకుని తీసుకురావడంలేలగాగుర్తుంది”

చెప్పిందిరత్తాలు.

చెబుతున్నప్పుడుఆమెకంఠంభయంలోఒణకుతూఉండడాన్ని గమనించిందిఇంద్రనీల.

ఒక్కక్షణంఎమీమాట్లాడకుండాఆగి, తరువాతనెమ్మదిగాఅందిరత్తాలుని చూస్తూ

“భయపడకుండానిదానంగాగుర్తుచేసుకుని నువ్వుగదిలోకిఅడుగువెట్టేసరికి

గదిలోవారావరణంఎలాఉందోచెప్పు?”

రత్తాలుమరింతభయపడుతున్నట్టుగాచూసింది.

ఇంద్రనీలఆమెభుజమ్మీదచెయ్యివేసి “భయంఅక్కర్లేదన్నానుకదా?

నిదానంగాఆలోచించినీకుగుర్తోచ్చినవిషయాలు, నువ్వుగమనించినదిచెప్పుచాలు!”

“రాజావారిశరీరంమంచానికిఅడ్డంగాపడిఉంది. మంచమంతారక్తంలో మడుగులుకట్టిఉంది.

మంచమ్మీదఒకపక్కనపిడికత్తి పడిఉంది.

ఆదృశ్యంచూడగానేరాజావారుప్రాణాలతోలేరన్నవిషయంఅర్థమైందినాకు”

“చుట్టుపక్కలవారావరణంఎలాఉంది?”

“అంటే?” అర్థంకానట్టుగా అందామె.

“గదిలో వస్తువులు చిందరవందర చేసినట్టుగా గదిలో ఏమైనా గలాటా జరిగినట్టుగా ఆనవాళ్ళేమైనా కనిపించాయా?”

“లేదు మేడమ్. గదిలో వస్తువులన్నీ ఎక్కడా వక్కడా ఉన్నాయి.

ఎక్కడా దెబ్బలాట జరిగిన ఆనవాళ్ళేమీ కనిపించలేదు.

మంచమ్మీ దదుప్పటి మాత్రం నలిగిపోయి ఉంది అంతే”

“రాజావారి గదికి వెనుక వైపు పెద్ద బాల్కనీ ఉంది కదా?

ఆ బాల్కనీ తలుపులు వేసి ఉన్నాయా తీసి ఉన్నాయా?”

గుర్తు తెచ్చుకుంటున్నట్టుగా క్షణకాలం పాటూ ఆగింది రత్తాలు. తరువాత చెప్పింది

“రాజావారికి ఆ తలుపులు తెరిచుకునే నిద్రించడం అలవాటు. ఎప్పటిలాగే నేను వెళ్ళే సరికి ఆ

తలుపులు తెరిచే ఉన్నాయి. పరదాలు మాత్రం మూసి ఉన్నాయి”

“ఇంకా ఏమైనా ప్రత్యేకంగా ఆ గదిలో గమనించావా నువ్వు?”

“ఏమీ లేదమ్మా... అంతా మామూలుగానే ఉంది”

ఇంద్రనీల దూరంగా ఉన్న ఒక కానిస్టేబుల్ ని పిలిచి ఏదో చెప్పింది.

అతడు వెళ్ళి రెండు నిమిషాల్లో ప్లాస్టిక్ వర్లొక్లూ స్టిమ్మిల్స్ లేసిన

రాజేంద్రసూసైడ్ డోట్ ని తీసుకుని వచ్చాడు. దాన్ని రత్తలుకి చూపిస్తూ అడిగింది ఇంద్రనీల “ఈ

కాగితాన్ని గదిలో చూడలేదా నువ్వు?”

ఒక్క నిమిషం తడబడ్డట్టుగా అయింది రత్తలు “నిజమేనమ్మా... ఆ గదిలో

ప్రత్యేకంగా ఏమైనా కనిపించిందా అని ఇందా కామీ రడిగితే ఖంగారులో మర్చిపోయాను.

రాజావారు పడి ఉన్న మంచం పక్కనే ఉన్న టీ పాయింట్ ఈ కాగితం ప్రస్తుతం గాక కనిపించేలా ఉంచి,

గాలికిఎగిరిపోకుండాదానిమీదపేపర్వెయిట్పట్టారు. అదితప్పఆగదిలోమరే
తేడాలేకుండాఅంతామామూలుగాఉంది” అంది.

ఇంద్రనీలతలఊపిసర్వోత్తమరావునిపిలిచిచెప్పింది “ఈ
పనివాళ్ళెవ్వరూమనకితెలియకుండాఊరువిడిచిబయటికివెళ్ళడానికివిల్లేదు.
ఆసంగతిమీరుచూసుకోండి”

సరేననితలఊపాడుఅతడు. ఆతరువాత క్లూస్టీమ్ దగ్గరకివెళ్ళిఅడిగిందామె
“వేలిముద్రలుసేకరించడం, క్లూస్సేకరించడంపూర్తయిందా?”

“అంతాపూర్తయిందిమేడమ్. పెద్దగాఏమీ క్లూస్టారకలేదు. దొరికినవాటినిసీల్చేసిపెడుతున్నాం.
ఎందుకైనామంచిదనిపైఅంతస్తుమొత్తాన్ని ముందుగానేసీజ్చేసాంకదా?
ఇకావేమైనాకావాల్సివస్తేమళ్ళివెళ్ళిసేకరించచ్చు” అన్నాడుఅతడు.

అప్పటిదాకావాళ్ళుసేకరించినక్లూస్నిపరిశీలించసాగిందిఇంద్రనీల.
గదిలోదుప్పట్లమీదదొరికినబ్లడ్సాంపిల్స్, గదిమూలలదొరికిన తలవెంట్రుకలూ,
దుస్తులనుంచి జారిపడినగుండీలూ, ఆభరణాలనుండిజారిపడినపూసలూవగైరాలు...
వాటిమీదవేలిముద్రలుచెరిగిపోకుండాజాగ్రత్తగాసీల్క్వర్లలోపెట్టి
ఒక్కొక్కసీల్చేసివెంబరింగ్వెస్తున్నారూవాళ్ళుచాలాప్రాఫెషనల్గా.
బల్లమీదఉంచినఒక్కొక్కవస్తువునీపరిశీలిస్తున్న ఇంద్రనీలదృష్టిఒకక్లూమీదపడింది.
దాన్ని చూడగానేఆమెగుండెలుదడదడలాడాయి. ‘తనపనిఇంతసులువవుతుందనుకోలేదు’
అప్రయత్నంగాఅనుకుందిమనసులో.

క్లూస్టీమ్వాళ్ళుదాన్నిసీల్చేసారేమోఅన్న అనుమానవచ్చిపరిశీలనగా చూసింది.
అదృష్టవశాత్తూవాళ్ళుదాన్ని సేకరించారుతప్పఇకాసీల్చేయ్యలేదు.

ఆమెఉద్వేగంరెట్టింపయ్యింది. తననిఎవరేనాగమనిస్తున్నారాఅనిచుట్టూచూసింది.
ఎస్సైర్యాంకులోఉన్నవ్యక్తి తమపనినిపరిశీలిస్తుండటంతో

క్లూస్టీమ్ముత్తంఅటెంటివ్గాఉండేతనవైపేచూస్తున్నారు...

చాలాఅసహనంగాఅనిపించిందిఇంద్రనీలకి.

మొత్తంముగ్గురువ్యక్తులున్నారు.

తమపనిమీదఆమెఎంకామెట్టేస్తుందాఅనిభయపడుతున్నట్టుగాఉన్నారువాళ్ళు.

ఒకసారివాళ్ళవైపు చూసి, చిరునవ్వునవ్వింది. ఆనవ్వుఅవసరమైనదానికన్నాఎక్కువ

ప్లీజింగాఉండేట్టుగాముందరేజాగ్రత్తతీసుకుంది. ఆమెమామూలుగానేఅందంగాఉంటుంది.

నవ్వితేఆమెఅందంఎలాఉంటుందంటేఎదుటివాళ్ళుమంత్రముగ్గులైఆమెఎంచెబితేఅదీచేసేట్టుగా

ఉంటుంది.

వాళ్ళవైపుఅలానావ్వుతూచూస్తూనేక్యాజువల్గాకదిలినట్టుగాపక్కకికదిలిందిఇంద్రనీల.

వాళ్ళకళ్ళమీదనుంచిదృష్టిమరల్చుకుండానే లాఘవంగాఆవస్తువుమీదచెయ్యివేసింది.

“ఎవరోకొత్తవ్యక్తిలోపలకివస్తున్నారు, బహుశారాజేంద్రవర్మమేనబావసురేష్వర్మఅనుకుంటా”

అందిక్లూస్టీమ్మీప్తో. అతడుచేస్తున్నపనిఆపి వీధిగుమ్మంవైపుచూసాడు.

అప్రయత్నంగామిగిలినఇద్దరూకూడా గుమ్మంవైపుచూసారు.

లిఫ్ట్కాలంలోఇంద్రనీల

ఆవస్తువునిచూపుడువేలితో తీసుకునిఅరచేతిలోకిమార్చుకునిగుప్పిటబిగించింది.

సీరియల్ 11వ భాగం

అతడు-ఆమె ఒక రహస్యం

ఆకునూరిమురళీకృష్ణ

..“ఆత్మహత్యచేసుకోవడానికి రకరకాలపద్ధతులున్నాయి. ఉరివేసుకునిమరణించడం, మణికట్టునరాలనికోసుకోవడం, హానికరమైనరసాయనాలనిలేదా క్రిమిసంహారకమందులనిమింగడంఇవన్నీ ఒకరకమైనవిఅయితే, నిద్రమాత్రలనిమోతాదునిమించిమింగడంఅన్నదిమరొకరకమైనపద్ధతి. సాధారణంగాఆవేశంలోఆత్మహత్యచేసుకోవాలనుకున్నవాళ్ళుమొదటివిధానాలనిఅనుసరిస్తారు. నిదానంగాఆలోచించిజీవితాన్నుంచినిష్క్రమించాలనిఒకస్థిరనిర్ణయానికివచ్చినవాళ్ళుమాత్రమే ఆత్మహత్యచేసుకోవడానికినిద్రమాత్రలనిఆశ్రయిస్తారు.

కాసేపురాజేంద్రదిఆత్మహత్యేననుకుందాం. అందుకుఅతడునిద్రమాత్రలనిఆశ్రయించాడంటే, ఆయనఆత్మహత్యచేసుకోవాలన్ననిర్ణయంఆవేశంలోతీసుకున్నదికాదనిఅర్థమౌతోంది.

అతడు ప్రశాంతంగా మరణించాలనుకున్నాడే తప్ప హింసాత్మక పద్ధతిలో ప్రాణాలు తీసుకోవాలనుకోలేదు. అలాంటిది నిద్రమాత్రలు మింగి, అవి పనిచెయ్యవన్న అనుమానంతో నరాలనికోసుకున్నాడనుకోవడం లాజికల్ గా లేదు. దీన్ని బట్టి చూసినా అతడి మరణంలో ఏదో మిస్టరీ ఉందనిపిస్తోంది. ఆ మిస్టరీని శోధిస్తే మనకి అతడి మరణం వెనుక ఉన్న క్రీమినల్ ఇంటెన్షన్ ఏమిటో, అది ఎవరిదో తెలుస్తుంది” అన్నాడు పాణి.

ప్రసాద్ అంగీకరిస్తున్నట్టుగా తలూపాడు అతడి మాటలకి “నువ్వన్నది నిజం. అతడి మరణం వెనుక ఏదో మిస్టరీ ఉంది. దాన్ని నువ్వే ఇన్వెస్టిగేట్ చేయి. నేను డిపార్టుమెంట్ రిపోర్టున నీకు ఆర్డర్స్ ఇస్తున్నాను”

అతడి మాటలకి పాణి తల అడ్డంగా ఊపాడు. “ప్రస్తుతం మనకున్న ఆధారాల నిబట్టి, పోస్టు మార్టుల్ ప్రోర్టు నిబట్టి చూస్తే రాజేంద్రసింగ్ ది ఆత్మహత్య. ఎటువంటి కంప్లైంట్ లా లేకుండా ఆత్మహత్య మీద డిటెక్టివ్ ఇన్వెస్టిగేషన్ ఎలా ఆర్డర్ ఇస్తావు?”

“అతడి మరణాన్ని అనుమానాస్పద మరణంగా భావించి ఇన్వెస్టిగేషన్ కి ఆర్డర్ చేయడం నికారణం చూపించాలంటే, నీకొచ్చిన ఈ మెయిల్స్ లు”

“నాకొచ్చిన ఈ మెయిల్ గురించి అప్పుడే బయట పెట్టడం మంచిది కాదు. మహల్లో బయటపడ్డ నిధి గురించి పెద్ద రాజావారికి కూడా తెలియదని రాజేంద్రవర్మ నాకు మెయిల్లో రాసాడు. అసలు విషయం తెలియకుండా ఆ నిధి గురించి బయటకి చెప్పడం నాకు ఇష్టం లేదు. ముందు అసలు ఆ నిధి రాజేంద్ర ఎక్కడదాచాడో, అది ఇంకా అక్కడ ఉందో లేదో, ఈ విషయాలన్నీ తెలుసుకోకుండా మనం మనం నిధి గురించి చెప్పేస్తే కేసు మరింత కాంప్లికేట్ అయ్యే ప్రమాదం ఉంది. ఈ కేసులో నువ్వు విచారణకి ఆదేశాలిస్తానన్నా అందుకు రాజేంద్రకుటుంబీకులు ఒప్పుకోకపోవచ్చు. ఎందుకంటే, పెద్ద పెద్దకుటుంబాలలో ఇలాంటి

పోలీసు ఇన్వెస్టిగేషన్లూ అవీజరగడాన్ని పరువునష్టంగా భావిస్తారు.

అందుకే ఏదో వంకతో నేను రాజమహల్లోకి అడుగు పెట్టి కొద్దికాలం అక్కడ గడప గలిగే అవకాశం కావాలి.
అందుకోసం నేను ఇక్కడికి వచ్చింది” అన్నాడు పాణి.

“అలా వెళ్ళడానికి ఒకే ఒక్క అవకాశం ఉంది.

నిన్ను నువ్వు చనిపోయిన రాజేంద్రవర్మన్నే హితుడిగా చెప్పుకోవాలి.

అతడి మరణవార్త విని పరామర్శించడానికి వెళ్ళినట్టుగా కోటలోకి వెళ్ళుచు”

“నా ఆలోచనకూడా అదే. కానీ రాజేంద్రవర్మన్నే హితులంతా ఈ ప్రాంతంలో నివాళేళ్ళ అయి ఉంటారు.

వాళ్ళంతా అతడి తాతకీ, బావకీ తెలిసే ఉంటారు కదా?

వాళ్ళకీ తెలియనిన్నే హితులు అతడికి ఎవరున్నారు అన్నది మనం కనుక్కోవాలి.

అతడి చదువు అదీ ఎక్కడ సాగింది? అతడు సిర్పా పల్లి వదిలి

తాత్కాలికంగా నైనా కొద్దికాలం ఎక్కడైనా ఉన్నాడా? ఉంటే ఎక్కడ ఉన్నాడు? ఆ వివరాలు కావాలి.

అవితెలిస్తే, అక్కడ అతడితో నాకున్న హంపర్పడిందని చెప్పచ్చు”

పాణి మాటలకి ప్రసాదు ముఖం ఏదో ఐడియా వచ్చినట్టుగా వెలిగింది

“రాజేంద్రసింగ్ కి ప్రావెలింగ్టా బే అని విన్నాను.

ముంబయి రాక ముందు నువ్వు కూడా చాలా కాలం అండమాన్లోనే ఉండేవాడివి కదా?

అతడితో నీకు అండమాన్లోన్నే హంపర్పడిందని తెలిసేదే?” అన్నాడు వెంటనే.

“గుడ్ ఐడియా. కానీ అతడు అండమాన్ ఏ సమయంలో వెళ్ళినదీ,

ఎక్కడ బస చేసినదీ మొదలైన కనీస వివరాలేనా తెలుసుకోకుండా ముందుకు వెళ్ళడం రిస్కుతో కూ

డు కున్న పని” అన్నాడు పాణి.

“మానిజా మాబాద్లో

ఇలాంటి టూర్లకి టిక్కెట్లు బుక్ చేయడానికి పేరు పొందిన ప్రావెల్ ఏజంట్లు ఒక్కడే ఉన్నాడు.

నాఅంచనాతప్పుకాకపోతే,

రాజేంద్రవర్మ అండమాన్ప్రయాణంఎర్పాట్లుకూడాకచ్చితంగాఅతడేచేసిఉంటాడు”

అంటూఫోన్ఎత్తిఆఫీసుతనవాళ్ళకిఆదేశాలుఇచ్చాడు. ఫోన్స్పట్టేసి,

“రాజేంద్రఅండమాన్ఎప్పుడువెళ్ళినదీ, ఎన్నాళ్ళున్నదీఎక్కడబసచేసినదీఆవివరాలన్నీపది నిమిషాల్లోనీముందుఉంటాయి.

ఆవివరాలుమనకిఇచ్చినట్టుగామూడోకంటివాడికూడాతెలియదు. చాలా”

అన్నాడునవ్వుతూ.

“థాంక్స్ . కానీనేనుఈపనిమీదఅక్కడికివెడుతున్నట్టుఎవరికీతెలియకూడదు.

చివరకిమీడిపార్టుమెంట్లోమనుషులకికూడా” అన్నాడుపాణి.

హాల్లోకినడుచుకునివస్తున్న సురేష్సింగ్నిపరిశీలనగాచూసిందిఇంద్రనీల.

అతడికిఇరవైఆరేళ్ళుఉంటాయేమో, ఐదడుగులపదంగుళాలపొడవుంటాడు.

మేనత్తమేనమామపిల్లలవడంవల్లచనిపోయినరాజేంద్రసింగ్కిఅతడికిపోలికలుకనిపిస్తున్నాయి.

ఒత్తినకనుబొమలూ, సూటిముక్కూ, విశాలమైనకళ్ళూ.

కుర్తాపైజామావేసుకునిహుందాగాకనిపిస్తున్నా, ముఖంలోనిభావాలనిదాచుకోలేకపోతున్నాడు.

ఆవార్తతెలిసినదగ్గరనుంచిబాగా

కదిలిపోయాడన్నదానికీసూచనగాముఖంలోఅలసటప్రస్ఫుటంగాకనిపిస్తోంది.

కళ్ళలోఅనిర్వచనీయమైన బాధకనిపిస్తోంది. అతడివాలకంచుస్తుంటే,

హడావిడిగాబయలుదేరివచ్చాడనిఇట్టేతెలిసిపోతోంది.

వస్తూనేనేరుగాతాతగారిగదిలోకివెళ్ళాడు.

మంచమ్మీదనిద్రపోతున్నపెద్దరాజావారినిచూస్తూఏంచెయ్యాలోలోచనట్టుగాఅలానిలబడిపోయి

నఅతడిభుజమ్మీదచెయ్యివేసాడుసర్వోత్తమరావుఓదారుస్తున్నట్టుగా.

అప్పటికికానీ అతణ్ణి గమనించలేదు సురేష్వర్మ.
ఒక్కసారిగా ఆయన్ని పట్టుకుని బావురుమన్నాడు.

ఊరుకోండి బాబూ...” అంటూ అతణ్ణి అక్కడ ఉన్న కుర్చీలో కూర్చోపెట్టాడు.

“తాతగారికి ఎలా ఉంది?” తేరుకుంటూ అడిగాడు.

“బానే ఉన్నారు. కానీ జరిగినదాన్ని తట్టుకోవడానికి టైము పడుతుంది.
మెలకువ వచ్చిన పదినిమిషాల కేమళ్ళి మగతలోకి జారిపోతున్నాడు. మీరు ధైర్యంగా ఉండి,
ఆయన్ని ఓదార్చాలి” అన్నాడు సర్వోత్తమ రావు.

అతడి మాటలకి మళ్ళీ సురేష్వర్మ కళ్ళలో నీళ్ళు తిరగడం స్పష్టంగా కనిపించింది.
ఈసారి తనని తాను కంట్రోల్ చేసుకుంటూ కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు అతడు. ఇంద్రనీలని,
డాక్టర్లని అతడికి పరిచయం చేసాడు సర్వోత్తమ రావు.

కొద్దిసేపు అక్కడ మాట్లాడాక లేచి నిల్చున్నాడు అతడు. “బావగారు...” ‘శవం’
అనాలో ఏమనాలో తెలియనట్టుగా, బాధగా మాటల్ని గొంతులోనే మింగేస్తూ “ఎక్కడ?”
అన్నాడు సర్వోత్తమ రావుతో.

సర్వోత్తమ రావు అతణ్ణి రాజేంద్రబౌతిక కాయాన్ని ఉంచిన గదిలోకి తీసుకువెళ్ళాడు.
అద్దాలలో చేసిన ప్రజర్బాక్సులో ఉంచిన రాజేంద్ర శరీరం కాళ్ళనుంచి మెడ వరకూ తెల్లటి దుప్పటి కప్పి
ఉంది.

పోస్టు మార్టమ్ చేసిన గాయాలేమీ కనపడకుండా మొత్తం బ్యాండ్జుట్టేసి ఉండడంలో శరీరంలో కేవలం
ముఖం మాత్రమే పైకి కనిపిస్తోంది.

బాక్సులో శవాన్ని ఉంచినప్పుడు ఎవరో వేసిన ఖరీదైన గులాబీల దండతాలూ కూడా ఎరుపురంగు తెల్ల
టి దుప్పటి మీద ప్రతిఫలిస్తూ కర్మసిద్ధాంతాన్ని బోధిస్తున్నట్టుగా ఉంది.

అతడు తదేకంగా బాక్సులో నిరాశేంద్ర శరీరం వైపు చూస్తూ కాసేపు మౌనంగా ఉండిపోయాడు.
తరువాత నెమ్మదిగా వెనక్కి తిరిగాడు.

రాజేంద్ర రాసిన సూనైడ్లో ట్ని అతడికి చూపించింది ఇంద్రనీల “ఈ చేతి రాత రాజేంద్ర గారిదేనా?”

“ఇది రాజేంద్ర వర్మ బావ గారి చేతి రాతే, క్రింద ఉన్న సంతకం కూడా ఆయనదే” చెప్పాడు అతడు.

“ఈ ఉత్తరాన్ని బట్టి చూస్తే ఆయన చాలా సున్నితమనస్కులనీ,
ఏదో అవ్యక్తమైన సమస్యతో బాధపడుతూ ఆత్మహత్య చేసుకున్నారనిపిస్తుంది.
మీకు తెలిసి ఆయనకి అలాంటి సమస్య లేమైనా ఉన్నాయా?” అంది ఇంద్రనీల.

“సున్నితమనస్కులే ఎక్కువగా ఆత్మహత్యలకి పాల్పడుతూ ఉంటారు.
ఇకపోతే సమస్యలంటారా, చిన్నా వెద్దా సమస్యలు అందరికీ ఉంటాయి.
మనం చూసే దృష్టిని బట్టి అంతా ఉంటుంది”

“ఆయన ఆత్మహత్యకి కారణం ఏమిటని మీరనుకుంటున్నారు?”

ఆమె ప్రశ్నకి సమాధానంగా భారంగా నిట్టూర్చాడు సురేష్ వర్మ
“నేను ఏమీ ఊహించలేకపోతున్నాను” అన్నాడు కళ్ళద్దాలు తీసి కళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

ఇంద్రనీల ఇంకా ఏదో మాట్లాడబోయేలోగా, సర్వోత్తమ రావు అతడి పక్కకి వచ్చి
“బయట జనం పొద్దుటనుంచి రాజావారి భౌతికకాయాన్ని చూడాలని ఎదురుచూస్తూ ఉన్నారు.
మీరు అనుమతిస్తే ఆయన భౌతికకాయాన్ని ప్రజల సందర్శనకి ఏర్పాట్లు చేస్తాను” అన్నాడు.

అంతలోనే ఒక నర్సు అక్కడికి వచ్చి “నరేంద్ర గారికి స్పృహ వచ్చింది.
డాక్టరు గారు మిమ్మల్ని రమ్మంటున్నారు” అని చెప్పింది సర్వోత్తమ రావుతో.

మర్నాడు ఉదయం తెలతెలవారుతుంటే ఒక ఇన్స్టాగ్రామ హాల్ గేటులో పలకించింది.
నేరుగా రాజమహల్స్ లోకి వచ్చి ఆగిన ఆకారులోంచి దిగిపోయింది.
అక్కడ నిల్చున్న పనివాళ్ళతో “సురేష్వర్మ గారిని కలవాలి” అన్నాడు.

“నాలో రండి”

అంటూ వాళ్ళలో ఒక వ్యక్తి ప్రజల సందర్శన కోసం రాజేంద్రబౌతిక కార్యాలయం ఉంచిన దగ్గర ఉన్న సురేష్వర్మ
దగ్గరకి అతడిని తీసుకుని వెళ్ళాడు.

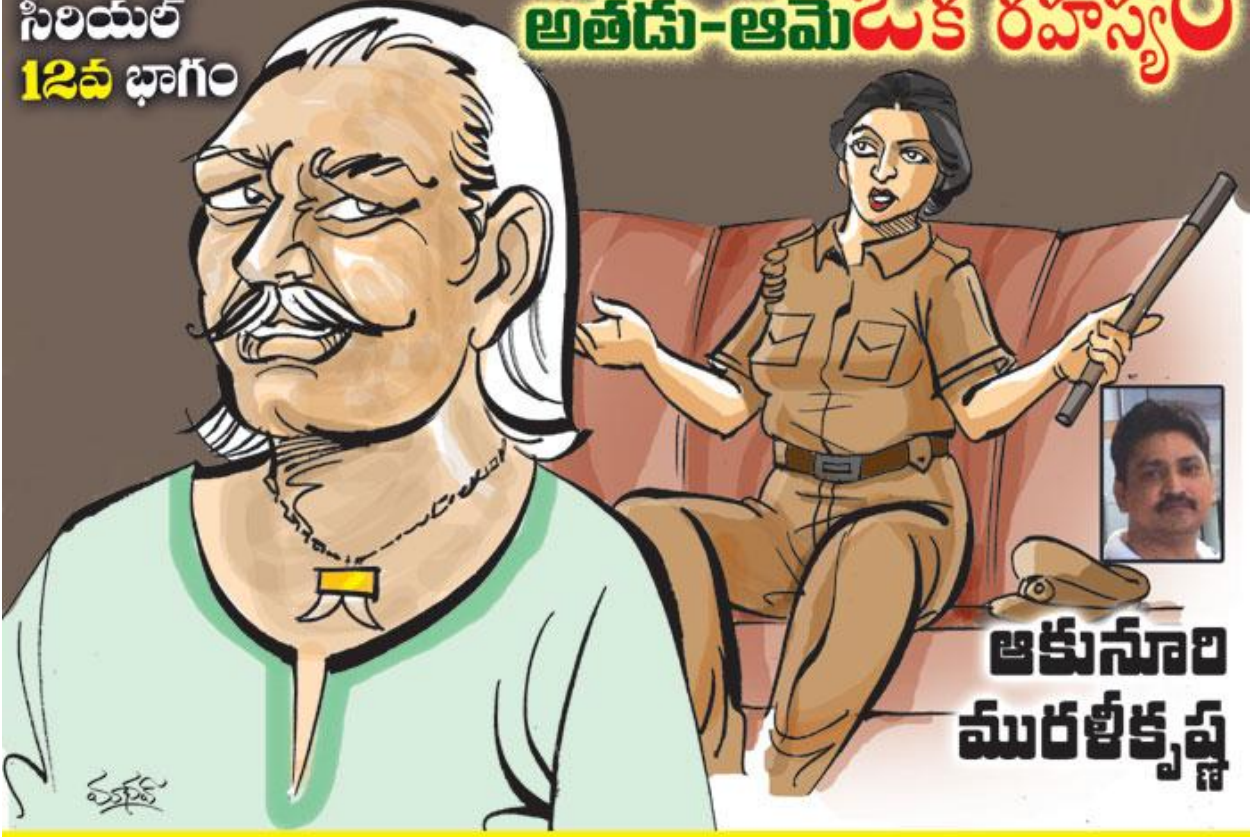
“వీరు మిమ్మల్ని కలవాలని వచ్చారు” అని చెప్పాడు పాణిని తీసుకుని వచ్చిన వ్యక్తి సురేష్వర్మ.

“మీరు?!” అంటూ ఆశ్చర్యంగా చూసాడు సురేష్వర్మ పాణి వంక.

“నా పేరు పాణి. రాజానంద్రవర్మ గారిని తీసుకుపోయింది”

సీరియల్
12వ భాగం

అతడు-ఆమె ఒక రహస్యం

“అలాగా? రండి!” అన్నాడు సురేష్వర్మ గౌరవంగా. “నేను రాజావారి బావమరిదిని. నాపేరు సురేష్వర్మ. మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ నేను చూడలేదే. ఎక్కడుంచి వచ్చారు మీరు?” అన్నాడు పాణిని పరిశీలనగా చూస్తూ.

“నేను ముంబై నుంచి వచ్చాను”

“మా బావగారితో ఎక్కడ పరిచయం మీకు?”

“రాజేంద్రగారిలో వారు అండమాన్ని కోబార్డింగు లకి పర్యాటనకి వచ్చినప్పుడు పరిచయం నాకు. వారు అండమాన్ ఎప్పుడు వచ్చినా మాస్కే హితుడు నడిపే హోటల్లోనే బస చేసేవారు. అలా మా ఇద్దరికీ మంచి స్నేహం ఏర్పడింది. వారు కవిత్వం బాగా రాస్తారు.

నాకుపోయెట్టేఅంటేఇష్టంఅదేమా స్నేహాన్నిబలపడేలాచేసింది. నేను అండమాన్ లోపుట్టిపెరిగినవ్యక్తినికావడంలోఆచుట్టుపక్కలఎవరూచూడనిచాలాప్రదేశాలకి రాజావారినితీసుకెళ్ళిచూపించేవాడిని. ఆయనఆప్రిస్సాగాఎంజాయ్చేసేవారు. అండమాన్ఎప్పుడువచ్చినాఆయననాకుపోనేసేవారు. తరువాతనేనుఅండమాన్వదిలిముంబైవచ్చాకకూడారెండుమూడుసార్లుకలిసాము” అనితనుముందరేసిద్ధంగాఉంచుకున్నసమాధానాన్నిచెప్పాడుపాణి.

పాణినిరాజేంద్రబౌతికకాయందగ్గరికితీసుకునివెళ్ళాడుసురేష్వర్మ. అద్దాలబాక్సులోంచికనిపిస్తున్నరాజేంద్రవర్మముఖంచూస్తుంటే, అతడుతనకిరాసినమెయిల్గుర్తుకువచ్చిందిపాణికిఅప్యత్నంగా. అతన్ని ఈపరిస్థితుల్లోచూడవలసివస్తుందనికలలోకూడాఅనుకోలేదు.

“నన్నుసిర్పాపల్లిరమ్మనిరాజేంద్రగారుచాలాసార్లుఆహ్వానించారు. హైదరాబాద్వదైనాపనిమీదవచ్చినప్పుడుతప్పకుండాసిర్పాపల్లిరమ్మనిఅనేవారు. నాకుఎప్పుడూరావడంకుదరలేదు. రెండురోజులక్రితంఒకపనిమీదహైదరాబాద్వచ్చాను. ఈసారిఎలాగైనారాజావారినికలవాలనివారిగురించిఎంక్వయిరీచేస్తుంటే, ఆయనమరణించినట్టుతెలిసిషాక్తిన్నాను. ఆయనమరణించారంటేనిజంగానేనునమ్మలేకపోయాను” అన్నాడుపాణిసురేష్వర్మతో.

సురేష్వర్మఏమీమాట్లాడకుండామౌనంగాఉండిపోయాడు. మౌనంగాఉండేవ్యక్తులనిఅంచనావెయ్యడంకష్టం. అతన్నిఏదోరకంగామాట్లాడాలన్నఉద్దేశంతో, “అసలుఎలామరణించారాయన?” అన్నాడు.

సమాధానంచెపడంఇష్టంలేనట్టుగాసురేష్వర్మముఖంఅప్రసన్నంగామారింది. “దురదృష్టవశాత్తూఆయనఅత్యహత్యచేసుకున్నారు” అన్నాడు.

“ఆత్మహత్యా?!” ఉలిక్కిపడ్డట్టుగాగట్టిగాఅన్నాడుపాణి.

అతడంతగట్టిగామాట్లాడేసరికిఎవరైనాఇంటుచూస్తున్నారేమోననిచుట్టూచూసాడుసురేష్వర్మ.

ఏమిమాట్లాడాలోతెలియనట్టుగాతనుకూడామౌనంగాఉండిపోయాడుపాణి.

కొద్దిసేపటితరువాతఅన్నాడు

“అసలురాజేంద్రగారిగురించితెలిసినవాళ్ళెవ్వరూఆయనఆత్మహత్యచేసుకున్నారంటేనమ్మరు
”

“నిజమే... మేమూనమ్మలేకపోతున్నాం”

మాట్లాడకపోతేబాగుండదనితప్పనిసరైఅంటున్నట్టుగాఅన్నాడుసురేష్వర్మ.

“మరణానికిముందుఏమైనాఅనుకోనిసంఘటనలు జరిగాయో?

ఎందుకుఆయనఆత్మహత్యచేసుకున్నారు?”

“ఆయనఏకారణంగాఆత్మహత్యచేసుకున్నారన్నదాన్నిమేముకూడాఊహించలేకపోతున్నాము

” తూచినట్టుగా మాట్లాడుతున్నఅతడిని

తనుఎన్నిప్రశ్నలువేసినాఅంతకుమించిఎసమాచారం రాబట్టలేడనిఅర్థమైందిపాణికి.

“రాజాగారికి ఒకతాతగారుఉన్నారని,

వారినంతాపెద్దరాజావారుఅంటారనిచెబుతుండేవారురాజేంద్రగారు. ఆయనఎక్కడఉన్నారు?

ఆయన్నిచూడాలి” అన్నాడుపాణి.

“లోపలబంగళాలోఉన్నారు. పదండి. ఆయనకిమిమ్మల్నిపరిచయంచేస్తాను”

“మీరురావడంఎందుకులెండి? మీరిక్కడఉండడంఅవసరం.

నేనేబంగళాలోపలకివెళ్ళిఆయన్నిపలకరిస్తాను” గబగబాఅన్నాడుపాణి

అతడుతనుకూడాలోపలకివస్తేతాతగార్నికూడాతనతోసరిగామాట్లాడనివ్వడన్నభయంతో.

అక్కడేఉన్న ఒకపనివాడ్ని పిలిచి, “వీరుచిన్న రాజావారిన్నే హితులు.
లోపలకితీసుకెళ్ళికాఫీఫలహారాలుపెట్టించి, పెద్దరాజావారిదగ్గరకితీసుకునివెళ్ళు” అన్నాడు.

“ఇలాంటిపరిస్థితుల్లో అలాంటిమర్యాదలేమీవద్దండీ. నేనుముందుపెద్దరాజావారినిచూస్తాను.
థాంక్స్. మిమ్మల్ని మళ్ళికలుస్తాను” అన్నాడుపాణి.

అతడుఅక్కడినుంచికదలబోతుంటే,
మొట్టమొదటిసారిగాతనంతటతాను ఒకమాటమాట్లాడుతూ అన్నాడు సురేష్వర్మ
“ముంబైలో ఏం చేస్తూ ఉంటారు మీరు?”

“నేను ప్రొఫెషనల్ టెక్నిక్స్ ని. ఒక ప్రైవేట్ టెక్నిక్స్ ఏజన్సీ రన్ చేస్తూ ఉంటాను!”
చెప్పాడు పాణి అతడి ముఖంలో రియాక్షన్ ని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ.

కళ్ళనిచూసి, ఎదుటివ్యక్తి మనసులో నిభావాలనికనిపెట్టడంలో అతడు నిష్ణాతుడు.
ఈవిషయంలో అతడు ఊహించినది ఇప్పటివరకూ తప్పుకాలేదు. తనమాటలు వినగానే
సురేష్వర్మ కనుగుడ్లు కదిలిన తీరుని బట్టి చూసి అతడి మనసులో నిభావ ప్రకంపననివెంటనే గుర్తించా
డు అతడు.

ఆభావం... భయం !!

“నా మనవడు ఆత్మహత్య చేసుకుని మరణించాడు. అందుకు మేమందరం బాధపడుతున్నాం.
కానీ ఇంటినిండా ఈ ఫోలీసులూ, ఈ బారికేడ్లూ హడావిడి ఏంటమ్మా అర్థంలేకుండా?”

అన్నాడు నరేంద్రవర్మ ఇంద్రనీలతో.

అప్పటికి అరగంటనుంచీ ఆమె అతడికి అక్కడ తమ అవసరాన్ని గురించి సర్ది చెప్పడానికి ప్రయత్ని
స్తోంది. పెద్దవయసు చాదస్తే వల్ల ఆయన ఆమె మాటలు అస్సలు వినిపించుకోవడంలేదు.

“పెద్దపాడావిడేంలేదండీ. రొటీన్ గా ఇన్వెస్టిగేషన్ చేసి, శవపంచనామాజరిపించాం అంతే. మామూలుగా శవపంచనామా గవర్నమెంటుమార్చురీలో చేస్తారు. కానీ మీ హోదానీ, బయట ఉన్న జనాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని నేపొస్తుమార్తమ్మం గళాలో నేజరిగేట్టు ఏర్పాటు చేశాను. చిన్న రాజా గారి మరణం వెనుక ఇంకేమైనా కారణాలు ఉండవచ్చన్న ఉద్దేశంతో ఆధారాలు సేకరిస్తున్నాం. అందుకే బం గళాలో కొంత మేర వరకూ తాత్కాలికంగా సీజ్చేస్తున్నాం” నచ్చ చెబుతున్నట్టుగా అంది.

“జరిగినదంతా జరిగిపోయాక ఇంక ఈ విషయంలో ఏం ఇన్వెస్టిగేషను చేస్తారమ్మా మీరు? అవసరం లేదు. మీ వాళ్ళందరినీ వెళ్ళి పోమ్మని చెప్పు. రాజమహల్లో నిగదులని సీజ్చేయడం, పోలీసు కుక్కలు తిరగడం ఇదంతా అవసరమంటావా?” చిరాగ్గా అన్నాడాయన.

ఇంద్రనీల పెద్ద రాజా వారి వంక అనుమానంగా చూసింది.

“సర్, ఎవరైనా ఆత్మహత్య చేసుకుని మరణిస్తే పోలీసులకి సమాచారం అందించాలి.

పోలీసులు వచ్చి మరణం గురించి ఎంక్వయిరీ

చేసి పోస్టుమార్టమ్ రిపింఛి అది ఆత్మహత్యేనన్న నిర్ధారణ వచ్చాక ఆ మరణాన్ని ఆత్మహత్యగా ధృవీకరిస్తూ సర్టిఫికేట్ ఇస్తారు.

ఆ ఇన్వెస్టిగేషన్లో ఏమైనా అనుమానాలు తలెత్తితే పోలీసులు ఫరదర్ గా ఇన్వెస్టిగేషన్ చేస్తారు.

ఇది ప్రొసీజర్” సహనంగా చెప్పింది ఇంద్రనీల.

“మీరు వచ్చారు, ఎంక్వయిరీలు చేశారు. పోస్టుమార్టమ్ మూడా చేశారు. ఏమని తేలింది?”

ఆమెకి ఏమని సమాధానం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు.

“రాజేంద్ర గారిది ఆత్మహత్యేనని మాకు దొరికిన ఆధారాలు చెబుతున్నాయి.

కానీ ఇంకా దీనివెనుక ఏదైనా మిస్టరీ ఉందేమో నన్న అనుమానంతో...
మరింత ముందుకు ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తున్నాం” అందినీరసంగా.

అసలు రాజేంద్ర మరణించిన పరిస్థితి చూస్తే,
ఎవరికైనా అతడిది హత్యా ఆత్మహత్యా అన్న అనుమానం వస్తుంది.
మరి ఆముసలాయన అలా ఎందుకంటున్నాడు?!

తమంతటా మే ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తామంటే ఎందుకు వద్దంటున్నాడు? అతగాడి చాదస్తం ఏమిటో
ఆమెకి అర్థం కావడంలేదు.

నరేంద్ర వర్మ వదల్లేదు. “అమ్మా,
అసలు మారాజు మహల్లోకి ఇంత వరకూ పోలీసులు అడుగు పెట్టలేదు.
దురదృష్టవశాత్తూ ఇప్పుడు రావల్సి వచ్చింది. వచ్చారు, శవపంచనా మాజరిపించారు.
ఇది చాలు. ఈ విషయంలో ఎవరెన్నికూ పీలులాగినా,
చనిపోయిన నా వారసుడిని వెనక్కి తీసుకురాలేరు. జరిగిన నష్టం ఎలాగూ జరిగింది. ఇంక
మనం ఎన్ని చేసినా చనిపోయిన తన మనవడు తిరిగి రాడుకదా?
ఇంకా పరువు పోగొట్టుకోవడం ఎందుకనినా ఉద్దేశం”

“ఈ వయసులో మీకిది రాకూడని కష్టం అనినా కుతెలుసు. మీ బాధని నేను అర్థం చేసుకోగలను.
కానీ పోలీసులుగా మా కర్తవ్యాన్ని మేము కూడా నిర్వహించాలి కదా?
కేసు పోలీస్ స్టేషన్లో జయ్యే వరకూ ఆత్మహత్య చేసుకుని మరణించిన వారి కుటుంబ సభ్యులకి
ఇలాంటి ఇబ్బందులు తప్పవు. మా పరిశోధన వల్ల మీకు మేలు కలుగుతుందే కానీ హాని జరగదు.
మా వల్ల మీకు పెద్దగా ఇబ్బంది లేకుండా చూసే పూచీనాది.
మాడి. ఎస్పీ గారితో మాట్లాడి బంగాళాని సీజ్ చేయించుకుండా చూస్తాను.
మా వాళ్ళు ఎప్పుడు వచ్చినా మీ అనుమతితోనే ఏమైనా ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తారు.
అనుమానించడం గది మరేదీ లేదని తెలిస్తే సాధ్యమైనంత తొందరగా కేసు మూసేట్టు చూస్తాము. సరేనా?
” అందామె.

నరేంద్రవర్మ ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్టుగా రెండు క్షణాలు ఆమె వంకే చూస్తూ ఆగిపోయాడు.

ఆ రెండు క్షణాలూ రెండు యుగాలుగా గడిచాయి ఇంద్రనీలకి.

అతడు మళ్ళీ ఇంకేం అభ్యంతరం లేవనెత్తుతాడోనని బిక్కుబిక్కుమంటూ అతడివైపు చూస్తుంటే ఆ యనచిన్న గాత్రం పంకిస్తూ, “ఒప్పుకుంటున్నాను. కానీ ఒక్క విషయం.

ఇది రాజమహల్పరువుకి సంబంధించిన విషయం కనుక మాకు తెలియకుండా మీరు ఎటువంటి ప్రైవేట్ మెంట్లూ, పబ్లిక్ అనౌన్సు మెంట్లూ ఈ కేసు విషయంలో ఇవ్వడానికి వీలులేదు.” అనడంతో ‘బతుకు జివుడా’ అనుకుంది మనసులో.

“తప్పకుండా సర్.

మీకే ఇబ్బంది కలుగచేయకుండా ఇన్వెస్టిగేషన్లో మ్లిగా జరిగేలా చూడమని ఇప్పుడే మా వాళ్ళకి చెప్పి వస్తాను”

అని గబగబా చెప్పేసి మరో మాటకి ఆస్కారం ఇవ్వకుండా పరుగులాంటి నడకతో అక్కడినుంచి బయట పడింది.

ఏదో పనిమీద వెడుతున్నట్టుగా పక్క గదిలోకి వెళ్ళింది.

ఆ పెద్దాయన్ని తప్పించుకోవడానికి అక్కడినుంచి బయటికి వచ్చేసింది కానీ,

ఆమెకి బయట చేయాల్సిన పనింకేంకనిపించలేదు.

తను వెదుకుతున్న సమాచారం అక్కడ అంత సులువుగా దొరికేటట్టు కనిపించడంలేదు.

ఆ గదిలోకి వెళ్ళి ఏం చెయ్యాలా అని ఆలోచిస్తున్న ఆమె

మెదడులోకి ఒక చిలిపి ఆలోచన వచ్చింది.

ఆ ఆలోచన వచ్చిందే తడవుగా ఇంక ఆమె ఆ గలేకపోయింది.

తనని ఎవరూ గమనించడంలేదని నిర్ధారించుకున్నాక వెనక్కి వెళ్ళి గది తలుపు గడియవేసి,

జేబులోంచి తన సెల్ఫోన్ని బయటకి తీసింది.

గదిలో చక్కటి వెలుతురు పడుతున్న చోటికి వెళ్ళి సెల్ఫోన్ని చేతిలో దూరంగా పెట్టుకుని,

తనపోలీస్సైన్సిండుగాపడేలాఒకసెల్ఫీతీసుకుంది.

ఆతరువాతఆమెపరిసరాలనిమర్చిపోయింది. అసలుఫోటోలుతీసుకోవడానికే
తనుఆరాజమహాలక్ష్మివచ్చానన్నట్టుగాగబగబా నాలుగు సెల్ఫీలనితీసుకుంది.

‘పోలీస్ డ్రెస్లోనువ్వుమరీఅందంగాఉన్నావు’ అనితననితనేమెచ్చుకుని,
ఒక్కసారిఉపరిగట్టిగాపీల్చివదిలి, పొట్టనిలోపలకి పెట్టిమూతినిసున్నాలాచుట్టి,
నడుముఒంచినైడ్యాంగిల్లో మరోసెల్ఫీతీసుకుంటుండగా,
గదితలుపుతెరుచుకునిఎవరోలోపలకిరావడంకనిపించింది.

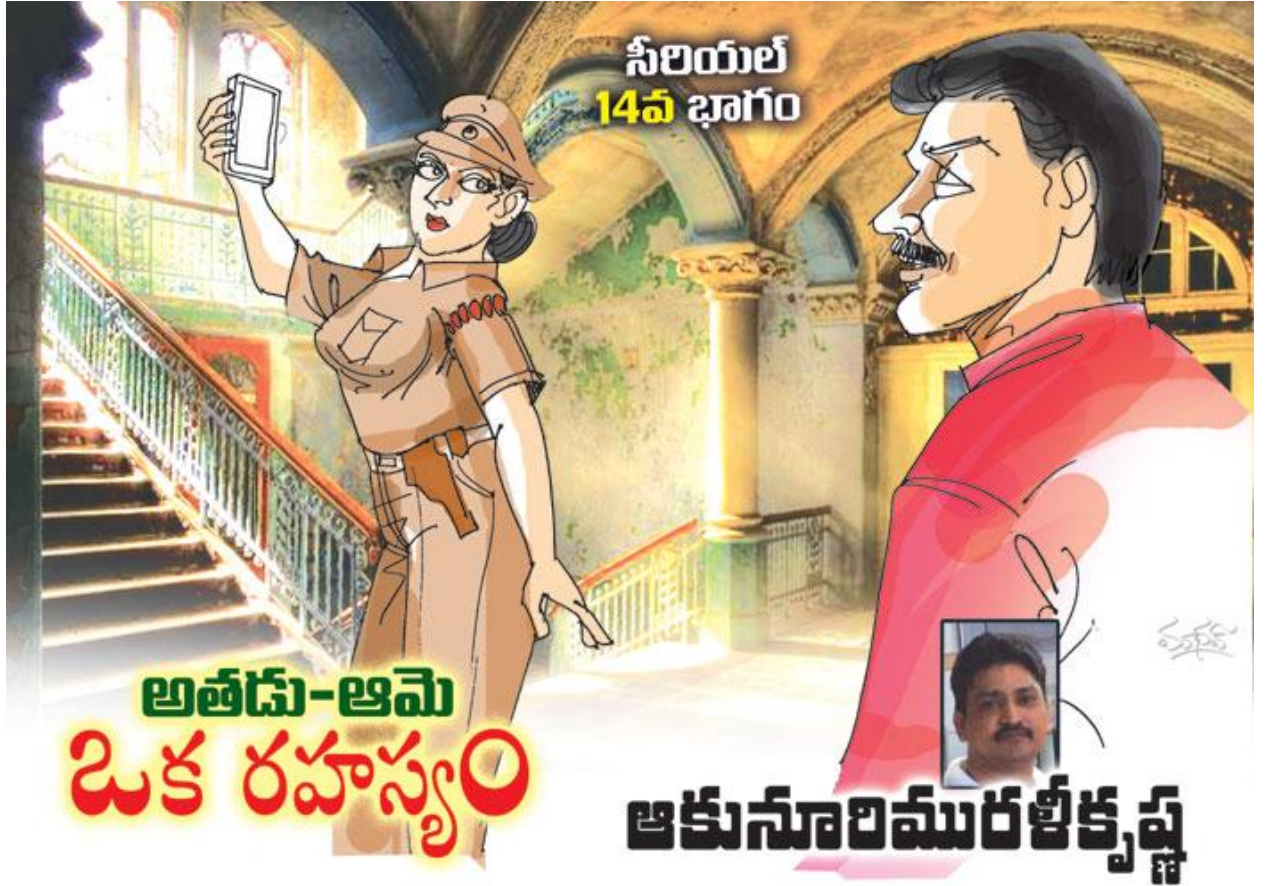
హఠాత్తుగాజరిగినఆపరిణామానికిఎదోలోకంలోఉన్న ఆమెఈలోకంలోకి
వచ్చినట్టుగాబిత్తరపోయినట్టుచూస్తూఉండిపోయింది.

“అదిగోఆ కనిపించేదేపెద్దరాజావారిగది. మీరువెళ్ళిరాజావారినికలవండి”
పాణివెంటవస్తున్న నౌకరుకిదారిలోఎవరోకనిపించి
మరోపనిచెప్పడంలోదూరంనుంచేపెద్దరాజావారిగదినిచూపించి వెనక్కివెళ్ళిపోయాడు.

పాణి నేరుగానడుచుకుంటూఅతడుచూపించినగదివైపువెళ్ళి,
దగ్గరగావేసిఉన్న తలుపులనితోసుకునిలోపలకివెళ్ళాడు.
లోపలకివెళ్ళినరెండుక్షణాలకిగానీఅతడికితనుసరైనగదిలోకివెళ్ళలేదనిఅర్థం కాలేదు.
అతడువెళ్ళినదిపెద్దరాజావారిగదిలోకికాదు. ఆగదికిపక్కనేఉన్న ఇంద్రనీలవెళ్ళినగదిలోకి !

ఖంగారులోతను తలుపుగడియసరిగ్గావెయ్యలేదనిఆమెకి
పాణితలుపుతెరుచుకునిలోపలకివచ్చాకానీఅర్థంకాలేదుఇంద్రనీలకి.
తనఎదురుగానిలుచునినడుమువంచిపోజపెట్టిసెల్ఫీతీసుకుంటున్న ఆమెని

చూసినపాణికినోటమాటరాలేదు. ఆమెఅందంఅతణ్ణిఒక్కక్షణం కళ్ళుతిప్పుకోనివ్వలేదు.
మరుక్షణంలోనేతేరుకుని కళ్ళుదించుకున్నాడు.

“అయాంసారీఅండీ... పెద్దరాజావారుఈగదిలోఉన్నారనినొకరుచెబితే, వచ్చాను.

అయాంరియల్లీ వెరీవెరీసారీ”

కనీసంతలుపుమీదనాకూడాచెయ్యకుండాలోపలకివచ్చినతనతెలివితక్కువతనానికీనొచ్చు
కుంటూఅన్నాడుపాణి.

విశాలమైనఆమెకళ్ళుఅనుకోనిసంఘటనవల్లపొందినఆశ్చర్యంవల్లమరింతపెద్దవయ్యాయి.

“ఇట్సాలైట్...పెద్దరాజావారుపక్కగదిలోఉన్నారు”అందిఅతడివైపుసీరియెస్సాచూస్తూ.

“థాంక్యూఫర్దిఇన్ఫర్మేషన్. నేనుపక్కగదిలోకివెడతాను. వన్స్ ఎగైన్అయాంవెరీసారీ. బైదిబై,
నాపేరుపాణి. చనిపోయినరాజేంద్రస్నేహితుణ్ణిముంబైలో ప్రైవేట్టిటక్టివ్ఎజన్సీరన్వేస్తున్నాను”

అతడుతననిపరిచయంచేసుకోవడంతోఆమెకికూడాతననితానుపరిచయంచేసుకోకతప్పలేదు.

“నాపేరుఇంద్రనీల.

రాజేంద్ర కేసునిపరిశోధించడానికివచ్చినపోలీస్ఆఫీసర్ని”అలాఅంటుంటేతనమాటలుతనకేఎంబు
రాసింగాఅనిపించాయామెకీ.

అతడువస్తున్ననవ్వునివెదవులబిగినపుకుంటున్నాడన్నవిషయంతెలుస్తోంది.

చూడగానేఆమెని ఇన్సెక్టర్ఇంద్రనీలగాగుర్తించాడుపాణి.

ఆమెపోటోనేరమణతనకివాట్యుష్టోపంపినది. పోటోలోకన్నాచాలాఅందంగాఉందామె.

అపూర్వమైనతెలివితేటలున్నసాహసవంతురాలనిఅందరూచెబుతున్నఆమెపరిచయంకోసం
తడవదురుచూస్తున్నాడు.

ఇలాసెల్ఫీతీసుకుంటూపరిచయంఅవుతుందనిఅతడుఊహించలేదు.

“మీరేదోపనిలోఉన్నట్టున్నారు. సారీపర్డిడ్స్టర్బెన్స్ .

యూప్లీజ్యూరీఆన్” బయటకివెళ్ళితలుపుదగ్గరగావేస్తూఅన్నాడుపాణి.

ఇంద్రనీలముఖంకందగడ్డలామారిందిఅతడిమాటలకి.

అతడువెళ్ళినరెండునిమిషాలకికానీమామూలవలేకపోయిందిఆమె.

“మారాజేంద్రబాబుకిట్రావెలింగ్ అంటే చాలా ఇష్టం.

విదేశాలలో పాటూ దేశంలోని అన్ని పర్యాటక ప్రదేశాలనీ చూసాడు.

అతడు యాత్ర చేసే విధానం చాలా విశేషంగా ఉంటుంది.

కేవలం అక్కడి ప్రదేశాలని కళ్ళలో చూసి రావడం కాదు - ఆ ప్రాంతంలో నివసించే ప్రజలలో మమేకమై,

అక్కడి జీవన విధానాన్ని పరిశీలించి, అనుభవించి రావాలి, అదే నిజమైన యాత్ర అనేవాడు.

అతడు అండమాన్ ద్వీపాలకు వెళ్తుండేవాడు.

ఆ దీవులలో నిప్రకృతి సౌందర్యమంటే అతడికి చాలా ఇష్టం” మనవడ్డి తల్చుకుంటూ అన్నాడు నరేంద్రవర్మ పాణిత్.

రాజేంద్ర అభిప్రాయాల గురించి తనకేమీ తెలియకపోయినా,

ఆయన్ని నమ్మించాలి కనుక అవునన్నట్టుగా తలచి పాడు పాణి.

“రాజేంద్ర గారి మనస్తత్వం తెలిసిన వాళ్ళెవ్వరూ ఆయన ఆత్మహత్య చేసుకున్నారంటే నమ్మరు.

అసలు ఆయన హఠాత్తుగా ఇలాంటి నిర్ణయం ఎందుకు తీసుకున్నట్టు?” ఆయన తన గ్రీష్టాకి వచ్చాడన్న నమ్మకం వచ్చాక పాణి అన్నాడు.

పాణి ఆ మాటలనగానే అప్పటిదాకా చిన్న పిల్లాడిలా మనవడి జ్ఞాపకాలని నెమరువేసుకుంటున్న ఆ

యనకి మనవడు ఈ ప్రపంచంలో లేడన్న విషయం గుర్తొచ్చినట్టుగా,

ముఖంలో దుఃఖపు నీడలు కనిపించాయి. మౌనంగా అయిపోయాడు.

అతరువాత మెల్లగా అన్నాడు.

“ఎవరెన్ని అనుకున్నా ప్రాప్తం అన్న ది ఒకటే ఉంటుంది. మరెంత వరకూ రాసి పెట్టి ఉందో అంత వరకే.

నన్ను చూడు. కళ్ళముందే కళ్ళకళ్ళలా డేకొడుకు, కోడలిని, కూతురుని అల్లుడిని కోల్పోయాను.

ఆ దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుని ఇద్దరు మనవళ్ళని పెంచుకో చ్చి మనవళ్ళకి పెళ్ళిళ్ళు చ్చేద్దామనుకుం

టున్న సమయంలో ఇలా జరిగింది. ఇన్ని బాధలని అనుభవించాలని రాసి పెట్టి ఉండబట్టే,

డబ్బెయ్యేళ్ళకి కూడా ఈ కట్టె ఇలాగే ఉంది. వాడు వెళ్ళిపోయాడు”

“అసలురాజేంద్రది ఆత్మహత్యేనంటారా? చనిపోయినవిధానంకూడా విచిత్రంగా ఉంది. నిద్రమాత్రం మింగినవారు మళ్ళీ కాళ్ళమీదా చేతులమీదా కత్తితో కోసుకోవడమెందుకు? ఇలా భయంకరమైన మరణం పొందడం విచిత్రంగా అనిపిస్తోంది. మీరేమంటారు?”

నరేంద్రవర్మ భారంగా నిట్టూర్చాడు. “నామనవడు అజాతశత్రువు. అతణ్ణి హత్యచెయ్యాలి నవసరం ఎవరికుంటుంది?” ఎదురుప్రశ్న వేస్తూ అన్నాడు.

పాణి కూడా అతడి ప్రశ్న కిసమాధానం చెప్పకుండా “మొత్తం మీ సిర్నా పల్లి సంతానం ఆస్తి విలువ ఎంత ఉంటుంది?” అన్నాడు.

పాణి ప్రశ్న కి కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని చూసాడు నరేంద్రవర్మ.

“సిర్నా పల్లి సంతానానికున్న ఆస్తులన్నీ ఎప్పుడో కరిగిపోయాయి. మిగిలినదల్లా ఈకోటా, కొన్ని భూములు మాత్రమే. మాకున్న గొప్ప ఆస్తుల్లా ఈ చుట్టుపక్కల గ్రామాలలో ఉన్న పేరు, పలుకుబడి మాత్రమే. భూముల మీద వచ్చే ఆదాయంతో, మావైభవానికి తగ్గట్టుగా ఏలోటూలేకుండా జీవిస్తున్నాం. ఈకోటాకి మిగిలిన వారసులం నేనూ, మా ఇంకో మనవడు సురేష్వర్మ మాత్రమే.

రాజేంద్రతో సహా మాలో ఎవరికి సంతానం పేరు నిలపాలన్న కోరికే తప్ప ఆస్తుల మీద వ్యామోహం లేదు. ఉన్నంతలో ప్రజలకి ఏదైనా చెయ్యాలనుకుంటాం తప్ప మాకో సంవదీకో రుకో ము”

“అవును. రాజేంద్ర కూడా తరచుగా నాతో ఈమాట చెబుతుండేవారు”

“చిన్నప్పటినుంచి రాజేంద్రది చాలా సున్నితస్వభావం. పైగా ఇంట్లో వర్షం. ఎవరితోనూ ఏవిషయాన్ని పంచుకోడు. పంచుకుంటే బాధ తరుగుతుంది, సంతోషం పెరుగుతుందంటారు. ఆస్వభావమే రాజేంద్రలో ఉండిఉంటే, అతడి మనసులో ఉన్న బాధ చావుకు దారితీయనిచ్చేది కాదు. అంత తీవ్రమైన సమస్యలు అతడికి ఏమీలేవు.

చనిపోయే ముందు రోజు రాత్రి కూడా కనిసంవమీ చెప్పలేదునాతో” బాధగా అన్నాడు నరేంద్రవర్మ.

“ఇంట్లో వద్దులే ఎక్కువ గార చయితలూ కవులూ అవుతారంటారు.
 రాజేంద్రలో ని ఆస్వభావమే అతడిని మంచి కవిని చేసిందనుకుంటూ” అన్నాడు పాణి.
 “అదే అతడి ప్రాణాన్ని కూడా తీసింది” వైరాగ్యంగా అన్నాడు నరేంద్రవర్మ.
 కొద్దిసేపు ఇద్దరూ ఏమీ మాట్లాడుకోలేదు. పాణి ఆయన కి నమస్కరించి లేచి నిలబడ్డాడు.
 “రాజేంద్ర గారు నన్ను సిర్పా పల్లి రమ్మని చాలా సార్లు ఆహ్వానించారు.
 తమకోటలో రెండు రోజులు ఉండి,
 తనతో పాటూ ఈ గ్రామాలలో పర్యటించి ఇక్కడి ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని,
 ప్రజల అమాయకత్వాన్ని చూసి అనుభూతి చెందాలనీ,
 ఇద్దరంకలిసి ఈకోటలో సాహిత్య చర్చలు చేయాలని ఆయన కోరిక.
 నేను కూడా ఎన్నో సార్లు ఇక్కడి ప్రయాణం వెట్టుకున్నాను కానీ, ఏదో కారణం వల్ల వాయిదా పడింది.
 చివరికి ఇలారా వాల్సి వచ్చింది. మీరన్నట్టుగా ప్రాప్తం అన్నది ఒకటి ఉంటుంది.
 మనకి తే ప్రాప్తమని మనం అనుకోవాలి. మీరు ధైర్యంగా ఉండండి.
 ఇంక నేను బయలుదేరుతాను” అన్నాడు.

నరేంద్రవర్మ పాణి దగ్గరగా వచ్చి అతడి రెండు చేతులూ పట్టుకుంటూ అన్నాడు “వేదాంతం మనిషికి
 దుఃఖాన్ని తట్టుకునే శక్తిని వ్యగలదేమో కానీ, దుఃఖాన్ని పోగొట్టలేదు బాబూ.
 నీతో మాట్లాడుతుంటే, చనిపోయిన మామన వడు బ్రతికొచ్చినట్టుగా అనిపిస్తోంది.
 ఈరోజు రాజేంద్ర అంత్యక్రియలు జరుగుతాయి. ఎల్లుండి పెద్ద కర్మ. నువ్వేమీ అనుకోకపోతే,
 అప్పటిదాకా నువ్వు మాతో ఉండాలని ఈరోజు లూ మాకోటలో గడపాలనినాకోరిక”

ఆయన మాటలకి పాణి మనసులో నేసంతోషించాడు.
 తను వెళ్ళిపోతానని చెబితే తప్పకుండా ఆముసలాయన రియాక్షన్ అలాగే ఉంటుందని అతడు ఊహించాడు. అందుకే అలా అన్నాడు. వేరే దారి లేక చీకట్లో బాణం వేసాడు కానీ,
 తను వెళ్తానని చెప్పగానే ఆయన వెంటనే సరేనని తలూపితే ఏం చెయ్యాలని అని టన్నడవుతున్నాడు.

తనలాగే ఇంద్రనీలకూడా ఆ బంగళాలో ఉండాలని ఆ రాటపడులోందన్న సంగతి ఆ క్షణంలో పాణికి తెలియదు.

“నువ్వు ఈకోటలో రెండురోజులు గడపాలన్న నీస్నే హితుడు ఆఖరికోరికోసం, మాతృప్తికోసం నీ పనులనికొద్దిగా వాయిదా వేసుకుని, ఈ రెండురోజులూ ఇక్కడ ఉండు బాబూ. పెద్దవాడ్ని. నామాటకాదనకు” అన్నాడు రాజేంద్రవర్మ బ్రతిమాలుతున్నట్టుగా. సరిగ్గా అదే సమయానికి సురేష్ వర్మ గదిలోకి అడుగుపెట్టాడు. “వీరు మనరాజేంద్రస్నేహితులు. ముంబయి నుంచి వచ్చారు” అంటూ పాణిని అతడికి పరిచయం చెయ్యబోయాడు ఆయన.

“నేను వారిని కలిసే వచ్చాను” అన్నాడు పాణి.

“రాజేంద్రకి ముఖ్యమైన స్నేహితులు కదా, పెద్దకర్మ వరకూ ఉండమని అంటుంటే, పనులున్నాయి వెళ్ళిపోతున్నాను అంటున్నారు. నువ్వైనా చెప్పు బాబూ” అన్నాడు నరేంద్ర సురేష్ కి.

“వారుముంబైలో పేరుపొందినడిట్టివైతాయ్యా” అన్నాడుసురేష్వర్మ.

“డిట్టివైతేమాత్రం? డిట్టివైకిన్నేహితులుండరా?”

“స్నేహితులపెదకర్మలకివాళ్ళహాజరుకాకూడదా?” కోపంతెచ్చుకుంటున్నట్టుగా అన్నాడునరేంద్రవర్మ.

ఆసమయంలోసురేష్వర్మహావభావాలనిపరిశీలించాలనికోరికగాఉన్నా,
బాగుండదనిఅతడిముఖంలోకిచూడలేదుపాణి.

“పాణిగారూ, మాతాతగారికోరికమన్నించిమీరుఎల్లండిదాకాఉంటేబాగుంటుంది”

అన్నాడుసురేష్వర్మ. పాణికోద్దిగాఆలోచించినట్టుగాచేసిఅన్నాడు

“మీరింతగాఅడుగుతుంటేఎలాకాదనగలను? అయినా,

నాచనిపోయిననామిత్రుడికోసంనేనుచెయ్యగలఆఖరిసహాయంఇది.

ఇదికూడాచెయ్యకపోతేనేనసలు స్నేహితుడనిపించుకోను. తప్పకుండాఉంటాను” అన్నాడు.

మధ్యాహ్నానాలుగుగంటలకిప్రారంభమయ్యాయిరాజేంద్రఅంత్యక్రియలు.

కోటఆవరణలోదక్షిణంవైపునఉన్నఖాళీస్థలంలో, పూర్వీకులసమాధులపక్కనే,

అతడ్నిసమాధిచెయ్యడానికిఎర్పాట్లుజరుగుతున్నాయి.

వారివంశాచారంప్రకారం, శవపేటికలోరాజేంద్రకి

ఇష్టమైనకవిత్వంపుస్తకాలనికొన్నింటినిఉంచడంగమనిచాడుపాణి.

జిల్లాలోనిరాజకీయప్రముఖులు, వారిఅనుచరులూ, చుట్టుపక్కలగ్రామాలనుంచిఎడ-

తెరిపిలేకుండావచ్చినజనం- వీళ్ళందరిమధ్యలోరాజేంద్రన్నేహితులెవరో,

అతడిగురించితనకిసరైనసమాచారంఇవ్వగలవ్యక్తులెవరోతెలుసుకోవడంకష్టంగాఉందిపాణికి.

ఒకపక్కపురోహితులుమంత్రాలనిచదువుతుంటే,

మరోపక్కనజనంశోకసముద్రంలోమునిగితేలుతుంటే,

ఒక్కొక్కరినీ గమనిస్తూ తిరుగుతున్న పాణికి తనలాగే ఎవరితో కలవాలో,
ఎవరితో మాట్లాడాలో తెలియనట్టుగా ఒక పక్కగా నిల్చున్న ఇంద్రనీలకనిపించింది.
ఆమె దగ్గరకి వెళ్ళి “హలో” అన్నాడు.

అతణ్ణి చూడగానే ఆమెకి అప్రయత్నంగా ఉదయం జరిగిన సంఘటన గుర్తుకు వచ్చి సిగ్గుగా అనిపిం
చింది. అతడి చూపులు తన ముఖం మీదే ఉన్నావని ఎందుకో
తన గుండెల వంకే చూస్తున్నట్టనిపిస్తోంది. “హలో”
అంది తన మనసులో కలుగుతున్న సంచలనాన్ని సాధ్యమైనంత వరకూ దాచుకోవడానికి ప్రయత్ని
స్తూ.

“జరిగినదానికే నేను చాలా బాధపడుతున్నాను” అన్నాడతడు ఆమె పక్కగా నిల్చుంటూ.

“అందులో మీ తప్పేం లేదండీ. తలుపు గడియసరిగ్గా వేసుకోకపోవడం నాదే తప్పు” అందామె.

అతడు ఆమె వంక ఆశ్చర్యంగా చూసాడు. “దేని గురించి మాట్లాడుతున్నారు మీరు?
నేను అంటున్నది రాజేంద్ర మరణం గురించి” అన్నాడు.

ఒక్కసారిగా ఒంట్లో నిరక్షమంతా చివ్వున ముఖంలోకి చిమ్మినట్టు ఎర్రగా అయింది ఆమె ముఖం.
తన తెలివితక్కువ తనానికి మనసులో తనని తానే తిట్టుకుంది. “నిజమే...
ఇంత చిన్న వయసులో మరణించడం, అదీ ఇలాంటి బలవన్మరణం... నిజంగా బాధాకరం”
అంది తడబడుతున్నట్టుగా.

వస్తున్న నవ్వుని ఆపుకున్నాడు పాణి. “బైబై, నాపేరు పాణి. రాజేంద్ర సే హితుణ్ణి.
ముంబైలో డిటిక్టివ్ ఏజన్సీ నడుపుతున్నాను” అంటూ తనని తాను పరిచయంచేసుకున్నాడు.

‘డిటిక్టివ్’ అనగానే కొద్దిగా ఆశ్చర్యంగా, మరి కొద్దిగా ఆసక్తిగా చూసింది ఇంద్రనీల అతడి వంక.
అతడు ఆమె పక్కనే నిలబడి దూరంగా జరుగుతున్న తంతుని గమనించసాగాడు.

“మీకురాజేంద్రగారుఎంతకాలంనుంచీపరిచయం?” పాణినిపరిశీలనగాచూస్తూఅందిఅమె.

తననిచూస్తున్నప్పుడుఆమెకనుగుడ్లుకదులుతున్నతీరునిబట్టిచూస్తుంటే
ఆమెతననుంచీఏదోఆశిస్తోందన్నవిషయంపాణికిఅర్థమౌతోందిపాణికి.

“ముంబైరాకముందునేనుఅండమాన్లోప్రాక్టీస్సేవేవాడిని.

రాజేంద్రగారుతరచుగాఅండమాన్వచ్చేవారు. అక్కడపరిచయంనాకువారు”

“మీస్నేహితుడురాజేంద్రగారుమంచికవిఅనివిన్నాను. నిజమేనా?”

“అవును.

వెన్నెలరాత్రులలోఅండమాన్ముద్రతీరంలోనాకుఆయనతనకవిత్వాన్నిచదివినిపించేవారు”
అప్రయత్నంగాఅబద్ధాన్నికల్పించిచెబుతూఅన్నాడు.

“కవులకిఉండేస్నేహితుల్లోఎక్కువమందికవులేఉంటారట. మీరుకూడాకవేనా?”

పాణితడబడ్డాడు “లేదండీ. నాకుచదివిఆస్వాదించడమేతప్పరాయడంతెలియదు”

“నాదృష్టిలోకవిత్వంరాసేవాళ్ళకన్నాచదివిఆస్వాదించగలిగేవాళ్ళేఎక్కువభావుకులు”

“థాంక్స్” అన్నాడుపాణి. అందమైనఅమ్మాయిపోగడ్డెక్కడైనాఆనందాన్నిస్తుంది,
చివరికిస్మశానంలోకూడాఅన్నవిషయంమొదటి
సారిగాఅర్థమైందిపాణికి.

“రాజేంద్రగారికవిత్వంమీరుచదివారా?”

“లేదండీ. మాస్నేహితురాలుఒకామెఉంది. ఆమెకూడాకవిత్వంరాసినాకుచూపిస్తూఉండేది.
ఆమెకిరాజేంద్రగారికవిత్వంఅంటే చాలాఅభిమానం. అలాతెలుసు”

“అయితేమీరుకూడాభావుకులేఅన్నమాట!”

“అంటే?”

“మీన్నే హితురాలికవితలుచదివిఆస్వాదించేవారుకదా?”

ఆమెచిన్నగానవ్వింది. ఆమెనలాచూస్తుంటే, ‘మీరునవ్వుతున్నప్పుడుమీ కళ్ళకూడాకవిత్యంచెబుతున్నట్టుంటాయి’ అనాలనిపించిందిపాణికి. కానీ, అక్కడజరుగుతున్న కార్యక్రమానికీతమసంభాషణకీపొంతనకుదరడంలేదనిపించిఆగిపోయాడు.

“మీఇన్వెస్టిగేషన్ ఎంతవరకూవచ్చింది? రాజేంద్రమరణంగురించిమీరేమనుకుంటున్నారు?” అన్నాడుమాటమారుస్తూ.

“ఇన్వెస్టిగేషన్ ఇంకేంలేదండీ. దొరికినఆధారాలూ, పోస్టుమార్టమ్ప్రోర్టూఅన్నీ ఆయనదిఆత్మహత్యఅనిధృవీకరిస్తున్నాయి. రాజమహల్లోకూడాఎవరికీఆయనమరణంమీద అనుమానంలేదు. తొందరలోనేకేసుక్లోజయిపోవచ్చు”

“అలాగా? ఇక్కడఇంతమందిపోలీసులని, మిమ్మల్ని చూసిఇంకాఏమైనాఫరదర్గాఇన్వెస్టిగేట్చేస్తున్నారేమోఅనుకున్నాను” అమాయకంగాఅన్నాడు.

“అదేమీలేదు. ఫరదర్గాఇన్వెస్టిగేట్చేసినాఆయనమరణంమీదకొత్తవిషయాలేమీతెలియకపోవచ్చు. అంత్యక్రియలు జరిగేవరకూగౌరవార్థం ఉండాలనిఉన్నామంతే”

అంతలోఒకవ్యక్తివచ్చి “పెద్దరాజువారుమిమ్మల్నిపిలుస్తున్నారు” అన్నాడు.

“ఇప్పుడేవస్తాను” అని ఇంద్రనీలకిచెప్పిఅతడివెంటవెళ్ళాడుపాణి.

శవపేటికలో నుంచి బయట కి తీసిన రాజేంద్ర శవానికి పూలమాలవెయ్యడానికి పిలిచాడు నరేంద్రవర్మ పాణిని.

ఆయన చెప్పినట్లుగా పూలమాలవేసి శవానికి నమస్కరించి వెనుదిరిగి వస్తుంటే ఒక వ్యక్తి పరుగులాంటినడకతో పాణివెనకాలేవచ్చి “అండమాన్నుంచి వచ్చిన సారుమీరేనా?”

“అవును. నేనే. నువ్వెవరు?” ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు పాణి.

ఆ వ్యక్తి వయసు ఇరవై రెండేళ్ళుంటుందేమో.

చుట్టుపక్కల పల్లెటూర్లనుంచి వచ్చిన కుర్రాడని తెలిసిపోతోంది చూడగానే.

“నాపేరు యాదగిరి అండీ. సిర్పాపల్లి ఊర్లో ఉంటాను. బంగళాలో పనిచేస్తుంటాను” అన్నాడు తడు.

“బంగళాలో పనిచేస్తావా? ఇందాకా బంగళాలో కనిపించలేదేనువ్వు?” అన్నాడు పాణి.

“నేను తోట పనిచేస్తానండీ. బంగళాలో పనికి ఎప్పుడూ రాను.

కానీ చిన్న రాజావారు నాకు బాగా తెలుసు.

ఊళ్ళో చెరువు దగ్గర కి వచ్చినప్పుడు అక్కలా నన్ను పిలిచినా తోక బుర్లు చెప్పేవారు” అన్నాడు.

“అది సరే, నాగురించి నీకెవరు చెప్పారు? నన్నెందుకు అడిగావు?” అన్నాడు పాణి.

“అండమాన్నుంచి కూడా ఎవరో సారు వచ్చారని పనివాళ్ళు చెప్పుకుంటుంటే విన్నాను సారూ.

రాజావారు అండమాన్వెళ్ళినప్పుడు అక్కడి విశేషాలన్నీ నాకు కళ్ళకి కట్టినట్టు వివరించి చెప్పారు.

నేనిప్పటిదాకా హైదరాబాద్కూడా చూడలేదు. అసలు నిజామాబాద్దాటి బయటికెళ్ళిందేలేదు.

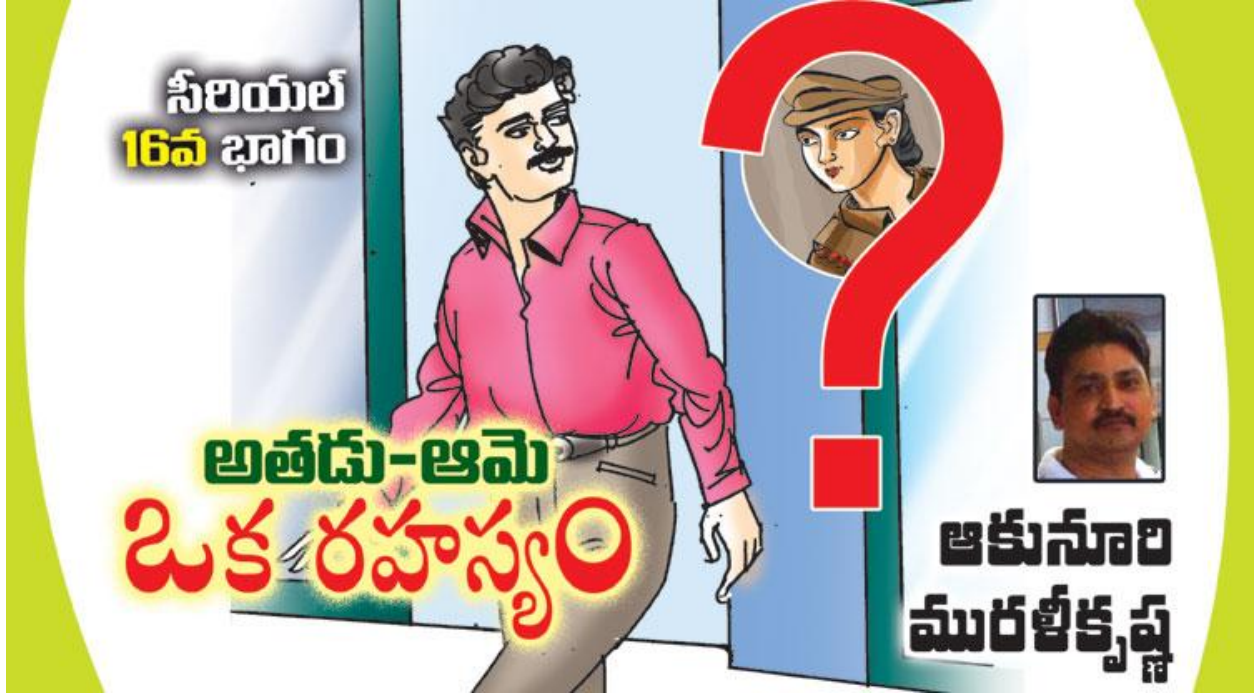
అలాంటిది నాకు అండమాన్ కి కళ్ళకి కట్టినట్టు చూపించారండీ.

రాజావారితో నేనే అండమాన్వెళ్ళినట్టు అనిపించిందండీ నాకు. నా ఇష్టాన్ని చూసి రాజావారు

‘ఈసారి అండమాన్వెళ్ళినప్పుడు మాతో పాటూ నిన్ను కూడా తీసుకెళ్తారేరా’ అనేవారు సార్.

చివరికి ఆయనే ఇలా వెళ్ళిపోయారు.

అవన్నీ గుర్తొచ్చి అండమాన్నుంచి వచ్చారంటే మిమ్మల్ని చూడాలనిపించింది”
కన్నీళ్ళని తుడుచుకుంటూ అన్నాడు యాదగిరి.

పాణిపీదారుస్తున్నట్టుగా అతడి భుజమీద చెయ్యి వేసి చెప్పాడు
“నేనిప్పుడు అండమాన్లో ఉండడంలేదు. ముంబయిలో ఉంటున్నాను.
నీకు అండమాన్ చూడాలని ఉంటే చెప్పు. నేను ఏర్పాటు చేస్తాను”
“ఆయనే వెళ్ళిపోయాక నాకు ఇంకా ఆకోరికే పోయిందండీ. వస్తానండీ.
ఆయన్ని పూడ్చడంనా కళ్ళతోనే నుచూడలేను” అంటూ కళ్ళు తుడుచుకుంటూ పరుగులాంటినడ
కతో వెళ్ళిపోయాడు.

అతడి మాటలూ చేష్టలూ విచిత్రంగా అనిపించాయి పాణికి.
అతడి మాటల్ని మరోసారి నెమరువేసుకుంటున్న పాణికి ఏదో స్వార్జ్య లిగినట్టనిపించింది.
రాజేంద్ర అతడితో ‘ఈసారి అండమాన్ వెళ్ళేటప్పుడు మాలో పాటూని నూతీసుకెళ్తారా’ అన్నాడ
ని చెప్పాడు అతడు. ‘మాలో పాటూ’ అన్నాడంటే,

అండమాన్రాజేంద్రబంటరిగావెళ్ళలేదన్నమాట... అతడితోపాటూఅండమాన్ఎవరువెళ్ళారు?

ఆవివరాలుతెలుసుకోకుండా, సురేష్వర్మ కానీ,

పెద్దరాజావారిలోకానీమాట్లాడేటప్పుడుతనునోటికేదివస్తేఅదీచెప్పడంప్రమాదకరం...

తనుఅండమాన్వెళ్ళినప్పుడుజరిగినవిశేషాలన్నింటినీరాజేంద్రయాదగిరికికళ్ళకికట్టినట్టుచెప్పేవాడంటే, అతడ్ని అడిగితేఆసమాచారం తెలిసేఅవకాశంఉంది.

అతడ్ని పిలుద్దామనిముందుకుచూస్తే అక్కడున్నజనంలోఅతడెక్కడఉన్నాడోకనపడలేదు.

“యాదగిరి”అన్నాడుగట్టిగా.

ముందరఉన్ననలుగురుమనుషులువెనక్కితలలుతిప్పిచూసారుఅతడిపిలుపుకి.

“ఇక్కడవిధికోకయాదగిరిఉంటాడు.

మీకుఏయాదగిరికావాలి?” పాణిపక్కనున్నవ్యక్తినవ్వుతూఅన్నాడు.

“ఇప్పుడేనాలోమాట్లాడివెళ్ళినవ్యక్తి. సిర్నాపల్లిగ్రామంలోఉండేయాదగిరి”

ఆవ్యక్తిమళ్ళినవ్వాడు“ఇక్కడున్నవాళ్ళంతాసిర్నాపల్లిలోఉండేవాళ్ళే”

పాణిమరింకేమాట్లాడలేదు.

అక్కడఉన్నజనంలోయాదగిరిఎక్కడైనాకనపడతాడేమోననిచాలాసేపువెదికాడుకానీప్రయోజనంలేకపోయింది.

ఒకపక్కగావెళ్ళిఅండమాన్వెళ్ళినప్పుడురాజేంద్రవర్మబసచేసాడని డి.ఎస్పీప్రసాద్దనలోచెప్పిన హోటల్నెంబర్కిఫోన్చేసాడు.

చాలారోజులుఅక్కడఉండడంవల్లఅండమాన్లోనిహోటళ్ళలోపనిచేసేవాళ్ళందరూపాణికితెలిసున్నవాళ్ళే.

అటునుంచిఫోన్ఎత్తినవ్యక్తికి డేట్లుచెప్పిఅన్నాడుపాణి“ఈతేదీలలో మీహోటల్లో నిజామాబాద్నుంచివచ్చినరాజేంద్రవర్మఅన్నవ్యక్తిబసచేసాడు.

అతడితోపాటూ ఇంకెవరెవరువచ్చారోకనుక్కునిచెప్పాలి. అంతేకాదు,

వాళ్ళకిటూరిస్ట్రాడ్గాఎవరుపని చేసారో ఆగైడ్పరు, ఫోన్నెంబరుకూడానాకుకావాలి”

“తప్పకుండా. నేనుకనుక్కునినీకువెంటనేచెబుతాను” అన్నాడు అవతలివ్యక్తి.

అంత్యక్రియలు పూర్తయ్యేసరికి చికటిపడిపోయింది.

“మాడ్. ఎస్పీ గారితో మాట్లాడి మీరు కోరినట్టుగా నే ఇక్కడ ఏ గదిని సీజ్ చేయడం లేదు.

రాజేంద్ర గారి గదిలో సేకరించిన ముఖ్యమైన ఆధారాలని సేప్ కస్టోడియన్ ఉంచడానికి మా ఫోరెన్సిక్ టీమ్ ఆ లైడిటీ సుకుని వెళ్ళారు”

“థాంక్స్ మామ్. నా చాదస్తంతో నిన్నే మైనా ఇబ్బంది పెట్టి ఉంటే మన్నించు” అన్నాడు నరేంద్రవర్మ.

“అదేం లేదండీ. మీ బాధని నేను అర్థం చేసుకోగలను” అంది ఇంద్రనీల.

“కేసు ఎప్పుడు క్లోజ్ అవుతుందమ్మా?”

“పోస్టు మార్ట్ మిస్టోర్టు వచ్చేసింది కదా? మిగిలిన కాంప్లికేషన్లు డాపెర్డ్ గా ఏమీ లేవు.

లోందరలోనే క్లోజ్ అయిపోవచ్చు. బంగళాలో నిమనుషుల నిరోటీన్ ఇంటరాగేషన్స్ తొలగించే య్యాలి.

ఇవాళ మీరంతా అలసిపోయి ఉంటారు కదా? రేపు గానీ ఎల్లుండి కానీ వస్తాను”

“అయ్యో ఇప్పుడు వెడతావా? ఇప్పుడే లాబయలు దేరతావు?”

శవం లేచిన ఇంటి నుంచి చికటిపడ్డా కబయలు దేరకూడదు.

నువ్వు కూడా ఈ రాత్రికి ఇక్కడే ఉండిపోమ్మా”

“మా ఫోలీసుల కలాంటి సెంటిమెంట్లు ఉండవండీ” నవ్వింది ఇంద్రనీల.

”మేము కష్టంలో ఉన్నప్పుడు వచ్చి మా కష్టంలో పాలుపంచుకున్నావు.

నా కోరిక మన్నించి ఇన్వెస్టిగేషన్ అంతా మేము ఇబ్బంది పడకుండా చేశావు.

నిన్ను చూస్తుంటే ఫోలీసులా కాదమ్మా, నా మనవరాలిగా అనిపిస్తున్నావు. నిన్నిలా పంపలేను.

ఎలాగూ మిగిలిన ఇంటరాగేషన్స్ వగైరా పూర్తి చేసుకోవాలి కదా?

రోజూ నిజామాబాద్ నుంచి ఏమి తిరుగుతావు?

ఈ రెండు రోజులూ మాతో పాటు నువ్వు కూడా మా బంగళాలోనే ఉండ.

ఎల్లుండి పెద్ద కర్మ అయిన తరువాత వెళ్ళిపోదువు గాని”

ఇంద్రనీల మొహమాటపడుతున్నట్టుగా చూసింది.

“రాజమహల్లో అందరికీ అన్ని వసతులూ ఏర్పాటు చేశాను.

మన వడిపెళ్ళి ఎలా గూచెయ్యలేకపోయాను.

కనీసం ఇదన్నా ఘనంగా జరిపానన్న తృప్తినాకు మిగలని వ్వండ్” గద్దదమైన కంఠంలో అభ్యర్థించాడు నరేంద్రవర్మ.

ఇంక ఎక్కువగా బతిమాలించుకోకుండా ఒప్పేసుకుంది ఇంద్రనీల. “మీ మాట నికాదనలేను.

మీరన్నట్టుగా ఈ రెండు రోజులూ ఇక్కడే ఉండి పనిపూర్తి చేసుకుని వెడతాను తాతగారూ” అంది.

ఆమె ప్రవర్తనకి పాణికి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఒక పక్కన అక్కడ పరిశోధించడానికి ఏమీ లేదంటూనే,

రాజమహల్లో ఉండడానికి అవకాశం వస్తే అంత వెంటనే ఎందుకు ఒప్పేసుకుంది?

రాజమహల్మీద ఏమిటామె ఆసక్తి?!

‘ఒక రకంగా ఆమె అక్కడ ఉండడం తనకీ మంచింది.

అందరితో పాటూ ఆమె నికూడా అబ్బరేష్టినే అవకాశం దొరుకుతుంది’ అని సంతోషించాడు పాణి.

అయితే,

ఆమె అక్కడ ఉండడం ముందు తనని వేరే రకంగా ఇబ్బందుల్లో పడేస్తుందని అతడికా క్షణంలోతెలియదు!

రాత్రి ఎనిమిదిన్నరకి పాణికి అండమాన్లో టల్నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

“మీరు చెప్పిన రాజేంద్ర అన్న వ్యక్తి మా హోటల్ కి వచ్చినప్పుడు ప్రతిసారి ఒంటరిగానే వచ్చేవారు.

ఆఖరిసారిగా నాలుగు నెలల క్రితం వచ్చారు.

అప్పుడు మాత్రం ఆయనతో పాటూ పాటూ ఒక యువతి కూడా వచ్చింది సార్.

వాళ్ళు ఈ సారి దాదాపు పదిహేను రోజుల పాటూ అండమాన్లో ఉన్నారు” అన్నాడు అవతలి వ్యక్తి.

“ఆమె పేరు?”

“ఆ ఆమ్మాయి పేరు రికార్డులో లేదు. బహుశా ఆయన భార్యో ఫ్రీయురాలో అయి ఉండాలి.

ఆయన్ని వచ్చినప్పుడల్లా టూరిస్ట్రో గేప్ ఎంగేజ్ చేసేవాడు.

క్రితం సారి కూడా వాళ్ళలో యోగేషే ఉన్నాడు. అతడికి పూర్తి వివరాలు తెలిసి ఉండవచ్చు”

“యోగేషే లైంబర్ ఇవ్వనాకు” అన్నాడు పాణి.

అతడుసెల్నెంబరుఇచ్చిచెప్పాడు“ప్రస్తుతంఅతడుసిటీలోలేడుసర్.
 ఎవరోటూరిస్టులకిఐలాండూస్పింఛడానికివెళ్ళాడు. అక్కడసెల్ఫోన్లుపనిచెయ్యవు.
 రేపుమధ్యాహ్నానికితిరిగివస్తాడు. రాగానేమీనెంబరుఇచ్చి ఫోన్చెయ్యమనిచెబుతాను”
 యోగేష్నెంబర్లోట్టేసుకుని, అతడికిథాంక్స్పిఫోన్చెట్టేసాడుపాణి.
 రాజేంద్రలోపాటూఅండమాన్స్వెళ్ళినఅమ్మాయిఎవరు? అతడికిపెళ్ళికాలేదనిఅందరికీతెలుసు.
 మరి ఎవరైనాకాల్గర్లితీసుకునిఎంజాయ్చెయ్యడానికిఅండమాన్స్వెళ్ళాడా?
 రాజేంద్రగురించిపెద్దగాతెలియకపోయినా ఎందుకోఅలాఅంటేనమ్మబుద్ధికావడంలేదుపాణికి

మరిఆయువతిఎవరు?

తెలుసుకోవాలంటే, రేపుమధ్యాహ్నంయోగేష్నకిఫోన్చెప్పేవరకూఆగాలి. యోగేష్

కూడాపూర్తివివరాలు చెప్పగలడన్నగ్యారంటీలేదు.

టూరిస్టులుగైడ్లతోక్లోజ్గాఉంటున్నట్టేకనిపించినా,

వాళ్ళస్వంతవిషయాలుపూర్తిగాచెప్పరుగైడ్లకిసెక్యూరిటీకారణాలవల్ల.

అతడికూడాఅండమాన్స్వల్పినియువతికిఈకేసుకీఏమైనాసంబంధంఉండొచ్చాఅనికొద్ది
సేపుఆలోచించాడు.

ఆమెకీఈకేసుకీసంబంధంఉన్నా లేకపోయినారాజేంద్రకిఎవరోస్త్రీలోసంబంధంఉందన్నదిమాత్రంని
జం.

వయసులోఉన్నయువకుడుఏసంబంధమూలేనియువతిలోకలిసిపదిహేనురోజులపాటూపర్యాటక
ప్రదేశంలోహోటల్లోఉండడు. రాజేంద్రగురించిఒకకొత్తవిషయం తెలుసుకున్నట్టనిపించిందిపాణికి.

మర్నాడుమధ్యాహ్నంయోగేష్పోస్టేషన్లోపుడదయంఏదోవంకలోసిర్నాపల్లిగ్రామంలోకీ,
చుట్టుపక్కలగ్రామాలలోకీవెళ్ళిఅక్కడిజనాలతోమాట్లాడితేతనకిరాజేంద్రగురించిమరింతసమా
చారందొరకవచ్చనిపించిందిఅతడికి.

భోజనంచేసాకఎంతోచకపోవడంతో పాణి, సుప్రియాకలిసిరాజమహాల్యయటఉన్నగార్డెన్లోకి
వాకింగ్కివెళ్ళారు.

“ఇదిమీమొదటిపోస్టింగా?” అడిగాడుపాణిఆమెవంకచూస్తూ.

“అవును” అందామె.

చిరకట్టుకుందామె.

చిరకట్టులోఆమెనిచూసినవాళ్ళెవ్వరూఆమెఒకపోలీస్ఇన్స్పెక్టర్అంటేనమ్మేలాలేదామె.

అంతబాగాకట్టుకుందిచిర. వెన్నెలవెలుగులో ఆకుపచ్చరంగు షిఫానీరలో,

దేవలోకంనుంచిదిగివచ్చినఅప్పరసలాఉందామె.

“సాధారణంగాపోలీస్టిపార్టుమెంట్లోకిరావడానికిస్త్రీలుఇష్టపడరుకదా?

మీరుఈడిపార్టుమెంట్లోకిఎందుకువచ్చారు?

ఉద్యోగమేకావాలనుకుంటేచాలాఉద్యోగాలున్నాయికదా?” కొద్దిసేపయ్యాకఅన్నాడు.

“నిజంచెప్పమంటారా?”

పాణినవ్వాడు. “నేనుడిటిక్టివ్ని. మీరుఅబద్ధంచెప్పినాపసిగట్టగలను.

కనుకనిజంచెప్పడమేమంచిది”

నిండుగానిండినమధుపాత్రలోంచిమధువుబలికినట్టుచిన్నగానవ్వందామె.

ఆనవ్వుఎంతటివాళ్ళనైనాకనికట్టుచేసేట్టుగాఉంది. ‘ఎంతగొప్పడిటిక్టివైనానేనునిజం

చెబుతున్నానోఅబద్ధంచెబుతున్నానోపసిగట్టలేరు’

అనిఅన్యాయదేశంగాఅన్నట్టునిపించిందిపాణికిఆమెఅలానవ్వుతుంటే.

“నాకుచిన్నప్పటినుంచి ‘పవర్’ అంటేఇష్టం. మాది దిగువమధ్యతరగతికుటుంబం.

మానాన్నచిన్నప్పుడేచనిపోయాడు.

నాన్నచేసేగుమాస్తాఉద్యోగంఅమ్మకిఇచ్చారుఆయనపోయాక. మేము ఇద్దరుఅక్కచెల్లెళ్ళం.

ఇంట్లోఅందరంతాడవాళ్ళమే. ఆడవాళ్ళకిసహజంగాఉండేబిడియం, సిగ్గువల్ల

మేముబయటికిఎక్కడికివెళ్ళినాప్రతిచిన్నదానికీభయపడుతూనేఉండేవాళ్ళము.

ఉద్యోగంచేస్తున్నా అమ్మకూడాఅణకువగానేఉండేదితప్పకమాండింగాఉండేదికాదు.

స్త్రీలుఎంతగొప్పఉద్యోగంచేసినాఅలాగేఉండాలనేదిఅమ్మ.

నాకుమాత్రంఅలాఅణకువగాకాకుండాకమాండింగా, పవర్పుల్గాఉండాలని కోరికగాఉండేది.

మామూలుఉద్యోగమైతేఅమ్మలాగేనేనూఉంటానని,

పవర్పూపించగలిగేఉద్యోగంపోలిస్ఉద్యోగమేఅనిపించి,

డిగ్రీఅయిపోగానేఎస్సెస్లెక్షన్స్కిఅప్లైచేసిఉద్యోగంసంపాదించాను”

“పోలీసుఉద్యోగంలో చేరారుసరే, ఆడవాళ్ళుకనుకమీకుపోస్టింగులో ప్రయారిటీఇస్తారుకదా?
హాయిగాఎఫ్ఐడరాబాద్ లోనో పోస్టింగ్అడగకఈమారుమూలఅడవిలోకిఎందుకువచ్చారు?”

“ఈప్రాంతంలోభూగర్భనిధులూ, వజ్రాలూఎక్కువగాదొరుకుతాయనితెలుసుకదా?
అందుకేఇక్కడవేయించుకున్నానుపోస్టింగ్.
పోలీస్ఇన్స్పెక్టర్నికనుకనేనుఎక్కడనిధులకోసంవెదికినాఎవరూఅడిగేవారుండరని”

“వాట్?” అన్నాడుపాణిఅశ్చర్యంగా.

ఆమె గలగలానవ్వింది. “లేకపోతేఏమిటండీ? ఇదినేనుఅడిగివేయించుకున్నపోస్టింగ్గాదు.
కొత్తగాజాయినైనవాళ్ళనిమారుమూలప్రాంతాలకివెయ్యడంమామూలేకదా?” అందామె.

పాణిఅనుమానంగాచూసాడుఆమెవంక.

ఆమాటలంటున్నప్పుడుఆమెగొంతుఎంతనిజాయితీగాఉందటే,
తనసెక్రెటరీరమణముందుగాఎంక్వయిరీచేసిఆమెఈప్రదేశానికీకావాలనిపోస్టింగ్వేయించుకువచ్చిం
దనిచెప్పిఉండకపోతే, ఆవిషయంనిజమనినమ్మేసేవాడు.
అంతచిన్నవిషయంలోఅబద్ధంచెప్పాల్సినఅవసరంఆమెకిఏమొచ్చింది? అసలుఆమె
ఈప్రాంతానికిపోస్టింగ్వేయించుకునిఎందుకువచ్చినట్టు?!

ఆమెమళ్ళీమనోహరంగానవ్వింది.

ఆమెనవ్వుచూసితనమనసులోలోలుస్తున్నసందేహాన్ని తాత్కాలికంగామర్చిపోయాడుఅతడు.
చుట్టుపక్కలఎక్కడావిద్యుత్తీపాలుపెద్దగాలేకపోవడంతోవెన్నెలవెలుగు స్వచ్ఛంగాఉంది.

“ఈవెన్నెలకవులకిఫైరణనిచ్చేశక్తి.

రాజేంద్రగారుకూడాఎన్నోవెన్నెలరాత్రులుఈతోటలోతిరిగిఉంటాడుకదా?” అందిఆమె.

“అవును” బాధగాఅన్నాడుపాణి.

“రాజేంద్రగారికిమీరుకాకుండా ఇంకెవరూన్నేహితులులేరా?” అందామె.

“ఏందుకలాఅడుగుతున్నారు?”

“ఏలేదు. ఆయనచనిపోతేఇంకెవ్వరూరాకపోయేసరికిఅనుమానమొచ్చిఅన్నాను.
మీకుతెలిసిఉంటుందికదా?”

ఒక్కక్షణంపాణితడబడ్డాడు. “రాజేంద్రఇంట్రావర్ల్. ఎక్కువగాఎవరిలోనూకలిసేవాడుకాదు.
నిజంచెప్పాలంటేసాహిత్యంమీదఅభిలాషేలేకపోయిఉండిఉంటే,
అండమాన్లోపరిచయమైనమాన్నేహంఇంతదూరంవచ్చిఉండేదికాదు” అన్నాడు.

అతడిగొంతులోనితడబాటునిఆమెసులభంగాగుర్తించింది. అతడి వంకఅనుమానంగాచూసింది.
అతడునిజంగారాజేంద్రన్నేహితుడేనాలేకన్నేహితుడిగానటిస్తూఇక్కడికివచ్చినవ్యక్తా?
ఒకవేళఅలానటిస్తూవచ్చినవ్యక్తిఅయితేఎందుకువచ్చినట్టు? !

కొద్దిసేపునడిచాక “సరే, చలిగాఉందిఇంకలోపలకివెడదామా?” అంది.
ఇద్దరూబంగళాలోపలకివెళ్ళారు.

అందరూవెనకవైపుదూరంగాఉన్నసమావేశమందిరంలో
పార్టీలోబిజీగాఉండడంవల్లవాళ్ళువెళ్ళేసరికిబంగళాఅంతాదాదాపునిశ్శబ్దంగా ఉంది.
పాణిఆమెకిగుడ్డై ట్విప్పితనగదిలోకివెళ్ళిపోయాడు.

ఇంద్రనీలకిపాణిమీదవచ్చినసందేహంమనసులోతొలుస్తుండడంలోఏంచెయ్యాలోఅర్థంకావడంలేదు
. గూగుల్స్కోఫోణికిసంబంధించినవివరాలని సెర్చ్చేస్తేఅతడిబయోడేటాదొరకచ్చు.
దాన్నిబట్టిఅతడునిజంచెబుతున్నాడోఅబద్ధంచెబుతున్నాడోఅన్నదానిమీదఒకఅవగాహనకిరా
వచ్చుఅనుకునిసెల్లోనెట్ఆన్చేసింది. నెట్వర్క్నెక్షన్రావడంలేదు.

గదిలోంచిబయటికివచ్చి “నాఫోన్లోనెట్కనెక్షన్రావడంలేదు. ఎక్కడైనాడెస్కాప్ఉందా?”

నెట్లో చిన్నపని ఉంది” అని హాల్లో కనిపించిన నౌకరుని అడిగింది.

హాలుకి ఒక పక్క గా ఉన్న ఆఫీసు రూమ్ దగ్గరకి ఆమె నితీసుకెళ్ళి చెప్పాడు నౌకరు

“ఈ రూమ్లో కంప్యూటర్ ఉందమ్మా. దానికి ఇంటర్నెట్ కనెక్షన్ ఉంది”

“దాన్ని నేను వాడుకోవచ్చా?”

“ఈ ఇంట్లో అతిథులకి ఎలాంటి ఆంక్షలూ ఉండవమ్మా. మీరు నిరభ్యంతరంగా వాడుకోవచ్చు”
చెప్పాడు నౌకరు.

ఇంద్రనీల కంప్యూటర్ని ఆన్ చేసి ఇంటర్నెట్లో గూగుల్స్ రేస్ట్రీజ్ ఓపెన్ చేసి అందులో “డిటెక్టివ్ వాణి”
అని టైపు చేసింది.

పాణిరన్ షేస్తున్న ఈ గల్ఫ్ ఐడిటెక్టివ్ ఏజన్సీ తాలూకు ఆఫీషియల్ వెబ్సైట్స్ జీలు వచ్చాయి.

దాంట్లో పాణిఫోటో తో పాటూ వివరాలు కూడా ఉన్నాయి.

‘అయితే ఇతర గాడు తన ఐడెంటిటీ గురించి చెప్పిన వివరాలు నిజమేనన్నమాట’

అనుకుంది అతడి ఫోటో, ముంబయి అడ్రస్ అవీ చూసి.

రాజేంద్ర తనకి అండమాన్లో పరిచయం అని చెప్పడం, ముంబయి రాక ముందు తను అండమాన్లో

ప్రాక్టీస్ చేసానని చెప్పడం గుర్తొచ్చి ఆ విషయం అతడి బయోడేటాలో ఎక్కడైనా ఉందా అని వెదికింది.

అందులో కూడా అబద్ధం లేదని తేలడంతో ఆలోచనలో పడింది.....

అయితే అతడు చెప్పినది నిజమే అయి ఉండాలి.

అలా అనుకోగానే ఆమె గుండెకొట్టుకునే వేగం వెరిగింది. అతడు నిజంగా రాజేంద్రస్నేహితుడే...

ఐనపక్షంలో... తను ఆశించే సమాచారం అతడికి కచ్చితంగా తెలిసే ఉండాలి !!

తన అన్వేషణ అతడి దగ్గర పూర్తయ్యే అవకాశం ఉంది !!

అయితే అతడు తనకి సహకరిస్తాడాలేదా అన్న దేమిలియన్డాలర్ల ప్రశ్న.

వెంటనే ఆసైట్లో జేప్చేసేసి,

బ్రౌజింగ్ నిర్దిష్ట రీడింగ్ లిస్ట్ చేసేసి వెనక్కి తిరిగింది. ఆమె వెనక్కి తిరిగే సరికి వెనకాలే పాణిని బడికనిపించాడు. ఆమెకి గుండె ఆగినంత పనైంది.

“మీరెప్పుడొచ్చారు?” స్టన్నయి చూస్తూ అడిగింది.

“మీరు బ్రౌజింగ్ నిర్దిష్ట రీడింగ్ లిస్ట్ చేస్తుంటే” నవ్వుతూ ఆమె ఎదురుగా కూర్చున్నాడు పాణి.

“మళ్ళీ బయటకెందుకు వచ్చారు?” ఏమాట్లాడాలో తెలియక తడబడుతూ అంది.

“గదిలో మంచి నీళ్ళు లేకపోతే కివచ్చాను.

ఈ గదిలో లైటు వెలుగుతుంటే ఎవరా అని చూడడానికి వచ్చాను. తీరా చూస్తే మీరు. ఎలాగూ నిద్రా వడం లేదు కదా, కాసేపు కబుర్లు చెప్పుకుందామని వచ్చాను”

“సెల్లో నెట్టావడం లేదు. ఒక ముఖ్యమైన పని ఉంటే ఇక్కడ నెట్ ఉండని తెలిసి వచ్చాను.

పని అయిపోయాక కంప్యూటర్లో బ్రౌజింగ్ నిర్దిష్ట రీడింగ్ లిస్ట్ య్యడం నా అలవాటు” నేనేమీకాని పని చెయ్యలే దనట్టుగా చెప్పిందామె.

“మీరు రీడింగ్ చేసినా మీరు ఏసైట్ బ్రౌజింగ్ చేసారో నేను చెప్పగలను” అన్నాడు తడు.

“ఎలా?”

“మీ క్రిమినల్ ఇన్వెస్టిగేషన్లో నింగ్లో మీకు చెప్పలేదా?

కంప్యూటర్లో రీడింగ్ లిస్ట్ నెట్టినా డేటా ఏదీ పూర్తిగా రీడింగ్ అయిపోదు.

కంప్యూటర్లో ఎక్కడో ఒక చోట సేవ్ అయ్యే ఉంటుంది. అలాగే ఇంటర్నెట్ బ్రౌజింగ్ డేటా రీడింగ్ చేసినా,

విండో సెస్టింగ్ లో సేవ్ అయ్యే ఉంటుంది. దాన్ని రికవర్ చేస్తే రీడింగ్ బ్రౌజింగ్ నిర్దిష్ట రీడింగ్ లిస్ట్ లు సుకోవడం పెద్దకష్టం కాదు. కంప్యూటర్లో రెసిక్విర్డ్ పుణులకి ఇది చాలా చిన్న పని.

మీకు చూపిస్తా చూడండి” అంటూ చొరవగా ఆమె చేతిలోంచి బోర్డుని తన ముందుకు లాక్కుని ఆమె కిడిమానిస్ట్ రీడింగ్ డానికి సిస్ట్రమిస్ట్రో రీడింగ్ డాం మొదలు పెట్టాడు.

‘తను అతడి వివరాల గురించి వెదికిందని అతడికి తెలిస్తే, తన పరిస్థితి ఏమిటి?

అతడికి ఏమని సమాధానం చెబుతుంది? ఇతడిని తను ఏ ముహూర్తంలో కలిసిందో కానీ, అతడి ముందు ప్రతిసారీ తను ఇలాగే అవుతోంది’ తనని తానే తిట్టుకుంటూ అనుకుందామె. అతడిని ఎలా ఆపా

లోతెలియకగుడ్లప్పగించికిబోర్డుమీదచకచకావేళ్ళుకదిలిస్తూ అతడు చేస్తున్నపనిని చూస్తూఉండిపోయింది.

“ఇదిగోమీడిలీటెడ్ బ్రౌజింగ్స్టరీవచ్చేసింది” రెండునిమిషాలతరువాతవిజయగర్వంతోఅన్నాడు

కంప్యూటర్రైరవైపుచూడడానికికూడాఅనాసక్తిగాఅనిపించిందామెకి. తలతిప్పిఎటోచూడసాగింది.

“మైగాడ్” కంప్యూటర్రైరవైపుచూస్తున్న అతడుఒక్కసారిగాగట్టిగాఅన్నాడు.

అప్పటికికానీతేరుకునికంప్యూటర్వైపుచూడలేదుఆమె.

“ఏమిటి?”అందామె.

“ఇటుచూడండి?”అన్నాడతడు స్కీన్మీదకనిపించినబ్రౌజింగ్స్టరీనిచూపిస్తూ.

అతడుచూపిస్తున్నదిఆమెసెర్పెన్సినబ్రౌజింగ్స్టరీనికాదు...

అంతకుముందుఎవరోఆకంప్యూటర్లోబ్రవుజ్జేసినహిస్టరీని.

How to murder a person easily ?

How to murder a man without evidence?

How to hide a dead body?

ఒక్కొక్కప్రశ్నకిసంబంధించి చాలావెబ్సైట్లుచూసినట్టు చూపిస్తోందిబ్రౌజింగ్స్టరీ.

చూస్తున్న ఇంద్రనీలతనకళ్ళనితనునమ్మలేకపోయింది. పాణిఆబ్రవుజింగ్గేదీ,

సమయంరాసుకున్నాడుఒకకాగితంమీద. అవన్నీదాదాపురెండునెలలక్రితమేచూసినసైట్లు.

ఆకాగితాన్నిఆమెకిచూపిస్తూ“దీన్నిబట్టిచూస్తే, ఈఇంట్లో రెండునెలలక్రితమే,

రాజేంద్రనిచంపడానికి పథకంవెయ్యడంజరిగిందన్నమాట ! “అన్నాడు.

“అయితేరాజేంద్రవర్మదిఆత్మహత్యకాదా? మరిఆసూసైడ్తోట, పోస్టుమార్టంరిపోర్టు?”

“ఒకమరణాన్నిహత్యాఆత్మహత్యాఅనితేల్చిచెప్పడంఅన్నది పోస్టుమార్టంరిపోర్టుపనికాదు. పోస్టుమార్టంరిపోర్టులోమరణానికి కారణంమాత్రమేతెలుపుతారువైద్యులు. పైకికనిపించేఆధారాలనిబట్టి, పోస్టుమార్టంరిపోర్టులోమరణానికికనుగొన్న కారణాన్నిబట్టిమనంఅదిహత్యాఆత్మహత్యాఅన్న నిర్ధారణకీవస్తాం.

చనిపోయినరాజేంద్రబంటిమీదగాయాలన్నాయి. అయితే అతడుమరణించినదిఆగాయాలవల్ల కాదనీ, అధికమొత్తంలోనిద్రమాత్రాలుమింగడంవల్లఅనీ, పోస్టుమార్టంరిపోర్టుతేల్చిచెప్పడం, పైగాఅతడుతనస్వహస్తాలతోరాసినసూసైడ్తోటాక్ష్యంగాదొరకడంలో, మనందీన్ని ఆత్మహత్యఅన్న నిర్ధారణకీవచ్చాము. సూసైడ్తోటనిపక్కనపెడితే, అతడిచావుకికారణమైననిద్రమాత్రాలుఅతడేస్వయంగామింగాడన్న విషయంమనంఎలాచెప్పగలం? అతడికి తెలియకుండా నీళ్ళలోనో, పాలలోనోవేరేవాళ్ళకూడానిద్రమాత్రాలనిఅతడికిఇచ్చిఉండచ్చుకదా?”

“నిజమే”

“ఉదయంమీకుఅతడిగదిలోఖాళీనిద్రమాత్రలస్ప్రిప్లుఏమైనాదొరికాయా?”

“దొరికాయి. ఒకటికాదు,

రెండు. మంచంపక్కనఉన్న డస్ట్ బిన్లోఉన్నాయి. వేరేవాళ్ళూ ఆనిద్రమాత్రాలునీళ్ళలోనోపాలలోనోకలిపితేఅలానిర్లక్ష్యంగా ఖాళీస్ప్రిప్లనిడస్టిబ్లస్లోపడెయ్యరుకదా?”

“జరిగినదాన్నిహత్యగాచిత్రీకరించాలన్న ఉద్దేశంఉన్నవాళ్ళుకావాలనిఆస్ప్రిప్లనిఅక్కడేవదిలి ఉండచ్చుకదా? అదికాదుముఖ్యం. అసలుఆనిద్రమాత్రాలనిఎవరుకొన్నారు? ఎప్పుడుకొన్నారుఅన్న విషయం తెలుసుకోవాలి” చిన్నపిల్లకిపాఠంచెప్పినట్టుగా చెబుతూఅన్నాడుఅతడు.

“ఎలా తెలుసుకోవడం?”

“కాసేపట్లో తెలుస్తుంది” చిద్విలాసంగా నవ్వాడు పాణి.

“ఎలా?” అంది ఆశ్చర్యంగా.

“మధ్యాహ్నం పెద్దరాజువారిలో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాక ఏమీతో చకరాజేంద్రగదివైపు వెళ్ళాను. అక్కడ మీక్లూస్ డీమ్లో మాటలు కలిపి వాళ్ళు సేకరించిన ఆధారాలని పరిశీలించాను. నేను డిటెక్టివ్ నని చెప్పేసరికి వాళ్ళు కూడా ఉత్సాహంగా మాట్లాడుతూ అన్నీ నాకు చూపించారు. అప్పుడే నేను ఆమాత్రం లపేర్లూ, బ్యాచ్చెంబర్లూ నోట్ చేసుకున్నాను. మెడికల్ స్ట్రీట్ బ్యూటీర్లూ రా ఆ బ్యాచ్చెంబర్లూ నిజామాబాద్ లో నిసుకన్య మెడికల్ ట్రాప్ కి సజ్జె చేయబడ్డాయని తెలుసుకున్నాను. సుకన్య మెడికల్ ట్రాప్ కి మా ఫ్రెండుని పంపించాను. అతడు ఆమాత్రం లు ఎప్పుడు అమ్ముడయ్యాయో, ఎవరు కొన్నారో బిల్లుబుక్కులు వెదికి ఇంకా సేపటిలో చెబుతానని చెప్పాడు”

ఇంద్రనీలకి కళ్ళు తిరిగినట్టయింది అతడి మాటలకి.

పైకి క్యాజువల్ గా తిరుగుతున్నట్టు కనిపిస్తూనే ఇన్ని పన్లు చేస్తున్నాడంటే, అతడున్నే హితుడు మరణానికి పరామర్శించడానికి రాలేదనీ, తనలాగే ఏదో ప్రత్యేకమైన ఉద్దేశంతోనే ఇక్కడికి వచ్చాడనీ అనిపిస్తోంది.

“మీకు మరో విషయం తెలుసా?”

మీ ఫోరెన్సిక్ డీమ్ లో ఎవరో దొంగ ఉన్నారు” ఉలిక్కి పడ్డట్టుగా చూసింది ఇంద్రనీల.

“సేకరించిన క్లూలన్నింటినీ, సాధారణంగా నెంబరింగ్ చేసుకుని,

వాటి మీద వేలిముద్రలు చెరిగిపోకుండా ప్లాస్టిక్ చీలలో వేసి భద్రపరిచి అవసరమైనప్పుడు కోర్టువారికి ఎగ్జిబిట్లుగా ప్రవేశపెట్టడానికి సేప్ కస్టోడియన్ లో ఉంచుతారు. మీకు తెలుసుకదా?”

“అవును” అంది ఆమె అతడు వంచెప్పబోతున్నాడో ఊహించడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

“ఈ విషయం మీరు అబ్జర్వేషన్లతో లోలేదో తెలియదు కానీ,
క్లూస్కి వాళ్ళు వేసిన ఎగ్జిబిట్ల బంధంలో ఒక నెంబర్ కలక్టర్ మిస్ అయింది”

గుండె ఒక్కసారిగా ఆగి మళ్ళీ కొట్టుకున్నట్టు నిపించింది ఆమెకి.

“అదేం లేదండీ. నేనే వాళ్ళు సేకరించిన క్లూల నిదగ్గరుండి సీల్ చేయించి నెంబర్ రిగ్వియించాను” తడ
బాటునికప్పి పుచ్చుకుంటూ అంది ఇంద్రనీల.

“మరి ఆ పన్నెండో నెంబర్ కలక్టర్ ఎలా మిస్ అయింది?”

“బహుశా నెంబర్ రింగ్ ఇచ్చేటప్పుడు పొరపాటున ఒక నెంబర్ కిప్పేసి ఉంటారు.

అంతే తప్ప క్లూ మిస్ అయ్యే అవకాశం లేదు.

నేను స్వయంగా పర్యవేక్షించాను” తన కళ్ళల్లో భయం కనపడకుండా ఉండడానికి సాధ్యమైనంతగా ప్ర
యత్నిస్తూ అందామె.

“అంటే ఆ సమయంలో మీరు అక్కడే ఉన్నారన్నమాట!” అన్నాడు పాణి.

షాక్ గిలినట్టు చూసిందామె. అతడు ఆ మాటలని క్యాజువల్ గా అనలేదని అర్థమైంది.

ఎక్కడినుంచి ఎక్కడికి తీసుకుని వెళుతున్నాడు?!

“అవునండీ. అంతా నా పర్యవేక్షణలోనే జరిగింది.

కావాలంటే మనం నిజామాద్వైతాన్ని కళ్ళిద్దరిలో ఉన్న ఆ క్లూ మిస్ అన్నింటినీ మరోసారి చూసి రావచ్చు” అంది.

అయితే అతడు చెప్పినది నిజమే అయి ఉండాలి.

అలా అనుకోగానే ఆమె గుండె కొట్టుకునే వేగం పెరిగింది. అతడు నిజంగా రాజేంద్రన్నే హితుడే...

ఐనపక్షంలో... తను ఆశించే సమాచారం అతడికి కచ్చితంగా తెలిసే ఉండాలి !!

తన అన్వేషణ అతడి దగ్గర పూర్తయ్యే అవకాశం ఉంది !!

అయితే అతడు తనకి సహకరిస్తాడాలేదా అన్న దేమిలియనడాలర్ల ప్రశ్న.

వెంటనే ఆ సైట్లో జేప్చేసి,

బ్రౌజింగ్ నిర్వహించి లోట్ చేసి వెనక్కి తిరిగింది. ఆమె వెనక్కి తిరిగే సరికి వెనకాలే పాణి నిలబడి కనిపించాడు. ఆమెకి గుండె ఆగినంత పనైంది.

“మీరెప్పుడొచ్చారు?” స్తన్నయి చూస్తూ అడిగింది.

“మీరు బ్రౌజింగ్ నిర్వహించి లోట్ చేస్తుంటే” నవ్వుతూ ఆమె ఎదురుగా కూర్చున్నాడు పాణి.

“మళ్ళీ బయటకెందుకు వచ్చారు?” ఏమాట్లాడాలో తెలియక తడబడుతూ అంది.

“గదిలో మంచినీళ్ళు లేకపోతే కివచ్చాను.

ఈగదిలో లైటు వెలుగుతుంటే ఎవరా అని చూడడానికి వచ్చాను. తీరా చూస్తే మీరు. ఎలాగూ నిద్రరావడం లేదు కదా, కాస్యేపు కబుర్లు చెప్పుకుందామని వచ్చాను”

“సెల్లో నెట్రా వడంలేదు. ఒక ముఖ్యమైన పని ఉంటే ఇక్కడ నెట్ ఉండని తెలిసి వచ్చాను.

పని అయిపోయాక కంప్యూటర్లో బ్రౌజింగ్ నిర్వహించి ఉంటే అలా అలవాటు” నేనే మీకాని పని చెయ్యలేదనట్టుగా చెప్పిందామె.

“మీరు ఉంటే స్పృశించినా మీరు ఎవరైతే వున్నారో నేను చెప్పగలను” అన్నాడతడు.

“ఎలా?”

“మీ క్రిమినల్ ఇన్వెస్టిగేషన్లైనింగ్లో మీకు చెప్పలేదా?”

కంప్యూటర్లో ఉంటే స్పృశించినా నెట్టి నా డేటా ఏదీ పూర్తిగా ఉంటే అయిపోదు.

కంప్యూటర్లో ఎక్కడో ఒక చోట సేవ్ అయ్యే ఉంటుంది. అలాగే ఇంటర్నెట్ బ్రౌజింగ్ డేటా ఉంటే స్పృశించినా, విండో స్క్రీన్లో సేవ్ అయ్యే ఉంటుంది. దాన్ని రికవర్ చేస్తే ఉంటే బ్రౌజింగ్ నిర్వహించే అనుకుంటే వడం పెద్దకష్టం కాదు. కంప్యూటర్లో రెసిస్టివ్ పుణులకి ఇది చాలా చిన్న పని.

మీకు చూపిస్తా చూడండి” అంటూ చొరవగా ఆమె చేతిలో చికిబోర్డుని తన ముందుకు లాక్కుని ఆమె కిడిమానిస్ట్రీ టెక్నిక్లను సెట్టింగ్ చేసి రెసిస్టివ్ పుణులను మొదలుపెట్టాడు.

‘తను అతడి వివరాల గురించి వెదికిందని అతడికి తెలిస్తే, తన పరిస్థితి ఏమిటి?’

అతడికి ఏమని సమాధానం చెబుతుంది? ఇతన్ని తన వంతు హుర్తంలో కలిపిందో కానీ, అతడి ముందు ప్రతిసారీ తను ఇలాగే అవుతోంది’ తనని తానే తిట్టుకుంటూ అనుకుందామె. అతన్ని ఎలా ఆపాలో తెలియక గుడ్లప్పగించి చికిబోర్డు మీద చక్కచక్క వేళ్ళు కదిలిస్తూ అతడు చేస్తున్న పనిని చూస్తూ ఉండిపోయింది.

“ఇదిగో మీ ఉంటే బ్రౌజింగ్ నిర్వహించేసింది” రెండు నిమిషాల తరువాత విజయగర్వంతో అన్నాడు

కంప్యూటర్ రైరై వైపు చూడడానికి కూడా అనాసక్తిగా అనిపించిందామెకి. తల తిప్పి ఎటో చూడసాగింది.

“మైగాడ్” కంప్యూటరైరవైపుచూస్తున్న అతడు ఒక్కసారిగా గట్టిగా అన్నాడు.
అప్పటికి కానీ తేరుకుని కంప్యూటరైవైపు చూడలేదు ఆమె.

“ఏమిటి?” అందామె.

“ఇటు చూడండి?” అన్నాడతడు స్కీన్ మీద కనిపించిన బ్రౌజింగ్ స్టరీని చూపిస్తూ.

అతడు చూపిస్తున్నది ఆమె సెర్చ్ చేసిన బ్రౌజింగ్ స్టరీని కాదు...

అంతకు ముందు ఎవరో ఆ కంప్యూటర్ లో బ్రవుజ్చేసిన హిస్టరీని.

How to murder a person easily ?

How to murder a man without evidence?

How to hide a dead body?

ఒక్కొక్క ప్రశ్న కి సంబంధించి చాలా వెబ్సైట్లు చూసినట్లు చూపిస్తోంది బ్రౌజింగ్ స్టరీ.

చూస్తున్న ఇండ్రనీల తనకళ్ళని తను నమ్మలేకపోయింది. పాణి ఆ బ్రవుజింగ్ గేదీ,
సమయం రాసుకున్నాడు ఒక కాగితం మీద. అవన్నీ దాదాపు రెండు నెలల క్రితం మే చూసిన సైట్లు.

ఆకాగితాన్ని ఆమె కి చూపిస్తూ “దీన్ని బట్టి చూస్తే, ఈ ఇంట్లో రెండు నెలల క్రితం మే,
రాజేంద్రని చంపడానికి పథకం వెయ్యడం జరిగిందన్నమాట ! “అన్నాడు.

“అయితే రాజేంద్ర వర్మది ఆత్మహత్య కాదా? మరి ఆ సూసైడ్ నోట్, పోస్టు మార్టం రిపోర్టు?”

“ఒక మరణాన్ని హత్యా ఆత్మహత్యా అని తేల్చి చెప్పడం అన్నది పోస్టు మార్టం రిపోర్టు పని కాదు. పో
స్టు మార్టం రిపోర్టులో మరణానికి కారణం మాత్రమే తెలుపుతారు వైద్యులు. వైకి కనిపించే ఆధారాలని బ
ట్టి, పోస్టు మార్టం రిపోర్టులో మరణానికి కనుగొన్న కారణాన్ని బట్టి మనం అది హత్యా ఆత్మహత్యా అ
న్న నిర్ధారణ కి వస్తాం.

చనిపోయినరాజేంద్రబంటిమీదగాయాలున్నాయి. అయితే అతడుమరణించినదిఆగాయాలవల్ల కాదనీ, అధికమొత్తంలోనిద్రమాత్రలుమింగడంవల్లఅనీ, పోస్టుమార్టంరిపోర్టుతేల్చిచెప్పడం, పైగాఅతడుతనస్వహస్తాలతోరాసినసూసైడ్లోట్యాక్ష్యంగాదొరకడంలో, మనందీన్నిఆత్మహత్యఅన్ననిర్ధారణకివచ్చాము. సూసైడ్లోటన్నిపక్కనపెడితే, అతడిచావుకికారణమైననిద్రమాత్రలుఅతడేస్వయంగామింగాడన్నవిషయంమనంఎలాచెప్పగలం? అతడికి తెలియకుండా నీళ్ళలోనో, పాలలోనోవేరేవాళ్ళుకూడానిద్రమాత్రలనిఅతడికిఇచ్చిఉండచ్చుకదా?”

“నిజమే”

“ఉదయంమీకుఅతడిగదిలోఖాళీనిద్రమాత్రలస్ప్రిప్లుఏమైనాదొరికాయా?”

“దొరికాయి. ఒకటికాదు,

రెండు. మంచంపక్కనఉన్న డస్ట్ బిల్లోఉన్నాయి. వేరేవాళ్ళు ఆనిద్రమాత్రలునీళ్ళలోనోపాలలోనోకలిపితేఅలానిర్లక్ష్యంగా ఖాళీస్ప్రిప్లనిడస్టిబ్లనోపడెయ్యరుకదా?”

“జరిగినదాన్నిహత్యగాచిత్రీకరించాలన్న ఉద్దేశంఉన్నవాళ్ళుకావాలనిఆస్ప్రిప్లనిఅక్కడేవదిలి ఉండచ్చుకదా? అదికాదుముఖ్యం. అసలుఆనిద్రమాత్రలనిఎవరుకొన్నారు? ఎప్పుడుకొన్నారుఅన్నవిషయం తెలుసుకోవాలి” చిన్నపిల్లకిపాఠంచెప్పినట్టుగా చెబుతూఅన్నాడుఅతడు.

“ఎలాతెలుసుకోవడం?”

“కాసేపట్లోతెలుస్తుంది” చిద్విలాసంగానవ్వాడుపాణి.

“ఎలా?”అందిఆశ్చర్యంగా.

“మధ్యాహ్నం వెద్దరాజువారితోమాట్లాడివెళ్ళిపోయాకఏమీతో చకరాజేంద్రగదివైపువెళ్ళాను.

అక్కడ మీక్లూస్ టీమ్లో మాటలుకలిపివాళ్ళుసేకరించినఆధారాలనిపరిశీలించాను. నేనుడిట్టెక్స్
ననిచెప్పేసరికివాళ్ళుకూడాఉత్సాహంగామాట్లాడుతూఅన్నినాకుచూపించారు.

అప్పుడేనేనుఆమాత్రంపేర్లూ, బ్యాచ్బెంబర్లూనోట్ చేసుకున్నాను.

మెడికల్స్టిబ్యూటర్వారాఆబ్యాచ్బెంబర్లు నిజామాబాద్లోనిసుకన్యమెడికల్పాపీసప్లైచెయ్యబడ్డా
యనితెలుసుకున్నాను. సుకన్యమెడికల్పాపుకిమాఫ్రెండునిపంపించాను.

అతడుఆమాత్రంఎప్పుడుఅమ్మడయ్యాయో,

ఎవరుకొన్నారో బిల్లుబుక్కులువెదికిఇంకాసేపటిలోచెబుతాననిచెప్పాడు”

ఇంద్రనీలకికళ్ళుతిరిగినట్టయిందిఅతడిమాటలకి.

పైకిక్యాబువల్గాతిరుగుతున్నట్టుకనిపిస్తూనేఇన్నిపన్లుచేస్తున్నాడంటే,

అతడున్నేహితుడిమరణానికిపరామర్శించడానికిరాలేదనీ, తనలాగేఎదోప్రత్యేకమైన ఉద్దేశంతో
నే ఇక్కడికివచ్చాడనీఅనిపిస్తోంది.

“మీకుమరోవిషయంతెలుసా?

మీఫోరెన్సిక్లిమ్లోఎవరోదొంగఉన్నారు”ఉలిక్కిపడ్డట్టుగాచూసిందిఇంద్రనీల.

“సేకరించినక్లూలన్నింటినీ, సాధారణంగానెంబరింగ్చేసుకుని,

వాటిమీదవేలిముద్రలుచెరిగిపోకుండాప్లాస్టిక్చీలలోవేసిభద్రపరిచిఅవసరమైనప్పుడుకోర్టువారికి
ఎగ్జిబిట్లుగాప్రవేశపెట్టడానికిసేఫ్కస్ట్రడిలోఉంచుతారు. మీకుతెలుసుకదా?”

“అవును”అందిఆమెఅతడుఎంచెప్పబోతున్నాడోఊహించడానికిప్రయత్నిస్తూ.

“ఈవిషయంమీరుఅబ్జర్వేషన్సారోలేదోతెలియదు కానీ,

క్లూస్కివాళ్ళువేసినఎగ్జిబిట్నెంబర్లలో ఒకనెంబర్కలక్లూమిస్అయింది”

గుండెఒక్కసారిగాఆగిమళ్ళీకోట్టుకున్నట్టునిపించిందిఆమెకి.

“అదేంలేదండీ. నేనేవాళ్ళుసేకరించినక్లాలనిదగ్గరుండీసీల్చేయించినెంబరింగ్వయించాను” తడ బాటునికప్పిపుచ్చుకుంటూఅందిఇంద్రనీల.

“మరిఆ పన్నెండో నెంబర్లక్లాలెలామిస్సయింది?”

“బహుశా నెంబరింగ్ ఇచ్చేటప్పుడుపొరపాటునఒకనెంబర్నిప్పేసిఉంటారు.

అంతేతప్పక్లాలిస్అయ్యేఅవకాశంలేదు.

నేనుస్వయంగాపర్యవేక్షించాను” తనకళ్ళల్లోభయంకనపడకుండాఉండడానికిసాధ్యమైనంతగాప్ర యత్నిస్తూఅందామె.

“అంటేఆసమయంలోమీరుఅక్కడేఉన్నారన్నమాట!”అన్నాడుపాణి.

షాక్తిగిలినట్టుచూసిందామె. అతడుఆమాటలనిక్యాజువల్గాఅనలేదనిఅర్థమైంది.

ఎక్కడినుంచిఎక్కడికితీసుకునివెడుతున్నాడు?!

“అవునండీ. అంతానాపర్యవేక్షణలోనేజరిగింది.

కావాలంటేమనంనిజామాదెవ్వళ్ళికష్టడీలోఉన్న ఆక్లాలిస్అన్నింటినీమరోసారిచూసిరావచ్చు”అంది.

సీరియల్ 19వ భాగం

అతడు-ఆమె ఒక రహస్యం

ఆకునూరి మురళీకృష్ణ

. కాసేపుపాణివీమీమాట్లాడలేదు. “ఇప్పుడుమీరుచూసినఈబ్రువుజింజిస్టరీ చాలామంచిక్లా. రేపుబంగళాలోవ్యక్తులనిఇంటరాగేట్చేసినప్పుడునాకుచాలాఉపయోగపడుతుంది” అంది.

సరిగ్గాఅదేసమయంలోపాణిసెల్ కిమెసేజ్యుచ్చినట్టుగా ‘బీప్’ మన్న శబ్దంఅయింది.

మెసేజ్జెరిచిచూసినపాణిఅన్నాడుఆమెతో

“సుకన్యమెడికల్ ప్రివెల్జి నమాస్నే హితుడుఇచ్చినమెసేజ్.

ఆనిద్రమాత్రలనిఆషాపులో చనిపోయేముందురోజురాజేంద్రవర్మపేరుతో కొన్నట్టుగానేబిల్లుఉందట!
”

“ఆశ్చర్యంగాఉందే? మనందీన్ని హత్యగా అనుమానిస్తుంటే,

దొరికేసాక్ష్యాలన్నీ ఆత్మహత్యగా నిరూపిస్తున్నాయి” అంది ఇంద్రనీల.

“ఇందులో పెద్దగా ఆశ్చర్యం ఏమీలేదు. ఇదినేను ముందుగానే ఊహించాను” అన్నాడు పాణి.

“ఎలా?”

“ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడన్న దానికి

పూర్వగా నిద్రమాత్రం లనిశవంపక్కన వదిలేయాలన్న తెలివితేటలున్న హంతకుడు పోలీసులు మరిం

తముందుకు ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తారని కూడా ఊహించగలడు. అందుకే

ఆ నిద్రమాత్రం లనికచ్చితంగా రాజేంద్రవర్మ పేరుతో నేకొని ఉంటాడని నేను ముందుగానే ఊహించాను”

“అయి ఉండచ్చు. ఇంక మనం ఎక్కువ సేపు ఇక్కడ ఉండడం మంచిది కాదు. వెళ్ళిపోదామా?”

అంది. అతడు కంప్యూటర్ల ట్టాన్ ప్చేసి లేచాడు.

తన గదిలోకి వెళ్ళిన ఇంద్రనీల తలుపులు గడియం పెట్టుకుని సెల్లోంచి ఒక నెంబర్ కిడయల్ చేసింది.

ఆ మెఫోనోగ్రాఫ్ సమే ఎదురు చూస్తున్నట్టుగా ఒక్క రింగ్ కేఫోన్ లిఫ్ట్ అయింది.

“ఎంత వరకూ వచ్చింది?” అంది అవతల కంఠం.

“మధ్యాహ్నం దాకా జరిగింది చెప్పాను కదా? అంతకు మించి ఇంకేకొత్త విషయాలూ తెలియలేదు.

ముంబై నుంచి వచ్చిన ఆ పాణిమాత్రం నా పనికి బాగా అడ్డుతగులుతున్నాడు.

నిజంగా అతడు రాజేంద్ర స్నేహితుడో కాదో తెలియదు కానీ, నాకు మాత్రం అడ్డుతగులుతున్నాడు.

అతడు ఇక్కడ ఉండగా మన పని జరిగే సూచనలు కనిపించడంలేదు”

“డిటెక్టివ్ అంటున్నావు కదా?”

అతడు సాయం కూడా తీసుకుంటే మన పని సులువవుతుందేమో ఆలోచించు”

“అతడెవరో ఎలాంటివాడో తెలుసుకోకుండా సహాయం అర్థిస్తే మొదటికే మోసం రావచ్చు”

“ఒకరోజంతా అతడిలో గడిపావు. ‘ఎవరో ఎలాంటివాడో’ ఇంకా తెలుసుకోలేదా?”
చిలిపిగా నవ్వింది అవతలికంఠం.

“నోరుమూయ్” అంది ఇంద్రనీలకోపంగా.

“నేనేంజోక్యడంలేదు.

అన్ని తెలివితేటలున్న నీకు అతడెలాంటివాడో ఇంకా నీకు తెలియలేదంటే నమ్మను అంటున్నాను”

“మిగిలిన విషయాలు బయటపడడంలేదుకానీ, రసికుడని మాత్రం బాగా తెలుస్తోంది.

చూపులుకొంచెం తేడాగా ఉంటున్నాయి”

తనని చూసినప్పుడల్లా అల్లరిగా నవ్వే అతడి కళ్ళు గుర్తొచ్చి అంది ఇంద్రనీలకసిగా.

“అతడు అందంగా ఉంటాడా?”

“అవును. ఎందుకలా అడిగావు?”

అవతలి నుంచి నవ్వు వినిపించింది.

“నీలాంటి వయసులో ఉన్న ఆడపిల్లలకి అందమైన మగాడు మామూలుగా చూసినా,

తేడాగా చూస్తున్నట్టు అనిపించడం సహజం”

“షట్ప్” అంది ఇంద్రనీలకోపంగా “నేను ఆడపిల్లనే కానీ అందరిలాంటి మామూలు ఆడపిల్లనికాను.

అతడిలో ‘ఆ’ బలహీనత ఉందని కచ్చితంగా చెప్పగలను”

అవతలి నుంచి మళ్ళీ నవ్వు వినబడింది. “ఓకే, ఒకేకూల్బేబీ.

నువ్వు చెప్పిందాన్ని నమ్ముతున్నాను.

బలహీనతలనే ఆయుధాలుగా చేసుకోమంటారుగా పెర్సనాలిటీ డెవలప్మెంట్లోనర్లు.

అతడి బలహీనతనినే ఆయుధం చేసుకో” సలహా ఇస్తున్నట్టుగా అంది.

“ఏదో ఏడుస్తాలే, నువ్వు ఫోన్ స్పెట్టేయ్, గుడ్నైట్” అంది ఇంద్రనీల ఫోన్ స్పెట్టేస్తూ.

ఫోన్ స్పెట్టేసాక,

అప్పటిదాకా తను మాట్లాడిన డయల్ లైన్ బర్లలో కనిపిస్తున్న చివరి పేరు నిమురిపెంగా చూసుకుంటూ

‘జోక్లో అన్నా, నాకు మంచి హింటే ఇచ్చావే బంగారం!’ అనుకుంది.

కొద్దిసేపయ్యాక నిద్రపట్టక మళ్ళీ ఆ నెంబరు కి ఫోన్ చేసింది.

‘మీరు డయల్ చేసిన నెంబరు ప్రస్తుతం స్విచ్ చేయబడి ఉంది,

లేదా అవుటాఫ్ వరేజ్యే రియాలో ఉంది. దయచేసి కాసేపా గిడయల్ చేయండి’

అన్న సర్వీస్ మెసేజ్ వినిపించింది.

‘ఇప్పుడే కదా మాట్లాడింది? అప్పుడే స్విచ్ చేయాలి అయిపోతుంది?’

అనుకుని కట్చేసి మళ్ళీ డయల్ చేసింది. తిరిగి అదే మెసేజ్ వినిపించింది. ఫోన్ పక్కన పడేసి

రెండు నిమిషాలా గి మళ్ళీ డయల్ చేసింది. మళ్ళీ అదే మెసేజ్. అలా దాదాపు పదిసార్లు చేసింది.

ప్రతిసారీ అదే మెసేజ్ వస్తోంది.

‘నీ ఫోన్ కనెక్షన్ లో ఏమేసుకుని తిరుగుతూ ఉంటాను. నీట్ల మేవ్ స్టైల్ య్యకుండా ఒక్కరింగ్ కే

ఫోన్ ఎత్తుతానన్న మనిషి అలా ఎలా స్విచ్ చేసేసుకుని కూర్చుంది?’ విసుగ్గా అనుకుంది.

‘బంగారం’ అని ఆ మెసేజ్ లో సేవ్ అయిన ఆ నెంబరు గల వ్యక్తి అసలు పేరు ‘బంగారు లక్ష్మి!’

ఇంద్రనీల ఫోన్ కి ఆ మెసేజ్ వచ్చినప్పుడు నికారణం ఆ మెసేజ్ ల వంతంగా స్విచ్ చేయబడి

డటమే. సరిగ్గా ఆ సమయానికి ఆ మెసేజ్ ఇంట్లో కుర్చీ కి కట్టివెయ్యబడి, నోట్లో గుడ్లలు కుక్కబడి,

కణతల మీద తుపాకి గురిపెట్టబడి ఉంది !

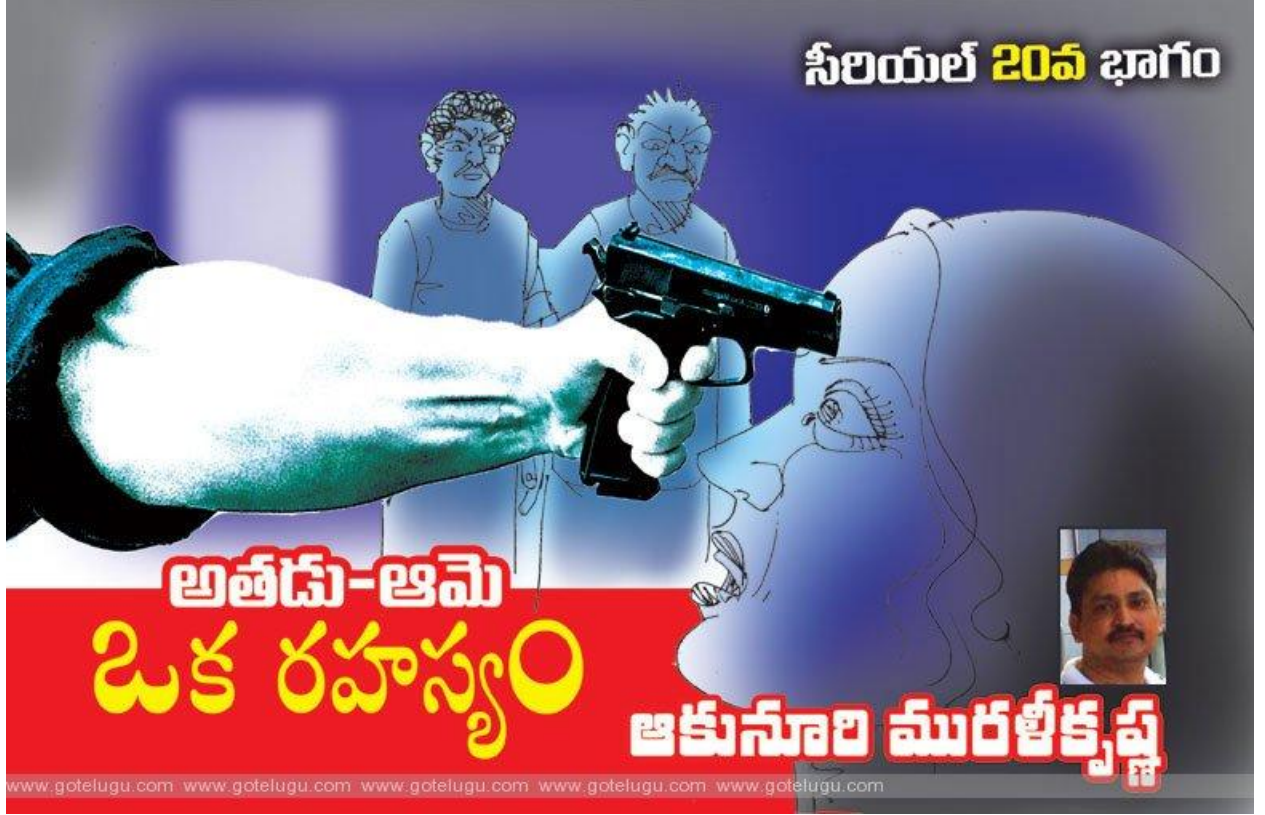
ఇంద్రనీలతో ఫోన్లో మాట్లాడిన రెండు నిమిషాల కి బంగారు లక్ష్మి ఇంటికాలింగ్ బెల్లో గ్రగింది.
ఆ సమయంలో ఇంట్లో ఆమె ఒక్క తే ఉంది. 'ఈ సమయంలో తన ఇంటికి వచ్చే దెవరై ఉంటారన్న'
ఆలోచన ఆమెకి రాలేదు. అంత 'ఈజిగోయింగ్' మనస్తత్వం ఆమెది. తనకి
నచ్చిన ఒక సినిమా పాటని కూని రాగంతో స్తూ వెళ్ళి,
కనీసం కీహోల్ లో చైనా చూడకుండా తలుపు తీసింది.

ఆమె తలుపు తీయడంతో నేబలిష్టంగా ఉన్న నలుగురు మగాళ్ళు ఆమెని తోసుకుంటూ లోపలకి వచ్చి, వెనువెంటనే తలుపులు గడియవేసి సారు.

“ఎవరు మీరు?” అంది ఆమె ఆశ్చర్యంగా.

వాళ్ళు ఆమె ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పలేదు.

సమాధానం చెప్పే ఉద్దేశం కూడా వాళ్ళకి లేనట్టుగా అసలు ఆమె ప్రశ్ననే వాళ్ళు పట్టించుకోలేదు వాళ్ళు. ఒకసారి చుట్టూ పరికించి చూసారు. ముగ్గురు ఆమె చుట్టూ నిలబడితే, ఒకడు గబగబా లోపల గదుల్లోకి వెళ్ళి లోపలెవ్వరూ లేరన్న విషయాన్ని నిర్ధారించుకుని వచ్చాడు. వస్తూ వస్తూ వెనకవైపు తలుపులు కూడా గడియవేసి ఉన్నాయో లేదోనని చెక్ చేసి మరీ వచ్చాడు

అతడుహాలోకిరాగానే, ఆమెచుట్టూనిలబడ్డముగ్గురిలో
 ఇద్దరుఆమెవెనుకగావెళ్ళిఆమెచేతులువెనక్కివిరిచిపట్టుకున్నారు.
 గదుల్లోతిరిగివచ్చినతనుఆమెచేతిలోనిసెల్ఫోన్నిలాక్కునిస్విచాఫ్ఫెసి,
 నిర్లక్ష్యంగాపక్కనున్న సోఫాలోపడేసాడు.

“ఎవరుమీరు? ఏంకావాలి? ఇంట్లోడబ్బూబంగారంవేమీలేవు. నేను బ్యాచిలర్ని.
 మర్యాదగామీరుబయటికివెళ్ళండి. లేకపోతేగట్టిగాఅరుస్తాను. చుట్టుపక్కలవాళ్ళువస్తారు”
 ధైర్యాన్నితెచ్చుకుని అందిఆమె.

ఆమెమాటలుపూర్తికాకముందేఆమెఎదురుగానిల్చున్న మూడోవ్యక్తిప్యాంటుజేబులోంచిరివాల్వర్
 బయటకీతీసిఆమెకణతలకిగురిపెట్టాడు. తుపాకులగురించివెద్దగాపరిజ్ఞానంలేనిఆమెకే,

అదిఇంపోర్టెడ్ అని తెలిసేలా నున్నగా మెరుస్తోంది.

ఆగన్నూడగానే వచ్చినవాళ్ళు చిల్లరదొంగలుకారని ఆమెకి అర్థమైంది. “ఎవరు మీరు? ఏం కావలి?” భయంగా అడిగిందామె ఈసారి.

“ఆవజ్రాలు ఎక్కడ ఉన్నాయి? చెప్పు?” అప్పటిదాకా ఏమీ చెయ్యని నాలుగో వ్యక్తి అన్నాడు.

“ఎవజ్రాలు?” అమాయకంగా అడిగింది బంగారులక్ష్మి.

“రెడైమండ్స్”

“రెడైమండ్స్? అమెరికన్ డైమాండ్స్ ప్రమరెడైమండ్ నికళ్ళతో కూడా చూడలేదు నేను జీవితంలో ఇప్పటిదాకా. మా ఇంట్లో రెడైమండ్స్ ఎందుకు ఉంటాయి?” తను వేసుకున్న ఆర్టిఫీషియల్ అమెరికన్ డైమాండ్స్ లు సునిచూపిస్తూ అందామె.

“షట్ప్” అన్నాడు ఆ వ్యక్తి. ఆమాటతో పాటే, కసరత్తులు చేసి కరుగ్గా తయారైన అతడి అరచెయ్యి పిడికిలి బిగించి మరీ ఆమె బుగ్గని బలంగా తాకింది!

ఆమెకి కళ్ళు తిరిగినట్టేంది ఒక్కసారి.

పాలూవెన్నా రాసి సొందర్య పోషణ చేసిన ఆమె బుగ్గ ఎర్రగా కందింది.

“నా దగ్గర ఎలాంటి డైమాండ్స్ లేవు” అతడి వంకభయంగా చూస్తూ అంది.

“నటించకు. రెడైమండ్స్ ఎక్కడ ఉన్నాయో నీకు తెలుసని మాకు తెలుసు.

మర్యాదగా ఎక్కువ నాన్నకుండా అవి ఎక్కడ ఉన్నాయో చెప్పియ్”

“ఇలా లాభం లేదు” గన్నట్టుకున్న తను చేతులు విరిచి పట్టుకున్న వాళ్ళకి సైగ చేసాడు.

వాళ్ళలో ఒకడు ఆమెని రెండో వాడికి అప్పచెప్పి,

పక్కనే ఉన్న డైనింగ్ బుల్డుర్ని నిహోల్లోకి తీసుకువచ్చాడు.

ఆమెనిపట్టుకున్నవ్యక్తిఆమెనిబలవంతంగా కుర్చీలోకూలబెట్టాడు.

రెండోవ్యక్తిదీవాన్మీదున్నదుప్పటినితీసిపరపరాచించి, సన్ననితాళ్ళలాచేసి, ఆమెచేతుల్నివెనక్కిపెట్టి, శరీరాన్నిగట్టిగాకుర్చీకేసికట్టేసాడు.

ఆమె అరవకుండానోట్లోగుడ్డల్నికుక్కేసాడు.

“నువ్వువజ్రాలగురించెప్పడానికేఈగుడ్డలనిబయటికితీసేది” అన్నాడు.

ఆమెగిలగిలాకొట్టుకుంది. నోట్లోగుడ్డలు కుక్కెయ్యడంతో ఊపిరిసలపనట్టుగాఅనిపించింది. గుడ్డలుతియ్యండిచెప్తానుఅన్నట్టుగా కళ్ళలోసైగలుచేసింది.

ఆమెకుర్చీపక్కనేనిలబడ్డవ్యక్తి ఆమెనోట్లోకుక్కేనగుడ్డలనిబయటికిలాగాడు.

ఒక్కసారిగాపొలమారిదగ్గువచ్చినట్టైందిఆమెకి. గబగబా ‘మంచినీళ్ళు’ అనిసైగచేసింది.

ప్రశ్నలడుగుతున్న వ్యక్తి

వెళ్ళిప్రిజ్లోఉన్నవాటర్బాటిల్లిసుకువచ్చిమూతతీసినిళ్ళనిఆమెనోట్లోపోసాడు.

రెండుగుక్కలుతాగినతరువాతఆమెచాలుచాలుఅన్నట్టుగాసైగచేసింది.

సీసాపక్కనపెట్టి “చెప్పు” అన్నాడతడు.

“మీదోరణిమీదేకానీనామాటవినిపించుకోరా? నాదగ్గరడైమండ్స్ ఎందుకుఉంటాయి?

మీకుఎవరుకావాలి? మీరుఎవరనుకునిఎవరింటికివచ్చారో?” అందామె.

మరోసారిబలంగాఆమెచెంప మీదకొట్టాడుఅతడు.

“మేమంత పిచ్చోళ్ళలాకనిపిస్తున్నామా? నీపేరుబంగారులక్ష్మి.

సేల్సుటాక్స్ ఆఫీసులోపనిచేస్తావు. నీన్నేహితురాలుఇంద్రనీల. పోలీస్ఇన్స్పెక్టర్.

చాలాఇంకాచెప్పాలా?”

స్థాణువులా చూస్తూఉండిపోయింది

బంగారులక్ష్మి. మరోసారి ఆమె దవడమీద గట్టిగా కొట్టి అన్నాడు అతడు “ఇప్పుడు చెప్పు? వజ్రాలు ఎక్కడ ఉన్నాయి?”

“నాకు వజ్రాల గురించి తెలియదు” అంది ఆమె.

మరోసారి ఆమె మీద చెయ్యి చేసుకుని అన్నాడు అతడు “నీకు మా గురించి తెలియదు”

వజ్రాలని నీ దగ్గర

ఉంచుకుని నీ స్నేహితురాలి పిచ్చిదాన్ని చేసి వాటిని వెదకడానికనికోట కి పంపిస్తావా?

ఆమె తిరిగి వచ్చేలోగా వజ్రాలతో ఉడాయిద్దామనుకున్నావా?

వాటి గురించి చెబితే తప్పని స్పృహలతో వదలం” క్రిందకి వాలిన ఆమె తలని చేత్తో పైకి ఎత్తి అన్నాడు.

అతడు చెయ్యి తియ్యగానే ఆమె తల క్రిందకి వాలిపోయింది.

కోపంగా మరోసారి ఆమెని కొట్టబోతుంటే “గురూ... ఆపు గురూ... ఆమె స్పృహ తప్పినట్టుంది” ఖంగారుగా అన్నాడు కుర్చీని పట్టుకున్న వ్యక్తి.

ఆమె తలని మరోసారి ఎత్తి చూస్తే, మళ్ళీ క్రిందకి వాలిపోవడంతో,

ఆమె కి స్పృహ తప్పిందన్న విషయం అర్థమైంది వాళ్ళకి.

“చ...” అన్నాడు ప్రశ్నలడు గుతున్న వ్యక్తి కాళ్ళతో నేలని తన్నూ.

“ఇదిగానీ చస్తే మనకే చాలా ప్రమాదం. ఆ వజ్రాలు దీని దగ్గర ఉన్నాయి.

అవెక్కడున్నాడో తెలుసుకోకుండా దీన్ని చంపితే బాస్మనల్ని చంపేస్తాడు” అన్నాడు నోట్లో గుడ్డలు కుక్కిన వ్యక్తి.

“మరేంచేద్దాం?”

“చేసేదేముంది? దీనికిస్పృహవచ్చేవరకూఎదురుచూడ్డమే”

ప్రశ్నలడుగుతూఆమెనికొట్టినవ్యక్తిఅన్నాడు.

“అంతసేపూమనంజక్కడఉంటేప్రమాదకరం. ఎలాగోలాదీన్నిఇక్కడ్నించి తీసుకుపోదాం”

అన్నాడు.

“మీరుఇద్దరూవెళ్ళిబయటఎవరూలేకుండాచూడు. మేముదీన్నితీసుకువస్తాం”

ఇద్దరువ్యక్తులుబయటకివెళ్ళినైగచెయ్యగానే, మిగిలినఇద్దరూఆమెనిబయటకితీసుకొచ్చేసారు.

వస్తూవస్తూఆమెసెల్ఫోన్నికూడాతీసుకొచ్చాడు ప్రశ్నలడిగినవ్యక్తి.

“అదెందుకు?” అన్నాడుఅతడికూడాఉన్నవ్యక్తి.

“మనకిఆట్టేసమయంలేదు. దానికిస్పృహవచ్చిమూడ్మార్చుకునిమనకిసహకరిస్తే

ఈసెల్లోఎవరివైనా నెంబర్లుదానికిఅవసరంఅవచ్చు. అప్పుడుఈసెల్లోసంజక్కడికిరాలేంకదా”

అంటూ స్విచాఫ్ఫేసినఆసెల్ఫోన్నిఆమెదుస్తుల్లో వేసాడు.

అదేఅతడుచేసినఅతివెద్దపొరపాటనిఅతడికాక్షణంలోతెలియదు !!

ఉదయంఆరుగంటలకిఎవరో తలుపుమీదకొడుతుంటేమెలకువవచ్చింది పాణికి.

‘కొత్తప్రదేశంలోఇంతఉదయాన్నేతననినిద్రలేపుతున్నదెవరా’అనుకుంటూలేచివెళ్ళితలుపుతెరిచాడుపాణి. ఎదురుగా... ఇంద్రనీల !

ఊహించనిఆమెరాకకికొద్దిగాఆశ్చర్యపోతూచూసాడుపాణి“ఎమిటింతపొద్దున్నేలేచారు?”అన్నాడు.

“నన్నుఇలాగుమ్మంలోనేనిలబెట్టిమాట్లాడేస్తారా?

లోపలకిరానివ్వరా?”అందామెచనువుగాఅతణ్ణిలోసుకునిగదిలోకిఅడుగుపెడుతూ.

“సారీఅండీ, నిద్రమత్తులోఉన్నాను.

రండీలోపలకి” అన్నాడుపాణి. అప్పటికేఆమెలోపలకివచ్చేసి బెడ్ఎదురుగాఉన్నకుర్చీలోకూర్చుంది “ఉదయాన్నేజాగింగీకివెళ్ళడంనాకుఅలవాటు. అలవాటుప్రకారంరెడీఅయిపోయాను. మీరేమైనావస్తారేమోననిఅడగడానికొచ్చాను” అంది. ఆమెట్రాక్సూట్, టీషర్ట్స్నుకుని వచ్చింది. నీలిరంగుఇంఫోరెడ్డ్యాక్సూట్ఆమెఒంటిమీదఅతుక్కుపోయిఅసలేస్లిమ్గాఉన్న ఆమెమరింతస్లిమ్గాకనిపిస్తోంది. ముందురోజు ఉదయంపోలీస్లో గంభీరంగా, రాత్రిచీరలో సోగసుగా, ఇప్పుడుట్రాక్సూట్, టీషర్టులోరెచ్చగొడుతున్నట్టుగా- ఆమెతనఅందంలోనిరకరకాలవేరియేషన్లనితనకిచూపించడానికినిశ్చయించుకునిఇక్కడికివచ్చిందాఅనిపించిందిఅతడికి.

“అసలుమీకుజాగింగూఅలాంటివేమైనాఅలవాటుందా?

లేకనేనుఅనవసరంగాపోద్దున్నేనిద్రలేపేసానా?” మొహమాటంగాఅంటున్నట్టుగాఉంది.

పాణికిఉదయాన్నేజాగింగీకివెళ్ళేఅలవాటు అస్సలులేదు.

‘లేవగానేఎదోకొంపలంటుకుపోతున్నట్టుగాఆకంప్యూటర్ముందుకూర్చోకపోతేకాస్తవాకింగో, జాగింగోచెయ్యచ్చుకదా?’ అనిఅంజలి ఎన్నిసార్లు పోరుపెట్టినాఆఅలవాటుచేసుకోలేకపోయాడు. ముందురోజురాత్రిసరిగ్గానిద్రలేకపోవడంతో, ఆరోజుఇంకా నిద్రమత్తుగాఉంది. అయినాసరే, అందమైనఅమ్మాయివచ్చిజాగింగీకిరమ్మనిపిలిస్తేఎమగాడుమాత్రం ‘నాకుఅలాంటివిఅలవాటు లేదని’ చెప్పగలడు?!

“రెండునిమిషాల్లో పైష్షయివస్తాను” అంటూటవల్తీసుకునిబాత్రుమ్మోకిదూరి, నిజంగానేరెండునిమిషాల్లో రెడీఅయిబయటకివచ్చి, ఆమెలోపాటూబంగళాబయటకినడిచాడు.

వెలుతురునిఆకుపచ్చనితెరలలోపిల్లర్పేసివదులుతున్నట్టుగా,

ఎర్రనిఅరుణకాంతి దట్టమైనచెట్లఆకులసందుల్లోంచివెంతరంగులోనేలమీదపడుతోంది. దారిపోడుగునాఉన్నపారిజాతచెట్లుదారిమీదపూలవానకురిపించాయి. ఆవారావరణంలోపోగమంచుమేలి

ముసుగువేసినట్టుకనిపిస్తున్న ఆ తోటలో ఉన్న ఆవాకిండ్లొక్కస్వర్గంలో రహదారిలా ఉంది.

ఆశాందర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూ కొద్దిసేపు ప్రాక్టీస్ చేసి, బంగళాకి కొంచెం దూరంగా వెళ్ళాక
, “కమాన్” అంటూ పరుగు మొదలుపెట్టిందామె.

పరిగెడుతున్నప్పుడు కదులుతున్న ఆమె అందాలని చూడడానికి అతడు మధ్యమధ్యలో తలతి
ప్పకుండా ఉండలేకపోతున్నాడు.

అతడు తనని దొంగచాటుగా చూస్తున్నాడన్న విషయం నిర్ధారించుకున్నాక,
ఆమె అతడితో సంభాషణ ప్రారంభించింది “రాజేంద్రగారిలో మీరు ఆఖరిసారిగా ఎప్పుడు మాట్లాడారు?”

ఆమె ప్రశ్నకి పాణితడబడ్డాడు. “గుర్తులేదు. గతనెలలో అనుకుంటా,

నేను హైదరాబాద్ వద్దో పనిమీద వచ్చినప్పుడు మాట్లాడాను.

అప్పుడు కూడా నన్ను సిర్నాపల్లి రమ్మని బలవంతం చేశాడు. కానీ నాకు ముంబయిలో ముఖ్యమై
న పని ఉండటంతో వెంటనే తిరిగి వెళ్ళిపోయాను” పాడిన పాటే మళ్ళీ మళ్ళీ పాడుతున్నట్టుగా అలవో
కగా అబద్ధం చెప్పాడు.

“ఆయన మీలో క్లోజ్ ఫ్రెండ్స్ ఉండేవారా?”

క్రైమ్ ఇన్వెస్టిగేషన్లో సంభాషణలు అత్యంత కీలకపాత్ర వహిస్తాయి. పైకి మామూలుగా కనిపించేవే అయి
నా,

వాటిల్లో దొరికే సమాచారం పరిశోధనలో కీలకపాత్ర వహిస్తుంది. అందుకే ఇన్వెస్టిగేషన్లో సంభాషణలు ఎ
ప్పుడు ప్రశ్నలతోనే ప్రారంభమౌతాయి.

ప్రశ్నల మీద ప్రశ్నలతో సంభాషణని తమకి కావల్సినవైపుకు మళ్ళించడంనే ర్పరి అయిన డిటెక్టివ్స్
సేపని.

సంభాషణ ఎవరు ప్రారంభిస్తే వాళ్ళకి సంభాషణని ఎటు తీసుకెళ్ళాలన్న దాని మీద కమాండ్ ఉంటుంది.
అందుకే, తెలివిగా సంభాషణలో నిమొదటి ప్రశ్న తనే వేసింది ఇంద్రనీల.

“అవును. అండమాన్లో దీవులలో చాలా ప్రదేశాలకి ఇద్దరం ఒంటరిగా తిరిగేవాళ్ళం. ఆ సమయంలో అన్ని విషయాలనీ నాతో పంచుకునేవాడు. ఆస్నే హంతకుడు ఇక్కడికి చేపకూడా కొనసాగింది. తరచుగా ఫోన్లో మాట్లాడుకునేవాళ్ళం” మరో అబద్ధాన్ని కల్పించి చెప్పాడు.

ఆమెకి జాగింగాంబా అలవాటు ఉండడంతో మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూ ముందుకు వెళ్ళిపోతోంది. అతడు వెనకపడుతున్నాడు. ఆమెని అందుకోవడం అతడికి కొంచెం కష్టంగా ఉంది.

అయినా, ఆ వెనకబడడంలో ఉన్న సాకార్యం అర్థమయ్యాక అతడికి వెనక ఉండడమే బాగున్నట్టుగా అనిపించి,

నెమ్మదిగా పరిగెట్టసాగాడు. ఆమె పరుగుని ఆపి వెనక్కి తిరిగి చూసి రెచ్చగొడుతున్నట్టుగా నవ్వి, “కమాన్” అంటూ అతడి ఎంకరేజ్ చేస్తోంది మధ్యమధ్యలో.

వాకింగ్ బాగా చిన్న గా ఉండడం వల్ల అప్పుడప్పుడూ ఆమె భుజాలు అతడికి రాసుకుంటున్నాయి. ఆమె గమనించినా పెద్ద పట్టించుకోకపోవడం లేదామె.

అతడు తన పక్కగా వచ్చినప్పుడు తల తిప్పి,

అతడి కళ్ళలోకి చూస్తూ అందామె. “మీరు ఏమీ అనుకోకపోతే మిమ్మల్ని ఒక విషయం అడగనా?”

ఆమె తన వంకసూటిగా చూడడంతో అతడు తన చూపులని ఆమె శరీరమీద నుంచి కళ్ళమీదకి మళ్ళించక తప్పలేదు. పల్కుగా ఇలైనర్ అద్దిన విశాలమైన ఆసోగ కళ్ళని చూస్తే, కళ్ళు కూడా సెక్సీగా ఉండచ్చన్న విషయం మొదటిసారిగా అర్థమైంది అతడికి.

“అడగండి” అన్నాడు.

“నాకు తెలిసి ఆత్మహత్య చేసుకోవాల్సినంత సమస్యలు కానీ,

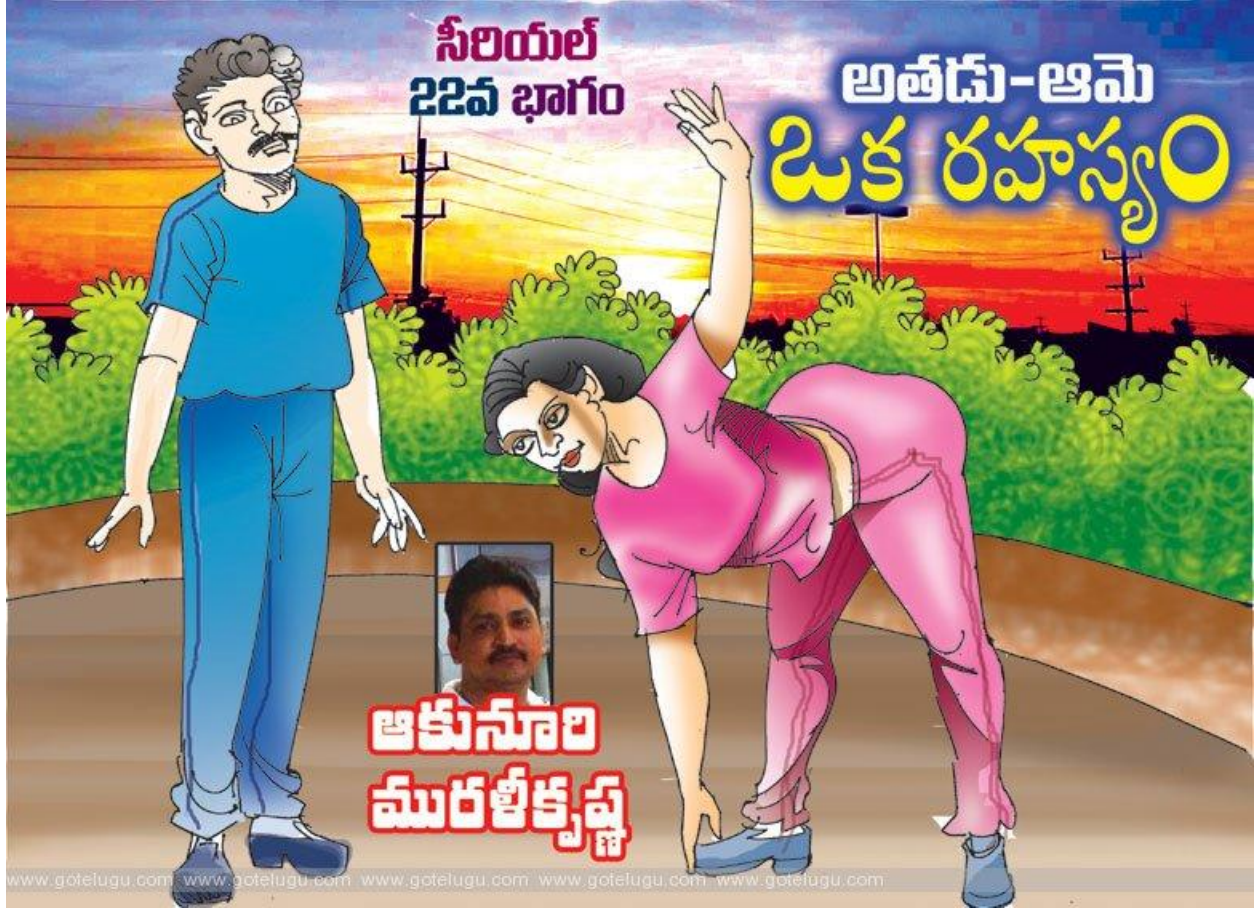
ఎవరైనా హత్యచెయ్యాలనుకునేంతటి శత్రుత్వం కానీ రాజేంద్రకేమిలేవు.

కానీ అతడి హఠాన్మరణం చూస్తుంటే,

అతడి జీవితంలో ఈ మధ్యకాలంలో ఏదో ముఖ్యమైన సంఘటన జరిగిందని అనుమానంగా అనిపిస్తోంది

అతడుమీతో అన్ని విషయాలనీ చెబుతాడన్నారకదా? ఈమధ్యకాలంలో అతడుమీతో ఏదైనా ముఖ్యమైనవిషయాన్ని చెప్పారా?”

“ముఖ్యమైనవిషయమా?” ఆలోచిస్తున్నట్టుగా అన్నాడు పాణి.

“అవునండీ. తనజీవితంలో జరిగినమార్పుగానీ, ఏదైనా కొత్తగా బయటపడ్డవిషయంగానీ... ఏదైనా సప్లింగ్నూ... మీకు చెప్పినవిషయం గుర్తుకు తెచ్చుకుంటే, మనం ఆదిశగా పరిశోధన ప్రారంభించచ్చనిపిస్తోంది”

పాణి ఆలోచనలో పడ్డాడు.

ముందురోజు ఆమె కళ్ళని చూడగానే ఆమె తనని నిజంగా పాణిస్సే హితుడిగానే అనుకుంటూ,
తనను చివదో విషయాన్ని తెలుసుకోవాలనుకుంటోందని 'ఐరీడింగ్' ద్వారా ఊహించాడు.
ఇప్పుడు ఆమె సంభాషించే విధానం చూస్తే అది నిజమని నిర్ధారణ అవుతోంది.
ఆమె తెలుసుకోవాలనుకుంటున్న విషయం ఏమిటి?

ఆమె పరిగెత్తడం ఆపి, ఒక దగ్గర ఆగింది ఆయాసపడుతున్నట్టుగా.
గుండెలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి. రెండు క్షణాలు గుండెలనిండా గాలిపీల్చుకుని వదిలింది.
రెండు చేతులూ పైకి క్రీందకీఊపుతూ, రెండు కాళ్ళనీ దూరంగా, దగ్గరగా చేస్తూ చిన్నగా
ఎక్కర్నైజ్ జ్యుడం మొదలు పెట్టింది..

ట్రాక్సులో ఆమె అంత దగ్గరగా అలా ఎక్కర్నైజ్ జుడం మొదలు పెట్టేసరికి పాణి గుండెలయతప్పింది.

“ఏమైనా గుర్తుకు వచ్చిందా?”

అతడు ఏదో సంగతి చెప్పాలా వద్దా అని ఆలోచిస్తున్నాడన్న విషయం ఆమెకి అర్థమై, కుడిచేత్తో
ఎడమకాలి బొటన వేలుని అందుకోవడానికి వంగుతున్నట్టుగా ముందుకు వంగుతూ అంది.

అరక్షణం పాటూ పాణి గుండె ఆగిపోయినట్టుగానే అనిపించింది.

ఒక అద్భుతాన్ని మొదటిసారి చూసినప్పుడు సంభ్రమం కలుగుతుంది.

మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలనిపిస్తుంది. రెండోసారి చూసినప్పుడు మోహం కలుగుతుంది.

మూడోసారి చూసినప్పుడు సొంతం చేసుకోవాలన్న కాంక్ష కలుగుతుంది.

మనుషుల మనస్తత్వం ఇంద్రుని లకి బాగా తెలుసు.

ఈసారి ఎడమచేత్తో కుడికాలి బొటన వేలుని అందుకోవడానికి వంగింది. ఆవంగడంలో,

కావాలనే అతడికి తననడుము తగిలేలా ఒంగింది.

అతడు పక్కకి తప్పుకోవడానికి ప్రయత్నించడంతో, ఆమె బ్యాలన్స్ ప్లిపడబోతే,

అతడు రెండుచేతులతో అప్రయత్నంగా ఆమె నడుముని పట్టుకుని ఆపాడు.

క్షణంలో సగం నేపు... చేతులకి షాక్ కొట్టినట్టుగా అనిపించింది పాణికి.

“సారీ” అంటూ సరిగ్గా నిలదొక్కుకుంటూ అడిగింది “ఏమైనా గుర్తొచ్చిందా?”

“మీరు అడుగుతుంటే ఒక విషయం గుర్తొస్తోంది” మెస్మరిజానికీ గురయిన వ్యక్తిలా అన్నాడతడు.

“ఏమిటది? చెప్పండి?” అంది ఉత్సాహంగా. అంతటి ఉత్సాహంలో కూడా తన శరీరం అతడి కితిగిలీ తగలనంత దగ్గరగా ఉండేలా చూసుకోవడం మర్చిపోలేదు ఆమె.

“ఈ మధ్యన మాటల్లో ఈకోటలో పూర్వీకుల తాలూకు అపూర్వమైన నగలు రెడ్డై మండ్లొద్ద గినవి తవ్వకాల్లో దొరికాయని చెప్పాడు. ఆ సంపద విలువకొన్ని కోట్లు ఉంటుందట!” నెమ్మదిగా అన్నాడు పాణి.

“ఏం చేసాడు ఆ నగలని? ఎక్కడ ఉంచాడట? ఇది కాకుండా ఇంకేమైనా చెప్పాడా?” ఆత్మతగా అడిగిందామె.

“ఏమో తెలియదు. ఆ సంపదని ఏం చేసాడూ, ఎక్కడ ఉంచాడన్న వివరాలు అతడు నాలో చెప్పలేదు. బహుశా ఆ సంపదకోసం ఏవరైనా అతడి హత్య చేసి ఉంటారంటారా?” అడిగాడతడు.

వేరే ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్టుగా ఆమె అతడి మాటలని సరిగ్గా వినలేదు మొదటిసారి “ఏమంటున్నారు?” అంది.

అతడు మళ్ళీ అదే ప్రశ్న నిరిపిట్టేసాడు. “చెప్పలేం. ఇంకా ఏమైనా ముఖ్యమైన విషయం అతడు మీలో చెప్పాడా?” అందామె మరోసారి అతడి ముఖంలో కి ఆశగా చూస్తూ.

“లేదు.

ముఖ్యంగా అతడి మాటల్లో ఎప్పుడూ జీవితమీద విరక్తికానీ దేనికైనా భయపడుతున్నట్టుకానీ సూచనలు కనపడేదికాదు. ఇలా జరుగుతుందని అతడి మాటల్లో ఏమాత్రం హింట్ ఇవ్వలేదు. లేదా నేను సరిగ్గా గ్రహించలేదో? మాటల్లో చాలా విషయాలు క్యాజువల్ గా మాట్లాడుకుంటూ ఉంటాం. అన్నీ గుర్తుపెట్టుకో. ఏది ముఖ్యమైనదో ఇలాంటిప్పుడు కానీ తెలియదు” అన్నాడు అతడు నవ్వుతూ.

ఆమె నవ్వలేదు. ఎందుకో నిరాశపడ్డట్టుగా ఉంది ఆమె ముఖం. మరో ఐదు నిమిషాల తరువాత అదే దారిలో జాగింగ్ చేసుకుంటూ బంగళాలోకి వెళ్ళిపోయారు ఇద్దరూ. తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు ఆమెలో అంతకు ముందున్న ఉత్సాహం లేకపోవడాన్ని గమనించాడు పాణి.

వాళ్ళు బయట నుంచి వచ్చే సరికి చెన్నోంచి కమ్మని కాఫీ వాసన వస్తోంది. ఆ వాసన చూస్తే పాణికి ప్రాణం లేచింది.

“కిచెన్నో కాఫీ చేస్తున్నట్టున్నారు. మీరు కాఫీ తాగుతారా?” అన్నాడు పాణి.

“నాకు అలవాటు లేదు. మీరు వెళ్ళండి. నేను ప్రైవేట్ లో ఉన్నాను” అంది ఇంద్రనీల.

పాణికి చెన్నై పునడిచాడు.

“కాఫీ వాలా దొరా?” వాళ్ళని చూస్తూనే అన్నాడు వంటగదిలో ఉన్న నరసింహ.

“అవును. ఒక పెద్ద కప్పుడు వేడిగా పట్టుకురా” అన్నాడు పాణి డైనింగ్ బిల్ గర్లరకూర్చుంటూ. అర్ధరాత్రి దాటే వరకూ పార్టీలో మేలుకుని చనిపోయిన రాజేంద్ర ‘ఆత్మశాంతికి’ కృషి చేసి ఉండటంతో బంగళాలో జనంతా ఎక్కడివాళ్ళక్కడగా డనిద్రలు పోతున్నారు. ఎవ్వరూ ఇంకా మేలుకోలేదు.

రెండు నిమిషాల్లో కమ్మటి వాసనలు వెదజల్లుతున్న వేడివేడి కాఫీని తీసుకొచ్చి అతడి ముందరపెట్టాడు నారసింహ.

“నువ్వుచేస్తున్నకాఫీవాసన కోటబయటకివస్తోందోయ్.
అదిచూసేఇక్కడకాఫీరెడీఅయిందనితెల్పి వచ్చాను”

“చనిపోయినచిన్నరాజువారుకూడాఇలానేఅనేవారుసారూ ఆయనకికాఫీఅంటేచాలాఇష్టం.
ఆయనకోసంతమిళనాడులోటలనుంచిప్రత్యేకంగాఎరినమేలిరకంకాఫీగింజలనిఆడించితయారు
చేసేకాఫీపొడి వస్తుందిబంగళాకి.

రాత్రితిన్నాతినకపోయినాఉదయంనాచేతికాఫీతాగనిదేరోజునిప్రారంభించేవారుకాదాయన.
చనిపోయేరోజుకూడాక్రిందనేనుకాఫీతయారుచేసి
రాజువారువస్తారేమోననిఎదురుచూస్తున్నాను” బాధపడుతున్నట్టుగాఅన్నాడునరసింహ.

“రాజువారుచనిపోయినరోజురాత్రినువ్వేనాబంగళాలోఉన్నది?” అడిగాడుపాణి.

“అవునండీ. బంగళాలోసాధారణంగారాత్రుళ్ళుఉండేదిఎక్కువగానేనే.
నేనూమాఆవిడలక్ష్మీఉంటూఉంటాం”

“ఎన్నాళ్ళనుంచిపనిచేస్తున్నావుఇక్కడ?”

“నాకుపుట్టిబుద్ధెరిగినదగ్గరనుంచిఇక్కడేపనిచేస్తున్నానండీ”

“రాజేంద్రమరణాన్ని ఆత్మహత్యగాధృవీకరిస్తున్న సూసైడ్ టువువు చూసావా?”

“లేదు. అవిమాకస్టడీలో ఉన్నాయి కానీ నేను దాన్ని చూడలేదు”

“నిన్న మీ క్లూస్టీమ్మగ్గరకి వెళ్ళినప్పుడు నేను దాన్ని క్యాజువల్ గా చూసాను. నాకేదో అనుమానం వచ్చి, సీల్డ్ వర్లోంచి బయటకీ తీసి పరిశీలనగా చూసాను. జాగ్రత్తగా గమనిస్తే, ఆనోటీ దపాడర్లా అంటిపెట్టుకుని ఏదో కెమికల్ ఉన్నట్టు కనిపించింది. ఆ కెమికల్ ఏమిటా అని పరిశీలించడానికి ప్రయత్నించాను కానీ నాకు తెలియలేదు”

“ఓహ్... అయితే, ఆ సూసైడ్ టువు జమైనది కాదన్నమాట? ఇన్ని ఆధారాలు దొరికాక ఇంకా దేనికీ తాత్పారం చేస్తున్నావు? అనుమానితులని అదుపులోకి తీసుకుని విచారణ జరిపించచ్చుకదా? ఆ దేశాలు ఇవ్వమంటావా?”

“ఎవరిని విచారించమంటావు?”

“ముందుగా విచారించాల్సింది సురేష్వర్మని. ఎందుకంటే,
రాజేంద్రమరణిస్తే అందరికన్నా అతడికే ఎక్కువ లాభం.
హత్యచెయ్యడానికి అందరికన్నా మోటివ్ అతడికే ఎక్కువ ఉంది.
వంటవాడు నరసింహాచెప్పినదాన్ని బట్టి చూస్తే, పెద్దరాజుగారు,
అతడు కుమ్ముక్కై అతడి హత్యచేసారని కూడా అనుమానించచ్చు.
అందుకే పెద్దరాజుగార్ని కూడా విచారించాలి” ఆవేశంగా అన్నాడు ప్రసాద్.

“వీటన్నింటికన్నా ముందు అసలు రాజేంద్రది ఆత్మహత్య కాదు హత్య అని మనం నిరూపించగలగాలి
. అలా నిరూపించాలంటే ముందు సూసైడ్ టేప్స్ అని తేలాలి.
ఒకసారి ఫోరెన్సిక్ల్యాబ్కి ఆనోటి పంపించి, దాని మిద ఉన్న కెమికల్ ఏమిటో తెలుసుకోండి.
రాజేంద్ర అక్కోటు ఉన్న బ్యాంకు నుంచి స్పెసిమన్స్ గేచర్ చేసి అది అతడి సంతకమో కాదో కూడా
డానిర్థారణ చెయ్యండి. నోటీ దరాసి ఉన్న మేటర్తాలూ కూడా ఇంకూ, సంతకం ఉన్న ఇంకూ ఒకటో కాదో
చెప్పేయండి.”

“ష్యూర్. ఈ వివరాలు తెలుసుకుని నీకు వెంటనే తెలియచేస్తాను” అన్నాడు ప్రసాద్.

“అన్నింటికన్న మరో ముఖ్యమైన విషయం నీకు చెప్పాలి”
ప్రసాద్ స్పెట్టేయ్యబోతుంటే అన్నాడు పాణి.

“ఏమిటది?”

“ఈ కేసులో ఒకవేళ విచారణ అంటూ చెయ్యాల్సి వస్తే,
విచారించాల్సిన వ్యక్తులలో ఇంద్రనీల కూడా ఉంటుంది!”

“వాట్?!” అదిరిపడ్డట్టుగా అన్నాడు ప్రసాద్.

“అవును.

ఆమె ఇన్స్ట్రూమెంట్స్ చేయించుకుని మరీ ఇక్కడికి పోస్టింగ్ వేయించుకుని వచ్చినది వెనుకబడిన జిల్లా ప్రజలకి సమాజ సేవ చెయ్యాలని కాదు. ఈ కేసు మీదా, ఈ రాజమహాలీదా ఆమె కేదో ప్రత్యేకమైన ఆసక్తి ఉంది. ఆమె ఇక్కడికి వచ్చినది ఆపర్పస్ లోనే”

“అంతకచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలవు?”

“ఐసీడింగ్. కళ్ళూ చూసి, కనుగుడ్ల కదలికలని బట్టి ఎదుటి మనిషి మనసులో నిభావాలని కనిపెట్టకల ఐరీడింగ్ గా కుతెలుసని తెలుసుకదా? నేను డిటెక్టివ్ నని చెప్పగానే సురేష్ వర్మ కనుగుడ్ల కదలికలని బట్టి అతడు భయపడుతున్నాడన్న విషయాన్ని గ్రహించాను. అలాగే, బంగళాలో తిరుగుతున్నప్పుడూ, నాలో మాట్లాడుతున్నప్పుడూ ఇంద్రనీల కళ్ళల్లో ఏదో ‘అన్వేషణ’ కనిపిస్తోంది. దాన్ని బట్టి చెబుతున్నాను”

“అది కేవలం అంచనా మాత్రమే. అంచనాలు అన్ని వేళలా నిజం కాకపోవచ్చు కూడా కదా?”

పాణినవ్వాడు “నా అంచనా ఎప్పుడూ తప్పదు. చనిపోయిన రాజేంద్ర గదిలో మీ క్లూస్టిమ్మై త్తం ఇరవైనాలుగు ఆధారాలని సేకరించారు. కానీ మీ దగ్గరకి స్టడీలో కి ఇరవై మూడు ఆధారాలే వచ్చాయి. ఆమి సైన నెంబర్ గల ఆధారం ఇంద్రనీల దగ్గర ఉంది. కావాలంటే చెక్ చేసుకోండి. ఈ కేసులో ఏ ఆసక్తి లేకపోతే ఆ ఆధారాన్ని ఆమె ఎందుకు మిస్ చేస్తుంది? ఇక్కడికి రాగానే ఇంద్రనీల కళ్ళలో అన్వేషణని చూశాను. మధ్యాహ్నం క్లూస్టిమ్ లో మాట్లాడాక మి సైన ఆధారం గురించి తెలిసింది. వాళ్ళు మాత్రం పొరపాట్లు ఒక నెంబర్ నిప్పే సామని అనుకుంటున్నారు”

ఒక్క క్షణం ప్రసాద్ ఏమీ మాట్లాడలేదు

“అనుమానం ఉన్నప్పుడు డిపార్టుమెంట్ ను షులనైనా సరే విచారించాల్సిందే.

అందుకు అభ్యంతరంలేదు. చివరిగా ఒక్క ప్రశ్న అడుగుతాను సమాధానం చెప్పు” అన్నాడు

“ఏమిటది?”

“సురేష్వర్మ కళ్ళల్లో భయం చూసానన్నావు. ఇంద్రనీల కళ్ళల్లో అన్వేషణ చూసానన్నావు. మరి రాజేంద్రవర్మ తాతగారు అదే, పెద్దరాజావారి కళ్ళల్లో ఏం చూసావు?”

“నాకు ఆయన కళ్ళల్లో భయం, బాధ ఇవేమీ కనబడలేదు.

మనవడ్డి తల్చుకుంటున్నప్పుడు ఆయన కళ్ళల్లో ప్రస్ఫుటంగా కనబడిన ఒకే ఒక్క భావం... పశ్చాత్తాపం!”

“ఇంత చిక్కుముడిలా ఉన్న ఈ కేసుని నువ్వెలా సాల్వ్ చేస్తావో చూడాలని ఉత్సుకతగా ఉంది పాణి. సూసైడ్ టోనిఫోరెన్సిక్ల్యాబ్ కి పంపి నువ్వు అడిగిన సమాచారం వెంటనే తెప్పిస్తాను. కనీసం దానిలో నైనా ఈ చిక్కుముడికొంత వరకూ విప్పుకుంటుందని ఆశిద్దాం” అన్నాడు ప్రసాద్.

అయితే,

ఆఫోరెన్సిక్రిఫోర్టు వల్ల చిక్కుముడి విప్పుకోకపోగా మరింతగా బిగుసుకుంటుందని ఆక్షణంలో వాళ్ళిద్దరి కీతెలియదు!

కలకన్నా వాస్తవం

బాగుండడమే

ప్రేమ !!

పిచ్చి కాకపోతే

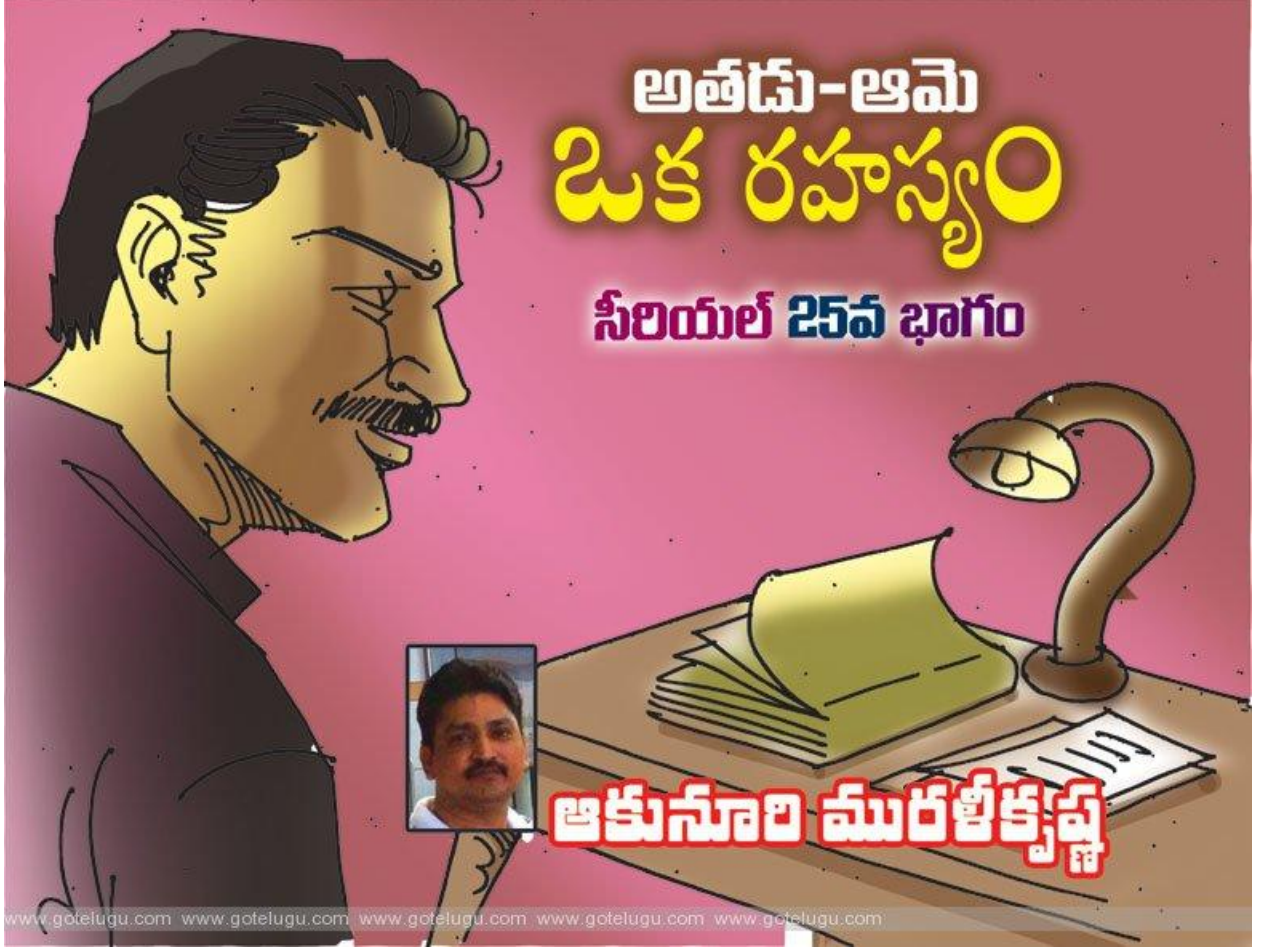
అసలు అది ప్రేమే కాదు!

నీనడుమ్మీదఉన్నపుట్టుమచ్చ
కోహినూర్వజ్రంకన్నావిలువైనది !

ఆచ్చాదనలేనినాగుండెలమీద
నీ వెచ్చనిఊపిరిస్పర్శకోసం
జీవితాన్నిరాసిచ్చెయ్యమన్నారాసేస్తాను !

ప్రేమకీశ్వంగారానికీతేడాఏమిటంటే
శ్వంగారం ఒత్తిడినితగ్గిస్తుంది
ప్రేమపెంచుతుంది !

నిద్దట్లోనీమెడచుట్టూచెయ్యివేసినప్పుడు
కొద్దిసేపటికిఆచేతికిక్రిందవ్లోజాలమెత్తనిస్పర్శతగలడం
జీవితంఱోఅన్నింటికన్నాఅద్భుతమైనఅనుభూతి!!

కళ్ళమూసుకుని ఆలోచిస్తుంటే ముందురోజు రాత్రి రాజేంద్రగదిలో పుస్తకాల్లో అతడు అడ్డదిడ్డంగా రాసుకున్న వాక్యాలు కళ్ళముందు మెదిలాయి పాణికి.

రాత్రి బంగళాలో అందరూ మత్తులో జోగుతున్నప్పుడు, పాణి మేడమీద ఉన్న రాజేంద్రగదిలోకి వెళ్ళాడు ఆ గదిలో ఏమైనా ఆధారాలు దొరుకుతాయేమోనని. ఎవరైనా లేచి అడిగితే 'నిద్రపట్టడంలేదు, ఏమైనా పుస్తకాలు ఉంటే చదువుదామని వచ్చాను' అని చెప్పి చచ్చి అనుకున్నాడు.

అతడు అనుకున్నట్టుగానే గదినిండా రకరకాల కవితల పుస్తకాలూ, రాజేంద్రతనకవితలు రాసుకున్న నోట్పుస్తకాలూ ఉన్నాయి. అన్ని పుస్తకాలనిండా,

రాజేంద్రరాసుకున్న ఇలాంటిచిన్న చిన్న కవితలు అడ్డదిడ్డంగా ఉన్నాయి. పుస్తకాలు చదువుతూ మధ్యమధ్యలో ఏవో జ్ఞాపకాలు గుర్తొస్తే, భావావేశాన్ని ఆపుకోలేక రాసుకున్నట్టుగా ఉన్నాయి ఆ వాక్యాలన్నీ.

అన్నీ ప్రేమకీ, శృంగారానికీ సంబంధించినవే. వాటిని చూస్తుంటే, అతడు ఎవరో స్త్రీతో శృంగార సంబంధం కలిగి ఉన్నాడనీ, అది ఎప్పుడో, ప్రేమో తెలియని స్థాయిలో ఆమెతో గాడమైన అనుబంధంలో కూరుకుపోయి ఉన్నాడనీ అర్థమయ్యింది.

వజ్రాల గురించి, అతడికి ప్రమాదంలో ఉన్నానన్న భయాన్ని కలిగించితనకి మెయిల్ లా సేలా చేసిన పరిస్థితుల గురించే ఏదైనా క్లూ దొరుకుతుందేమోనని గదంతా చాలా సేపు గాలించాడు. ప్రతిచోటా ఆ స్త్రీ గురించిన రాతలే తప్ప మరేంకనబడలేదు. రాజేంద్రకి బుర్రవేడెక్కిపోయింది.

అసలు ఎవరా స్త్రీ?

ఆమెకీ రాజేంద్ర మరణానికీ ఏదైనా సంబంధం ఉందా?!

అసలు తను రాజేంద్ర మరణం గురించి ఆరా తీస్తుంటే ఇవన్నీ దొరుకుతున్నాయేమిటి? ప్రసాద్ చెప్పినట్టుగా ఇది నిజంగా చిక్కుముడి లాంటిదే. ఏదారానికీ ఏదారంతో సంబంధం ఉందో తెలియడంలేదు. ఏదారాన్ని లాగితే ముడివిడుతుందో, ఏదారాన్ని లాగితే ముడిబిగుసుకుంటుందో అర్థం కావడంలేదు.

అతడు అలా ఆలోచిస్తున్న సమయంలోనే అతడి మొబైల్ ఫోన్ నింగయింది.

రింగవుతున్న మొబైల్ ఫోన్ స్కీన్ మీద కనిపిస్తున్న అన్నెన్నెంబర్ తాలూకు ఎస్టిడికోడ్ డ్వాడగానే తనకి లాగడానికి మరో దారందోరికిందని అర్థమైంది పాణికి... ఆ దారం వల్ల ముడిబిగుసుకుంటుందో, వదలవుతుందో తెలియదు కానీ... అది మాత్రం అతడు ఎదురుచూస్తున్న కాలే. అండమాన్ నుంచి !

“ఆయనరెండురోజులక్రితమేఆయనఅనుమానాస్పదపరిస్థితుల్లోమరణించారు.
ప్రస్తుతంనేనుపరిశోధిస్తున్నదిఆయనమరణంతాలూకూకేసునే”నెమ్మదిగాఅన్నాడుపాణి.

షాక్తిన్నట్టుగాఒక్కక్షణంఆగిపోయాడుయోగేష్“రాజ్బహద్దూర్రాజేంద్రవర్మగారు...
వచ్చినప్రతిసారీమాహోటల్లోనేదిగేవారు. ఎక్కడికివెళ్ళాలన్నానేనేదగ్గరుండిచూపించేవాడ్ని. చా
లా మంచివ్యక్తి. ఆయనతోఎన్నోమంచిజ్ఞాపకాలున్నాయినాకు. చెప్పండి?
ఆయనగురించిమీకుఏసమాచారంకావాలి?”

‘నాకుఏసమాచారంకావాలోనాకేతెలియదు. అంతగందరగోళంగాఉందీకేసు.
ఆయనగురించి నీకుతెలిసినదినువ్వుచెబితే,
అందులో నాకుకావాల్సినఏదైనాలింకుదొరుకుతుందేమోవెదుకోవాలి’ మనసులోఅనుకున్నాడు
పాణి.

“చెప్పండిసార్?”

“ఆయనచివరిసారిగాఅండమాన్వచ్చినప్పుడుఆయనతోపాటూఅప్పుడుఒకస్త్రీవచ్చింది.
ఎవరామె?”అడిగాడుపాణి.

“ఆవిడపేరురత్నమాల... రాజావారిభార్య! వారుఇక్కడికివచ్చిందిహనీమూన్కి”

“భార్య?”ఆశ్చర్యంగాఅన్నాడుపాణి.

“అసలురాజేంద్రవర్మకిపెళ్ళైనట్టేఇంతవరకూనాకుతెలియదు.

బంగళాలోకూడాఅందరూఅతన్నిబ్రహ్మచారిఅనుకుంటున్నారు? అతడిఅంత్యక్రియలుకూడా
బ్రహ్మచారికిజరిపించినరీతిలోనేజరిపించారు. వాళ్ళపెళ్ళిఎప్పుడైంది?
ఆవివరాలుఏమైనానీకుచెప్పాడారాజేంద్ర?”

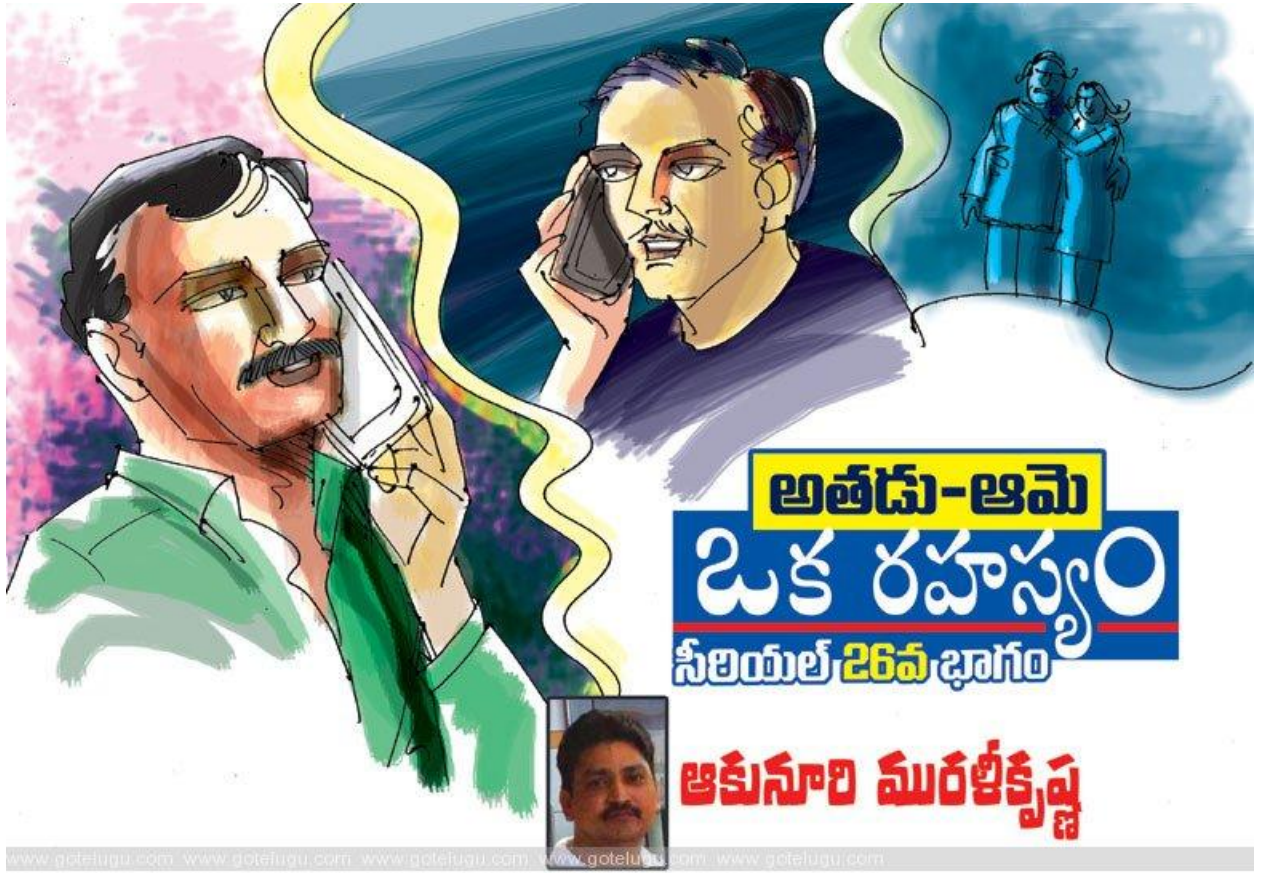
“ఆగస్టులోఅండమాన్వచ్చేముందరకూడాఎప్పటిలాగేరాజేంద్రగారునాకుఫోన్చేశారు.

ఫలానాఫ్లైటుకివస్తున్నానురీసీవ్వేసుకోమనిచెప్పారు. ఎయిర్పోర్టులోరత్నమాలగారితోపాటూది

గిన ఆయన్ని చూసినేను ఆశ్చర్యపోయాను. అక్కడే ఆయన ఆవిడ్ని నాకు చూపించి 'నా భార్య' అని పరిచయంచేశారు.

'నన్ను పిలవకుండా పెళ్ళిచేసేసుకున్నారా సార్?' అని సరదాగా అన్నాను నేను. దానికి ఆయన నవ్వి 'మాది మా మూలు వివాహం కాదు. గంధర్వ వివాహం' అన్నారు

"గంధర్వ వివాహమా?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు పాణి.

"ఆయన మాటలు అర్థం కాక అప్పుడు నేను కూడా మీలాగే ఆశ్చర్యపోయాను. అసలు

'గంధర్వ వివాహం' అన్న మాట నినేను వినడం అదే మొదటిసారి.

తల్లిదండ్రులకు చెప్పకుండా చేసుకునే ప్రేమ వివాహమే... 'గంధర్వ వివాహం'

అని ఆయన చెప్పారు. కేవలం దండలు మార్చుకోవడం మినహా ఈ పెళ్ళిలో ఇంకేమీ ఉండదు.

గుడిలోనిదేవుడుతప్పమాపెళ్లికిమరెవరూసాక్షులులేరుఅన్నాడాయన.

‘పెళ్లికిముందుశృంగారంకోసందీవులకివచ్చేవాళ్ళుఇలాగే కథలుచెబుతారు’

అనుకునేవాడ్ని ఆయనకాకుండాఇంకెవరైనాఆమాటఅనిఉంటే.

రత్నమాలగారిగురించినాకుపెద్దగాతెలియదుకానీరాజేంద్రవర్మగారిస్వభావాన్ని అంతకుముందే దగ్గరగాచూసిఉండడంవల్లవాళ్ళమాటలనినమ్మాను.

వాళ్ళుచెప్పినట్టుగానేఆవిడమెడలోమంగళసూత్రంకూడాలేదు.

వేలికిమాత్రంధగధగామెరుస్తున్న వజ్రంతోచేసినఉంగరంఉండేది”

గుర్తుతెచ్చుకుంటున్నట్టుగాఅన్నాడు.

“వాళ్ళిద్దరిమధ్యనాసంబంధాలుఎలాఉండేవి?”

ఒక్కక్షణంసందేహిస్తున్నట్టుగాఆగినెమ్మదిగాఅన్నాడు “చాలాఅన్యోన్యంగాఉండేవారు.

నిరంతరంఒకరికోసంతపించిపోతున్నట్టుగాఉండేవారు. ఎప్పుడూఒకరిచుట్టూఒకరూచేతులువేసుకునిఒకరినొకరువిడిచిపెట్టలేనట్టుగాఉండేవారు.

దీవుల్లోఒంటరిగాఉన్నప్పుడుబహిరంగప్రదేశాల్లోనేఒకరినొకరూముద్దులుపెట్టుకునేవారు.

ఒకసారి...”

“ఊ...ఎమైంది?” అతడుచెప్పడంఅపెయ్యడంతోమళ్ళీఅడిగాడుపాణి.

“ఇదిమీపరిశోధనకిపనికొస్తుందోలేదోతెలియదు.

ఒకకస్తమర్తాలూకువ్యక్తిగతవ్యవహారాలనిబహిరంగపరచడంటూరిస్తుగైడ్సరికాదనితెలుసుకానీ, అడుగుతున్నదిమీరుకనుక, అడిగేదిసత్యశోధనకోసంకనుకచెబుతున్నాను”

“చెప్పు- ఫరవాలేదు”అన్నాడుపాణిఅతడిమాటలకిచిన్నగానవ్వుతూ.

“ఒకరోజురాత్రి పదకొండవుతున్నాఇద్దరూహోటలూమ్మిరాలేదు. సాధారణంగాఇక్కడటూర్లన్నీసాయంత్రానికేపూర్తయిటూరిస్తులంతాహోటళ్ళకితిరిగివచ్చేస్తారు. వాళ్ళుఎంతకీరాకపోవడంతోఅనుమానంవచ్చిఎంక్వయిరీచేస్తే, ఇద్దరూ బోట్లుఅడ్డకిచ్చేఅతడికి పెద్దమొత్తంలోడబ్బులిచ్చిఒక ప్రైవేట్లోటారోఫ్టీసుకుని,

దాన్నినడుపుకుంటూదూరంగాఉన్నదీవికివెళ్ళారనితెలిసింది. ఆబోట్ల్యజమానిదూరంవెళ్ళద్దని

వారిస్తున్నావినకుండావెళ్ళిపోయారట. అప్పటిదాకాతిరిగిరాలేదనిఅతడుచెప్పడంలోఖంగారు పడ్డానునేను. ఆరోజుపార్లమి. సముద్రంపోటుమీదఉంటుంది.

అదీకాకరాత్రిపూటదీవులలోఎనుగులుతిరుగుతూఉంటాయిచాలాప్రమాదకరం.

అక్కడవాళ్ళకేప్రమాదంజరిగిందోననినేనుమరోబోట్టిసుకునివాళ్ళువెళ్ళినదీవివైపువెళ్ళి,
అక్కడిదృశ్యాన్ని చూసిఆశ్చర్యపోయాను... అక్కడఆదీవిలో, ఇద్దరూఏకాంతంగా,
సముద్రతీరంలోవిహరిస్తున్నారు

! ఆవెన్నెల్లోఆదీవిలోఏకాంతంగారాత్రంతాగడపడానికేఅక్కడికివెళ్ళారన్నవాళ్ళఉద్దేశంఅర్థమైన నుషాకయ్యాను. చెసేదిలేకవాళ్ళని డిస్టర్బ్బయ్యకుండాతెల్లవారేవరకూదూరంగామరోచోటబో ట్లోవెయిట్టేసి,

తెల్లవారేకవాళ్ళని క్షేమంగాహోటల్కితీసుకునివచ్చాను” వింటున్నపాణికిక్షణకాలంపాటూసంభ్ర మంగాఅనిపించింది. అతడుచెప్పినసంఘటనలో రాజేంద్రస్వభావం ఏమిటో,

వాళ్ళిద్దరిమధ్యనా సంబంధాలుఎలాఉండేవోపూర్తిగాఅర్థమైంది. రాజేంద్రతనపుస్తకాల్లోరాసుకు న్నవాక్యాలవెనుకభావావేశంకూడాఅర్థమైంది.

ఒకరినొకరుఅంతపిచ్చిగాప్రేమించుకున్నవ్యక్తులు మరిపెళ్ళెందుకుచేసుకోలేదు? గంధర్వవివా హంఅనిచెప్పుకునివెళ్ళికాకుండాకలిసిఉండడంఎందుకు?

“అసలువాళ్ళుగంధర్వవివాహంచేసుకోవడానికీకారణంఏమిటి?

అదిఅతడికోరికాఆమెకోరికా?” అప్రయత్నంగాఅన్నాడుపాణి.“నాకూమీలాగేఅనుమానంవచ్చి ఒకసారివాళ్ళనిఅడిగానుసార్. అదిరత్నమాలగారికోరికట! ఆమెకిసంప్రదాయవివాహంమీదా, కట్టుబాట్లమీదాపెద్దగానమ్మకంలేవట.

అందుకేఆమెమాటమీదఇద్దరూఎవరికీతెలియకుండాగంధర్వవివాహంచేసుకున్నారట” చెప్పా డుయోగేష్.

పాణిమనసులోఏవోఅనుమానాలుమొలకెత్తాయి. అంత ప్రాణంగాప్రేమించినమనిషి...

రాజేంద్రమరణించినప్పుడుఏమైపోయింది?!

‘ముల్లు...

కాలిలోగుచ్చుకుంటేఓర్చుకోవచ్చు

చేతిలోగుచ్చుకుంటేతీసుకోవచ్చు

గుండెలోగుచ్చుకుంటేమాత్రం భరించడంకష్టం!’

రాజేంద్రరాసుకున్నసూసైడ్లోట్లోనివాక్యాలుగుర్తొచ్చాయి. అసలురాజేంద్రఆత్మహత్యచేసుకోవడానికారణంఈరత్నమాలేనా? వజ్రాలనితీసుకుని, రాజేంద్రనిమోసంచేసిపారిపోయిందా? అందుకేరాజేంద్రఆత్మహత్యచేసుకున్నాడాఅన్నఅనుమానంవచ్చింది.

“రత్నమాలఎలాఉండేది?” అనిఅడిగాడు.

“అద్భుతమైనసౌందర్యంఆమెది. ఉత్తరభారతదేశంనుంచి, దక్షిణభారతదేశంనుంచి, ఆమాటకొస్తేవిదేశాలనుంచికూడాఎంతమందోయువతులూ, కొత్తగాపెళ్ళైనవాళ్ళూఅండమాన్యాత్రలకివచ్చినవాళ్ళనిచూసాను. కానీరత్నమాలఅంతటిఅద్భుతమైనఅందగత్తెనిఇప్పటివరకూచూడలేదు. అంతఅందమైనదికనుకేరాజేంద్రగారినిఅలాకట్టిపడెయ్యగలిగిందిఅనిపించేదినాకు”

అతడుఅంతగావర్ణించిచెబుతుంటే, ఆమెఎలాఉంటుందోచూడాలన్నకుతూహలంకలిగిందిపాణికి.

“నీదగ్గరఅప్పుడునువ్వువాళ్ళకితీసినఫోటోకానీ, వాళ్ళతోనువ్వుతీయించుకున్నఫోటోగానీఉందా?” అనిఅడిగాడు.

“లేదండీ”అన్నాడుయోగేష్.

“టూర్లోతిరిగేటప్పుడుచాలావిషయాలుమాట్లాడుకుంటూఉంటారుకదా? వాళ్ళుఎక్కువగాదేని

గురించిమాట్లాడుకునేవాళ్ళు?”

“వాళ్ళిద్దరూ ఎక్కువగా పోయెట్టి గురించి మాట్లాడుకునేవారు”

“కవిత్వం, ప్రేమసంభాషణలు కాకుండా ఇంకేమైనా ప్రత్యేకమైన విషయాలు మాట్లాడుకునేవారా?
జాగ్రత్తగా గుర్తుచేసుకుని చెప్పు?”

యోగేశ్ కిద్దిసేపు ఆలోచించి అన్నాడు “మీలాంటి వాళ్ళన్నీ హాంవల్లనే నుకొద్దికొద్దిగా తెలుగునేర్చుకున్నాను. నాకు తెలుగు తెలుసుని వాళ్ళకి తెలియదు కనుక, తెలుగులో నా ముందరప్రేమ మాట్లాడుకునేవారు. మీరు ఇప్పుడు అడుగుతుంటే గుర్తుకు వస్తోంది. వాళ్ళు ఒక్కోసారి ఏవో వజ్రాల గురించి, పురాతన నగల గురించి మాట్లాడుకునే వాళ్ళు. నాకు తెలుగు పూర్తిగా అర్థం కాకపోవడంవల్ల వాళ్ళ సంభాషణ సరిగ్గా అర్థమయ్యేది కాదు కానీ అది ఏదో రహస్యమన్న సంగతి మాత్రం అర్థమైంది”

వింటున్న పాణి గుండెకొట్టుకునే వేగం పెరిగింది. అంటే,
కోటలో దొరికిన నిధి గురించి తెలిసిన మరో వ్యక్తి రత్నమాల
! ‘ఇప్పటికే సులో పనికొచ్చేక్షూ ఒక్కటి దొరికింది’ ఆనందంగా అనుకున్నాడు.

“వాళ్ళ సంభాషణలో తరచుగా దొర్లేపేర్లు ఏమైనా గుర్తుతెచ్చుకుని చెప్పగలవా?”

“పేర్లు...” అంటూ ఒక్కక్షణం ఆలోచిస్తూ ఆగాడు.
తరువాత అన్నాడు “వాళ్ళ సంభాషణలో తరచుగా ఒకపేరు దొర్లుతుండేది. చాలా విచిత్రంగా అని పించేదినా కాపేరు... సరిగ్గా నోరు తిరిగేది కాదు”

“ఏమిటా పేరు?” ఆత్రుతగా అడిగాడు పాణి.

“గుర్తుకురావడంలేదు” నిరాశగా అన్నాడు యోగేశ్.

‘ఛ...’ అసహనంగా అనుకున్నాడు పాణి. సహజంగానే యోగేష్టి మంచిజ్ఞాపకశక్తి. కానీ తెలుగువాడు కాకపోవడంవల్లకొన్ని తెలుగుపేర్లునోరుతిరగవు. అందువల్లే ఆపేరుని మర్చిపోయాడని అర్థమైంది.

“ఆపేరు సుప్రియా?” అనుమానంగా అడిగాడు.

“కాదు... ఏదో టంగ్విస్టర్లూ ఉంటుంది. సరిగ్గా గుర్తు రావడంలేదు”

“సరే, బాగా ఆలోచించు. గుర్తుకు వస్తుంది. నీకు గుర్తు వచ్చినవెంటనే నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పు. థాంక్యూ ఫర్ ది ఇన్ఫర్మేషన్” అని చెప్పి ఫోన్ పెట్టేసాడు పాణి.

నార్త్ ఇండియాకి వెళ్లి, అండమాన్లో స్థిరపడ్డ యోగేష్టేరుతిరగక చెప్పలేకపోయిన ఆపేరు... బంగారులక్ష్మి !!

....

బంగారులక్ష్మి పేరు యోగేష్టేరుతిరగకనే చెప్పలేదా, ఇంకేదైనా రహస్యమా.....

అతడు-ఆమె

ఒక రహస్యం

సీరియల్ 27వ భాగం

ఆకునూరి మురళీకృష్ణ

లోసహా ఎక్కడో చీకటికొట్లో ఉంది. చుట్టూ ఎవరూ లేరు. అసలు తనెక్కడ ఉందో కూడా అర్థం కాలేదామెకి. బలిష్టమైన దుండగులు ఎవరూ కానీ స్వపారావడంలో టేబయంకరమైన తలనొప్పి మొదలైంది.

వాతకళు తెరిచి అప్పుడు 'అసలు తనెక్కడ ఉంది?' అని ఆలోచిస్తూ పరిసరాలని అంచనా వేయడానికి ప్రయత్నించింది.

గుగ్గాతగులు తుండడం వల్ల అది సిమెంటు చేసిన గది అని తెలుస్తోంది. పైనా క్రిందా ఎక్కడా సన్నటి వెలుతురు సందు కూడా కనిపించకపోయింది.

కానీ తలనొప్పి వల్ల ఎక్కువగా ఆలోచించలేకపోతోంది.

న్న ఆసంకేతం ఏమిటా అని ఆలోచిస్తే అప్పుడు అర్థమైంది ఆమెకి. ఆసంకేతం తన మెదడుకి ముక్కు ద్వారా వెడుతోందని. ఏదో వాసన.

క్షణం ఆలోచించగానే ఆమెకి అర్థమైంది... అది కొత్తగా కొన్న బియ్యం బస్తా తెరిచినప్పుడు వచ్చేలాంటి వాసన అని.

నంతమేరా ముందుకు చాపుతూ కాలికిందనే లని తడమసాగింది. కాలికి రంపపు పొట్టులాంటి దీనినే లమీద గుగ్గాత గిలింది.

లకి ఈ సారి స్పష్టంగా తెలియడంతో, తనని ఏదో రైస్మిల్లో ఉన్నట్లు నేబంధించారన్న విషయం రూఢీగా అర్థమైంది.

వార్లలో రైస్మిల్లు అరుదు. అంటే వాళ్ళు తనని రాత్రిపైద రాబాద్దాటి చాలా దూరం తీసుకువచ్చారన్నమాట?

శ్మోయారు? తనని ఇలా ఎంతసేపు ఇక్కడ ఉంచుతారు?

శ్మడానికి ఏదైనా మార్గముంటుందా అని ఆలోచించింది. కానీ అంత కష్టపడి తనని ఎత్తుకొచ్చిన వాళ్ళు తనకి తప్పించుకునే అవకాశం ఉంది.

వాసుకుని బలవంతంగా నిద్రలోకి జారడానికి ప్రయత్నించింది. నోరూ గొంతు పిడచ కట్టుకుపోయినట్టు ఉండడంతో నిద్ర కూడా రాలేదామెకి.

క్రమంగా చిన్నగా కనిపించిన ఆ వెలుతురు క్రమంగా పొడవుగా పరుచుకుంది.

ది. వెలుతురు పొడవుగా పరుచుకుంటున్న విధానాన్ని బట్టి ఎక్కడో దూరంగా ఉన్న చిన్న తలుపు తెరుచుకుందని అర్థమైంది. ఆ వెలుతురు.

ఆహింసకంటే న్యూ అవుతుందా?' తల్చుకుంటేనే ఆమెకి గుండెలు దడదడలాడాయి.

వచ్చిన వాళ్ళని పరిశీలనగా చూసింది. నిన్న వచ్చిన వ్యక్తులు వేరు, ఇప్పుడు వచ్చిన వ్యక్తులు వేరు. ఇప్పుడొచ్చిన నుపంచె కట్టుకుంది.

నోట్ల గుడ్డలు లేకపోయినా మాట్లాడగలిగే స్థితిలో ఆమె లేదు. మౌనంగా తలూపింది.

కట్టుతీసింది. కొంత రిలీఫ్ అనిపించింది బంగారు లక్ష్మికి.

చేతులుకట్టేసిఉండడంవల్ల, తనే సీసాఎత్తి కొన్నినిళ్ళు ఆమెనోట్లోపోసింది.

మృడంఆపి, “కాఫీతాగుతావా?”అంది.

ఆమెఅడిగినఆప్రశ్నకిఎన్నికోట్లవిలువచేసినవజ్రాలనిఇచ్చినాఆమెముణంతీర్చుకోలేదనిపించిందామెకిఆక్షణంలో.

అక్కకుతూసువాసనలువెదజల్లుతున్న కాఫీనిఒకకప్పులోపోసింది. వేడిచల్లారేలానోటిలోఒకసారిఊదిఆమెనోటిదగ్గరపెట్టింది. ఆప్ర

శ్నీస్తేఅంతబావుంటుందన్నవిషయం మొదటిసారిగాతెలిసిందిబంగారులక్ష్మికి. కృతజ్ఞతగాఆఆడమనిషివంకచూసింది.

చిలోసర్దుకుని నెమ్మదిగానడుచుకుంటూఆపరేషన్చేసినడాక్టర్లూ అక్కడినుంచివెళ్ళిపోయింది. అప్పుడుఆమెముందుకివచ్చాడు

లుగాతపస్సుచేసినాఅవనికుదక్కవు. అనవసరంగాఎందుకుప్రాణాలనిరిస్కులోపెట్టుకుంటావు? ఆవజ్రాలెక్కడఉన్నాయోచెప్ప

నప్పుడుసహకరించినోరుమాట్లడేటప్పుడుసహకరించడంలేదు.

“జోసఫ్...”అన్నాడు. అతడివెనకనుంచిచీకట్లోంచిబయటకివచ్చిందిఒకఆకారం.

ఇంట్లోరాత్రిఆమెనికొట్టినవ్యక్తి !

ముద్దుడైచేతినీండాఆయుధాలతోవచ్చాడు. ఆమెకిమళ్ళీస్పృహతప్పుతున్నట్టనిపించింది.

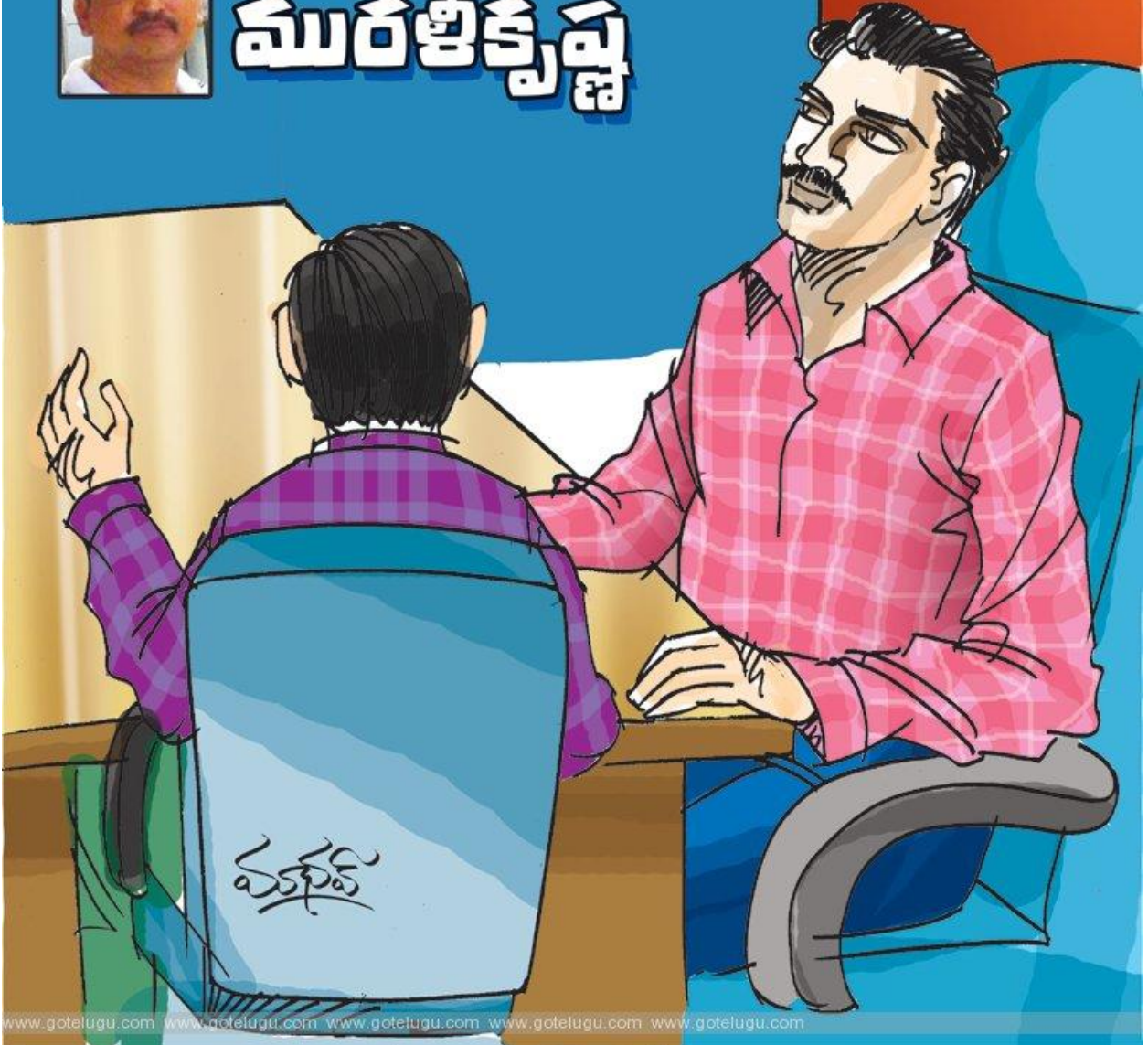
అతడు-ఆమె

ఒక రహస్యం

సీరియల్ 28వ భాగం

ఆకునూరి
మురళీకృష్ణ

మధ్యాహ్నం రెండు గంటల ప్రాతం లోడి. ఎస్పీ ప్రసాద్ దానికి ఫోన్ చేసి చెప్పాడు
 “నువ్వు చెప్పినట్టు గారాజేంద్ర సూసైడ్ టీ ఫోరెన్సిక్ స్టిపింపించాను. నోట్రాసిన ఇంకూ,
 సంతకం పెట్టిన ఇంకూ ఒకటి. నోట్రాసిన సమయమూ,
 సంతకం చేసిన సమయమూ కూడా టేలి అవుతున్నాయి. అంతే కాదు,
 రాజేంద్ర బ్యాంకు అకౌంట్ లు ఉన్న బ్యాంకు నుంచి స్పెసిమెన్స్ గ్నె చర్చిస్తే చిచూసాను.
 సూసైడ్ టీ దసంతకం కూడా రాజేంద్ర దే అందులో అనుమానం లేదు”

“అయితే సూసైడ్ ట్టెన్యూస్. అంటే రాజేంద్ర మరణం ఆత్మ హత్యేనన్నమాట!” అన్నాడు పాణి.

ప్రసాద్ చిన్నగా నిట్టూర్చి అన్నాడు. “అప్పుడే అలాంటి కంప్లూజన్ కి రావద్దు.
 మొదటి నుంచి ఈ కేసులో దొరుకుతున్న ఆధారాలన్నీ ఒకదానికొకటి బిన్నంగా ఉంటున్నాయి.
 ఆ సూసైడ్ ట్టెన్యూస్ కానీ దాని మీద ఏదో కెమికల్ ఉందన్న నీ అనుమానం కూడా నిజమే.
 దాని మీద పాడర్ట్రూపం లో ఉన్న కెమికల్స్ డియంబై కార్బనేట్.
 పార్టికల్స్ ఆఫ్ డియంబై కార్బనేట్ ప్రొజెంట్ అనిరిపోర్టులో వచ్చింది. ఒకవేళ అది జెన్యూన్
 సూసైడ్ టీ అయితే, రాజేంద్ర దాన్ని స్వయంగా రాసి ఉన్నప్పుడు దాని
 మీద ఆ కెమికల్ కంపోజ్డ్ ఎక్కడి నుంచి వస్తుంది?
 అంటే ఎవరైనా ఫోరెన్సిక్ పుణులకి కూడా అందనంతగా ఫోర్లరీ చేసి,
 లేదా వేరే ఎక్కడో రాజేంద్ర రాసిన రాతలని కెమికల్ కంపోజిషన్ వారా ఒక చోట చేర్చి సూసైడ్ ట్టెన్యూస్
 యారు చేసారంటావా?”

“ఆ కెమికల్ పేరేమిటన్నావు?”

“సోడియం బై కార్బనేట్ ణహోఫ్3 అని ఉంది”

పాణి పకపకా నవ్వాడు. “అంటే ఏమిటో తెలుసా?”

“ఏమిటి?” అతడెందుకునవ్వుతున్నాడో అర్థంకాక అడిగాడు ప్రసాద్.

“సోడియం బైకార్బనేట్ అంటే వంటసోడా. సింపుల్ గా వంటసోడా అని రాయకుండా పార్టికల్స్ ఆఫ్ సోడియం బైకార్బనేట్ ఐహోప్3 ప్రెజెంట్ అంటూ ఏదో రాసికన్నా జ్యేసారు”

“అంటే గదిలో ఏ తినుబండారాల మీద ఉన్న వంటసోడా నోదాని మీద పడి ఉంటుందంటావా? అయితే ఇందులో అనుమానించాల్సిన విషయం ఏమీ లేదన్నమాట”

“అంజలి బలవంతంగా నాతో వారానికొకరోజు వంటచేయిస్తుంది. ఆ అనుభవమే లేకపోతే నేనూ నీలాగే మాట్లాడేవాడిని” అన్నాడు పాణి.

“ఏమిటి నువ్వనేది?”

“బేకింగ్ సోడాని తినుబండారాల ‘మీద’ చల్లారు. వంటలో పదార్థాలు తొందరగా ఉడకడానికీ, పులియడానికీ ‘కేటలిస్ట్’ లా వాడతారు. కనుక అది ఏ తినుబండారాల మీద నుంచో ఎగిరి వచ్చి ఆ టీ దపడడానికి ఆస్కారం లేదు. పైగా మరణించిన రాజేంద్ర ముందు రోజు భోజనం కూడా చెయ్యలేదు. ఆ గదిలో ఎటువంటి తినుబండారాలూ లేవు”

“మరైతే ఆ బేకింగ్ సోడా ఆ సూసైడ్ టీ దకి ఎలా వచ్చి ఉంటుంది?”

“ఎలా వచ్చిందన్నది కాదు. ఎందుకు వచ్చిందన్నదే ప్రస్తుతం మనం తెలుసుకోవాల్సింది. ఎందుకు వచ్చిందో తెలిస్తే, ఎలా వచ్చిందో కనుక్కోవచ్చు”

“స్టిల్ న్యూజిన్” గొణుక్కుంటున్నట్టుగా అన్నాడు ప్రసాద్.

“ముదటి నుంచీ కన్యూజిన్ అన్నది ఈ కేసు లక్షణంగా వస్తోంది. రాజేంద్రది హత్య ఆత్మహత్య కన్యూజిన్. సూసైడ్ టీ ట్టెన్యూ నో డూప్లికేట్ అన్నది కన్యూజిన్. విచిత్రమేమిటంటే, అతడిది హత్య అనడానికి ఎన్ని ఆధారాలు దొరుకుతున్నాయో,

ఆత్మహత్య అనడానికి కూడా అన్ని ఆధారాలు దొరుకుతున్నాయి.
 అలాగే సూసైడ్ ట్రాన్యూన్ అని ఒక పక్క రిపోర్టు చెబుతున్నా,
 అదే రిపోర్టు అసూసైడ్ ట్రాన్ అన్న అనుమానాన్ని కలుగచేస్తోంది.
 ఇకపోతే అనుమానితుల లిస్టుకొండవీటి చాంతా డులా పెరిగిపోతూనే ఉంది.
 సమయం చూస్తే దగ్గర పడుతోంది.
 ఒక్కరోజులో ఈ కేసు ఎలా సాల్వ్ చేస్తావో ఏమోనా కేమీ అర్థం కావడంలేదు”

“ఒక్కరోజే మిటి?” ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు పాణి.

“మర్చిపోయావా? నువ్వు ఈ కేసు పరిశోధనకి డిటెక్టివ్ అక్కడికి వెళ్ళలేదు.
 రాజేంద్రస్నేహితుడిగా ఒక అతిథిగా ఆ బంగళాకి వెళ్ళావు.
 రాజేంద్ర పెద్ద కర్మవరకూ మాత్రమే నీకు అక్కడ ఉండడానికి పర్మిషన్. రేపే రాజేంద్ర పెద్ద కర్మ.
 నువ్వే పరిశోధన చెయ్యాలన్నా ఈ ఒక్కరోజులోనే చెయ్యాలి.
 రేపు సాయంత్రం నువ్వు అక్కడనుంచి తిరుగు ప్రయాణం అవ్వాలి.
 అంటే నీకున్న సమయం ఒక్కరోజు... ఇప్పటికీ పరిశోధన అసలు ఇంకా ప్రారంభమేకాలేదు”
 వివరిస్తూ అన్నాడు ప్రసాద్.

“నువ్వు చెప్పింది నిజమే. ఈ ఆలోచనల్లో పడిన ను అసలు ఆ విషయాన్నే మర్చిపోయాను.
 నాకున్న సమయం హార్టిథర్టీ సిక్స్ అవర్స్!” భయంగా అన్నాడు పాణి.

“ఎనీహౌ, ఎన్నో పెద్ద పెద్ద కేసులని సాల్వ్ చేసిన నీకు ఇరవైనాలుగు గంటలలో ఈ మిస్టరీని
 సాల్వ్ చేయడం వెద్దపనికాదు. ఆల్టిమేట్స్” అన్నాడు ప్రసాద్.

“థాంక్యూ” అని ఫోన్ చేస్తే సాడు పాణి.

“హలో” అన్నాడు పాణి పాణితెల్లగా ఉన్న ఆ ఇరవైనా మిదేళ్ళ యువకుడిని పలకరిస్తూ.

ఏదోపనిలో ఉన్న ఆయువకుడు తలెత్తిపాణిని చూస్తూనే “హలో హలో మీరా? ఏమిటిలా వచ్చారు?” అన్నాడు సంభ్రమంగా. రాజేంద్రచనిపోయినప్పుడు డిపార్టుమెంటు తరపున వచ్చి, గదిలో వేలిముద్రలని, ఇతర ఆధారాలని సేకరించిన వ్యక్తి అతడు. అతడి పేరు వివేక్. నిజామాబాద్లో ఉన్న అతడి ఆఫీసుకి వచ్చి పలకరించాడు పాణి.

“మాస్టే హితుడి అంత్య తిధి రేపు. అప్పటిదాకా ఉండమని మాస్టే హితుడి తాతగారు బలవంతం చేస్తే ఉండిపోయాను. ఆ పల్లెటూళ్లో ఎంతో చక్కా లక్ష్యపంకో సంశక్తి ఉంది కనుక. తీరా చూస్తే ఈ ఊరు కూడా ఇంకా వెద్ద పల్లెటూర్లా ఉంది. కంపెనీ ఎవరైనా ఉంటే బాగుండునని ఆలోచిస్తుంటే మీరు గుర్తొచ్చారు. నేరుగా మీ ఆఫీసుకు వచ్చేసాను. మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేస్తున్నారా?” అన్నాడు పాణి.

“నో... నో... డిస్టర్బ్ చేసే ఏమీ లేదు. కాకపోతే ఇప్పుడు ఆఫీసులో ఎవరూ లేరు. బయటకి వచ్చిన ను మీకు కంపెనీ ఇవ్వలేను” అంటూ చేస్తున్న పని ఆపి పక్కగా ఉన్న విజిటర్లూ కిటీ సుకెళ్ళి కూర్చోపెట్టాడు పాణిని.

“ఓహ్... సర్లెండి. కాస్సేపు ఇక్కడే గడిపి వెళ్తాను”

“ష్యూర్” అంటూ అటండర్ని పిలిచి కాఫీ తీసుకు రమ్మని చెప్పాడతడు.

“ఎన్నాళ్లనుంచి పని చేస్తున్నారు ఫోరెన్సిక్స్ భాగంలో?”

“రెండు సంవత్సరాలనుంచి”

“ఆరోజు మీలో సంభాషణనాకు చాలా బాగా అనిపించింది”

“భలే వారు సార్... పెద్ద డిటెక్టివ్ కంపెనీ రన్ చేస్తున్నారు. మీ ముందు నేనెంత? ఆరోజు ఉత్సాహంలో ఏదేదో మాట్లాడేసాను” సిగ్గుపడుతూ అన్నాడు.

“అదేంలేదు. ఒక్కొక్కళ్ళు అనుసరించే పద్ధతి ఒకలా ఉంటుంది. నాకు అన్నీ తెలుసుకోవడం ఆసక్తి. సాటి టెక్నిషియన్లతో మాట్లాడుతుంటే ఎప్పటికప్పుడు కొత్త ఐడియాల వస్తాయి” అన్నాడు పాణి.

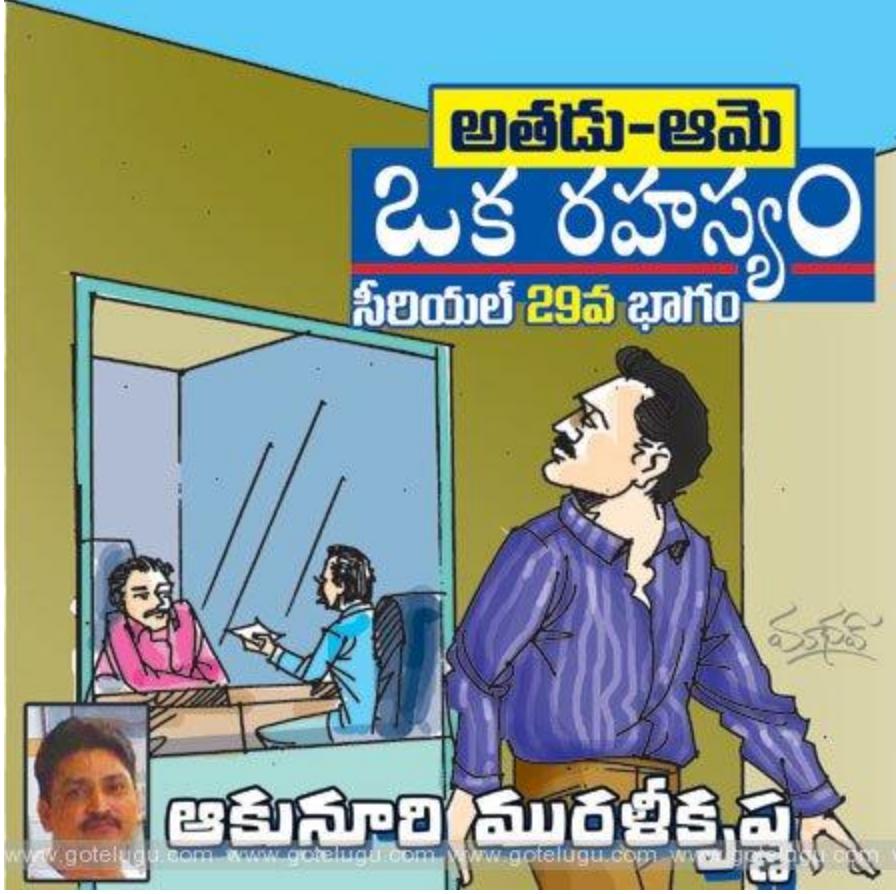
ఎప్పటికైనా స్వంతంగా ఒక టెక్నిషియన్ అనిపెట్టాలన్నది అతడి కల.
అంత పెద్ద టెక్నిషియన్ మాటలు నచ్చితనని వెతుక్కుంటూ రావడం, తనని ‘సాటి టెక్నిషియన్’ గా గుర్తించడం అతడికి అమితమైన ఆనందాన్నిచ్చాయి.

“అంత పెద్ద కంపెనీని నడుపుతూ కూడా ఇంకా నేర్చుకుంటున్నాను అనడం మీ గొప్ప తనం సార్” అన్నాడు.

కొద్దిసేపు ఇద్దరూ మాట్లాడుకున్నాక అటెండరు కాఫీలు తీసుకొచ్చి ఇచ్చాడు.

“ఆరోజు మీరు పనిచేస్తున్న విధానం చూస్తే నాకు చాలా ప్రావేశనల్లా అనిపించింది. నేర ప్రదేశంలో ఆధారాలని సేకరించేటప్పుడు దేనికీ ఎక్కువగా ప్రాధాన్యత ఇస్తారు?” అన్నాడు పాణి కాఫీ సిప్పేస్తూ.

ఆయువకుడు ఉత్సాహంగా చెప్పడం మొదలెట్టాడు.

ఒకటనేలేదు. నేరప్రదేశంలో ఉన్న ప్రతిచిన్న ఆధారం- అంటే రక్తం మరకలూ, ఇతర బాడిస్ట్లూ డాక్యుమెంట్లూ కుమరకలూ, మామూలుగా మనం పట్టించుకోని జుట్టూ, పీచు, దారాలూ, పగిలిన అద్దాలూ, పెయింట్లూ, అనుమానాస్పద పదార్థాలూ, వేలిముద్రలూ, కాలిముద్రలూ ఇలా ప్రతిచిన్న విషయమూ మనకి ఆనేరం వెనక ఉన్న కథ చెబుతుంది. అందుకే అనుమానం ఉన్నా లేకపోయినా, ప్రతిచిన్న సాక్ష్యాన్ని సేకరించి, తదుపరి పరిశోధనకి క్రైస్టాలజిక్ పంపాలన్న దినా ఉద్దేశం”

“సాక్ష్యాలని సేకరించడం అన్నది కొద్దిగా కనూప్పజ్జెన్తో కూడుకున్నది కదా? ఇంత అనుభవం ఉన్న మేమే ఒక్కో సారి టెన్షన్ పడుతూ ఉంటాము. కానీ ఆరోజు మీరు మాత్రం చాలా కూల్గా మీ పని మీరు చేసుకున్నారు” నవ్వుతూ అన్నాడు పాణి.

ఆయువకుడిచాతీఉప్పొంగింది.

“అందరూఅలాఅంటూఉంటారుకానీఒకపద్ధతిప్రకారంవెడితేఅందులోపెద్దకన్యజ్ఞానాన్నినా
వసరంఏమీఉండదండీ” అన్నాడుఆపొగడ్డలకిమొహమాటపడుతున్నట్టుగా

“ఏమిటిమీరుఅనుసరించేపద్ధతి?” గొంతులోఆసక్తినిఒలికిస్తూఅడిగాడుపాణి.

“ముందుగానేరప్రదేశాన్ని ఏరకంగానూఉద్దేశ్యంకూడాఉన్నదున్నట్టుపోటోగ్రాఫీస్తాం.

నేరదృశ్యాన్నిపూర్తిగాడాక్యుమెంట్ చేసినతరువాతఎగ్జిబిట్లన్నింటికీనెంబరింగ్ ఇస్తాం.

ఆనెంబర్స్ పట్టణంగాపడేటట్టునేరదృశ్యాన్ని మళ్ళీపోటోగ్రాఫీసుకున్నాకఅప్పుడు

సేకరణప్రక్రియప్రారంభిస్తాము. తొందరగాపాడైపోతాయనుకున్న ఆధారాలనిఅంటే,

అంటేవేలిముద్రలూ, రక్తంసేపిల్వ్వంటిబాడి

పూర్ణాయుద్దేశ్యకరణమొదటచేసేసివాటినిపూర్తిగాపాడైపోకుండాసాధ్యమైనంతతొందరగాపరీక్షలకో

సంల్యాబ్ధి పంపేస్తాం. మిగిలినవాటినితరువాతనెమ్మదిగాసేకరిస్తాము.

దొరికినఅన్నిఆధారాలుసేకరించామనడానికనిదర్శనంగా, ఇన్వెంటరీలాగ్గయారుచేస్తాము.

ఆఇన్వెంటరీలాగ్గేరసన్నివేశాన్నిడాక్యుమెంట్ చేయడానికి

తీసుకున్నపోటోమరియునేరరిపోర్టోఉన్నవివరణలో సరిపోవాలి.

ఉదాహరణకిఒకకత్తిసేకరించిఉంటే, లాగ్రిఫోర్డులోకత్తికివేసిన సీరియల్నెంబరు,

సన్నివేశంపద్ధతిసుకున్నపోటోలోనిసీరియల్నెంబరు,

క్రైమిఫోర్డులోఉన్నసీరియల్నెంబరులోసరిపోవాలి.

ఆవిధంగాఒకక్రమపద్ధతిలోచేసుకుపోతేఅందులోగజిబిజిఉండదు”

అంటూపాణికేపారాలుచెప్పడానికిప్రయత్నించాడుఅతడు.

“రాజేంద్రగదిలోదొరికినవేలిముద్రలని, కాలిముద్రలనిఎనలైజ్ చేసారా?”

“వేలిముద్రలని, బ్లడ్ డాక్టర్ పిల్సన్, హెయిర్, అన్నిఎగ్జామిన్ చేసాము.

అనుమానించతగ్గవిఏమీకనపడలేదు”

“అంటే?”

“అన్ని వేలిముద్రలూ, శాంపిల్స్ అన్నీ రాజేంద్రగారివే.

ఆగదిలో రెండో వ్యక్తి వెళ్ళినట్టు అనుమానం కలిగించేట్టుగా ఉన్న ఇన్వెంటరీ మాకేమీ దొరకలేదు”

“మరి అతడు చేతుల మీదా, కాళ్ళ మీదా ఉన్న కత్తి గాట్ల మాటేమిటి?”

“అవి కూడా అతడు స్వయంగా చేసుకున్న గాయాల్లాగే అస్తున్నాయి.

అదే మాట ఎన్నై ఇంద్రనీల గారు కూడా అన్నారు.

వేరే ఎవరైనా చేసిన గాయాలైతే కొద్దిగా నైనా ప్రతిఘటించిన ఆనవాళ్ళు కనిపిస్తాయి.

ఎక్కడో అక్కడ రెండో వ్యక్తి వేలిముద్రలు కానీ, బాడిప్ల్యూయిడ్స్ కానీ బయటపడతాయి.

అలాంటివేమీ అక్కడ లేవు. అందుకే

పెద్ద సీరియస్ కేసు గా దీన్ని తీసుకోవక రైదని ఆవిడ కూడా అన్నారు”

అమాయకత్వం వల్లో, పాణి దగ్గర తన తెలివితేటలని మరింత గొప్పగా ప్రాజెక్టు

చేసుకోవాలన్న కోరిక వల్లో అతడు అవసరం ఉన్న దానికన్నా ఎక్కువ మాట్లాడసాగాడు.

పాణికి కావాల్సింది అదే. అతడు తన గ్రెజ్ ఫోకించాడన్న నమ్మకం కుదిరాక అన్నాడు

“ఆరోజునాకు చూపిస్తున్నప్పుడు మీరు తయారు చేసిన ఇన్వెంటరీలో నెంబరు స్కెప్ అయిందన్నారు. అసలది ఎలా జరిగింది?”

“నెంబరు స్కెప్ కావడం కాదండీ.

నేను ఇన్వెంటరీ లాగ్ తయారు చేసేటప్పుడు చాలా మెటిక్యులస్ గా ఉంటాను.

క్రైమ్స్ ని డాక్యుమెంట్ చేసేటప్పుడు ఐడెంటిఫై చేసిన ఆధారాల దగ్గర నెంబర్లు వేసిన పేపర్ల స్టిక్కర్స్ ఎ

ట్టుకుని మరీ ఫోటో తీసుకుంటాను. అదే నెంబరు ఇన్వెంటరీ లాగ్లోనూ,

క్రైమ్ ప్రొఫైల్ లోనూ వస్తుంది కనుక కన్స్ట్రక్షన్ జున్ని అవకాశం ఉండదు.

ఆరోజు స్కెప్ అయిందనుకున్న నెంబరు ఫోటో గ్రాఫ్లో కూడా వచ్చింది.

కాకపోతే ఇది పెద్ద సీరియస్ గా తీసుకోవాలనుకున్న కేసు కాదు కనుక నేను కూడా పెద్దగా పట్టించుకోలేదు”

‘ఇదిపెద్దగాసీరియస్సాతీసుకోవాల్సినకేసుకాదనిఅతణ్ణిమొదట్నుంచీఇన్ఫ్యూయెన్స్సినదెవరో’
ఊహించగలిగాడుపాణి.

“ఫోటోతీసినప్పుడుకూడామీరు నెంబరుపోరపాట్నుపెట్టారేమో?” అన్నాడుపాణి.

పాణిఊహించినట్టుగానేఆప్రశ్న అతడిఈగోనిహార్వేసింది. అతడుఒప్పుకోలేదు

“నాగురించినాకుబాగాతెలుసండి. వర్క్లగ్రంథాలంటిపోరపాట్లూజరగవు.

నెంబరుతప్పుగాపెట్టలేదు. నెంబరుకరెక్టుగానేపెట్టాను. ఆఇన్వెంటరీకూడాకలెక్టుచేసాను.

లాగ్రిఫోర్డుతయారుచేస్తున్నప్పుడేఒక్కక్షణంలోఆటెమ్ఎక్కడోజారిపోయింది.

తరువాతచాలాసేపువెదికానుకానీదొరకలేదు.

ఖంగారుపడిఇంద్రనీలగారికిచెబితేపర్వాలేదులేఅన్నారావిడ” అన్నాడు.

“అలాగా? ఏమిటాటెమ్?” ఆఖరిప్రశ్ననిసందించాడుపాణి.

“ఉంగరం. బహుశావజ్రపుటుంగరంఅనుకుంటాను. బాగామెరుస్తోంది.

అదిమగవాళ్ళుపెట్టుకునేఉంగరంకాదు, ఆడవాళ్ళఉంగరం. ఆడవాళ్ళఉంగరంఅక్కడ

కనిపించడంఆర్థాఅనిపించిదాన్నికూడానేకరిద్దామనుకునినెంబరింగ్ఇచ్చిఫోటోతీసాను”

ఇనుమువేడిగాఉన్నప్పుడుసరైనదెబ్బపడినట్టుగా, అతడు

పాణికికావాల్సినసమాచారంఇచ్చేసాడు.

కొద్దిసేపుమామూలుమాటలుమాట్లాడిమరింకసమయంవృధాచెయ్యకుండా

“సారీమీరుపనిలోఉన్నట్టున్నారు, మరోసారికలుద్దాం” అనిచెప్పిబయటికివచ్చేసాడు.

జరిగినదిమొత్తంఓ.ఎస్.పి. ప్రసాద్కి ఫోన్లోచెప్పిఅన్నాడుపాణి.

“నేనుఒకసారిమీకస్టడీలోఉన్న ఆధారాలనిచూడవచ్చా?” అన్నాడు.

“ష్యూర్. ఎలాగూనిజామాబాద్లోనేఉన్నావుకనుకమాఆఫీసుకివచ్చేయ్యి.

వెంటనేచూసే ఏర్పాటుచేస్తాను” అన్నాడు. మరోపదినిమిషాల్లో పాణిప్రసాద్ ఆఫీసులో ఉన్నాడు. అప్పటికే ప్రసాద్రాజేంద్రకేసు తాలూకు ఎవిడెన్సు బాక్సు నితీసుకువచ్చి రెడిగా ఉంచాడు. జాగ్రత్తగా ఒక్కొక్క ఎవిడెన్సు నిపరిశీలిస్తూ, వివేక్తయారు చేసిన లాగ్రిఫోర్టుని చూసాడు. అతడు చెప్పుకున్నట్టుగానే నిజంగానే ఎక్కడా గజబిజిలేకుండా క్రైమ్స్ న్కళశ్శికన బడేట్టుగాడా క్యుమెంట్ చేసాడు. మనసులోనే వివేక్కి అభినందించకుండా ఉండలేకపోయాడు.

ఫోటో గ్రాఫ్లో పన్నెండో నెంబరు క్లూ ఎక్కడ ఉందా అని చూసాడు. సరిగ్గా చనిపోయిన రాజేంద్ర దిండు క్రింద ఉందా వజ్రపు ఉంగరం. ఆ ఫోటో నిజా మ్పేసి చూస్తే దాని మీద చిన్న రక్తపు మరకకనిపిస్తోంది.

“ఈ ఉంగరం ఎవరిది? ఆ ఉంగరమే ఈ కేసులో కీలకమైన ఆధారమా? అసలు ఇంద్రనీలకీ ఈ కేసుకి సంబంధం ఏమిటి? కేసు పరిశోధనకి వెళ్ళిన ఆమెకి ఉంగరం మాయం చెయ్యాలి న ఆవసరం ఏమిటి? నువ్వు ఇంద్రనీలని ఇంటరాగేట్ చేస్తే బెటరేమో?” అన్నాడు ప్రసాద్.

“అంతకన్నా ముందు తెలుసుకోవాల్సిన విషయాలు ఇంకా ఉన్నాయి. రాజేంద్ర మరణించిన తరువాత ఉంగరాన్ని మాయం చేసినది సుప్రియే కావచ్చు. కానీ అతడి మరణానికి ముందే కంప్యూటర్లో హత్య ఎలా చెయ్యాలా అని ప్లాన్ చేసినది ఎవరు? ఆత్మ హత్యనో టీడీవంటి సోడా ఎందుకు వచ్చింది?”

అసలు రాజేంద్రని చంపాలనుకోవడం కేవలం వజ్రాలకోసమే అయి ఉండకపోవచ్చు. సిర్పా పల్లి సంస్థానం మొత్తం ఆస్తి ఎంత ఉండచ్చు? రాజేంద్ర వర్మ మరణించడం వల్ల ఎవరికి లాభం? శవందగ్గరున్న ఇవన్నీ ఆలోచించాల్సిన విషయాలనిపిస్తోంది”

క్లూస్ బాక్సు క్యుమూ సెయ్యబోతూ ఒక్కసారి రాజేంద్ర సూనై డ్లో టీబి బయట కిటీ సీపరిశీలనగా చూసాడు.

సోడియం బైకార్బనేట్... బేకింగ్ సోడా !

దానికీ ఈసూనైడొప్పిట్కి ఏమిటి సంబంధం? వంటసోడాని వంటకి కాకుండా మరెందుకు వాడతారు?
ఒకసారి ఇంట్లో అంజులి బేకింగ్ సోడాని నిమ్మరసంతో కలిపినే మరల్లిచ్చారు చెయ్యడం గుర్తొచ్చింది.

హఠాత్తుగా అతడి బుర్రలో ఏదో బల్బు వెలిగినట్టనిపించింది.

గబగబా సూనైడొప్పిట్ కవరులోంచి బయటకి తీసి, మరింతగా పరిశీలనగా చూసాడు...

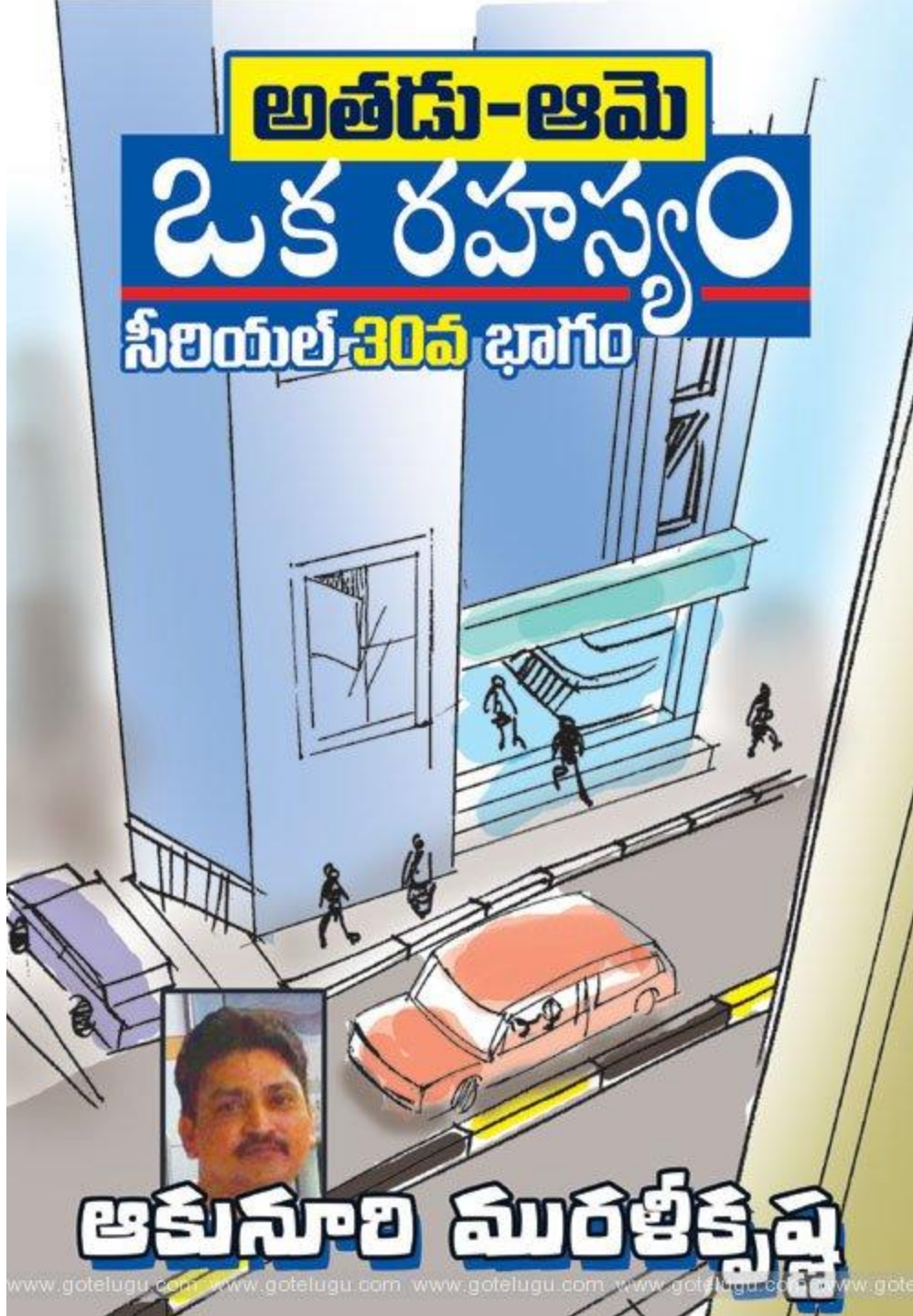
అతడి అనుమానం నిజమే !

“యెస్...” అన్నాడు ఏదో సాధించినట్టుగా.

“ఏమిటి?” అన్నాడు ప్రసాద్.

“ఈ సూనైడొప్పిట్కి ఎవరో ఆల్టర్ చేసారు”

“వాట్టూ యూ మీన్?” ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు ప్రసాద్.

“బేకింగ్స్ డాఇంకులో జరిపిన రియాక్షన్ వల్ల ఇంకుపేపరునుంచి వేరవుతుంది. రాజేంద్రరాసిన సూనైడ్లో ట్నీఎవరో బేకింగ్స్ డాఉపయోగించి ఆల్టర్ చేసారు”

“బేకింగ్స్ డాఉపయోగించి అలా చెయ్యచ్చా?”

“బేకింగ్స్ డానినీళ్ళలో మిక్స్ చేసి ఆపేస్తుని ఇంకు మీద రాసి ఆరబెడితే,
కాస్సే పటికి నిరుఎవా పరేట్ అయి, నీటిలో పాటూ ఇంకు కూడా మాయమౌతుంది.

ఎండిన బేకింగ్స్ డా పాడర్లారాలిపోతుంది. ఎరేజ్ చేసిన ఆనవాలు
లేకుండా పేపరు మీద ఉన్న ది అల్టర్నెయ్యచ్చు.

రాలిపోగా మిగిలిన బేకింగ్స్ డా పార్టికల్స్ ను ఫోరెన్సిక్ ఫోర్మ్ లో బయటపడింది.

ఈ సూసైడ్ లో ట్పరిశీలనగా చూస్తే కింద కొంత మేర పేపర్ లో తేడా తెలుస్తోంది చూసావా?

బేకింగ్స్ డా వల్ల చెరిగిపోగా మిగిలిన ఇంకు మార్కులని అనుమానం రాకుండా సున్నితంగా బ్రష్ తో రబ్బేసి
చెరిపేసి ఉండచ్చు.

దీన్ని బట్టి సూసైడ్ లో ట్పి ఎవరో అల్టర్నెయ్యారన్న విషయాన్ని కచ్చితంగా చెప్పచ్చు”

“అసలు సూసైడ్ లో ట్పి అల్టర్నెయ్యాలి న అవసరం ఎవరికి వస్తుంది?”

“ఎవరైతే ఈ మరణం వెనుక ఉన్నారో ఆనే రస్తులకి”

“మరణం ఆత్మ హత్య అయితే ఈ మరణం వెనుక వేరేవరో ఉండే అవకాశం ఎక్కడ ఉంది?”

లాజిక్ గా తూ అన్నాడు ప్రసాద్.

“ఇక్కడ మూడు రకాల ప్రాబలిటీలు ఉన్నాయి. మొదటిది అతడి నెవరో హత్య చేసి,

అంతకు ముందు అతడు రాసిన కవిత్వంనో,

మరో మేటర్ ఉన్న కాగితానో తీసుకుని దానిలో కొంత మేటర్ ని అల్టర్నెయ్యి సూసైడ్ లో ట్పాతయారు చేసి
ఉండచ్చు.

రెండో ప్రాబలిటీ హంతకుడు హత్య చేయడానికి ముందే ఫ్లాన్ చేసి,

ఆ హత్యని ఆత్మ హత్యగా నిరూపించేందుకు అతడిని హింసించి,

బలవంతంగా సూసైడ్ డోస్ ట్రాయించి ఉంటారు.

రాసేటప్పుడు రాజేంద్ర తెలివిగా ఆ నోట్లన చేత బలవంతంగా రాయించబడుతోందని తలచేసి హింట్ ఏమైనా ఇచ్చి ఉంటే, అది బయటికి తెలియకుండా తరువాత ఆల్టర్ చేసి ఉండచ్చు.

మూడో ప్రాబలిటి రాజేంద్ర నిజంగానే ఆత్మహత్య చేసుకుని,
తన ఆత్మహత్య కి కారణమైన వాళ్ళ పేరు సూసైడ్ డోస్ ట్రో రాసి ఉండచ్చు.
అతడు మరణించిన తరువాత వాళ్ళు ఆ సూసైడ్ డోస్ ట్రూపిసి,
తమ పేరు బయటికి రాకుండా నోట్టి ఆల్టర్ చేసి ఉండచ్చు”
“యూ ఆర్ రైట్” అన్నాడు ప్రసాద్.

“అన్నింటికన్నా ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే,
ఈ మూడు ప్రాబలిటి లూకాకుండా మనం ఊహించలేని నాలుగు ప్రాబలిటి కూడా ఉండచ్చన్న విషయం
యాన్ని కూడా మనం విస్మరించకపోతేనే మన డిటెక్షన్ క్రమమైన మార్గంలో వెడలుతుంది”
నవ్వుతూ అన్నాడు పాణి.

ప్రసాద్ కూడా నవ్వాడు అతడి మాటలకి.

“ఈ ప్రశ్నలకి సమాధానాలు నాకు సిర్పా పల్లిలోనే దొరుకుతాయి. ఎనీహా,
నేను అడగగానే ఎటువంటి ఫార్మాటిటి లూలేకుండా క్లూస్సి పరిశీలించడానికి అవకాశం ఇచ్చినందుకు
థాంక్స్” అన్నాడు పాణి బయలుదేరుతూ.

అతడి కారుని జామాబాద్ నుంచి సిర్పా పల్లి రోడ్డు మీదకి వెడుతుంటే,
పడమట దిక్కున అప్పుడే సూర్యుడు అస్తమిస్తున్నాడు. ‘రేపి పాటికి మిస్టరీని సాలెస్ట్ య్యాలి.
ఇంకా నాకు మిగిలిన సమయం ఇరవైనాలుగు గంటలే’
అస్తమిస్తున్న సూర్యుడి చూస్తూ అనుకున్నాడు పాణి.
అతడు అనుకున్నట్టుగా ఆ మిస్టరీని సాలెస్ట్ య్యుడానికి అతడికి మిగిలిన సమయం ఇరవైనాలుగు గంటలు
టలుకాదనీ, కేవలం పదహారు గంటలేననీ.

ఇంకోపదహారుగంటల్లోతనకిఅర్జెంటుగాముంబయివెళ్ళాల్సినిఅవసరంవస్తుందనీ,
అతడికిఆక్షణంలోతెలియదు !!

ముంబైలోనిజహూలోఉన్నపి.వి.ఆర్పిమియర్మల్టిప్లెక్సియేటర్లోతెలుగుసినిమాలుఆడేఒకస్కీన్
లో 'బాహుబలి' సినిమాచూస్తోందిఅంజలి.

ప్రీమియర్కాస్టర్జరీసీటులోకూర్చునిఉన్న ఆమెపక్కనస్నాక్స్కెప్టుకునేట్రేలోపాపార్కర్న్,
కోకోకోలాఉన్నాయి. మధ్యమధ్యలోపాపార్క్కింటూ,
కోక్కిసిప్పేస్తూసినిమానిఎంజాయ్చేస్తోందామె. ఆమెకితెలుగుసినిమాలంటేచాలాఇష్టం.
దేశంలోఎక్కడఉన్నా తెలుగుసినిమాచూసేఅవకాశంవస్తేవదులుకోదు.

చాలామందిస్త్రిలలాకంపెనీలకుండాఒక్కత్తేసినిమాకివెళ్ళాలన్నా జంకేస్వభావంకాదామెది.
అంతటిసినిమాప్రేమికురాలామె.

పాణిఉణ్ణోలేకపోవడంలో ముంబైలోఎక్కడెక్కడతెలుగుసినిమాలుఆడుతున్నాయోవెదుక్కునిమ
రీవెళ్ళిచూస్తోందామెరెండురోజులనుంచీ.

స్కీన్మీదహీరోహీరోయిన్లు 'పచ్చబొట్టేసినా'

అంటూవివిధజైన్లలోపచ్చబొట్లనిఇద్దరిశరీరాలమీదాఉమ్మడిగావేసుకునిరకరకాలభంగిమల్లోనా
ట్యుంచేస్తుంటే, ఆక్రియేషన్కి, ఫోటోగ్రఫీపనితనానికీఅబ్బురపడుతూరెప్పవెయ్యకుండాచూస్తోంది.

సరిగ్గాఆసమయంలోఆమెసెల్కిఎదోమెసేజ్వచ్చింది. సెల్ 'బేప్పీప్' మనిశబ్దంచేసింది.

'తరువాతచూసుకుందాంలే' అనిఆమెపట్టించుకోలేదు. ఒకరెండుక్షణాలతరువాతమళ్ళీ
'బేప్పీప్' మనిశబ్దంచేసింది.

సినిమాలోలీనమైఉన్న అంజలివిసుగ్గాసెల్నిసైలెంట్లోకిమార్చిట్టేమీదపెట్టింది.

అయినాసరేఊరుకోలేదు ఆమెసెల్లోను.

మళ్ళీమెసేజెస్వచ్చాయన్నదానికిగుర్తుగాట్రేమీదవైబ్రేట్అవుతూ ‘గుర్త...’
మంటూమరోరెండుసార్లుశబ్దంచేసింది.

‘ఇన్నిసార్లుమెసేజ్ఇస్తున్నదెవరా’
అనివిసుగ్గాఅనుకుంటూతప్పదన్నట్టుగాసెల్ఫోన్నిచేతిలోకితీసుకునిచూసింది.
వాట్స్ప్లోమెసేజలువచ్చినట్టుగాసింబల్కనపడిందిస్కీన్మీద.

వాట్స్ప్ ఓపెన్చేసింది.

ఎవరిదోతెలియనినెంబరు. ఏవోఫోటోలనిపిస్తున్నారు.
అదేనెంబరునుంచిఆగకుండాఫోటోలువస్తున్నాయనికనిపిస్తోందిస్కీన్మీద.
ఫోటోలునెమ్మదిగాడెన్లోడ్అవుతుంటే, ఆగుర్తు తెలియనివ్యక్తులు
తనకిఫోటోలుఎందుకుపంపిస్తున్నారోఅర్థంకాక సినిమాచూడడంమానేసి
సెల్ఫోన్స్కీన్వ్యంకేచూడసాగింది.

ఒక్కోఫోటోడెన్లోడ్అయ్యిస్పష్టంగాకనిపిస్తున్నకొద్దీఆమెముఖంలోరంగులుమారసాగాయి.

తనుసినిమాహాల్లోఉన్నాన్నావిషయాన్నికూడామర్చిపోయి వెంటనేఆనెంబర్కి కాలేచేసింది.
ఫోన్స్విచాప్అయిఉందనిఆపరేటర్చెబుతున్నమెసేజ్నిపింపించింది.
మరోసారిఅతడుపంపినఫోటోలనేపరిశీలనగాచూసింది. ఆమెరక్తంఉడికిపోయింది.

‘ఎవరీమనిషి? తనకెందుకుమెసేజెస్పంపించాడు?’ అవికాదు ఆమెనివేదిస్తున్నప్రశ్నలు...
అసలుఆఫోటోల్లోతనుచూస్తున్నదినిజమేనా?

ఆఫోటోలనిజామ్మేసుకునిమరోసారిచూసింది.

పాణిఎవరోఅమ్మాయిలోకలిసిఉదయాన్నేలోటలోజాగింగ్చేస్తున్న ఫోటోలు...

ఒకఫోటోలో ఇద్దరూభుజంభుజంరాసుకుంటూజాగింగ్చేస్తుంటే,

మరోఫోటోలో ఇద్దరూ ఒకరికళ్ళల్లోకి ఒకరూ నవ్వుతూ చూసుకుంటున్నారు.

మరోఫోటోలో పాణి ఆమె నండు చుట్టూ చెయ్యి వేసి పట్టుకున్నాడు.

ఆమె నవ్వుతూ అతడి వంక చూస్తోంది. ట్రాక్సూట్లో

ఉన్న ఆమె ఒంటి ఒంపు సొంపులు ఫోటోలో కూడా స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

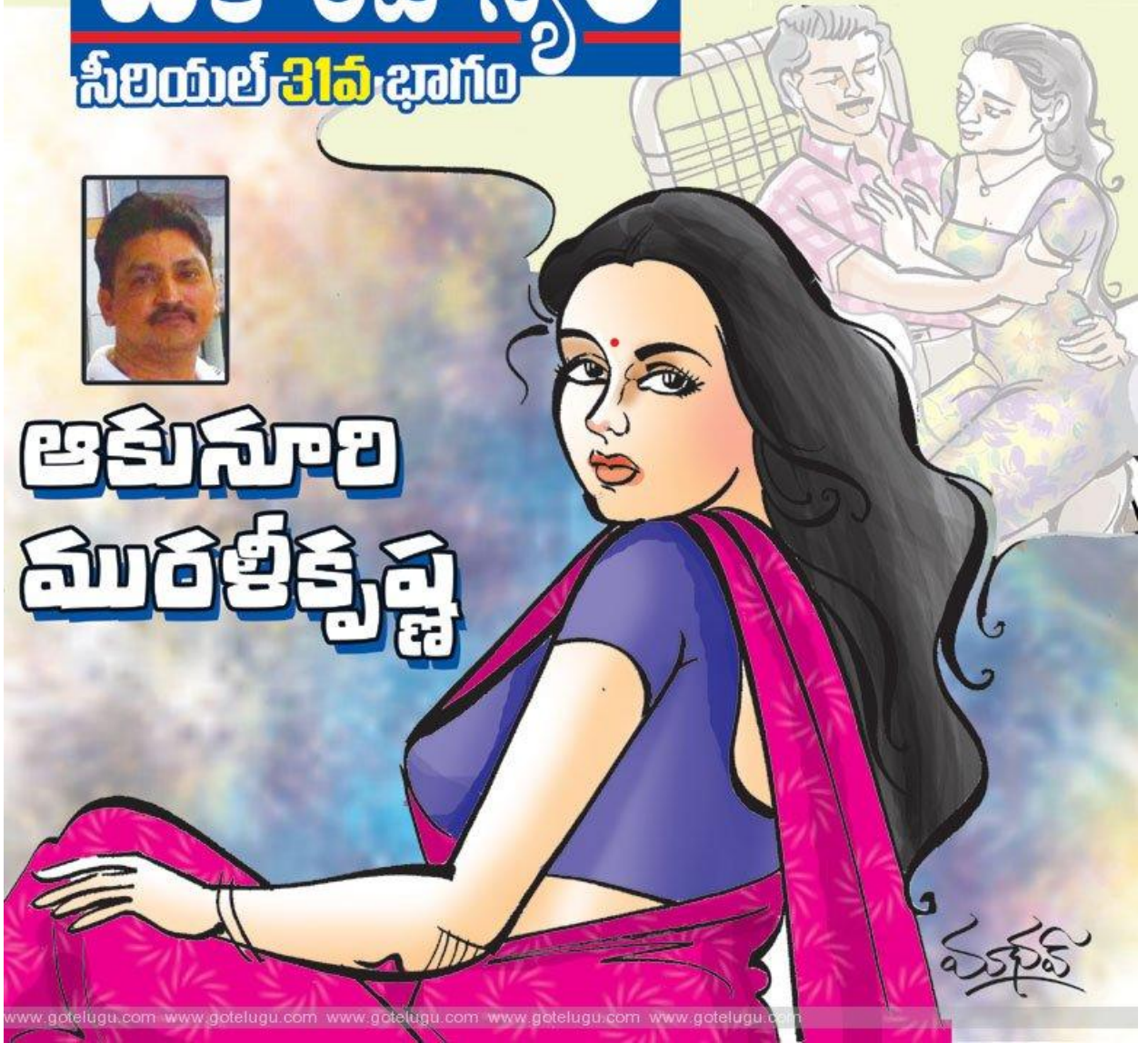
అతడు-ఆమె

ఒక రహస్యం

సీరియల్ 31వ భాగం

ఆకునూరి
మొరల్లేకృష్ణ

ఇవన్నీ నిజమైన ఫోటోలేనా లేక అవి మార్పిడి చేసినవా?

అలా ఫోటోలు తయారు చేసే తన కి పంపాల్సిన అవసరం ఏమిటి ఆ ఫోటోలు పంపిన వ్యక్తులకి?

ఫోటోలు పంపి, వెంటనే ఫోన్ స్విచ్ ఆఫ్ ఎందుకు చేసుకున్నాడు?

రకరకాలప్రశ్నలుమెదడునితొలుస్తుంటేహఠాత్తుగాఆమెమెదడులోఏదోఫ్లాష్వెలిగినట్టనిపించింది.
ఆఫోటోలోనిఅమ్మాయినితనుఎక్కడోచూసింది...

ఆఆలోచనరావడంతోనేఆమెకిగుండెలుదడదడలాడాాయి.

ఆఫోటోలుమార్పింగేసివైఉంటాయన్న ఒక్క ఆశాపటాపంచలైపోయింది.

ఆఫోటోలోకనిపిస్తున్న అమ్మాయినిమరోసారిపరిశీలనగా చూసింది... సందేహంలేదు... ఆమెఆమె
!!

నిజామాబాద్ బయలుదేరేముందరపాణిమొబైల్కివాట్సుప్లో వచ్చినఅమ్మాయిఫోటోఆమెదే!

ఆమెకిఒంట్లోనిరక్తంమరిగినట్టనిపించింది. వెళ్ళినదగ్గరనుంచిపాణిదగ్గరనుంచిఫోన్లేదు.

పనిలోఉన్నప్పుడుపాణికిఇల్లుగుర్తుకురాదు.

అదిఅంజలికిఅలవాటేకనుకఅప్పటిదాకాపెద్దగాపట్టించుకోలేదు. ఇప్పుడుఆ ఫోటోలుచూస్తుంటే
'అసలు పాణి నిజామాబాద్వెళ్ళినదిఇన్వెస్టిగేషన్పనిమీదేనా' అన్న అనుమానంవస్తోంది.

ఆఅనుమానంవచ్చాకఇంకనిలబడలేకపోయిందిఆమె.

గబగబాధియేటర్లోంచిబయటకివచ్చేసిపాణినెంబర్కిఫోన్చేసింది.

“హలో” అన్నాడుపాణిఫోన్ఎత్తి.

“ఎక్కడఉన్నారు?” మరోమాటకిఆస్కారంఇవ్వకుండాఅడిగింది.

“నిజామాబాద్లో. ఆరాజేంద్రవర్మకేస్పాలాచికాకుపెడుతోంది.

ఆబిజిలోఉండిపోన్వెయ్యలేకపోయాను. ఏమిటిసంగతులు? ఎలాఉన్నావు?”

“అక్కడమీతోపాటుఎవరుఉన్నారు?”

“నాతోపాటుఅంటే?”

“మీలోపాటూఇన్వెస్టిగేషన్లో మీకుసహాయంచెయ్యడానికిఎవరుఉన్నారు? మీకుపార్ట్నర్లా?”
అందామె ‘పార్ట్నర్’ అన్న పదాన్నినొక్కిపలుకుతూ.

“ఎవరూలేరు. నేనొక్కడినే”

“ఈరోజుఉదయంజాగింగ్కివెళ్ళారా?”

తనుఇక్కడఇవాళజాగింగ్కిసాడనిచెబితే

ముంబయిలోకూడారోజూచెయ్యమంటుందనిభయంవేసిందిపాణికి. అందుకే “లేదు.

ముంబైలోఉన్నప్పుడేజాగింగ్చెయ్యడానికనాకుబద్ధకంఅనితెలుసుకదా? ఇక్కడెలావెడతాను?
ఎందుకలాఅడుగుతున్నావు?” అన్నాడు.

ఈప్రపంచంలోభార్యలనిమించినడిటిక్టివుండరు. గొంతులో

పలికివైబ్రేషన్నిబట్టిభర్తనిజంచెబుతున్నాడోఅబద్ధంచెబుతున్నాడోవాళ్ళుఇట్టికనిపెట్టెయ్యగల
రు. పాణిఅబద్ధంచెబుతున్నాడనిఆమెకిఅర్థమైంది.

“ఎలేదు. ప్రమాదకరమైనకేసుకదా, తోడుగాఎవరినైనాఉంచుకోండి.

జాగింగ్చెయ్యడంఆరోగ్యానికిమంచిది. క్రమంతప్పకుండాచెయ్యండి.

అదిచెబుదామనేఫోన్చేసాను” కసిగాఅనిఫోన్పెట్టింది.

ఆమెమాటలకిచిన్నగానవ్వుకుని, తనఆలోచనలో తనుపడిపోయాడుపాణి.

సరిగ్గాఆసమయంలోఅతడికారుసిర్నాపల్లిగ్రామంపొలిమేరల్లోకిఅడుగుపెట్టింది.

పరిశోధనలోఉన్నప్రతిసారీఅంజలిఫోన్చేసినప్పుడుఅతడికిఏదోకొత్త ఐడియావస్తూఉంటుంది.

ఎప్పటిలాగేఅప్పుడుకూడాఅంజలిఫోన్పెట్టెయ్యగానేఅతడికికొత్తఐడియావచ్చింది.

సమయంచూసుకున్నాడుఇంకాఐదున్నరకూడాకాలేదు.

రాజమహల్లోఉన్న దారిలోకిమలుపుతిరుగుతున్న సమయంలోడ్రైవర్కి చెప్పాడుపాణి

“రాజమహాలైవుకాదురెండోవైపుకుపోనియ్. సిర్నాపల్లిగ్రామంలోకివెడదాం” అన్నాడు.

“గ్రామంలోఎక్కడికివెళ్ళాలి?”

పాణికోచెప్పాలోఅర్థంకాలేదు. గ్రామంలోకివెడితే, అప్పుడురాజేంద్రఅంత్యక్రియల సమయంలోకనిపించినయాదగిరిమళ్ళికినిపిస్తాడేమోనన్న ఆలోచనలోగ్రామంలోకివెడదామన్నాడు. ఇప్పుడుడ్రైవర్ మాటలతోఆలోచనలోపడ్డాడు.

గ్రామంలోకివెళ్ళితనుయాదగిరికోసంఎంకవ్వయిరీచేస్తేఆ వార్తకచ్చితంగారాజమహాల్యరకూవెడుతుంది. డ్రైవర్కిఎమనిచెప్పాలి?

‘ఊళ్ళోచెరువుదగ్గరకివచ్చినప్పుడల్లానన్నపిలిచినాతోకబుర్లుచెప్పేవారు’ అనియాదగిరిఅనడంగుర్తోచ్చింది.

“చెరువుదగ్గరకిపోనియ్” అన్నాడు అప్రయత్నంగా.

ఆకారుకోసమేరోడ్డుమలుపులోకాసుకునికూర్చున్న ఒకవ్యక్తికారురాజమహాలైవుకాకుండా, సిర్నాపల్లిగ్రామంవైపుమలుపుతిరగడాన్నిగమనించి, సైకిల్మీద తనుకూడాకారువెంటసిర్నాపల్లిగ్రామం వైపుబయలుదేరాడు.

బంగళాలోఒంటరిగాఉన్న ఇంద్రనీలకిఎంచెయ్యాలోతోచడంలేదు. వంటవాళ్ళతో, పనివాళ్ళతోఅందరితోనూ మాటలుకలిపిప్రశ్నలువేసిందికానీతనకికావాల్సినసమాచారందొరకలేదు.

బంగళాలోఆమెఎంచేస్తున్నాపట్టించుకోనట్టుగాఉంటున్నాడుపెద్దరాజానరేంద్రవర్మగారు. సురేష్వర్మమాత్రంతనువెవరితోమాట్లాడుతున్నా, తననిఒకకంటకనిపెడుతున్నాడు. తాతగారిమాటకాదనలేకపెద్దకర్మదాకాతాముఅక్కడఉండడానికిబప్పుకున్నాడుకానీ,

అసలు అతడి వాలకం చూస్తుంటే తాము అక్కడ ఉండడం అతడికి అస్సలు ఇష్టం లేనట్టుగా ఉంది.

‘రాజేంద్రమరణం గురించి ఇప్పుడు పరిశోధన చేసి మాత్రం ఏం ప్రయోజనం?’ అని

పెద్దరాజు వారి ఉద్దేశం అయితే, ‘అసలు పరిశోధన జరగకూడదన్నది’

సురేష్ వర్మ అభిమతం లాకని పిస్తోంది.

రాజేంద్రగదిలోకి మరోసారి వెళ్ళితనకి కావాల్సినదాని గురించి ఏమైనా క్లూ దొరుకుతుందేమోనని వెదుకుదామనుకుంది కానీ,

సురేష్ వర్మ తనని వెంటపడుతున్నట్టుగా గమనిస్తుండడంలో ఆ ప్రయత్నాన్ని విరమించుకుంది.

అయినా, రాజేంద్రమరణం గురించి ఎంక్యూయిరీ చేస్తుంటే సురేష్ వర్మ ఎందుకు

భయపడుతున్నాడో అర్థం కావడం లేదామెకి.

పాణి అనుమానిస్తున్నట్టుగా రాజేంద్రమరణం వెనుక మరేదైనా కారణం ఉందా?

అతడు మరణించడం వల్ల మొత్తం సంస్థానానికంతటికీ ఉన్న వారసుడు సురేష్ వర్మే ఔతాడు.

ఆస్తి మీదకోరికతో సురేష్ వర్మ రాజేంద్రని హత్య చేసాడా?

కంప్యూటర్లో హత్య ఎలా చెయ్యాలి అన్న విషయం మీద బ్రవుజ్జేసి నది అతడేనా?

ఏది ఏమైనా తనకి అవసరమైన సమాచారం తప్ప మిగిలినదంతా దొరకడం ఆమెకి విసుగ్గా అనిపిస్తోంది.

తన మనసులోని భావాలని ఎవరికైనా చెప్పుకుంటే కొంత విసుగు తగ్గే అవకాశం ఉంది.

బంగారు లక్ష్మికి ఫోన్ చేస్తోంది కానీ, దొరకడం లేదు.

ముందు రోజు రాత్రి ఆమెతో మాట్లాడిన దగ్గరనుంచీ బంగారు లక్ష్మి ఫోన్ కలికలవలేదామెకి.

‘అసలు ఫోన్ స్విచ్ చేసి వెలగబెట్టాల్సినంత రాచకార్యాలు ఏమున్నాయి ఆమెకి?’

అసహనంగా అనుకుంటూ బంగళాలో కాలుకాలిన పిల్లల తిరగసాగింది.

పాణి కూడా మధ్యాహ్నం నుంచీ కనిపించడం లేదు. ఎక్కడికి వెళ్ళాడు?

అసలు అక్కడ ఏం జరుగుతోందో అర్థం కావడం లేదామెకి. ‘తనేమైనా ప్రమాదంలో ఉందా?’

అనుకుంది.

విశాలమైనపెద్దచెరువు స్వచ్ఛంగామెరుస్తున్ననీలిరంగునీటితోమానససరోవరంలాఉంది.
చెరువుమీదుగాఉదయయిస్తున్నచంద్రుడుపసుపూఎరుపూతెలుపూకలగలిసినరంగులోకనిపిస్తూ
అందంగామెరుస్తున్నాడు. చంద్రుడిప్రతిబింబం ఆనీటిఅలలలోమరింతఅందంగా కనిపిస్తోంది.
అద్భుతమైనఆసాందర్యాన్ని చూస్తూఅలాగేఉండిపోయాడుపాణి.

పాణిఅక్కడటాక్వీదిగగానేఒకవ్యక్తి పరిగెట్టుకుంటూవచ్చాడు “బంగళానుంచేనాసారూ”
అనిఅడిగాడు.

పాణితలూపాడు. “మీరుముంబైనుంచివచ్చినరాజేంద్రదొరగారిన్నేహితుడుకదా?”
అన్నాడుఆవ్యక్తి.

“అవును. నీపేరు?” అన్నాడుపాణిఆవ్యక్తినిపరిశీలనగాచూస్తూ.

“నాపేరుజంపన్నగౌడ్. మిమ్మల్ని రాజేంద్రదొరగారిఅంత్యక్రియలప్పుడుచూసాను”

“దొరగారింతఅందరగావెళ్ళిపోతారని ఎవ్వరంఅనుకోలేదండీ.
వెన్నపూసంటిమనసుఅయినది. ఎవరికేకావాలన్నాఅడగ్గానేసహాయంచేసేవారు”
బాధపడుతున్నట్టుగాఅన్నాడుఅతడు “కోటలోఉంటేప్రతి
పార్లమినాడుతప్పనిసరిగాదొరగారుచెరువుగట్టుకొచ్చికాస్సేపుగడిపివెళ్ళేవారండీ.
పార్లమినాడుచెరువుగట్టుకొస్తేఆయనేగుర్తుకొస్తారు”

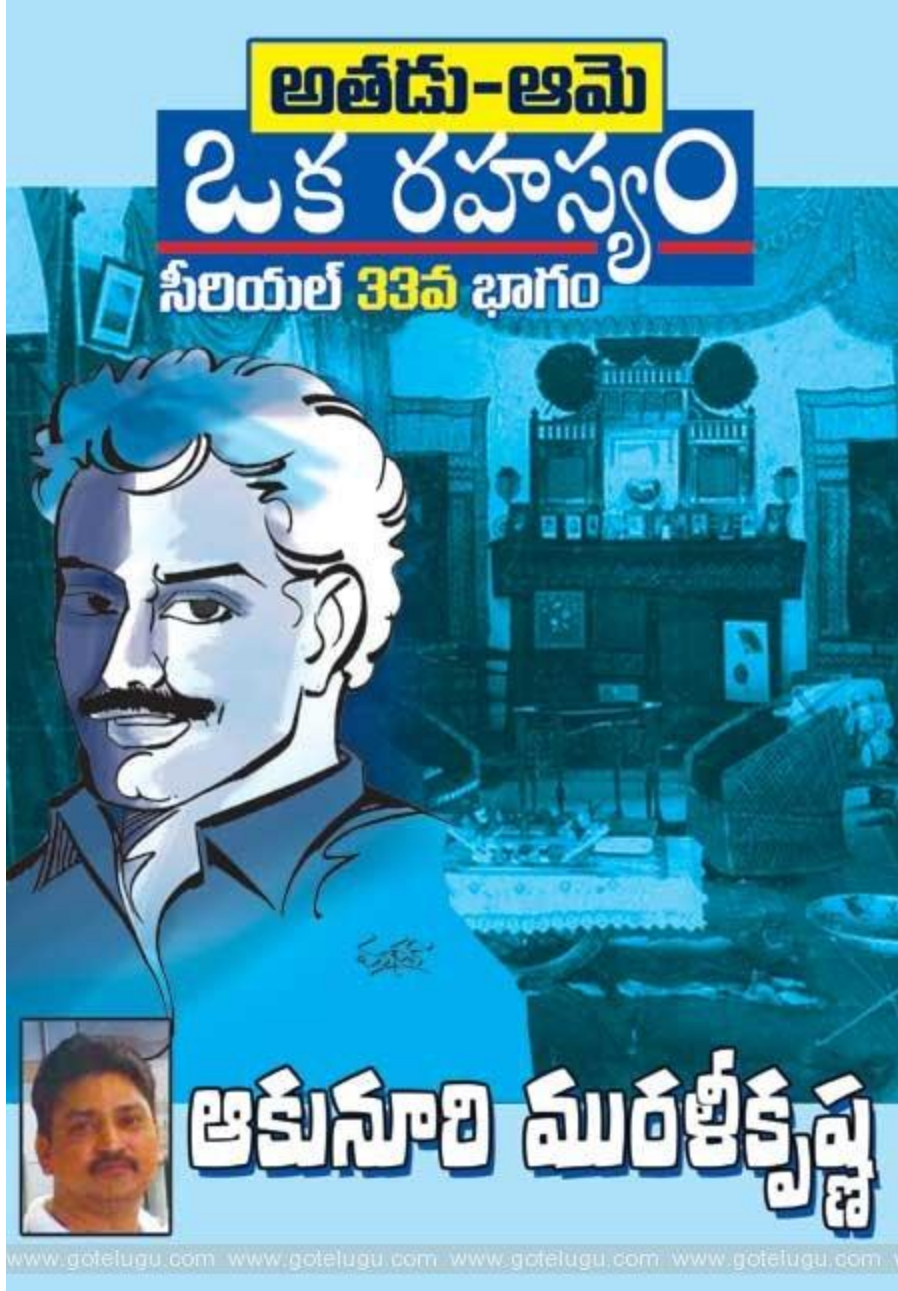
“నాతోకూడారాజేంద్రమీఊరిచెరువుగురించిచాలాసార్లుచెప్పేవాడు.
నేనుఇదేమొదటిసారిచూడడం. నిజంగారాజేంద్రచెప్పినంతఅందంగానూఉందిమీఊరిచెరువు”
అన్నాడుపాణి.

జంపన్నగౌడ్లర్వంగానవ్వాడు. “సిర్నా పల్లిచెరువుగట్టంటేజిల్లామొత్తానికీపేమస్సారూ.

ఇంతవిశాలమైనచెరువుఈప్రాతంలోఎక్కడాలేదు.

ఎక్కడెక్కడినుంచోఈచెరువునిచూడడానికివస్తూఉంటారు. రాజువారుపార్లమెంటులోజన
చెరువుగట్టునఅర్ధరాత్రివరకు కవితాల్పాదాలచెప్పుకుంటూసేపితులతోపార్టీలుచేసుకునేవారు.
పట్నంనుంచిఆయనసేపితులెవరువస్తే ఈచెరువుచూపించకుండాపంపించేవారుకాదు. ఒక
రోజుఅర్ధరాత్రిఒకదొరసానమ్మగార్నికూడాఇక్కడికితీసుకొచ్చారు...” ఉత్సాహంలో
చెప్పేసిచటుక్కుననాలుక్కురుచుకున్నట్టుగాఆగాడుజంపన్నగౌడు.

“దొరసానమ్మగారా?” ఆశ్చర్యంగాఅన్నాడుపాణి.

రాత్రిపన్నెండుగంటలసమయంలో తనగదిలోనిద్రపట్టకబయటికివచ్చాడుపాణి.

బంగళాఅంతానిశ్శబ్దంగాఉంది.

వచ్చినఅతిథులంతాఎవరిగదుల్లోవాళ్ళూగాడంగానిద్రపోతున్నారు.

విశాలమైన కారిడార్లోనడుచుకుంటూమేడమెట్లుఉన్నదగ్గరకివచ్చాడుపాణి. ఆకారిడార్,

నగిషీలుచెక్కబడిఉన్న చెక్కలతో ఒంపులుతిరిగిఉన్న మేడమెట్లూ, దారిపోడవునా ఉన్న పాతకాలనాటిసైనికులబొమ్మలూ... అన్నీ ఏదో రహస్యాన్ని తమలో దాచుకున్నట్టుగా గుంభనంగా అనిపించాయి పాణికి. ఆపరిసరాలని గమనిస్తూ చూస్తూ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

జంపన్న గొడ్చిప్పినదాని ప్రకారం రత్నమాల ఒకరోజు రహస్యంగా సిర్పాపల్లికోటకి వచ్చి వెళ్ళింది. అతడు కారులో ఆమెని మాత్రమే చూసానని చెప్పాడంటే, బహుశా రాజేంద్ర ఆమె పక్కన లేడనే అర్థం. అంటే ఆమె రాజేంద్రకి కూడా తెలియకుండానే బంగళాకి వచ్చిందా? ఎందుకు? రాజేంద్ర చనిపోయిన గదిలో దొరికిన వజ్రపు ఉంగరం ఆమెదేనా? ఆమెదే అయితే క్షాస్త్రి మృత్యు లెక్ష్మీసిన ఆ ఉంగరాన్ని ఇంద్రనీల ఎందుకు దాన్ని మాయంచేసింది? రత్నమాలకి ఇంద్రనీల కీ ఏమిటి సంబంధం?

మరోసారి రాజేంద్ర గదిలోకి వెడితే, ముందురోజు తను మిస్సైన ఆ ధారాలు ఏమైనా దొరకచ్చని పించింది. బంగళాలో ఎవరూ మెలకువగా ఉన్న సూచనలు కూడా కనపడకపోవడంతో ధైర్యంచేసి నెమ్మదిగా మేడమెట్లు ఎక్కాడు.

మొదటి అంతస్తులో ఉన్న కారిడార్లో నడుచుకుంటూ రాజేంద్ర గదిలోకి వెళ్ళాడు. గదిలో లైటు వెలుగుతోంది. ఎవరైనా చనిపోయిన గదిలో పదిరోజులదాకా దీపం ఆర్పరు. తలుపులు కూడా తెరిచే ఉన్నాయి. లోపల నుంచి వస్తున్న గాలికి పరదాలు చిన్నగా ఎగురుతున్నాయి. పరదాలని సున్నితంగా పక్కకి నెట్టి గదిలోకి అడుగుపెట్టాడు పాణి.

అధునా తన మైనహోటళ్ళలో ఉండే 'సూట్' లా ఉంది ఆపడక గది. అడుగుపెట్టగానే పాతకాలనాటి పెద్దసోఫాసెట్టు, చుట్టూ పెద్దపెద్ద అరలనిండా రకరకాల పుస్తకాలూ, ఒకపక్క రాసుకునే బల్ల, కుర్చీ, మరోపక్క నడైనింగ్ టేబుల్.

కొద్దిగా లోపలకి అడుగుపెడితే, మళ్ళీ పరదాల చాటున విశాలమైన జెయింట్స్ జెబ్బెడ్.

గదిలో ఉన్న ఒక్కో వస్తువునీ గమనిస్తూ అలమారలోని పుస్తకాల దగ్గరకి వెళ్ళాడు పాణి. ముందురో

జుచూడని అరల్లోఉన్న ఒక్కోపుస్తకాన్ని చకచకాతీసిప్రాఫెషనల్లాపరిశీలించాడు. ఆతరువాతరా తబల్లదగ్గరకివెళ్ళాడు. దానిసారుగులనిలాగిచూసాడు. నోట్వ్యూడ్, పెన్నూఉన్నాయి. మరింకేమైనాఉన్నాయేమోనని చూడబోతుండగాఅలమారలవెనుకఎవరో కదులుతున్న అలికిడిఅయింది. పాణి అలికిడిఅయినవైపుతలతిప్పిచూసాడు.

అక్కడెవరూకనిపించలేదు.

అతడుఅనుమానంగారాతబల్లదగ్గరనుంచిఅలమారలవైపుకదిలేలోగా గదిలోలైటారిపోయింది.

గదంతాచీకటిఆవరించుకోవడంలోఏం జరిగిందోవెంటనేఅర్థంకాలేదుపాణికి. ఆగదిలోఉన్నరెండో వ్యక్తితానెవరోతనకి తెలియకూడదన్న ఉద్దేశంతోలైటుఆర్పేసాడన్నసంగతిఒక్కక్షణంతరువాత అర్థమైందిఅతడికి.

తనఅంచనాతప్పుకాకపోతే మరుక్షణంఅతడుఆగదిలోంచిబయటకివెళ్ళిపోతాడు !

ఆఆలో చనరాగానేచీకట్లోనేతనకిఅలికిడివినిపించినదిక్కునిగుర్తుతెచ్చుకునిమెరుపువేగంలోఅ టువైపుకదిలాడు. అతడుఅటుకదులుతుండగా, చీకటిలోఆకారంఅతడుఊహించినట్టుగానేవేగంగాబయటివైపుకుకదలబోయింది. పాణిరెండుచేతు లూచాపికదులుతున్న ఆ ఆకారాన్నిగట్టిగాఒడిసిపట్టుకున్నాడు. ఒకరికోకరూఎదురెదురుగా వేగంగాకదలడంలోఆసమయానికేఇద్దరూ బాగాదగ్గరగావచ్చేసారు.

తనచేతులకితగిలినస్పర్శకిపాణికిఒళ్ళురులుల్లుమన్నట్టనిపించింది. అడవికలువపూవురేకులని తాకుతున్నట్టుగామెత్తటిస్పర్శచేతులకి. శరీరానికిదగ్గరగాతగులుతున్న మరోశరీరంస్త్రీదనిఅర్థమైందతడికి.

ఒక్కక్షణంఎమీమాట్లాడలేకపోయాడు.

మెడదగ్గరఆమెవదులుతున్న ఊపిరివెచ్చగాతగులుతోంది.

ఆమెశరీరంనుంచివస్తున్న ఒకప్రత్యేకమైనసువాసనఅతడినాసికకితగులుతూమత్తెక్కిస్తున్నట్టుగా

ఉంది.

ఊహించని ఈ పరిణామానికి షాక్ తీన్నట్టుగా అతడు పక్కకి తప్పుకోబోయాడు. అలమార అడ్డం తగులుతూ అతడి ప్రయత్నాన్ని సఫలీకృతం కాలేదు.

తప్పుకోవడానికి ఆమె తన వంతు ప్రయత్నంగా ముందుకు జరగబోయి అతడికి మరింత హత్తుకుంది. అతడు ఆమె నడుము మీద నుంచి చెయ్యి తియ్యబోయి మరో చోట చెయ్యి వేసాడు.

చికట్లో ఇద్దరూ ఎవరేం చేస్తున్నారో తెలియడం లేదు. ఆమె ఒంటి నుంచి వస్తున్న పరిమళాన్ని బట్టి ఆమె ఎవరో ఊహించగలిగాడు పాణి. దాంతో పాటూ ఆ గదిలో జరుగుతున్న మరో పరిణామాన్ని కూడా గ్రహించగలిగాడు...

ఆమె ఏదో మాట్లాడబోయే లోగా అతడు ఆమె నోరు మూసేసాడు తన చేతులతో.

“ఇంద్రనీలకదూ మీరు? నేను పాణిని” అన్నాడు ఆమె చెవిలో గుసగుసగా.

“అవునా? ఏదో నిద్ర పట్టక పుస్తకాల కోసం ... వచ్చాను. ఈ లోగా

... కరెంటు పోయినట్టుంది...” అతడి చేయి తన నోటి మీద ఉండడంతో అతికష్టమీద మాట్లాడడానికి ప్రయత్నిస్తూ అంది.

అతడు ఆమె నోటిని తన చేత్తో మరింత గట్టిగా నొక్కుతూ మళ్ళీ ఆమె చెవిలో గుసగుసగా అన్నాడు “వే... ఇక్కడే మాట్లాడకండి. ఇక్కడే ప్రమాదం పొంచి ఉంది..

మనం ఇక్కడి నుంచి తక్షణం వెళ్ళిపోవడం మంచిది” అంటూ ఆమె ని అలా గేపట్టుకుని నడిపిస్తూ బయటికి తీసుకువచ్చాడు పాణి. అతడి మాటలకి మరింత భయపడిన ఆమె అతడి లతలా అల్లుకుపోయి అలాగే బయటికి వచ్చింది.

బయటికి వచ్చేసాక సిగ్గుపడుతూ పాణికి దూరంగా జరిగింది. అప్పుడు సంజాయిషీ చెబుతున్నట్టుగా అంది “గదిలో ఉండగా మధ్యలో కరెంటు పోయినట్టుంది” గదిలో లైటు ఆర్పినది తనే అయినా తెలియ

నట్లుగా అందామె. తను గదిలో లైటు ఆర్పితే మొత్తం కారిడార్లో సహో లైట్లు ఎలా అర్పాయో అర్థం కాలే దామెకి. ఐతే, పాణిని అక్కడ చూసిన ఖంగారులో తను ఆర్పినది లైటు స్విచ్ని కాదనీ, ప్యూజీ స్విచ్ని ఆమెకి తెలియలేదు.

పాణి ఆమె మాటలని పట్టించుకోలేదు.

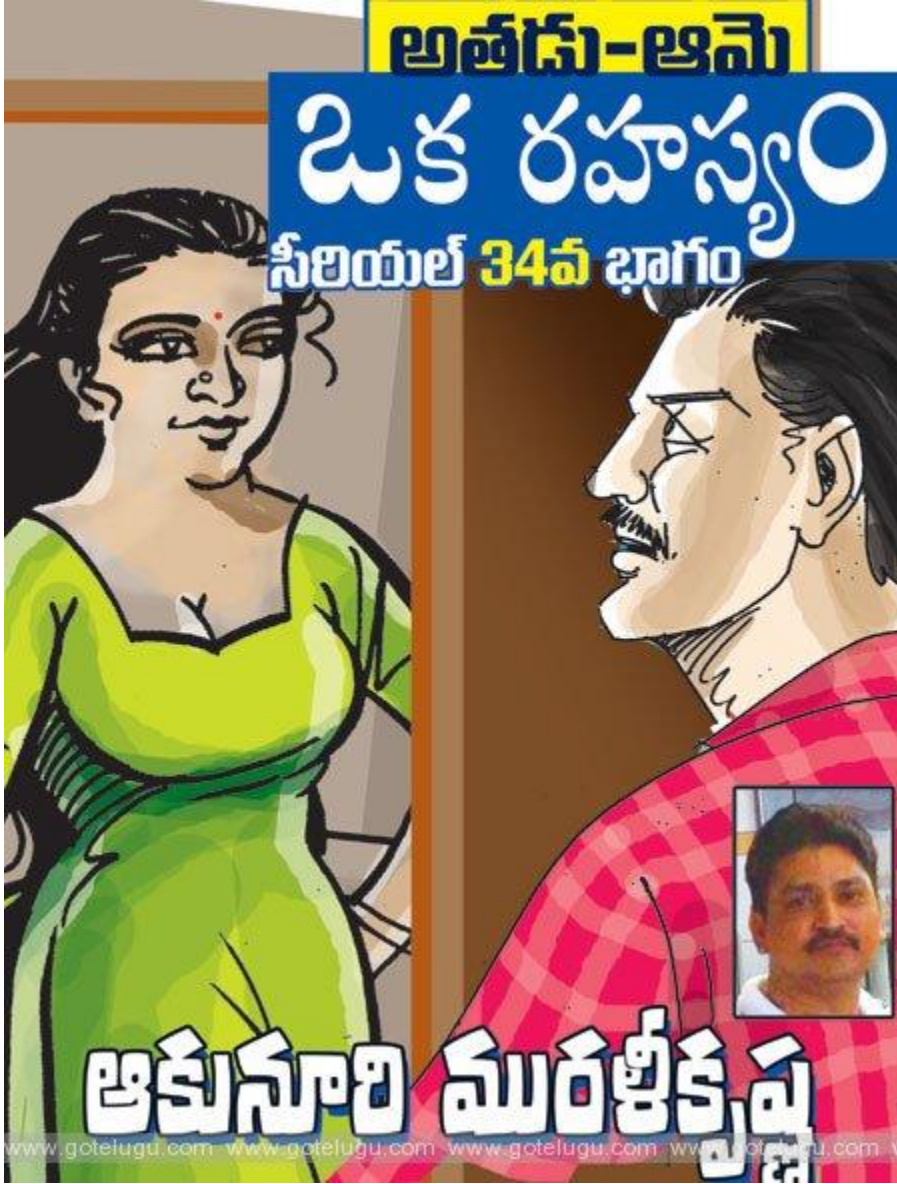
“మన గదిలో ఉండగా చిక్కి క్కంటూ ఏవో చిన్న చిన్న శబ్దాలు వినబడ్డాయి గమనించారా?” “కరెం టుపోగానే మిమ్మల్ని గుడ్డుకున్నా కనా కు ఖంగారుగా అనిపించింది. ఆ ఖంగారులో నేను పెద్దగా గమనించలేదు. ఏమిటా శబ్దాలు?”

“ఏమోనా కూ అర్థం కావడంలేదు. కానీ ఒక విషయం మాత్రం నిజం. మనిద్దరమూ కాక మరో మనిషే వరో కూడా ఉన్నారని ఆ గదిలో” ఇంద్రనీలభయంగా చూసింది అతడి మాటలకి “ఏంచేస్తున్నాడో మనిషి? ఏమిటా శబ్దాలు?” “తెలియదు. రేపొద్దున్న మాట్లాడుకుందాం మీరు మీ గదికి వెళ్ళి పడుకోండి. గుడ్నైట్” అన్నాడు పాణి. ఆమె గది గుమ్మం వరకూ ఆమె నిద్రపి, ఆమె గదిలోకి వెళ్ళాక తన గదిలోకి వచ్చాడు.

గదిలోకి రాగానే తలుపు గడియం పెట్టుకుని, అంత వరకూ జేబులో దాచి ఉంచిన ఒక వస్తువుని బయటికి తీసాడు. రాజేంద్ర గదిలో తన కళ్ళ బడిన దాన్ని అంత చీకటిలోనూ, అంత హడావిడిలోనూ, అక్కడి నుంచి తీసుకురావడాన్ని మర్చిపోలేదు అతడు.

తను తీసుకువచ్చిన ఆ వస్తువుని బల్ల మీద ఉంచి పరిశీలనగా చూసాడు. కొద్దిసేపటికి అతడి కళ్ళు మెరిసాయి. కొంచెం ప్రయత్నిస్తే, ఈ కేసులో ఒక ముఖ్యమైన రహస్యాన్ని తనకి ఆ వస్తువు విప్పి చెప్పగలదనిపించింది అతడికి. అప్పటికి సమయం అర్ధరాత్రి దాటుతున్నా లెక్క చెయ్యకుండా పని ప్రారంభించాడు.

పాణితనపనిలో బిజీగా ఉన్న ఆసమయంలో మేడమీదనుంచి ఒక వ్యక్తికి దిగి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

చీకట్లో కూడా ప్లాస్టిక్ కుండా ఫోటోలు తియ్యగల ఆరేడియండ్ జిటల్ కే మేరలో తీసిన ఫోటోలని పరిశీలన గాచూసాడు అతడు. ఫోటోలో పాణి, ఇంద్రనీల రూపాలు గుర్తుపట్టేంత స్పష్టంగా నేకనిపిస్తున్నాయి.

ఒకరినొకరూకొగిలించుకుంటున్నట్టుగా, ముఖమీద ముఖంపెట్టి ముద్దుపెట్టుకుంటున్నట్టుగా, నడుమీద చెయ్యివేసే తమకంతో హత్తుకుంటున్నట్టుగా... రకరకాల

యాంగిల్స్లోతీసినఆఫోటోలనిచూస్తూసంతృప్తిగాతలపంకించాడతను.

“దేనికోసమోవెదుకుతుంటేమరేదోదొరికినట్టుగామనకిమంచిఆయుధమేదొరికింది.

ఈఫోటోలనివెంటనేనిన్నపంపిననెంబరుకి వాట్సప్లోపంపించు.

‘మీఆయన్ని ఈఅమ్మాయివల్లోవేసుకుంది. నువ్వువెంటనేమీఆయన్ని ఇక్కడనుంచి వెనక్కిరప్పించుకోకపోతే నీజీవితంఅన్యాయమైపోతుంది. జాగ్రత్త. ఇట్లునీశ్రేయోభిలాషి’ అనిమెసేజ్జూడాపంపించు” అన్నాడు.

“పనిజరుగుతుందంటారా?”

“నిన్న మనంపంపినఫోటోలతోఇనుమువేడెక్కిఉంటుంది.

మనఅదృష్టంకోద్దీఅనుకోకుండాఇప్పుడీఫోటోలుదొరికాయి.

వేడిమీదున్న ఆమెకిఈదెబ్బతగలాల్సినచోటతగులుతుంది.

మనపనికచ్చితంగాజరుగుతుంది” అన్నాడతడు.

“మీరుచెప్పినట్టుగాపాణినీఇంద్రనీలనీఒకకంటకనిపెడుతూఉన్నారుమనమనుషులు.

ఇద్దరూఒకరికితెలియకుండాఒకరూతమఇన్వెస్టిగేషన్తాముచేస్తున్నారు.

ఇద్దరిదీతలోదారిలాఉంది”

“కానీఇద్దరూమనదారికిఅడ్డుతగులుతున్నారు”

“నిజమే. ఇవాళంతాఇంద్రనీలఎక్కడికీవెళ్ళకుండాబంగళాలోనేఉండిపోయింది.

పాణిమాత్రంనిజామాబాద్లోపోలిసుడిపార్టుమెంట్ల

చుట్టూతిరుగుతూఏదోఎంక్వయిరీలుచేస్తున్నాడు. సిర్పాపల్లిగ్రామంలోకికూడావెళ్ళి

ఏదోఎంక్వయిరీచేసాడు. పోలిస్టిపార్టుమెంట్లోఎవరితోమాట్లాడాడోతెలియలేదు. ఏదిఏమైనా

ఇంద్రనీలదేనికోసంవెదుకుతోందోతెలియదుకానీపాణివ్యవహారంచూస్తుంటేమాత్రంఒకవిషయంక

చ్చితంగాఅర్థమౌతోంది. అతడిఎంక్వయిరీవజ్రాలగురించికాదు.

రాజేంద్రదిహత్యాఅత్మహత్యాఅన్న మీమాంసమీదేఅతడుచేసేఎంక్వయిరీలన్నీ. మనకి పెద్దగాప్రమాదంఉండక పోవచ్చు”

అతడుతలఅడ్డంగాఉిపుతూఅన్నాడు “ఏతీగలాగితేఏడొంకకదులుతుందోచెప్పలేం.

అతడిపరిశోధననిఅంతలేలికగాతీసి పారెయ్యిద్దు.

ఇంకొక్కరోజుఅతడుబంగళాలోఉన్నామనకిప్రమాదమే.

ముందుపాణినిఇక్కడ్నుంచితప్పించగలిగితేఇంద్రనీలపెద్దలెక్కలోనిదికాదు. ఆ ఫోటోలని వెంటనేఅంజలినెంబరుకిపంపు.

అన్నిఫోటోలనీఒక్కసారికాకుండాఅరగంటకొకఫోటోపంపిస్తూఆమెనిరెచ్చగొట్టు”

ఇద్దరూనెమ్మదిగానడుస్తూకుర్చీలో సొమ్మసిల్లిఉన్న బంగారులక్ష్మీదగ్గరకివచ్చారు

“ఎన్నిహింసలుపెట్టినాఈమెఆవజ్రాలగురించిఎందుకుచెప్పడంలేదు?

అసలుమనకికావాల్సినబంగారులక్ష్మీ ఈమేనా?” అనుమానంగాఅన్నాడు.

“ఆఅనుమానంఅక్కర్లేదు. హైదరాబాద్మొత్తంమీదఎక్సైజుడిపార్టుమెంట్లోపనిచేసేవాళ్ళలో

బంగారులక్ష్మీఅన్నపేరుగలవ్యక్తి ఈమెఒక్కర్లే” చెప్పాడుకేమేరాపట్టుకున్నవ్యక్తి.

ముందురోజులాగేఆరోజుకూడాఉదయానేతలుపుమీదఎవరోతడుతున్న శబ్దానికిమెలకువవచ్చిందిపాణికి. కళ్ళుతెరిచి చేతిగడియారంవంకచూసుకున్నాడు. సమయంఇంకాఐదుకూడాకాలేదు.

నిజామాబాద్నుంచి పాణితిరిగివచ్చేసరికి నాలుగున్నరఅయింది. మానసికంగా, శారీరికంగా రోజంతాబాగాఅలసిపోవడంతో రాగానే మంచమ్మీదపడుకుంటేఒళ్ళుతెలియలేదు.

సరిగ్గాగంటన్నరేనాపడుకోలేదుఇప్పుడే ఎవరోచ్చిడిస్తేర్బిస్తున్నారు?

అనుకుంటూవెళ్ళితలుపుతీసాడు.

ఎదురుగాఇంద్రనీల !

ఆమెజాగింగ్లెస్టోలేదు. ఇంకానైట్లెస్టోనేఉంది. జాగింగ్కివెళ్ళడానికిరాలేదనిఅర్థమైంది.
పూర్తిగాతెల్లవారకుండానేనైట్లెస్టోతనగదికి ఎందుకువచ్చింది? అతడుఅనుమానంగా
చూస్తుండగానేఆమె ఆమె లోపలకివచ్చేసింది. వస్తూనేగదితలుపుదగ్గరగావేసిగడియపెట్టింది.

ఆమెచేస్తున్నపనికిపాణిగుండెలుదడదడలాడాయి. ఏంచేస్తోందామె?
తలుపుగడియఎందుకుపెట్టింది?

ఆమెలోపలకివచ్చిమంచందగ్గరగాఉన్నకుర్చీలోకూర్చుంది.
రాత్రంతానిద్రలేనట్టుగాఆమెకళ్ళుకూడాఎర్రగాఉన్నాయి.
మనసులోఏవోఅనుమానాలుతొలుస్తుంటేఅప్రయత్నంగావచ్చి
ఆమెఎదురుగాకూర్చున్నాడుపాణి. ఆమెముఖంచూస్తుంటే,
ఆమెతనలోఏదోవిషయాన్నిసీరియస్గాచర్చించడానికివచ్చిందన్నసంగతిఅర్థమయ్యింది.

“పాణిగారూ, మీతోఒకవిషయాన్ని మాట్లాడాలనివచ్చాను.
మరోలాచెప్పాలంటేనేనుమిమ్మల్ని ఒకసహాయాన్ని అర్థించడానికివచ్చాను.
ఒకవిషయంలోనాకుమీసహాయంకావాలి” అందామె.

ఆమెమాటలువింటుంటేఈకేసులోముఖ్యమైనఒకరహస్యంబయటపడేసమయందగ్గరకివచ్చినట్ట
నిపించిందిపాణికి. “చెప్పండి” అన్నాడు.

“నేనుమీతోఒకఅబద్ధంచెప్పాను. మీకుచెప్పినట్టుగానేనుఇక్కడికి అనుకోకుండారాలేదు.
నేనుకావాలనిఅడిగిమరీఈప్రదేశానికిపోస్టింగ్వైయించుకునివచ్చాను. ఈజిల్లాకిమరీముఖ్యంగాఈ
ప్రాంతానికినేను కావాలనిపోస్టింగ్ వేయించుకునిరావడానికిముఖ్యమైనకారణంఈ
సిర్పా పల్లిరాజసంస్థానమే !
ఈసంస్థానంలోనాకుకావల్సినఒకరహస్యాన్ని తెలుసుకోవడానికేనేనుఈప్రాంతానికిపోస్టింగ్వైయించు
కున్నాను. ఐతేఇక్కడికివచ్చాక

పరిస్థితులు చూస్తుంటే నాకు ఆరహస్యం తెలుసుకోవడం నా వల్ల కాదనిపిస్తోంది.
అందుకే మీ సహాయాన్ని అర్థిస్తున్నాను” ఉపోద్ఘాతంగా అంటున్నట్టు అందామె.

పాణి ఆశ్చర్యంగా చూసాడామె వంక. “ఎమిటి మీరు తెలుసుకోవాలనుకున్న ఆరహస్యం?”

“చనిపోయిన రాజేంద్ర గారితో మంచి స్నేహం ఉంది మీకు.

ఆయన తన గురించి నాన్ని సంగతులూ తెలుసు. ఈ విషయం తెలియదని నేననుకోవడంలేదు”

సూటిగా అతడి కళ్ళలోకి చూసి,

మరుక్షణం ఏమీ మాట్లాడకుండా తలదించుకుని తన చేతివేళ్ళ వంక చూసుకుంటూ మౌనంగా ఉండిపోయింది. తరువాత నెమ్మదిగా తలెత్తింది

“మీ అంతట మీరు గా ఆరహస్యాన్ని నాలో పంచుకుంటారేమోనన్న ఉద్దేశంతో నేమీతో కొంత ‘క్లోజ్’ గా కూడా మాట్లాడాలి. కానీ మీరు ఎక్కడా ఆ విషయంలో బయటపడలేదు”

ఆమె దేని గురించి మాట్లాడుతోందో అన్నది అతడి ఊహకి స్పష్టంగానే అందుతోంది.

అయినా సరే ఆమె నోటితో చెప్పించాలన్న ఉద్దేశంతో అన్నాడు “ఎమిటి మీరు మాట్లాడుతున్నది? ఏ విషయం గురించినను మీతో చెబుతాననినాతో ‘క్లోజ్’ ఉన్నారు?”

ఎంతవద్దనుకున్నా అతడి గొంతులో కోపం, వెటకారం ధ్వనించకుండా ఉండలేదు.

“రాజేంద్రప్రియ రాలు రత్న మాల గురించి!”

షాక్తిన్నట్టుగా చూసాడు పాణి ఆమె సమాధానానికి.

ఆమె తనని వజ్రాల గురించి అడుగుతుందనుకుంటే, ఆమె రత్న మాల గురించి అడుగుతోంది !

“నేను చెప్పబోయే విషయం మీ దమీకు ఒక క్లారిటీ రావాలంటే ముందుగా మీకు

తెలియని ఒక విషయం చెప్పాలి. రాజేంద్రప్రియ రాలు రత్న మాలా నేనూ స్నేహితులం”

పాణి ఆశ్చర్యంగా చూసాడామె వంక.

“మీన్నే హితుడురాజేంద్రగారిలాగే

మాన్నే హితురాలురత్న మాలకికూడాసాహిత్యంలో మంచి అభిలాష ఉంది.

పీజీ అయిన తరువాత నేను పోలీస్ట్రానింగ్ అవుతుంటే,

తను ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలో ఎమ్మె తెలుగు చదవడానికి చెయ్యడానికి వెళ్ళింది.

అక్కడే పరిచయం ఆమెకి రాజేంద్రగారితో. యూనివర్సిటీ విద్యార్థులకి భావకవిత్వం మీద

పాఠాలు చెప్పడానికి గెస్టు లెక్చరర్ గా రాజేంద్రగారు వచ్చేవారు. రత్న మాలది అద్భుతమైన అందం.

ఆమె అందం రాజేంద్రని సమ్మోహితుడై చేసి ఆమెతో స్నేహం చేసేలా చేసింది.

తెలుగు సాహిత్యం మీదున్న విపరీతమైన అభిమానం ఇద్దరినీ బాగా దగ్గర చేసింది.

చాలా తొందరగానే వాళ్ళు స్నేహం ప్రేమ గారూపాంతరం చెందింది.

ఇద్దరి వీ ఆధునిక భావాలు. పైగా ఇద్దరూ భావుకులు, ప్రకృతి ప్రేమికులూ కావడంతో

ఎప్పుడూ వాళ్ళ ప్రపంచం వాళ్ళది అన్నట్టుగా ఉండేవారు.

సాహిత్య చర్చలకోసం ఇద్దరూ ఎక్కడెక్కడో ఉన్న ఏకాంత ప్రదేశాలకి

వెళ్ళిపోయి గంటలు గంటలు గడిపేవారు.

నగరంలో ఉన్న ఏ సాహితీ సమావేశానికి రాజేంద్రగారిని ఆహ్వానించినా

ఆయన వెంట తప్పనిసరిగా రత్న మాల ఉంటూ ఉండేది.

అలా కొద్దిరోజులు గడిచాక ఒకరోజు హఠాత్తుగా రత్న మాలనాతో

తను రాజేంద్రని వివాహం చేసుకోబోతున్నానని చెప్పింది. మేమంతా చాలా సంతోషించాము.

రత్న మాల చాలా పేదకుటుంబంలోంచి వచ్చింది. కష్టపడి చదువుకుంది.

ఆమెకి తండ్రి ఎవరో తెలియదు. తల్లి అంతం తమాత్రం అనారోగ్యంతో ఏదో ఆశ్రమంలో ఉండేది.

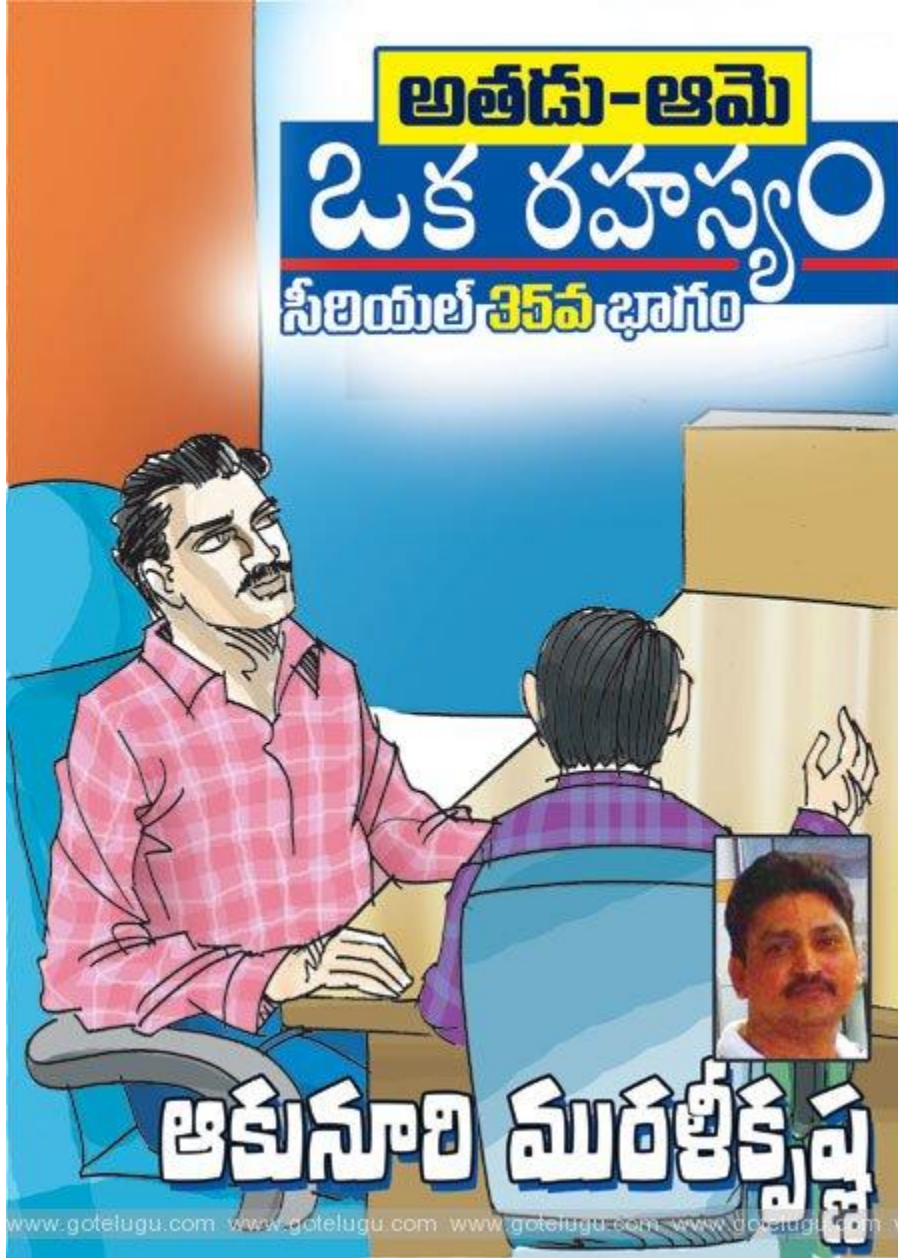
ఆమె గురించి పట్టించుకునే వాళ్ళు కానీ, ఆమెకి

పెళ్ళి గురించి ఆలోచించే వాళ్ళు కానీ ఎవరూ లేరు ఆమెకుటుంబంలో.

అలాంటిది ఆమె అంత గొప్ప వ్యక్తికి భార్య కాబోతోందంటే మాకందరికీ చాలా ఆనందం కల్గింది.

మారత్న మాల

సిర్పా పల్లిసంస్థానానికిమహారాణికాబోలోందంటేఅదంతాఅమెఅదృష్టంఅనుకున్నాము. అయితే, తమవెళ్ళిగురించి రత్నమాలచెప్పినమరోవిషయంమాకందరికీఫాకింగాఅనిపించింది.

తనూ, రాజేంద్రగారూగాంధర్వవివాహం చేసుకోబోతున్నామనిచెప్పిందిరత్నమాల !

గాంధర్వవివాహంఅంటే, భార్యాభర్తలుతప్పమరెవ్వరూ సాక్ష్యం ఉండనిమానసికవివాహం.
చట్టపరంగాకానీ, హక్కులపరంగాకానీఏమాత్రం చెల్లనివివాహం.
అలాఎందుకూఅనినేనునిలదీసిఅడిగానురత్నమాలని.

‘మేమిద్దరంవివాహంచేసుకునేదిమాకోసం. లోకంకోసంకాదు. ఈవివాహంవల్లసంతోషాన్నేతప్ప
ఒకరిమీదఒకరికీఏరకమైనహక్కులనీతామిద్దరంకోరుకోవడంలేదని’ చెప్పింది.

రత్నమాలసంగతినాకుబాగాతెలుసు. ఎంతోఆలోచించిగానీఒక నిర్ణయంతీసుకోదు.
నిర్ణయంతీసుకున్నాకఇంకఎవ్వరుచెప్పినాఆనిర్ణయం మార్చుకోదు.
ఆమెచేస్తున్నపనిలోరిస్కుఉందనితెలిసినా,
ఆమెవినదనితెలుసుకనుకమేమెవ్వరంఆమెనివారించలేకపోయాము.

అనుకున్నప్రకారంఒకరోజుగుళ్ళోఫ్రాణ్సేహితురాలైననన్ను కూడాపిలవకుండారాజేంద్రనిదండ
లుమార్చుకునివివాహంచేసుకుందిరత్నమాల. వివాహంలో
రాజేంద్రఆమెవేలికితొడిగినవజ్రపుటుంగరం, దండలతో తీయించుకున్న
కొన్నిఫోటోలూతప్పవాళ్ళవివాహానికిమరేసాక్ష్యాల్వాలేవు.
అన్నివిషయాలూరత్నమాలచెప్పడమే తప్పనేనెప్పుడూరాజేంద్రనిచూడడంకానీ,
ఆయనతోమాట్లాడడంకానీజరగలేదు.

తమమొదటిరాత్రిని

షార్లమిరోజుపాపికోండలమధ్యనఉన్న కరెంటుకూడాలేనిఒకగోదావరిలంకలో,
ప్రకృతిఒడిలోజరుపుకున్నామని చెప్పింది. అంతటిభావుకులువాళ్ళిద్దరూ !

పెళ్ళైనతరువాత ఒకరెండునెలలపాటూ రత్నమాలమాకెవ్వరికీకనపడలేదు. రాజేంద్రఆమె
కలిసి కేరళ, గోవా, అండమాన్కోబార్దీవులూవంటి ప్రదేశాలని తిరుగుతూఒకరినొకరు
తెలుసుకుంటూగడిపామనిచెప్పిందిరత్నమాలవచ్చినతరువాత.

పెళ్ళైనతరువాతకూడా రత్నమాలపైదరాబాద్ లోనేఉండేది. సిర్పాపల్లివెళ్ళలేదు.

ఎందుకువెళ్ళడంలేదని నేనురత్నమాలనిఅడిగితే తమవెళ్ళిజరిగినవిషయం రాజేంద్ర తమకుటుంబంలో చెప్పలేదనిచెప్పింది. నేనుఆశ్చర్యపోయానుఆమెమాటలకి.

‘రాజేంద్రనిన్నుమోసంచేస్తున్నాడు’ అనికోపంగాఅరిచాను. దానికిరత్నమాలనవ్వింది.

‘మోసంచేయడానికిమామధ్యనఎటువంటిఒప్పందమూలేదు.

మేముఇద్దరంఎవరికివారూస్వేచ్ఛా జీవులం. ప్రస్తుతంమేమిద్దరంచాలాఆనందంగా కలిసిఉంటున్నాము. ఆనందంగాఉండలేకపోతే కలిసిఉండము. అంతే.

ఇంకఒకరినొకరూమోసంచేసుకునేప్రసక్తిఏముంది?’ అంది.

ఆమెసిద్ధాంతాన్నిపిచ్చనాలోమరేమనాలోఅర్థంకాలేదునాకు.

ఏమన్నాఆమెమారదనితెలుసుకనుకమాట్లాడకుండాఊరుకున్నాను.

ఉన్నట్టుండిఒకరోజురాత్రి రత్నమాలనాకుఫోన్చేసింది. రాజేంద్ర

తననిసిర్నాపల్లిరమ్మనికారుపంపాడని, వెంటనేబయలుదేరిరమ్మనికబురుపంపాడని,

తనుబయలుదేరుతున్నాననిచెప్పింది. నాఆనందానికిఅంతులేదు. ఆమెని

సిర్నాపల్లిరమ్మనిపిలిపించుకుంటున్నాడంటే, అతడికిఆమెనిమోసంచేసేఉద్దేశంలేదనిఅర్థమైంది.

ఆమెకిసెండాప్ ఇవ్వడానికివస్తాననిఅన్నాను. అయితేతనుఅప్పటికేబయలుదేరిందనీ,

అక్కడికివెళ్ళాక ఫోన్చేస్తాననిచెప్పింది. ఫోన్ లోనేఆమెకివీడ్కోలుచెప్పాను.

సిర్నాపల్లివెళ్ళినఆమెదగ్గరనుంచిఫోన్వస్తుందనిమర్నాడంతాఎదురుచూసాను.

రత్నమాలఫోన్చేయలేదు. మర్నాడు... ఆ మర్నాడు...

ప్రతిరోజూఎదురుచూసానుకానీవెళ్ళిపదిరోజులైపోతున్నాఅమెనుంచిఎటువంటిసమాచారంలేదు.

నేనుఫోన్చేస్తేఆమెసెల్విచ్చాప్ అనివచ్చేది.

ఎంతప్రాణస్నేహితురాలినైనాఎందుకోరత్నమాలనాకుకానీ,

మాస్నేహితుల్లోఎవరికీకానీరాజేంద్రకాంటాక్సైంబరుఎప్పుడూచెప్పలేదు.

అవన్నీరహస్యంగాఉంచేది. ఆమెకూడాఅతడితోఫోన్లోతక్కువగామాట్లాడేది.

ధైర్యంచేసినేసిసిర్నా పల్లిరాజమహల్ కిఫోన్సెసిరత్న మాలగురించి చెప్పి ఆమెతో మాట్లాడాలని అడిగాను. అక్కడికి వరత్న మాలారాలేదని వాళ్ళు సమాధానం చెప్పారు.

రాజేంద్రగారిలో మాట్లాడాలని

చాలాసార్లు బంగళాకి ఫోన్సెసిరకరకాలుగా ప్రయత్నించాను కానీ ఆయనతో నన్ను మాట్లాడని వ్యలేదు బంగళాలో నివ్యక్తులు.

అసలు రత్న మాల ఎక్కడికి వెళ్ళిందో ఏమైపోయిందో అని ఆదుర్దా మొదలైంది నాలో.

సరిగ్గా అదే సమయంలో నా పోలీస్ట్రానింగూర్తయినాకు ఎస్సైగా పోస్టింగ్ ఆర్డర్స్ ఇచ్చారు.

అప్పుడు నేను రిక్వెస్టు చేసి సిర్నా పల్లి మండలం పరిధిలోకి వచ్చే పోలీస్ట్రానింగ్ ఇవ్వమని చెప్పాను.

ఒకసారి హితురాలి గారత్న మాల ఆచూకీ కనిపెట్టలేకపోయిన నేను ఆపనిని ఎస్సైగా చెయ్యాలనుకున్నాను. అయితే నేను

డ్యూటీలో జాయినైన మర్నా డేసిర్నా పల్లి సస్థానం యువరాజు రాజేంద్రగారు ఆత్మహత్య చేసుకుని మరణించాడన్న షాకింగ్ న్యూస్ లిసింది. ఎవరినైతే కలుసుకుని నేను

నాస్సై హితురాలి ఆచూకీ తెలుసుకుందామనుకున్నానో ఆవ్యక్తే చనిపోవడం నాకు పెద్ద షాక్.

ఆయన మరణం

కేసుని అటెండవ్వడానికి వచ్చిన నేను ఇక్కడ నాస్సై హితురాలి అదృశ్యం గురించి ఏమైనా సమాచారం దొరుకుతుందేమోనని వచ్చిన దగ్గరనుంచి వెదుకుతున్నాను.

సరిగ్గా అదే సమయంలో వారిస్సై హితులైన మీరు తారసపడ్డారు.

కనీసం మీ ద్వారా నా రత్న మాల ఆచూకీ ఏమైనా తెలుస్తుందేమో అని చాలా ప్రయత్నించాను.

కానీ మొదటినుంచి మీరు కూడా అసలు రత్న మాల మాటే ఎత్తడం లేదు.

అందరూ కలిసి ఏదోమోసం చేస్తున్నారని పించింది నాకు.

పెద్దరాజు వార్ని కానీ, సురేష్ వర్మని కానీ ఆవిషయం అడిగి ప్రయోజనం ఉండదని నాకు తెలుసు.

ఎందుకంటేవాళ్ళకితెలిసినాచెప్పరు.

ఇక్కడమిగిలినవారందరికన్నామిమ్మల్నిచూస్తేనాకెందుకోబకనమ్మకంకలిగింది.

నామనసులోనిబాధనిమీకుచెప్పుకుంటే మీరేదైనాదారిచూపిస్తారని,

మీకుతెల్పినసమాచారాన్ని చెప్పిమాస్నేహితురాలిఆచూకీతెలుసుకోవడానికీసహకరిస్తారనిఅని
పించింది. అందుకేఇంకదాగుడుమూతలాపేసిఇలానేరుగామీముందుకివచ్చిమాట్లాడుతున్నాను.

రాజేంద్రగారురత్నమాలగురించిమీకేమైనా చెప్పారా? ఆరోజు టాక్సీలోవైదరాబాద్నుంచి

బయలుదేరిసిర్పాపల్లివచ్చినరత్నమాలవేమైంది?

ఈప్రశ్నలకిమీరేమైనాసమాధానంచెప్పగలరేమోననిఅడగడానికివచ్చాను”

అగకుండామాట్లాడి, ఒక్కనిమిషంఆయాసంతీర్చుకోవడానికన్నట్టుఆగింది.

పాణి

ముఖంలోఏభావమూలేకుండాఅలాగేతననిచూస్తూఉండడంలోఅతడేఆలోచిస్తున్నాడోఅర్థంకాక
అడిగింది “ఏమిటండీఏమీమాట్లాడరు? ఈవిషయాలుమీకేమైనాతెలిస్తేదయచేసిచెప్పండి.

మా స్నేహితురాలిఆచూకీతెలియకచాలావరీఅవుతున్నాను”

పాణిచిన్నగానవ్విఅన్నాడు

“మీరువరీఅవుతున్నదిమీస్నేహితురాలుఆచూకీతెలియకాలేకవజ్రాలనగలఆచూకీతెలియకా?”

“వజ్రాలనగలేమిటి?” ఆశ్చర్యంగాఅంది ఇంద్రనీల.

“మీప్రశ్నకినేనుసమాధానంచెప్పేముందరనాఒకప్రశ్నకిమీరుసమాధానంచెప్పండి.

చనిపోయినరాజేంద్రగదిలో మీస్నేహితురాలురత్నమాలతాలూకుఉంగరం ఉంది. అంటే,

రాజేంద్రచనిపోయేరోజుఆమెరాజమహల్లో ఉందన్నదినిజం.

అంతేకాదుఆమెఎవరికీతెలియకుండారహస్యంగా

రాజమహల్కిఅప్పుడప్పుడూవచ్చివెడుతూఉండేది. ఆమెఒకసారి

వైదరాబాద్నుంచిటాక్సీలోబయలుదేరి

సిర్నా పల్లిరావడంసిర్నా పల్లికిచెందినజంపన్న గౌడ్ అనేవ్యక్తిచూసాడు.
రాజేంద్రచనిపోయినరోజు ఆమె ఇక్కడే ఉండన్న దానికీ సాక్ష్యం చెప్పగలిగే ఆవజ్రపుటుంగరాన్ని
మాత్రం ఎవరికీ దొరకకూడదని మీరు మాయంచేసారు. ఎందుకు?”

అతడి మాటలకి ఇంద్రనీలముఖం తెల్లగా పారిపోయింది.

“ఎందుకో నేను చెబుతాను వినండి.

మీస్నే హితురాలు రత్న మాల రాజేంద్రని ప్రేమించినది అతడి ఆస్తిని చూసి.
కానీ కారణాలేమైనా రాజేంద్ర ఆమెని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు కానీ ఆస్తి మీద హక్కు నివ్వలేదు.
అందుకే అదను చూసి ఆమె రాజేంద్రని హత్య చేసి, దాన్ని ఆత్మహత్యగా చిత్రీకరించి,
వజ్రాలతో పారిపోయింది. మీస్నే హితురాలు కనుక ఆమె చేసిన నేరం
బయటపడకుండా ఎస్సై హోదాలో మీరు బంగళాలో తిరుగుతూ
ఒక్కో ఆధారాన్ని మాయంచేస్తున్నారు. అవునా?”

నాకునిజంగామీరేమాట్లాడుతున్నారోఅర్థంకావడంలేదు. నిధేమిటి? వజ్రాలేమిటి?
 రత్నమాలగురించినాకుచిన్నప్పటినుంచీతెలుసు. ఆమెడబ్బుమనిషికాదు.
 ఆమెఆస్తికోసంరాజేంద్రనిప్రేమించిందన్నదినిజంకాదు.
 ఆమెరాజేంద్రనిప్రేమించడానికన్నాముందరరాజేంద్రేఆమెవెంటపడ్డాడు.
 ఆమెఅందంచూసిఅతడుదాదాపు పిచ్చివాడైపోయాడు. ఆమెలేకుండాబ్రతకలేనన్నాడు.
 అప్పుడేఆమెరాజేంద్రప్రేమనిబప్పుకుంది. నిజంగాఆమెకికావల్సిందిడబ్బెఅయితే,
 రాజేంద్రతోగాంధర్వవివాహానికిఅసలుఒప్పుకునేదేకాదు.
 రాజేంద్రరత్నమాలమీదఎంతమోజుఉందంటే, ఆమె ఒక్కమాటఅడిగినాచాలు...

ఆస్తిమొత్తాన్నీ వెళ్ళికిముందే ఆమెపేరున రాసిచ్చేవాడు. డబ్బుకోసమో, నగలకోసమో రాజేంద్రని చంపాలి నవసరం రత్నమాలకిలేదు” కోపంగా అంది ఇంద్రనీల.

“మరి... ఎవరికి ఉంది?” నవ్వుతూ అన్నాడు పాణి.

ఇంద్రనీల షాకై నట్టుగా చూసింది.

ఈసారి పాణినవ్వలేదు “మీరు మంచినటి అనినాకు తెలుసు.

కానీ నా దగ్గర ఎక్కువగా నటించకండి” అన్నాడు సీరియస్గా.

“మీరు నన్నెందుకు అనుమానిస్తున్నారో అర్థం కావడంలేదు. నిజంగా నాకు ఈనేరంలో ఏసంబంధమూ లేదు. రాజేంద్ర చనిపోయినప్పుడు గదిలో క్లూస్ కేకరిస్తున్న సమయంలో ఆ గదిలో రత్నమాల ఉంగరాన్ని చూసాను నేను. ఆ ఉంగరాన్ని చూసినప్పుడే నాకు రత్నమాల ఇక్కడికి వచ్చిందని అర్థమైంది.

రత్నమాల నిజంగా ఇక్కడికి వచ్చినా,

ఎన్ని సార్లు నేను ఫోన్ చేసినా బంగళాలో మనుషులు రత్నమాల ఇక్కడికి రాలేదని అబద్ధం ఎందుకు చెప్పారు? ఇక్కడ అందరూ కలిసి ఏదో నాటకం ఆడుతున్నారని నాకు అనుమానం వచ్చింది.

నేను ఎంక్వయిరీకి ఇక్కడికి రాకముందే, ఈ రాజకుటుంబానికి పోలిటికల్ గానూ, పోలీసులలోనూ ఎంతో పలుకుబడి ఉందన్న విషయాన్ని అర్థం చేసుకున్నాను.

ఎలాగైనా రత్నమాల ఇక్కడికి వచ్చిందన్న విషయాన్ని బంగళా మనుషులలో ఒప్పించాలన్నదినా ఉద్దేశం. రత్నమాల రాజమహాలికి వచ్చిందన్న దానికి తిరుగులేని ఆధారంగా నాకు దొరికిన ఆ క్లూ డి పార్ట్ మెంట్ తికి వెడితే, ఇన్స్ట్రూమెంట్స్ ఉపయోగించి రాజేంద్రకుటుంబీకులు దాన్ని మాయం చేస్తారేమోనన్న భయంతో అనాలోచితంగానే ఆ ఉంగరాన్ని తీసినా దగ్గరదాచాను. అంతే తప్ప మరో ఉద్దేశంలేదు.

నిన్న రాత్రి రాజేంద్ర గదిలోకి వెళ్ళినది కూడా రత్నమాల గురించిన మరింకేమైనా సాక్ష్యాలు దొరుకుతాయేమోనన్న ఉద్దేశంతోనే” అంది ఇంద్రనీల అమాయకంగా.

“శభాష్” అన్నాడుపాణి“ఈగదిలోకివచ్చినదగ్గరనుంచిఇప్పటిదాకామీరుమాట్లాడుతున్నవిధానాన్నిచూస్తుంటే, నాకొకవిషయంబాగాఅర్థమౌతోంది”

“ఏమిటది?” ఆశ్చర్యంగాఅడిగిందిఆమె.

“మీకుచాలావేగంగాకథలుఅల్లగలనేర్పుఉంది. మీరుచెప్పినకథచాలాబాగుంది. అభినందనలు!”

ఇంద్రనీలదెబ్బతిన్నట్టుగాచూసిందతడిమాటలకి “మీరునమ్మినానమ్మకపోయినానేనుచెప్పినదికథకాదు. నిజం”

“ఎగ్జాన్టానేనుకూడాఅలాగేనమ్మిఉండేవాడిని—

ఈ కథలోమీరుబంగారులక్ష్మికేరెక్టర్నికూడాకలిపిచెప్పిఉంటే...” నెమ్మదిగాఒక్కమాటాబత్తిపలుకుతూఅన్నాడుపాణి.

మరింతఫాక్తిన్నట్టుగాచూసిందిఇంద్రనీల“బం...

మధ్యలోబంగారులక్ష్మికీ ఈ కేసుకీఏమిటిసంబంధం? ఆమెగురించిఎందుకు అడుగుతున్నారు?” తడబడుతూఅంది.

“ఎందుకంటే... ఏవజ్రాలకోసమైతేఈద్రామాఅంతానడుస్తోందో- ఆవజ్రాలు... బం... గా... రు... ల... క్షీదగ్గరఉన్నాయికనుక !!” అన్నాడుపాణి.

కళ్ళుతిరుగిపడుతున్నట్టుగాఅనిపించికుర్చీఅంచునిఆసరాగాపట్టుకుందిఇంద్రనీల. ఒక్కనిమిషంతలవాల్సికళ్ళుమూసుకుంది. కొద్దిసేపటితరువాతనెమ్మదిగా తలఎత్తి “నిజంగానేఇక్కడనాకుతెలియనిద్రామాఏదోజరుగుతోంది. నేనుఅనుకున్నంతసింపులకేసుకాదిది. వజ్రాలేమిటి? నగలేమిటి? బంగారులక్ష్మీదగ్గరఉండడమేమిటి? అస్సలునాకేమిఅర్థంకావడంలేదు” అందినీరసంగా.

ఆమెస్త్రీకాకపోయిఉంటే, ఆమెపోలీస్ఆఫీసర్ కాకపోయిఉంటే,

అతడిచెయ్యివెళ్ళి ఆమెకుడిచెంపమీదబలంగాతాకిఉండేది. అంతకోపంవచ్చిందిఅతడికి.

కోపాన్నికంట్రోల్చేసుకుంటూ, అలమారదగ్గరకివెళ్ళి అందులోంచిఒకనోట్స్వ్యాడ్ని తీసి ఆమెముందు కివసిరాడు.

“ఏమిటిది?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది ఇంద్రనీల ఆనోట్స్వ్యాడ్ని చూస్తూ.

“నిన్న రాత్రి రాజేంద్రగదిలో నన్ను చూసి మీరు లైటు ఆర్పుతున్న సమయానికి అతడి రాత బల్ల సారుగులో దొరికిన నోట్స్వ్యాడ్. ఈ నోట్స్వ్యాడ్ దే రాజేంద్ర సూసైడ్లో ట్రాసినది” అన్నాడు.

ఆమెదాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుంటుంటే అన్నాడు “రాజేంద్ర సూసైడ్లో ట్రాస్ నికొంతమేటర్ని ఎవరో ఎవరో ఆల్టర్ చేసారు.

కెమికల్ ఉపయోగించినో ట్రాస్ నికొంతభాగాన్ని ఎర్రేజ్ చేసేసారు. ఎర్రేజ్ చేసిన ఆభాగంలో రాజేంద్ర ఏం రాసాడో తెలుసుకుంటే, ఈ కేసులో చాలా ముఖ్య విడిపోతాయని నాకు తెలుసు.

కానీ ఎలా? ఆల్టర్ చేసిన ఆభాగాన్ని తిరిగి తెప్పించడం మరేకెమికల్స్ లా అయ్యే పనికాదు.

ఒక రహస్యాన్ని ఎవరో శాశ్వతంగా సమాధి చేసే ఉద్దేశంతో ఆపని చేసారు.

ఆ రహస్యాన్ని తెలుసుకోవడం ఎలా?

ఆనోట్లో రాజేంద్ర రాసిన ఒకరి జనల్మేటర్ రాజేంద్ర బ్రతికి వచ్చి చెబితే కానీ తెలియదు.

కానీ తెలుసుకోవాలి. ఎలాగని ఆలోచిస్తున్న సమయంలో రాజేంద్ర గదిలో ఈ నోట్స్వ్యాడ్ని పింపించింది.

రాజేంద్ర సూసైడ్లో ట్ ఆప్యార్ట్ ని పేపరు మేదే రాసాడు. దాన్ని చూడగానే నాకు ఒక ఐడియా వచ్చింది.

రాజేంద్ర రాసేటప్పుడు ఆప్యార్ట్ ని క్రింది పేపరు మీద అచ్చు పడే అవకాశం ఉంది.

ఆ అచ్చు మీద వెన్సిల్లెడ్ని పాడర్ చేసి సున్నితంగా రుద్దితే అక్షరాలు బయటపడచ్చని పింపి,

ఆనోట్స్వ్యాడ్ని నాతో తీసుకువచ్చి, ప్రయత్నం చేసాను. నా ప్రయత్నం ఫలించింది.

రాజేంద్ర రాసిన ఒకరి జనల్మేటర్ లో పలవముందో తెలిసింది”

ఆమె అప్రయత్నంగా నోట్స్వ్యాడ్ రిచి రాజేంద్ర వెన్సిల్లెడ్ పాడర్ వాటి తిరిగి సాధించిన అక్షరాలని చూసి

ది.

నిన్నటివసంతరాత్రులు
గడిచినవెన్నెలపున్నములు
కురిసినహిమసుమాలు
గుర్తొచ్చి-

మదినిమెలిపెడుతుంటే
వర్తమానంభారంగాఅనిపిస్తోంది
తీపిరుచితెలిసాక
చేదుమరింతచేదుగాఉన్నట్టుగా
బ్రతికినంతకాలం
ఆనందాన్నిదోసిలితోతాగినతృప్తి
ఇంకముందుబ్రతికినా
ఇంతఆనందాన్నిపోందలేనేమోనన్న
దిగులునికలిగిస్తోంది...
అందుకే
విరక్తితో వెళ్ళిపోతున్నాను
నిష్క్రమించడంఓటమికాదు
ఎందుకంటే,
శక్తివంతమైనసూర్యుడుకూడా
సాయంకాలమయ్యేసరికిఅస్తమిస్తాడు !

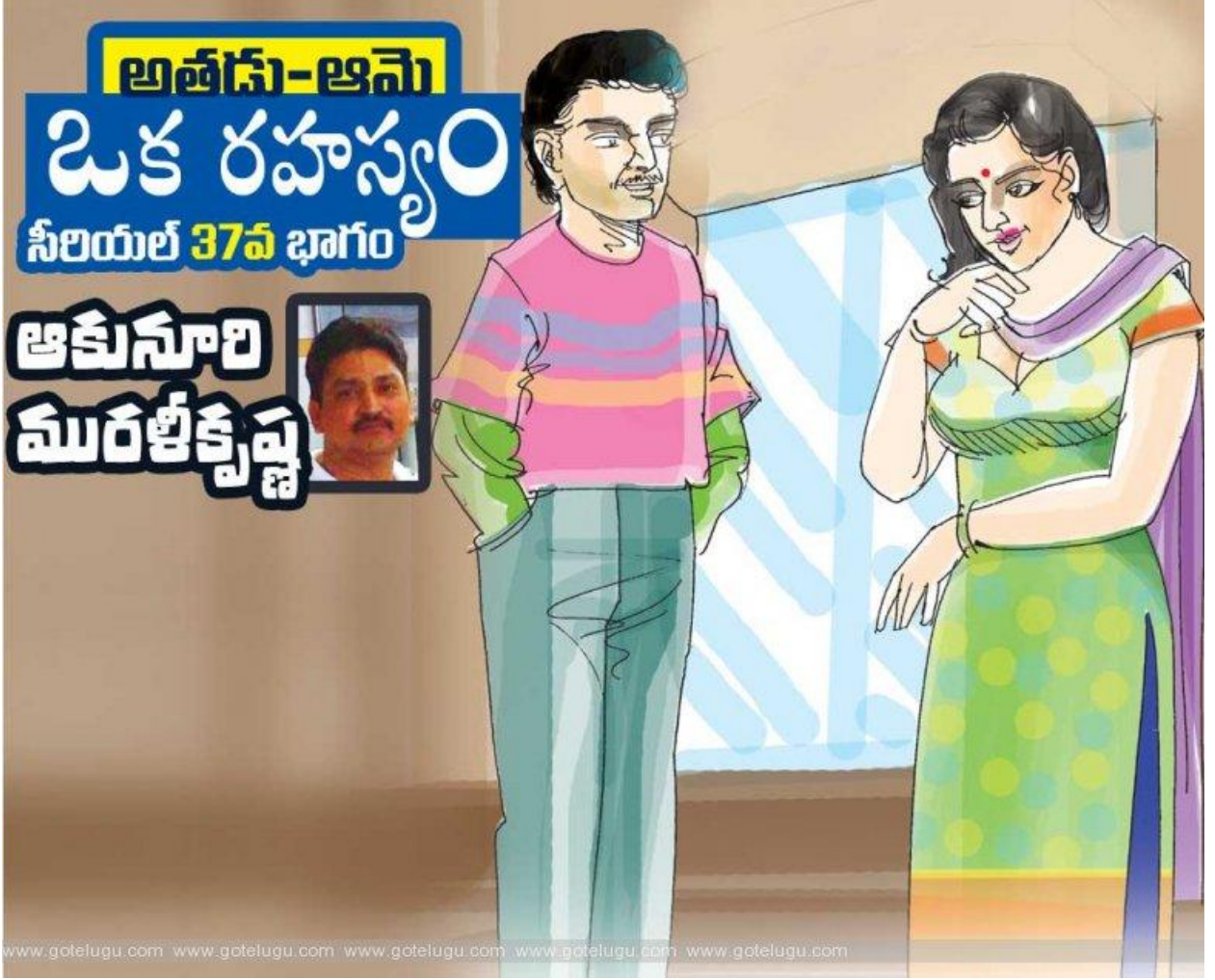
-రాజారాజ్బహదూర్బాణేంద్రవర్మ

పి.ఎస్: ఈభూమ్మీదనేనుచెయ్యాల్సినపనిమాత్రంఒకటిమిగిలిపోయిఉంది. సిర్నాపల్లిసంస్థానాధీ

శులఆపూర్వసంపందకోట్లవిలువచేసేరెడైమండ్స్విదిగిననగలు ఘైదరాబాద్ఎక్సెజుడిపార్టుమెంట్లో పనిచేసే బంగారులక్ష్మీదగ్గరఉన్నాయి. వాటినిసంస్థానంక్రిందఉన్న రెండొందలగ్రామాలఅభివృద్ధికి ఖర్చుచేయండి.

“రాజేంద్రరాసిన ఆఖరివాక్యాలనిఎవరోతెలివిగాఎరేజ్చేసి,
ఏమీతెలియనట్టుగాసూసైడ్లో ట్టియథాస్థానంలోఉంచేసారు ! అప్పటినుంచి డ్రామామొదలైంది !!” వ్యంగ్యంగాఅన్నాడుపాణి.

ఇంద్రనీలషాక్కుంచితేరుకోనట్టుగాచూస్తుంటే,
పాణిఅన్నాడు“ఇప్పుడుచెప్పండి. సూసైడ్లో ట్టినిఆవాక్యాలనిఎరేజ్చేసేఅవసరం,
అవకాశమీకుతప్పమరెవరికిఉన్నాయి?
సూసైడ్లో ట్టిఉన్న అసలుమేటర్నే నుతెలుసుకోగలననిఊహించనిమీరుబంగారులక్ష్మీకేరెక్టర్నిమీ
రుచెప్పేకథలోఇక్కూడ్చెయ్యకుండా నిర్లక్ష్యంగాకథఅల్లేసారు.
అలానాకుదొరికిపోయారు. ఇప్పుడుచెప్పండి. బంగారులక్ష్మీ మీస్నేహితురాలుకాదూ?
ఆమెదగ్గరవజ్రాలులేవూ? ఇక్కడిసాక్ష్యాలుతారుమారుచెయ్యడానికే ఆమెమిమ్మల్నిపంపలేదూ?”

“ఆపండి!!” అంటూ గట్టిగా అరిచింది ఇంద్రనీల అతడి మాటలకి.

ఆవేశంలో ఆమె గుండెలు ఎగసెగసి పడుతున్నాయి. పాణి ఆశ్చర్యంగా చూసాడు ఆమె వంక.

ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూసిన అతడు షాక్తిన్న ట్టుగా ఆగిపోయాడు ఒక్కక్షణం.

కేసులోందరగా తెమలడం లేదన్న చికాకులో తను గమనించలేదు కానీ,

తనకి తెలిసిన ఐరీడింగ్లో అనలైజ్ చేసి చూస్తే,

అప్పటిదాకా తను చేసిన అభియోగాలన్నీ విన్న తరువాత ఆమె కళ్ళలో కనిపిస్తున్న భావాలు అవమానం... కోపం... అంతే తప్ప భయం కా...దు...!

నిజంగా ఆమెకి ఈ నేరంలో సంబంధముండి ఉంటే తన మాటలకి ఆమె కళ్ళల్లో భయంకనిపించాలి !
అంతేకానీ తను చెప్పిన విషయాలు విన్నాక ఆమెకి కోపం వస్తోందంటే,
అవమానంగా ఫీలవుతోందంటే... ఆమెకి నిజంగా ఈ నేరంలో సంబంధం లేదా?
తనకి తెలిసిన ఐరీడింగ్ ఎప్పుడూ తనకి అబద్ధం చెప్పలేదు.

ఆ చిన్న ఆలోచన అతడికి మంచి కాఫీ త్రాగినంత శక్తినిచ్చింది.
తెల్లవారు రూమున ఆ సూసైడ్ ప్లాట్ నిమేటరైలు సుకున్న దగ్గరనుంచీ అనుభవించిన ఏదో తెలియని
బాధ...

మొదటినుంచీ అతడికి ఈ కేసులో ఇంద్రనీల నేరస్థురాలు కాకపోతే బాగుండునని అనిపిస్తోంది.
కానీ సూసైడ్ ప్లాట్ ఎప్పుడైతే బంగారులక్ష్మి పేరుకనిపించిందో,
అప్పుడే ఈ కేసులో ఆమెకి కచ్చితంగా సంబంధం ఉందన్న విషయం నిర్ధారణ అయిపోయింది.

ఇప్పుడు కొత్తగా ఈ ఆశ.... అంత అందమైన అమ్మాయి... రెండు రోజులు గాతనలో 'క్లబ్'
గా ఉంటూ తనని కవిష్టించిన అమ్మాయి... కళ్ళలో నేక విత్వం చెప్పగల సమర్థురాలైన ఈ అమ్మాయి
ఈ కేసులో నేరస్థురాలు కాకపోతే అంత కన్నా సంతోషకరమైన విషయం
ఈ ప్రయాణంలో తనకి మరొకటుండదనిపించింది.

ఆమె ఏం చెబుతుందోనని ఆసక్తిగా ఆమె వంక చూసాడు.

“మీరు నమ్మండి నమ్మకపోండి. ఒక్క విషయం మాత్రం నిజం.
బంగారులక్ష్మినాన్నే హితురాలన్న ఒక్క విషయం తప్ప ఈ హత్యలో నాకెటువంటి సంబంధమూ లే
దు. అసలు... అసలు... బంగారులక్ష్మి పేరు రాజేంద్ర సూసైడ్ ప్లాట్ ఎందుకు రాసాడో
నాకే అర్థం కావడంలేదు. నాకు తెలిసి రాజేంద్ర బంగారులక్ష్మికి ఎలాంటి వజ్రాలని ఇవ్వలేదు.
అస్సలు బంగారులక్ష్మి రాజేంద్రని ఎన్నడూ చూడలేదు. మాట్లాడలేదు.
అతడు ఆమెకి వజ్రాలని ఇవ్వడమేమిటి? నాకంతా గందరగోళం లా ఉంది”

ఆమెమళ్ళికోత్తకథ ఏమైనా మొదలుపెట్టిందా అని అనుమానంగా ఆమెకళ్ళలోకి చూసాడు పాణి.
ఆమెకళ్ళకి అందంలో పాటూ అద్భుతంగా నటించగల శక్తికూడా ఉందేమో తెలియదు కానీ ప్రస్తుతానికి
మాత్రం ఆమెని చూస్తుంటే ఆమెని జమేచెబులోందనిపించింది.

“ఈ విషయంలో మనకి క్లారిటీ రావాలంటే ముందు మనం బంగారు లక్ష్మి తో మాట్లాడాలి”

“నిజమే. బంగారు లక్ష్మి తో మాట్లాడితే అసలు విషయం తెలుస్తుంది” అని,
సడెన్ గా ఆమె ఫోన్ ను దురోజు నుంచి తనకి దొరకకపోవడం గుర్తొచ్చి “ఓహ్ డ్.
బంగారు లక్ష్మి ఫోన్ ను రాత్రి నుంచీ నాకు దొరకడం లేదు. ఎన్ని సార్లు ఫోన్ చేసినా స్విచ్ ఆఫ్ అని వస్తోంది.
ఏమైందో ఏమిటో”

పాణి ఆమె వంక అనుమానంగా చూసాడు “అయితే,
బంగారు లక్ష్మి ఆ వజ్రాలని తీసుకుని ఎక్కడికైనా పారిపోయిందా?”

“ఏమిటి మీ ఉద్దేశం? మొదటి మోమారత్తు మాలరాజేంద్రని చంపి వజ్రాలు ఎత్తుకుపోయిందన్నారు.
తరువాత నేను సూసైడ్ ప్లీని ఆల్టర్నేటివ వజ్రాలని దోచేసానన్నారు.
ఇప్పుడు బంగారు లక్ష్మి వజ్రాలని ఎత్తుకుపోయిందంటున్నారు.
మాస్కే పలతు రాళ్ళాందరమూ వజ్రాలదొంగల్లా కనిపిస్తున్నా మామీకళ్ళకి?
నేనేదోనా బాధ చెప్పుకుందామని మీ దగ్గరకి వస్తే
వచ్చిన దగ్గర నుంచీ లేనిపోని అబాండాలు వేస్తున్నారు?”
ఆమె గుండెలు ఆవేశంతో మళ్ళీ ఎగనెగసి పడ్డాయి.

ఆమెని అలా చూస్తుంటే నవ్వు చింది పాణికి. ఆరు గంటల టెన్షన్ తరువాత మొదటిసారిగా నవ్వాడు.
నిజంగానే ఈ నేరంలో ఏసంబంధమూ లేకపోతే తన ప్రశ్నలు ఆమెని ఎంతగా ఇరిటిట్ చేస్తాయో అతడు ఊహించగలడు.

“అసలు వచ్చిన దగ్గర నుంచీ వజ్రాలు వజ్రాలు అంటున్నారు.

నాకు తెలియక అడుగుతాను ఏమిటి వజ్రాల గొడవ?”

“మీకు వజ్రాల సంగతి నిజంగా తెలియకపోతే చెబుతాను వినండి...”

అంటూ పాణిసిర్పా పల్లి సస్థాన లోరెడ్ డైమండ్స్ రికిన సంగతి,
రాజేంద్ర తనకి మెయిల్రాసిన సంగతి, ఆ తరువాత రాజేంద్ర మరణం, సూరత్మా రెక్కెట్లో
ఎవరో డైమండ్స్ బేరానికే పెట్టడం,
తనని అక్కడికి రప్పించిన అసలు కారణం ఆమెకి చెప్పి అన్నాడు.

“ఈ కేసు మొదలవడం అసలు రాజేంద్ర దిహత్యా ఆత్మహత్యా అన్న మీమాంసలో మొదలైంది.
నిద్రమాత్రలు మింగి ఆత్మహత్య కి ప్రయత్నించిన రాజేంద్ర శరీరం మీద కత్తి గాట్లు ఉండడం,
సూసైడ్ ప్లట్ ఆల్టర్నేసి ఉండడం రాజేంద్ర దిహత్యా,
ఆత్మహత్యా అన్న అనుమానాన్ని మనకి కలిగించాయి.

అంతే కాదు, బంగళాలో నికం ప్యూటర్లో నిబ్రవు జింగ్లిస్టరీ వల్ల, రాజేంద్ర నాకు రాసిన మెయిల్స్ లా
రాజేంద్ర నిహత్య చెయ్యడానికి ఎవరో ప్రయత్నించారన్న విషయం కూడా అర్థమౌతోంది.
రాజేంద్ర నిహత్య చెయ్యడానికి ప్రయత్నించిన వాళ్ళే వజ్రాల నికాజేయడానికి అవకాశం ఉంది కనుక,
దాని వెనక ఉన్న దిఎవరో కూడా తెలియాలి అనుకున్నాను. ఒకవేళ రాజేంద్ర దిహత్యే అయితే,
హత్య చెయ్యబడిన వాడు సూసైడ్ ప్లట్ ఎందుకు రాయాలి వచ్చింది?
మళ్ళీ రాసిన ఆ సూసైడ్ ప్లట్ ఎవరు ఆల్టర్నేసారు? ఇవన్నీ గందరగోళాన్ని పెంచుతున్న ప్రశ్నలు.

ఇకపోతే వజ్రాల నగలు... రెండో దల గ్రామాల అభివృద్ధికి
వెచ్చించాలని రాజేంద్ర అనుకున్న కోట్ల విలువ చేసే ఆ వజ్రాల నగలు ఎక్కడ ఉన్నాయి?
అన్నది మరో ప్రశ్న.

ఏది ఏమైనా,
వజ్రాల నగలని మీస్నే హితురాలు బంగారు లక్ష్మీకి ఇచ్చినట్టుగా రాజేంద్ర స్వహస్తాలలో రాయడాన్ని,
రాసిన ఆ వాక్యాలని ఎవరో బలవంతంగా ఎర్రేజ్ చేయడాన్ని బట్టి చూస్తే,

బంగారులక్ష్మీకిఈకేసులోకచ్చితంగాసంబంధంఉందన్నవిషయంనిర్ధారణఅవుతోంది.
ఇప్పుడుమనంచేయాల్సినదిబంగారులక్ష్మీనిపట్టుకోవడం. ఆమెనిపట్టుకుంటే,
ఆమెలోపాటూఇందులో ఇంకెవరిహస్తంఉందోకూడాతెలుస్తుంది” ‘ఇంకెవరిహస్తంఉందో’
అంటున్నప్పుడుక్రీగంటఆమెనిచూస్తూఆమెరియాక్షన్నిగమనించాడుపాణి.

“నేనుచెప్పినదిమీరునమ్మకపోతే,
ఇప్పుడేమిమ్మల్నివైదరాబాద్లోఉన్నబంగారులక్ష్మీఇంటికితీసుకువెడతాను.
ఆమెలోమాట్లాడుదురుగాని” ఆవేశంగాఅందిఇంద్రనీల.

“ఆపనిమావాళ్ళుఎప్పుడోచేసారు” కూల్గాఅన్నాడుపాణి.

“అంటే?”

“సూసైడ్కోట్లోబంగారులక్ష్మీ పేరు చూడగానే,
ఎక్స్జెఐడిపార్టుమెంట్లోఉన్నమాస్నేహితుడిద్వారా
వైదరాబాద్లోఆమెఇల్లుఎక్కడోఎంక్వయిరీచేసి,
తెల్లవారురూమునేమామనుషులనిఆమెఇంటికిపంపించాను”

ఆమెవిస్తుపోతూచూసిందిఅతడివంక.

పోలీసుల దగ్గర కూడా ఉండనంత పకడ్బందీ నెట్వర్క్, అంతకన్నా వేగవంతమైన అతడి స్టానింగ్... చూస్తుంటే ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది.

“మా వాళ్ళకి దొరికిన సమాచారం ప్రకారం బంగారు లక్ష్మి ఇంట్లో లేదు.

ఎక్కడికి వెళ్ళిందో ఆపీసు వాళ్ళకి కానీ, కనీసం చుట్టూ పక్కల వాళ్ళకి కానీ ఎవరికీ తెలియదు!

అందుకే ఆమె వజ్రాలతో పారిపోయిందేమోనన్న అనుమానం వచ్చి అలా అన్నాను నేను”

ఇంద్రనీల ఏదో మాట్లాడేలోగా పాణి మొబైల్కి ఫోన్ వచ్చింది.

ఎవరా అని చూసిన పాణి ఆశ్చర్యపోయాడు. కాలేజీ స్తున్నది తన భార్య అంజలి !!

పోద్దున్నే నిద్రలేచే అలవాటు లేని ఆమె ఆ సమయంలో ఫోన్ ఎందుకు చేస్తోందా అని ఆశ్చర్యంగా ఫోన్ ఎత్తి

“గుడ్మోనింగ్. ఏమిటింట పోద్దున్నే లేచి ఫోన్ చేసావు?” అన్నాడు.

“పోద్దున్నే లేవడానికిరాత్రిఅసలునేనునిద్రపోతేకదా?”

“నిద్రపోలేదా? ఎందుకని? ఏంచేసావుపడుకోకుండా?”

“అన్లైట్లమీ రాసలీలలుచూస్తూకూర్చున్నాను” కోపంగాఅంది.

ఆమెఎందుకలామాట్లాడుతోందోఅతడికిఅర్థంకాలేదు.

తనమాటలుఇంద్రనీలకివినపడకుండా సిగ్గులోసంగది కిటికీదగ్గరకినడుస్తున్నట్టుగాదూరంగాన
డిచిఅన్నాడు“ఏమైందిఅంజలి... రాసలీలలేమిటి? నేను కేసుపనిలోబిజీగాఉన్నాను.

నామీదేఅనుమానమా?”

“ఆపండిమీనాటకాలు”

“నాటకాలేమిటిఅంజలి... నేనునిజంగానేకేసుపనిమీద...”అంటూఏదోచెప్పబోయాడు..

“నేనుకొన్నిఫోటాలనిపంపిస్తునానుచూడండి.

నాటకాలనిఎందుకంటున్నానోమీకేఅర్థమౌతుంది”అనిఫోన్పెట్టేసింది.

ఆమెఫోన్పెట్టేసిన మరుక్షణంలోఅతడిసెల్లో వాట్సప్కిఫోటోమెసేజులురాసాగాయి.

ఒక్కోఫోటో చూస్తున్నకొద్దీపాణిముఖంఎర్రబారసాగింది.

ముందురోజురాత్రిరాజేంద్రగదిలోతనకివనిపించిన‘చిక్కిక్’మన్నశబ్దాలుఏమిటిఅప్పటికికానీఅ
ర్థంకాలేదు.

తనూఇంద్రనీలక్లోజ్లాఉన్న సమయాన్ని అవకాశంగాతీసుకునిదాన్ని వేరేఅర్థంవచ్చేలాఆచికట్లోసై
తంఫోటోలనితీసివాటిల్ని అంజలికిపంపారెవరో.

ముందురోజుతానుఇంద్రనీలతోగార్డెన్లో జాగింగ్చేసినప్పుడుకూడాతనకితెలియకుండాఫోటోలుతీ
సిఎవరోఆమెకిపంపారనీ,

అందుకేఅంజలిఫోన్చేసివాకింగ్గురించిఅడిగిందన్నవిషయం అర్థమైందిఅతడికి.

ఆఫోటోలుఆమెకి ఎవరుపంపారు? ఎందుకుపంపారు?

అతడిఆలోచనలుపూర్తికాకముందేఅంజలినుంచిమళ్ళీఫోన్వచ్చింది.

పాణికిమనిసమాధానంచెప్పాలోఅర్థంకాలేదు.

“అంజలి... ఆఫోటోలోఉన్నఆమెఎవరోకాదు. ఫోలీసాఫీసర్ఇంద్రనీల”అంటూఆగాడు.

“ఆవిషయంనాకుతెలుసు.

బయలుదేరేముందరమీసెక్రెటరీరమణమీఫోన్కి ఆమెఫోటో వాట్సప్లోపంపాడు”

తలకొట్టుకున్నాడుపాణి. అప్పుడురమణపంపినఫోటోకూడాఆమెచూసిందన్నమాట !

అసలుతను ఇక్కడికివచ్చినదికేసుపనిమీదకాదనీ, ఆమెకోసమేవచ్చాననిఅనుకుంటోందాఆమె?

ఇప్పుడేం చెప్పిఆమెనినమ్మించాలి?

“అంజలీ... ఆమెకూడానాతోపాటు ఈకేసులోవర్కెస్టోంది.

ఇదంతాకేసుఇన్వెస్టిగేషన్లోభాగంగజరిగింది. ఆఫోటోలనిఎవరుఎవరిస్థితుల్లోతీసారో,

ఆమెనాతోఎందుకలాక్లోజ్గాఉన్నట్టునటించాల్సివచ్చిందోఅన్నీ చెప్పాలంటేఅసలునీకుమొత్తంకే

సు గురించిచెప్పాలి.

అయినానామీదేనీకుఅనుమానమా?”అన్నాడుఆమెని అనునయిస్తున్నట్టుగా.

“సరే, మీరుచెప్పినదినమ్ముతాను. ఇప్పుడుసూటిగాఒక్కప్రశ్న వేస్తానుసమాధానంచెప్పండి.

ఇప్పుడు మీరుకాకుండామీగదిలోమీతోపాటుఎవరుఉన్నారు?”

గతుక్కుమన్నాడుపాణి. అతడుగొంతుసవరించుకునేలోగానే,

షార్పామళ్ళిఅందిఆమె“ఎవరూలేరనిఅబద్ధంమాత్రంచెప్పద్దు”

“ఇంద్రనీలఇక్కడేఉంది. కేసువిషయంఉస్కస్పెషియల్ డానికీ...”

అతడినిపూర్తిగాచెప్పనివ్వలేదుఆమె“చాలు. ఇంకేమీచెప్పకండి”అందికోపంగా.

“అదికాదుఅంజలీ”అన్నాడుపాణిసర్దిచెప్పేద్దోరణిలో.

“నేనుఇంకేంవినదల్చుకోలేదు. చేసినడిస్కషన్ ఇపటికైనా ఇంకఆకేసునివదిలేసిముంబైరండి.

మధ్యాహ్నానికల్లా నాముందరఉంటే, మీరునాతోమాట్లాడేఅవకాశంఉంటుంది. లేకపోతే,

మీకుఆఅవకాశంఉండదు.

మీరుమాట్లాడాల్సింది విడాకులకోసంనాకేసువాదించేఅడ్వకేట్లోమాత్రమే.

ఆతరువాతహాయిగా ఆఫోలీసాఫీసర్దీనే...”ఆమెగొంతుదుఃఖంలోబొంగురుపోతుంటే,

ఫోన్కట్టయ్యింది.

వెంటనేమళ్ళీ ఆమెనెంబరుకిట్ట్రీచేసాడుపాణి. అతడికితెలుసు...

ఆమెఇంక తననుంచిఫోన్వెడితేలిట్టెయ్యదు.

తనుఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూమధ్యాహ్నానికల్లా ముంబైలోఉండాలి.

ఆమెచెప్పినసమయానికిముంబయిలోఉండాలంటే, ఇప్పుడుఇక్కడ్నుంచిబయలుదేరాలి.

అతడింకా ఆలోచనల్లోఉండగానే అతడిసెల్ఫోన్మళ్ళిరింగయింది.

అంజలిమళ్ళిఫోన్ చేసిందేమోననిఆశగాసెల్ఫోన్చూసాడు.

ఫోన్చేస్తున్నదిడి.ఎస్పీప్రసాద్ !

ఫోన్ఎత్తి“హలో”అన్నాడుపాణిఅనాసక్తంగా.

“నువ్వువెదుకుతున్నయాదగిరిదొరికాడు. మాకస్టడిలోనేఉన్నాడు.

నువ్వువెంటనేవచ్చిమాట్లాడచ్చు”అన్నాడుఅవతలనుంచిప్రసాద్.

పాణికిమనిసమాధానంచెప్పాలోఅర్థంకాలేదు.

నిజామాబాద్వెళ్ళియాదగిరిలోమాట్లాడడమాలేక ముంబైప్రయాణంఎర్పాట్లుచేసుకోవడమా?!

రెండుక్షణాలుకళ్ళుమూసుకునిగుండెలనిండాఊపిరిపీల్చుకున్నాడుపాణి. ఊపిరివదిలి,

కళ్ళుతెరిచిఅన్నాడుప్రసాద్లో “షైదరాబాద్నుంచిముంబయివెళ్ళడానికిమధ్యాహ్నంలోపూష్టెట్

ఎన్నింటికిఉంది?”

పాణిఅడిగినప్రశ్నకివిస్తుపోతూఅన్నాడుప్రసాద్ “బహుశాపన్నెండింటికిఒకఫ్లైట్ఉన్నట్టుంది.

ఎందుకు?”

“నాకొకచిన్నసహాయంచెయ్యగలవా?”అన్నాడుపాణి.

“చెప్పు. ఏంచెయ్యాలి?”అడిగాడుప్రసాద్.

“ఈరోజుపన్నెండింటిఫ్లైట్కిముంబయికినాకొకటికెట్ బుక్చెయ్యగలవా?”

“అదేమిటి?”

ఇక్కడఈకేసునిఇలాఅర్థాంతంగావదిలేసిముంబయివెళ్ళిపోతావా?”ఆశ్చర్యంగాఅన్నాడుప్రసాద్.

“అర్థాంతంగా వదిలెయ్యాలిన్నఅవసరంలేదు.

పదకొండింటిలోపలేఈకేసునిసాల్వేస్పినినేనుముంబై ఫ్లైట్ఎక్కుతాను.

నువ్వునాకుటికెట్బుక్చెయ్యి.

నేనుఇప్పుడేనిజామాబాద్బయలుదేరివస్తున్నానుయాదగిరిలోమాట్లాడడానికి”అనిచెప్పిఫోన్వె

ట్టిసాడుపాణి.

అతరువాత ఇంద్రనీల దగ్గరకి వచ్చి అన్నాడు “మీరునాతో రండి”

“ఎక్కడికి?” అంది ఆశ్చర్యంగా ఇంద్రనీల.

“ఈ కేసులో కొన్ని నిజాలని చెప్పగలిగిన ఒక ముఖ్యమైన వ్యక్తి దొరికాడు.

అతడితో మాట్లాడడానికి మనం నిజామాబాద్ వెళ్తున్నాం.” అన్నాడు పాణి.

“ఒక్క నిమిషం. బట్టలు మార్చుకుని ఫ్రైమ్ అయి వస్తాను” అంది ఇంద్రనీల.

పాణి ఆమె వంక చూసాడు. రాత్రంతా నిద్ర పట్టక దొర్లినట్టుగా ఆమె నైట్ డ్రెస్సు లిగిపోయి ఉంది.

జట్టు చెదిరి ముఖమ్మీద పడుతోంది. అయినా సరే అందంగా నేఉందామె.

‘అంజలికి అనుమానం రావడంలో అర్థం ఉంది’ అనుకున్నాడు.

“మనం వెళ్ళేది పిక్కిక్కి కాదు. అంతే కాదు. ఇంక ఫోటోలు తీయించుకోవాల్సిన అవసరం కూడా లేదు.

తియ్యాలైనవన్నీ ఎప్పుడో తీసేసారు. మీరు ఇప్పుడు మేకప్ వేసుకోకపోతే వచ్చే నష్టం ఏమీలేదు.

పదండి” అన్నాడు ఆమెకి మరోమాట మాట్లాడే ఆస్కారం ఇవ్వకుండా.

“ఫోటోలు తీయడమేమిటి?” అతడు గది తలుపు వేస్తుంటే అడిగింది అర్థంకాక.

“మీకు నిజంగా తెలియకపోతే దారిలో చెబుతాను, ముందు పదండి” అన్నాడు పాణి.

అతడి గొంతులో నికమాండ్కి ఆమె ఏమనుకుందో ఏమోలే చినిలబడి అలాగే అతడితో బయలుదేరడానికి సన్నద్ధమైంది.

“సార్, ఆసూరత్వ్యాపారికిమనం ఇవాళ ఫోన్ చేస్తామని చెప్పాం. అతడికోట్టిబుతానన్నాడు”
బంగారులక్ష్మీకుర్చీపక్కనే మరోకుర్చీవేసుకుని కూర్చున్న వ్యక్తితో అన్నాడు పక్కనున్న తను.

“ఈ బంగారులక్ష్మీని ఎన్ని హింసలు పెట్టినా వజ్రాలెక్కడ ఉన్నాయో చెప్పడంలేదు.

అసలు వజ్రాలు ఎక్కడ ఉన్నాయో పూర్తిగా తెలుసుకోకుండా బేరం పెట్టడం మీరు చేసిన పెద్ద వెధవపని. అయినా కొంపలే అంటుకుపోతాయని బేరం పెట్టారు మనవాళ్ళా?” విసుగ్గా అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

“అంత విలువైన వజ్రాలని అమ్మాలంటే ఒక్క రోజులో తెగే వ్యవహారం కాదని” నసుగుతున్నట్టుగా అన్నాడు పక్కనున్న అతడు.

“సరే,

మనం మళ్ళీ ఫోన్ చేయకపోతే ఆసూరత్వజ్రాల వ్యాపారికి మన దగ్గర వజ్రాలు లేవన్న అనుమానం రావచ్చు. చెప్పినట్టే ముకి అతడికి ఫోన్ చేసి బేరం ఒప్పుకోకుండా మాట్లాడండి.

వజ్రాలు దొరకగానే బేరం తెగ్గొడదాం”

“సరే” అని చెప్పి అక్కడినుంచి బయటికి వెళ్ళాడు అతడు.

సరిగ్గా వెళ్ళిన ఐదు నిమిషాల కింద నెల్లుంచి సూరల్లోని చమన్లాలి ఫోన్ చేసాడు.

ఆ గతుకు లోడ్లు మీద కారుని ఎనబైకిలో మీటర్ల వేగంతో ఫోనిస్తూ మనసులోనే నిజామాబాద్ వెళ్ళి రావడానికి,

అక్కడ యాదగిరితో మాట్లాడడానికి ఎంత సమయం పడుతుందో మనసులోనే లెక్కలు వేస్తున్నాడు పాణి.

అసలు యాదగిరి దగ్గర తనకి కావాల్సిన సమాచారం ఏదైనా దొరుకుతుందా లేక సమయం వృధానా అన్నది కూడా తెలియదు. రాత్రంతా నిద్రలేకపోవడం వల్ల కళ్ళు మండుతున్నాయి. అయినా సరే, ఏకాగ్రతగా కారు నడుపుతూ ఆమెకి జరిగినది చెప్పి అన్నాడు.

“ఈ కేసుని నేను పరిశోధించకుండా ఆపాలని ఎవరో గట్టిగా ప్రయత్నిస్తున్నారు.

అది ఎవరన్నది తెలియదు. దీనివెనకనున్న హస్తం మీదికావచ్చు,

మీసే హితురాలు బంగారులక్ష్మీ దికావచ్చు.

మిమ్మల్ని కోటలో వదలకుండా నాతో పాటూ రమ్మన్నది కూడా అందుకే”

ఇంద్రనీలచిన్నగానవ్వంది.

“ఒకవేళమీరనుకుంటున్నట్టుగానేనూమాస్నేహితురాలుబంగారులక్ష్మీఈకేసులోనేరస్థులమేఅయితే, నేనుమీతోపాటూఉండడంవల్లమీకన్నానాకేఎక్కువలాభంఅవుతుంది.

మీరేంపరిశోధిస్తున్నారోవెంటనేతెలియడంవల్లతప్పించుకునేఎత్తులులోందరగావేసేఅవకాశంఉంటుందికదా?”

“ఇప్పుడుమనంవెళ్ళేదిడి.ఎస్.పి. ప్రసాద్ఇంటికి.

మిమ్మల్నినేనుకూడారమ్మన్నదిమీ‘ఎదురుగా’ పరిశోధనచెయ్యడానికికాదు.

మీరుహాయిగామీకుకేటాయించినగదిలోవిశ్రాంతితిసుకోవచ్చు.

నేనుఎవరితోమాట్లాడానోకూడామీకుతెలియదు”

ఆమెముఖంఅవమానంతోఎర్రబడిందిఅతడిమాటలకి.

“క్షమించండి. నేరపరిశోధనలో నమ్మకంకన్నా తర్కమేముందుంటుంది”

ఇంద్రనీలమాట్లాడకుండాతలతిప్పుకునికీటికీలోంచిబయటకిచూడసాగింది.

“మీఫోన్ఒకసారిఇలాఇస్తారా?” ఆలోచననుంచితేరుకునిసడెన్గాఅడిగాడుఅతడుఆమెని.

అతడెందుకుఅడుగుతున్నాడోఅర్థంకాకపోయినా,

ఆమెఅసంకల్పితంగానేతనసెల్ని అతడిచేతికిచ్చింది.

డ్రైవ్వేస్తూనేఒకచేత్తోఆమెసెల్లోంచిఅంజలినెంబరుకికాల్చేసాడు.

అతడు చేస్తున్నాడనితెలియనిఅంజలిఫోన్ఎత్తింది.

“హలోఅంజలి... నేను. దయచేసిఫోన్స్వేట్టెయ్యకు.

నీకుఆఫోటోలుఎనెంబరునుంచివచ్చాయోచెప్పు.

నామీదదయఉంచిఒక్కప్రశ్నకీసమాధానం చెప్పు.

ఎవరోనాచేతపరిశోధనఆపించాలన్నదురుద్దేశంతోనీకాఫోటోలుపంపారు. వాళ్ళెవరోతేలితే,

క్లిష్టమైనఈకేసులువుగాతేలిపోతుంది. అంతేకాదు,

నువ్వుచెప్పేసమాధానం రెండోదలగ్రామాలప్రజలజీవితాన్నిబాగుచేస్తుంది.

ప్లీజ్అంజలిఆలోచించు” అభ్యర్థనగాఅన్నాడతడు.

అంజలి ఒక్కక్షణం ఏమీ మాట్లాడలేదు. తరువాత నెమ్మదిగా అంది “చెబుతాను.

మీరు కూడా ఒక ప్రశ్న కిసమాధానం చెప్పండి?”

“తప్పకుండా. అడుగు” అన్నాడు పాణి.

“ఆఫోటోలు మార్పింగ్ చేసిన వాలే కనిజమైనవా?”

అబద్ధమాడకుండా గుండెల మీద చెయ్యేసుకుని చెప్పండి”

“అంజలి నీకెలా చెప్పాలో అర్థం కావడంలేదు. అవి మార్పింగ్ చేసినవి కావు.

కానీ ఆఫోటోలు తీసిన పరిస్థితి నీకు తెలియ...”

అతడి మాటలు పూర్తి కాకుండానే అవతలనుంచి అంజలి ఫోన్ నెట్టేసింది.

చేతిలో ఉన్న ది తన ఫోన్ అయితే విసిరికొట్టేవాడు పాణి.

అది ఇంద్రనీల ఫోన్ కావడంతో కోపాన్ని కంట్రోల్ చేసుకుంటూ ఫోన్ని ఆమె చేతికి ఇచ్చేసాడు.

డి.ఎస్.పీ. రాజేంద్ర ఇంట్లోని డ్రాయింగ్రూమ్ లో పాణి. రాజేంద్ర కూర్చుని ఉన్నారు.

వాళ్ళ ఎదురుగా ఉన్న ఒక కుర్చీలో యాదగిరి కూర్చున్నాడు.

బయట అప్పుడే తెల్లవారులోంది. యాదగిరికి రాత్రి తాగిన మందు మైకం ఇంకా పూర్తిగా దిగలేదు.

“చూడు యాదగిరి...”

నీ మీద ఏం నమ్మకమో ఏమో చనిపోయిన రాజేంద్ర వర్మ గారు నీతో చాలా విషయాలు చెప్పేవారని మాకు తెలుసు.

ఆయన చనిపోయే ముందర ఈ ప్రపంచానికి చెప్పాల్సిన ఒక ముఖ్యమైన రహస్యాన్ని చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయారు. అది నీకేమైనా తెలిస్తే చెప్పు.

నువ్వు చెప్పే రహస్యం మీరెండో దలగ్రామాల అభ్యున్నతి కీ కారణమౌతుంది.

మనకి ఎక్కువ సమయం కూడా లేదు. అవతల ఆవజ్ఞాల బేరం జరుగుతోంది.

నువ్వు ఎంత తొందరగా నిజం చెప్పేస్తే,

ఆవజ్ఞాలని చేతులు మారకుండా కాపాడడానికి అంత అవకాశం ఉంటుంది”

“సార్. మీరనుకుంటున్నట్టుగా రాజేంద్ర దొరగారు నాకు ఏవజ్ఞాల సంగతీ చెప్పలేదు.

కానీ ఒక్క విషయం మాత్రం తెలుసు. నేను తోటలో తరచుగా పనులకి వెడతూ ఉంటాను.

ఒకసారిలోటపనిచేస్తుండగాచిన్నపెట్టిభూమిలోంచిబయటపడింది.

దాన్నినేనునేరుగాతీసుకెళ్ళిరాజేంద్రదొరగారికిఇచ్చేసాను.

ఆయనదాన్నితెరిచిచాలాసేపుపరిశీలించారు. అందులోవారి పూర్వీకులనగలుచాలాఉన్నాయి.

ఆయనఅప్పుడునాతోఏమీఅనలేదుకానీ,

తరువాతఒకసారినన్నుపిలిపించి లోటలోఆపెట్టెదొరికినసంగతిఎవరితో చెప్పద్దనిఅన్నారు.

అసలురాజమహల్లోజరిగినవిషయాన్నికంటితోచూసినది నోటికితెలియనివ్వనునేను.

ఎందుకోమీమాటలునామీదకనికట్టుచేసినట్టుగాఅనిపించింది.

మొట్టమొదటిసారిగానోరుతెరిచాను” అన్నాడుయాదగిరిఎమోషనల్గా.

పాణికిఅతడిమాటలకినిరాశగాఅనిపించింది. అనుకున్నంతాఅయింది.

అతడిదగ్గరతనకిఉపయోగపడే కొత్తసమాచారంఏమీదొరకలేదు.

అప్రయత్నంగాఅతడువాచిచూసుకున్నాడు. ముంబైఫైటుకిఇంకాఆరుగంటలేసమయంఉంది !!

అసహనంగాగదిలోపచార్లుచేస్తున్నఅతడుఏదోగుర్తొచ్చినట్టుగాఆగిఅన్నాడు“నిన్నునిజామాబా ద్వెళ్ళిబార్లోతాగిపడుకోమన్నదిసురేష్వర్మగారుకదూ?!”

యాదగిరితడబడుతున్నట్టుగాచూసితలదించుకున్నాడు.

“నిజంచెప్పు?”గద్దిస్తున్నట్టుగాకాకఅర్దిస్తున్నట్టుగాఅన్నాడుపాణి.

“అవునండీ”ఒప్పుకున్నాడుయాదగిరి.

“ఎందుకు?”

“రాజావారుచనిపోవడాన్నినేనుతట్టుకోలేకపోతున్నాననిజాలిలోపంపించారు”

“అబద్ధం”

“నాకుఅంతకన్నాఏమీతెలియదుసారూ” యాదగిరిభరించలేనట్టుగారెండుచేతులతోతలపట్టు

కునిమోకాళ్ళలోతలపెట్టుకున్నాడు.

“యాదగిరి...”

రాజవంశానికీద్రోహంచెయ్యకూడదన్న అంకితభావనీరక్తంలోజీర్ణించుకుపోయిఉంది.

నేనుతప్పుపట్టడంలేదు. కానీ, నువ్వుపుట్టిపెరిగిననీగ్రామానికీ,

అలాంటిరెండోదలగ్రామాలనిబాగుచెయ్యాలన్న రాజారాజ్ఞహదూర్రాజేంద్రవర్మగారిఆశయంగు

రించినువ్వుమర్చిపోతున్నావు.

నీకు తెలిసిన ఏ విషయమైనా నాకు చెప్పడం వల్ల నీకూ మీగ్రామానికీ మేలే తప్పకీడు జరగదు”

ఒక్కక్షణం తరువాత యాదగిరి నెమ్మదిగా తలెత్తాడు. అతడి కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి.

కళ్ళనిండా నీరు. ఏదో చెప్పడానికి సమయం త్వరగా తున్నట్టుగా నెమ్మదిగా గోంతు విప్పాడు. పాణి,

ప్రసాద్ ఎంత నిశ్శబ్దంగా అయిపోయారంటే,

గదిలోని గోడ గడియారంలోని సెకన్ల ముల్లు చేనే శబ్దం కూడా వాళ్ళకి స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.

యాదగిరి చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

“ఒకరోజు ఉదయం నేను తోటలో పనిచేస్తుంటే రాజేంద్రబాబుగారు

అక్కడున్న ఒక బెంచీ మీద కూర్చుని పుస్తకం చదువుకుంటున్నారు.

ముందురోజు ఈదురుగాలి వానతో పెద్దవర్షం పడింది.

తోటలో కొన్ని సీతాఫలం చెట్లు మొదలంటాకూలిపోయి ఉన్నాయి. వాటిని సరిచేస్తూ,

పూర్తిగా కూలిపోయిన చెట్లని పక్కకి తోస్తున్నాను నేను. మొదలంటాకూలిపోయిన ఒక చెట్టుని

పెకిలిస్తుండగా బయట కివచ్చిన మట్టిపెళ్ళల్లోంచి కనిపించిన దాన్ని చూసినాను

భయంలో గట్టిగా కేకపెట్టాను...

ఆమట్టిపెళ్ళలమధ్యన

మోచేతివరకూనరికేసిన ఒకచెయ్యి ఎప్పుడో భూమిలో పాతిపెట్టబడినదివేళ్ళాడుతూ కనిపిస్తోంది !!

నా అరుపులకి పుస్తకం పక్కన పడేసి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు రాజేంద్రబాబుగారు.

అక్కడికి వచ్చి ఆ చెయ్యి వంకపరిశీలనగా చూసిన ఆయన నా కన్నా ఎక్కువగా షాక్తిన్నారు.

మామూలు మనుషులు దగ్గరగా కూడా నిలబడలేని అలాటి ప్రదేశంలో ఉన్నట్టుండి

కూలబడిపోయారు. నేను ఆయన్ని విస్తుపోయి చూస్తుండగా సగంకుళ్ళిన ఆచేతిని ఆయన తన

చేతిలోకి తీసుకున్నారు. ఆచేతి మీద ప్రేమగా నిమిర్తుతూ వేలికి ఉన్న వజ్రపుటుంగరం వంక

తదేకంగా చూసారు.

ఆయన ప్రవర్తన కి నేను ఆశ్చర్యంలో చిత్రేరుకునే లోపలే చిన్న పిల్లాడిలా బోరుబోరు మనివిలపించారు. 'నా జీవితానికి ఇంక ఏ ఆశాలేదు. నాకింక ఏ ఆశయంలేదు' అంటూ పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడారు.

నేను ఎంతవారిస్తున్నా అక్కడ్నుంచి కదలలేదు. చాలాసేపటి తరువాత

తేరుకుని ఆ ఉంగరాన్ని తీసుకుని చెయ్యిని మట్టిలో కప్పిట్టేసారాయన. ఆ తరువాత రాజేంద్రబాబు

చాలారోజులు పిచ్చివాడిలా తిరిగారు.

ఎప్పుడూ ఉత్సాహానికి చిరునామాలా ఉండే చిన్న రాజావారిని అలా చూడడం జీవితంలో మొదటిసారి నాకు. ఆయన నాలా చూస్తుంటే నాకు కూడా పిచ్చెక్కినట్టుగా అనిపించింది''

తను వింటున్నదాన్ని అర్థంచేసుకోవడానికి పాణికి పాణికి కొద్దిక్షణాలు పట్టాయి.

“ఆ చెయ్యిని చూడగానే రాజేంద్ర ఎందుకలా అయిపోయాడు? అది ఎవరిది?” అన్నాడు.

ఒక్కక్షణం ఆలోచిస్తున్నట్టుగా మౌనంగా ఉండి తరువాత ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్టుగా చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు “రాజేంద్రబాబుగారు ఎప్పుడూ నాలో చెప్పలేదు కానీ, ఆయనకి

రత్నమాలా దేవి గారనే ఒక ప్రിയమురాలు ఉండేదని నాకు తెలుసు. ఆరోజు కనిపించిన ఆ

చెయ్యిని చూసి ఆయన అంతలా తల్లడిల్లిపోవడాన్ని బట్టి నాకు ఆ చెయ్యి రత్నమాలా దేవి గారిదని అ

ర్థమయింది. అదిఅక్కడికెలావచ్చిందో, ఆమెనిచంపినదెవరోమాత్రంవెంటనేఅర్థంకాలేదు”

“తరువాతఏంజరిగింది?”

“ఆతరువాతరాజేంద్ర

బాబుగారుబంగళాలోపనిచేసేప్రతిఒక్కరినీపేరుపేరునారహస్యంగాపిలిపించి,

వారిలోతననెత్తిమీదచెయ్యివేయించుకునినిజంచెబుతొననిప్రమాణం

చేయించుకునితనకితెలియకుండారత్నమాలాదేవిగారు

సిర్నాపల్లిఎప్పుడువచ్చారోచెప్పమనిఅడిగారు.

చివరికిఒకడ్రైవరురాజేంద్రగారుఊల్లోలేనిసమయంలోఒకరోజు నరేంద్రవర్మగారూ,

సురేష్వర్మగారూ రత్నమాలాదేవిగారిని రాజేంద్రబాబురమ్మన్నారనిచెప్పి

షైదరాబాద్నుంచితీసుకురమ్మని చెబితే, రాత్రికిరాత్రి వెళ్ళిఆవిడనితీసుకువచ్చానని,

ఆవిడనితీసుకొచ్చికోటలోదింపాననీ, తరువాతఏంజరిగిందోతనకితెలియదనీచెప్పాడు.

అతడిమాటలకిరాజేంద్రబాబుగారురత్నమాలాదేవిగారుచనిపోయారనితెలిసినప్పటికన్నాఎ

క్కువషాక్తిన్నారు.

నోటమాటపడిపోయినట్టుగా అలాఉండిపోయారు. ఆరోజుతరువాతఆయనకోటలోనూ,

బయటానోరువిప్పి ఎవరిలోనూమాట్లాడడంనేనుచూడలేదు. అదిజరిగినరెండురోజులకే

ఆయనఆత్మహత్యచేసుకున్నారనికోటనుంచి కబురువచ్చిపరిగెత్తుకుంటూవచ్చాను”

కళ్ళల్లోనీరుతిరుగుతుండగాఅన్నాడుయాదగిరి.

ఎడుస్తున్నయాదగిరిభుజమ్మీదఓదారుస్తున్నట్టుగా చెయ్యివేసాడుపాణి. “సరే, నువ్వువెళ్ళి

ప్రస్తుతంఉంటున్నహోటల్లదిలోనేఉండు. నేనుచెప్పేవరకూసిర్నాపల్లిరావద్దు” అన్నాడు.

యాదగిరితలూపిబయటికివెళ్ళిపోయాడు.

అతడువెళ్ళినవెంటనేపక్కగదిలోఉన్నఎస్సెనిపిలిచిచెప్పాడుప్రసాద్

“మనకానిస్టేబుళ్ళిద్దరినిమఘ్ణీలోఅతడుఉంటున్నరూమ్మగ్గరకాపలాఉంచండి”

అతడువెళ్ళిపోయాక దీర్ఘంగానిట్టూర్చాడుపాణి.

“రాజేంద్రదిహత్యాఆత్మహత్యఅన్న అనుమానంఇంకలేదుకదా?

కేసుచాలామటుకుక్లియరైనట్టనిపిస్తోంది” అన్నాడు.

“ఎలా?”

“రాజేంద్రవర్మకీఅతడితాతగారైననరేంద్రవర్మకీకొద్దికాలంగామాటల్లేవనివంటవాడునరసింహచె

ప్పాడు. దీన్నిబట్టి చూస్తేరాజేంద్రరత్నమాలనిప్రేమించడంనరేంద్రవర్మకీఇష్టంఉన్నట్టులేదు.

వాళ్ళిద్దరూపెళ్ళి చేసుకోవడానికిఆయనఅభ్యంతరంచెప్పిఉండచ్చు.

అందుకేరాజేంద్రఎవరికీతెలియకుండారత్నమాలని ‘గాంధర్వవివాహం’ చేసుకున్నాడు.

తాతగారికీఇష్టంలేకపోయినాఆమెనితేసుకునిఅండమానూ,

కేరళావంటిప్రదేశాలుతిరిగివచ్చేవాడు.

ఆమెబ్రతికిఉండగామనవడుతనుచెప్పినసంబంధాలుచేసుకోడన్నఉద్దేశంతో

అతడురత్నమాలనిచంపించిఉంటాడు”

“నరేంద్రవర్మా?” ఆశ్చర్యంగాఅన్నాడుప్రసాద్.

“అతడంటేఅతడొక్కడేకాకపోవచ్చు. ఆమెని చంపాలన్నప్లాన్ నరేంద్రవర్మా,

సురేష్వర్మాఇద్దరూకలిసివేసిఉండచ్చు.

వాళ్ళిద్దరివీఒకటేఅభిప్రాయాలనిరాజమహల్లోఅందరికీతెలుసు. రెండునెలలక్రితం నెట్లో

హత్యచేయడానికిసంబంధించినసైట్లుచూసినదికూడారాజేంద్రనిహత్యచేయడానికికాదు....

రత్నమాలనిచంపడానికి !”

“నిజమేఅయిఉండచ్చు. మరిరాజేంద్రతననిఎవరో చంపడానికిప్రయత్నిస్తున్నారని

నీకుమెయిల్లాసాడెందుకు?”

“సరిగ్గారాజేంద్రరత్నమాలని రహస్యవివాహంచేసుకున్న
సమయంలో తోటలోనిదిబయటపడింది.

అప్పటికేఇంట్లోవాళ్ళతోసరిగ్గాసంబంధాలులేనిరాజేంద్రవర్మనిదివిషయంఇటుతాతగారితోకానీ,
అటుసురేష్వర్మతోకానీచెప్పలేదు. రాజేంద్రరత్నమాలనిగంధర్వవివాహంచేసుకున్నాడని
తెలిసినతాత, సురేష్వర్మఅప్పటినుంచీఆమెనిచంపడానికి వెంటపడేవారు. రాజేంద్ర,
రత్నమాలకలిసిఉన్నసమయంలో ఆమెనిచంపడానికి నరేంద్రవర్మ
నియమించినమనుషులువెంటపడుతుంటే, నిదిగురించిన అభద్రతాభావంతోఉన్నరాజేంద్ర
ఎవరోతననిచంపడానికివెంటపడుతున్నారనుకున్నాడు.
చివరికిరాజేంద్రతోకలిసిఉన్నసమయాల్లోరత్నమాలనిచంపడం కుదరక
రాజేంద్రరమ్మంటున్నాడనిచెప్పి దొంగతనంగాకోటకితీసుకువచ్చిఆమెనిచంపేసారు!”

“అసలేఅభద్రతాభావంతోఉన్నరాజేంద్రవర్మనిదిగురించితనకితప్పమరోవ్యక్తికెవరికైనాతెలియ
డంమంచిదనుకున్నాడు. అందుకేఆవిషయంతనకినమ్మకంఉన్నరత్నమాలకిచెప్పాడు.
అదేభయంతోనిది
రాజమహల్లోఉండడంప్రమాదకరమనిభావించిఆనగలనిరత్నమాలన్నేహితురాలైనబంగారులక్ష్మి
కి దాచమనిఇచ్చిఉండచ్చు” అన్నాడుప్రసాద్దనుకూడాపాణిఊహకిసాయంచేస్తూ.

“ఎగ్జాట్లీ” అన్నాడుపాణిమెచ్చుకోలుగా “తనని పెంచివెద్దచేసిన
తనవారినిహంతకులుగాముద్దవేయలేక,
తమవంశాన్నినలుగురిలోనూఅప్రతిష్టపాలుచెయ్యడంఇష్టంలేక,
సూసైడ్తోట్లీతనుచనిపోవడానికికారణాన్నిరాయలేదు.
రత్నమాలమరణంతోషాక్తినితననితానేమర్చిపోయినరాజేంద్ర నిధిసంగతికూడామర్చిపోయాడు.
ఆఖరినిమిషంలోగుర్తుకువచ్చి సూసైడ్తోట్లీనిదిగురించిపి.ఎస్. అనిరాసివెట్టిచనిపోయాడు”

“అంతాబాగానేఉంది. మరివజ్రాలనిఎత్తుకుపోయిందిఎవరు? బంగారులక్ష్మీనా?
అలాగైతేసూసైడ్తోట్లీఉన్నమేటర్ని ఆల్టర్నేసినదిసుప్రియా?”

ష్టోలో చెప్పుకునిపోతున్న పాణిషాక్తిన్న ట్టుగా ఆగిపోయాడు.

పక్కగదిలో ఉన్న ఇంద్రనీల ఉండాపారిపోయిందా అన్న అనుమానం వచ్చింది వాళ్ళిద్దరికీ.

ఇద్దరూ ఒక్కసారిగా కదిలి పక్కగదిలోకి వెళ్ళబోయేంతలోనే గదితలుపు బళ్ళు నతెరుచుకుంది.

ఎదురుగా ఆవేశంలో ఊగిపోతూ నిలబడ్డ ఇంద్రనీలకనిపించింది !!

మరింత షాక్తిన్న ట్టుగా వాళ్ళిద్దరూ అలాగే ఆమె వంకప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ ఉండిపోయారు.

ఒక్కక్షణం ఆయాసంతో రుక్మవడానికన్న ట్టుగా ఆగి, తరువాత అంది ఇంద్రనీల

“బంగారు లక్ష్మి ఆచూకీ తెలిసింది”

ఊహించని ఆమె మాటలకి ఇద్దరూ ఉలిక్కి పడ్డట్టుగా అన్నారు “తెలిసిందా? ఎక్కడ ఉంది?”

“సిర్నా పల్లిలో!!”

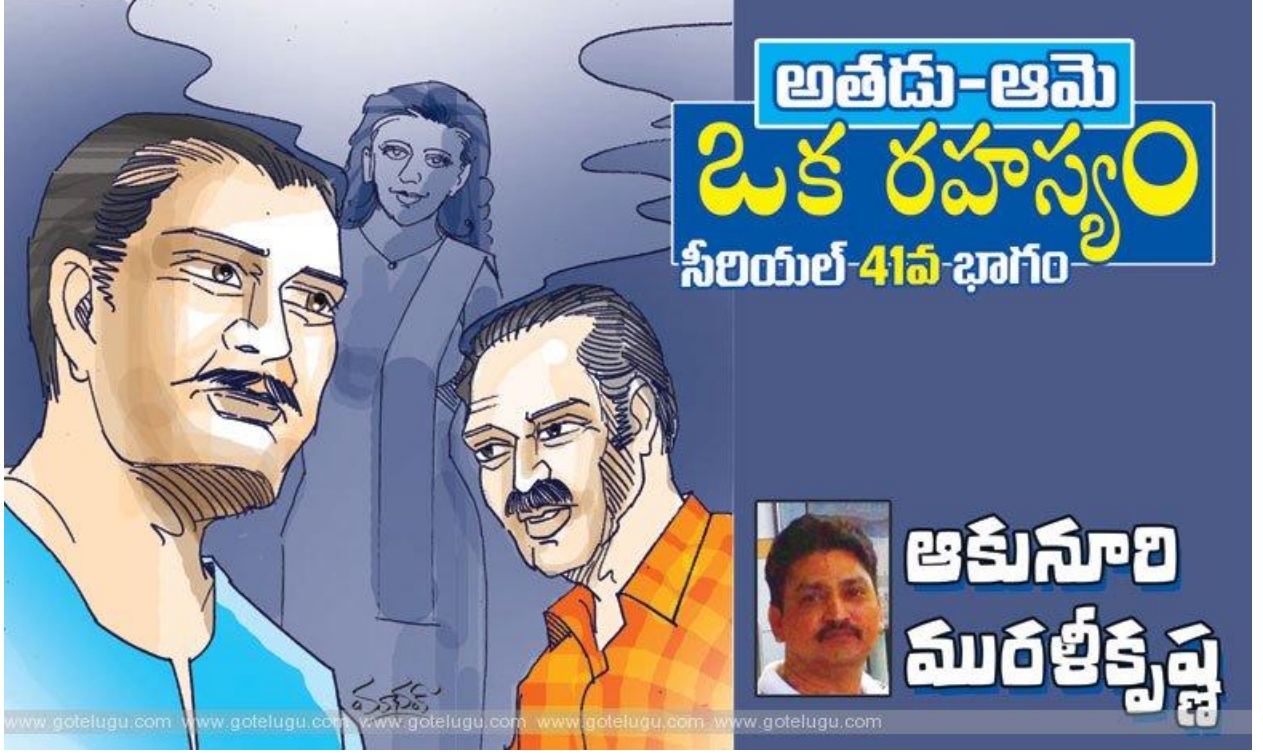
అది మరీ ఊహించని విషయం వాళ్ళిద్దరికీ.

తనకి తెలిసిన సమాచారానికి ఆమె ముఖం కూడా షాక్తిన్న ట్టుగా నే ఉండడాన్ని గమనించారు పాణి,
ప్రసాద్.

“ఇంతకీ ఎలా తెలిసింది ఆమె ఆచూకీ? ఆమెతో మాట్లాడారా? వజ్రాలు ఆమె దగ్గరే ఉన్నాయా?”

“ఆమెతో మాట్లాడడానికి ఆమె మొబైల్ స్విచాన్ చేసి లేదు”

“మరి ఎలా తెలిసింది ఆమె ఎక్కడ ఉందో?” ఆసక్తిగా అడిగాడు పాణి.

“బంగారులక్ష్మీనేనుఒకేరకంమొబైల్ ఫోన్లని ఒకేసారికొనుక్కున్నాం.

మొబైల్ ఎప్పుడైనాపోతేట్రాక్ చేయడానికిదానికుండు EMIE (International Mobile Equipment Identity)

అనేపదిహేనంకెలనెంబర్లనిమేముఒకళ్ళనెంబరుఒకరిసెల్లోనూసేవ్వేసుకున్నాం.

నాసెల్లోసేవ్వేసుకున్న ఆమెమొబైల్ తాలూకు EMIE

నెంబర్ ద్వారా ఆమెమొబైల్ ఎక్కడఉందోట్రాక్ చేసాను.

గూగుల్స్ రోజూ ఆమెమొబైల్ నిర్ధారణ పల్లిలో ఉందని తెలిసింది.

స్విచాఫ్ఫ్ సి ఉన్నా బ్యాటరీ బయటికి తీయకపోతే,

దానినుంచి వెలువడేసిగ్నల్స్ ల మొబైల్ ఎక్కడఉందో కచ్చితమైన లోకేషన్ లుస్తుంది”

ఆమె మాటలని, ఆకేసుని సాల్వేషన్ లని ఆమె పడుతున్న తాపత్రయాన్ని చూస్తుంటే,

పాణికి ఆమెకి ఈ నేరంతో ఎటువంటి సంబంధం లేదన్న నమ్మకం మరింత బలపడుతోంది. తాము

అనవసరంగా ఆమెని అనుమానిస్తున్నారేమో అని గిట్టిగా అనిపించింది.

“నిజమే. కానీమీరుచెప్పినదానిప్రకారంసిర్నాపల్లిఅనికాకఆసిర్నాపల్లిలో
ఆమెఎక్కడఉందోకచ్చితమైనలోకేషనూడతెలుస్తుంది. అదితెలిసిందా?
తెలిస్తేఆమెనిపట్టుకోవడంమరింతసులువవుతుందిమనకి” అడిగాడుపాణి.

“అదికూడాతెలిసింది” చెప్పిందిఇంద్రనీల.

“తెలిసిందా? ఎక్కడ?” ఉత్సుకతగాఅన్నాడు.

“సిర్నాపల్లిలోని సీతారామారెస్మిల్లులో. మరొకవిషయం.

షాదరాబాద్లోఉండేమామరోన్నేహితురాలికిఫోన్నేసి బంగారులక్ష్మిఇంటికిపంపించాను.

ఆమెఅక్కడికివెళ్ళిమరింతఆసక్తికరమైనసమాచారాన్ని ఇచ్చింది.

బంగారులక్ష్మిఇల్లుబయటినుంచితాళంవేసిలేదు.

ఆటోమేటిక్లాక్ఉన్న డోర్కావడంలోఅందరూలాక్వేసిఉందనిఅనుకున్నారట.

తెరిచిఉన్నతలుపులోంచిలోపలకివెళ్ళినఆమెకిఇంట్లోఅంతా గందరగోళంగా,

ఏదోదాడిజరిగినఆనవాళ్ళుకనిపించాయట. దీన్నిబట్టి చూస్తేఆమెనిఎవరోబలవంతంగా

అక్కడ్నుంచిఎత్తుకెళ్ళిసిర్నాపల్లితీసుకెళ్ళినట్టుతెలుస్తోంది”

ఆమాటలతోపాణికిఅప్పటిదాకాఆమెమీదఉన్న అనుమానాలన్నీపటాపంచలైపోయాయి.

“అర్థమైంది” అన్నాడు. ఏమిటన్నట్టుగాచూసారు ప్రసాద్, ఇంద్రనీలఅతడివంక.

“రాజేంద్రరాసినసూసైడ్ నోట్లో వజ్రాలగురించిరాసి,

ఆవజ్రాలుషాదరాబాద్లోఎక్సైజ్విభాగమెంట్లోఉన్నబంగారులక్ష్మిదగ్గరఉన్నాయనిరాసాడు.

సూసైడ్నోట్లోఉన్న ఆవాక్యాలనిఎర్రేజ్చేసినవాళ్ళేవజ్రాలఆచూకీతెలుసుకోవడంకోసం

బంగారులక్ష్మిని కిడ్నాప్చేసిసిర్నాపల్లితీసుకువచ్చారు”

“అయిఉండచ్చు. కానీఅసలుబంగారులక్ష్మికిరాజేంద్రఎలాంటివజ్రాలనిఇవ్వలేదుకదా?

అలాఎందుకురాసినట్టూ?” అనుమానంగాఅందిఇంద్రనీల.

“రాజేంద్రతనకివజ్రాలనిఇచ్చినవిషయంఆమెమీలో చెప్పిఉండకపోవచ్చుకదా?” అన్నాడుపాణి.

“అసంభవం. ఆమెనాదగ్గరఏవిషయాన్నీదాచదు”

“అదేనిజమైతే, ఈకేసులోనాపనిఇంకాచాలాఉంటుంది”

“అంతకన్నా ముందుఅసలుబంగారులక్ష్మినికిడ్నా ప్లేసినదెవరోకనిపెట్టాలి కదా?”

అన్నాడుప్రసాద్. అతడామాటలంటుండగాపాణిసెరింగయింది.

సెల్మీదకనిపిస్తున్నపేరుని సంభ్రమంగాచూసాడుపాణి. వెంటనేఫోన్ఎత్తి “చెప్పుఅంజలీ”

అన్నాడుఆనందంగా.

“సెల్ఫోన్లోనాకువచ్చినఫోటోలుసిర్నాపల్లినుంచివచ్చాయి.

ఫోటోలనినాకుపంపుతున్నప్పుడుఆసెల్ఫోన్ఎక్కడఉందో ఎగ్జాక్లొకేషన్కూడాతెలిసింది”

అంటూచెప్పింది.

“నామాటనమ్మావు. చాలాథాంక్స్ అంజలీ” సంతోషంగాఅన్నాడుపాణి.

“నేనుఈసమాచారాన్నిమీకుఇస్తున్నది ‘మీమాటలనినమ్మి’ కాదు.

నేనుచెప్పేసమాధానంరెండోదలగ్రామాలప్రజలజీవితాన్నిబాగుచేస్తుందన్నారనిచెప్పాను”

పాణితలకొట్టుకున్నాడు. “ఏదేమైనా థాంక్స్ అంజలీ.

నిజంగానువ్వుచెప్పినసమాచారంరెండోదలగ్రామాలప్రజలజీవితాన్నిబాగుచేస్తుంది. అవునూ,

ఇంతకీఈవిషయాన్నిఎలాతెలుసుకున్నావు? ఆసక్తిగాఅడిగాడు.

“ఆరేళ్ళుగామీలోసావాసంచేస్తున్నాను. ఆమాత్రంఉటకన్నేనూచెయ్యగలను.

అడగ్గానేసమాచారాన్నివెతికిపెట్టిఇవ్వగల స్నేహితులుమీకేకాదు, నాకూఉన్నారు”

కసిగా అనిపోన్పెట్టేసింది అంజలి.

“నేనూ సుప్రియా క్లోజ్గా ఉన్న పోటోలు అంజలికి పంపినన్న ముంబై వెళ్ళేలా చేయాలని ప్రయత్నించింది కూడా సిర్నా పల్లి గ్రామలో నిసీతారా మారై స్మిల్లునుంచేనట. సో, ఈ కేసులో అనుమానితులు అక్కడే ఉన్నారని మరో సారి కన్ఫర్మ్ అయింది. నేను వెంటనే సిర్నా పల్లిలో ఉన్న ఆ రైస్మిల్లు దగ్గరకి వెళ్ళాలి” చెప్పాడు పాణి వాళ్ళిద్దరికీ.

“మనం వెంటనే అక్కడికి వెళ్ళాలి. మాతో పాటు నువ్వూరా. ఇద్దరు ఎస్సైలనీ, నలుగురైదుగురు కానిస్టేబుళ్ళనీ కూడా మనతో రమ్మను. క్వీక్...” ప్రసాద్తో అన్నాడు పాణి.

“సుప్రియా... మీకో కవిషయం చెప్పాలి” బయలుదేరబోయే ముందర అన్నాడు పాణి.

“ఏమిటి?”

“మీరు వెదుకుతున్న మీన్నే హితురాలు రత్న మాల ఈ లోకాన్ని విడిచి వెళ్ళిపోయింది”

ఇంద్రనీలస్థాణువు లా ఉండిపోయింది అతడి మాటలకి. “ఏమిటి మీరు మాట్లాడుతున్నది? నిజం చెప్పండి” అంది కళ్ళు పెద్దవిగా చేసి అంది.

“నేను నిజమే చెబుతున్నాను ఇంద్రనీలగారూ, నాకూ ఇప్పుడే తెలిసింది.

ఈవార్త మిమ్మల్ని బాధపెడుతుందని తెలుసు. అయినా చెప్పక తప్పడంలేదు”

అంటూ ఇన్వెస్టిగేషన్లో యాదగిరి చెప్పిన విషయాలని చెప్పి అన్నాడు “మీరు రాజేంద్ర గదిలో చూసిన ఉంగరం అతడికి తోటలో దొరికినదే అయి ఉంటుంది. ఆ ఉంగరాన్ని బట్టి అతడికి రత్న మాల హత్య చెయ్యబడ్డ విషయం తెలిసి ఉంటుంది.

రాజేంద్ర ఆత్మ హత్య చేసుకోవడానికి కారణం ప్రీయురాలు రత్న మాల హత్య చేయబడటం.

అదీ తన సొంతమనుషులతో. సూసైడ్ ట్రో అతడు రాసిన

‘ముల్లు...కాలిలోగుచ్చుకుంటేఓర్పుకోవచ్చుచేతిలోగుచ్చుకుంటేతీసుకోవచ్చు,
కానిగుండెలోగుచ్చుకుంటేమాత్రం భరించడంకష్టం’
అన్నవాక్యాలుతనతాతగారినీసురేష్వర్మగారినీఉద్దేశించిరాసినవేఅనిఅర్థంఅవుతోంది”

ఇంద్రనీలఉన్నట్టుండికుప్పకూలిపోయింది.
మోకాళ్ళలోముఖందూర్చివెక్కివెక్కిఎడుస్తూఉండిపోయింది.
ఏన్నేహితురాలికోసమైతేతానుఇంతకష్టపడిఇక్కడికిపోస్తింగువేయించుకునిమరీవచ్చిందో...
ఏన్నేహితురాలికోసమైతేతానుఇంత రిస్కుతీసుకుని పరిశోధనచేస్తోందో...
ఆన్నేహితురాలుఈలోకంలోనేలేదనితెలిసాకఆమెచాలాసేపు మామూలుమనిషికాలేకపోయింది.

“మీరుఇలాబాధపడుతూకూర్చుంటేలాభంలేదు.
మనంచేయాల్సినపనులుఇంకాచాలాఉన్నాయి.
ముఖ్యంగామీమరోన్నేహితురాలుబంగారులక్ష్మీనికాపాడుకోవాలి”
అన్నాడుపాణిఆమెనిఓదారుస్తున్నట్టుగా.

అతడిమాటలకి కళ్ళుతుడుచుకునిలేచినెలబడిందిఇంద్రనీల. అందరూకారుఎక్కారు.

కారువెడుతున్నంతసేపూఎవరూఎమీమాట్లాడలేదు. ఎవరిఆలోచనల్లోవాళ్ళూఉన్నారు.
ఇంద్రనీలకిటికీలోంచి బయటికిచూస్తూమధ్యమధ్యలోకళ్ళుతుడుచుకుంటోంది.

కారుసిర్నాపల్లినీసమీపిస్తుండగాతనసెల్ఫ్లోవచ్చిన మెసేజ్బదివిఅన్నాడుప్రసాద్
“సిర్నాపల్లిలోఉన్నసీతారామారైస్మిల్లరించిఎంకైవ్వరీచేసాను.
పదెకరాలస్థలంలోనిర్మించినజల్లలోకెల్లాఅతివెద్దదైనఆరైస్మిల్లుసురేష్వర్మకిచెందినది!
అంతవెద్దదీపేమన్అయినదీకనుకేఆమిల్లుమొబైల్లొకీంకేసినిపుడుగూగుల్యూజ్లోపేరుతోసహావ
చ్చింది”

“అంటే... వజ్రాలకోసంసూసైడ్లో టిపి ఆల్టర్నేసినినదీ, బంగారులక్ష్మీనికీడాపేసినినదీసురేష్వర్మా?

అందుకేనా అతడు మనల్ని చూసినప్పుడల్లా భయపడింది?” అంది ఇంద్రనీల.

“కాదు!!” అన్నాడు పాణి.

ప్రసాద్, ఇంద్రనీల ఆశ్చర్యంగా చూసాడు అతడి మాటలకి.

వాళ్ళింకా ఏదో అడిగేలోగానే ఇంకేదో ఆలోచన వచ్చినట్టు “చ...

ఇంత చిన్న విషయంనాకు నిన్నటి నుంచి ఎందుకు తట్టలేదు?”

తనలో తాను అనుకుంటున్నట్టుగా పైకే అంటూ మొబైల్లో స్ట్రీటింగ్ రాజమహల్నైట్ బరుకిరింగ్ చేసాడు.

ఫోన్ ఎత్తిన నాకరుతో “ఒకసారి వంటమనిషి నరసింహాని పిలుస్తారా?” అని అడిగాడు.

రెండు నిమిషాల తరువాత నరసింహా లైన్లోకి వచ్చాడు.

పాణికి సడెన్గా గుర్తొచ్చిన విషయం, వంటవాడు నరసింహా చెప్పబోయే విషయమేమిటి??????

హలో నరసింహా, నేను పాణిని మాట్లాడుతున్నాను” అన్నాడు.

“చెప్పండిసారూ...

ఎక్కడికివెళ్ళిపోయారు? నిన్న మీరుకాఫీబాగుందన్నారకదాఅనికాఫీచేసిసిద్ధంగాఉంచాను. కానీపోద్దున్నుంచీకనపడ్డంలేదుమీరు” అన్నాడునరసింహ.

పాణినవ్వి “థాంక్స్ రసింహో. చిన్నపనిఉండిబయటికివచ్చాను.

మరోఅరగంటలోవచ్చినీచేతికాఫీతాగుతానుకానీనాకొక్క చిన్నవిషయంచెప్పగలవా?”

“చెప్పండిసారూఏంకావాలి?”

“ఇదికొద్దిగారహస్యంచుట్టుపక్కలవరూలేరుకదా?” అన్నాడుపాణి.

“ఎవరూలేరుబాబూచెప్పండి”

“ఒకవిషయంచెప్పు?

రాజేంద్ర గారుచనిపోయినరోజుఉదయంఎవరైనా వంటగదికివచ్చి ఏమైనాప్రత్యేకంగాకావాలనిఅడిగారా?”

“ఆరోజువచ్చినవాళ్ళందరికీకాఫీలూటీలూఅన్నినేనేచూసుకున్నానుకదండీ.

అందరూఅన్నినన్నే అడిగారు”

“కాఫీలూటీలూ కాదు. ఇంకేమైనాప్రత్యేకంగాఅడిగారా?”

బాగాగుర్తు తెచ్చుకునిచెప్పు? నరేంద్రవర్మగారుకానీ, సురేష్వర్మగారుకానీఇంకెవరైనాకానీ”

కొద్దిసేపుఆలోచించినతరువాతఅన్నాడునరసింహ “ఆగుర్తోచ్చిందండీ”

“ఏమిటిచెప్పు” ఉద్వేగంగాఅన్నాడుపాణి.

“బాబుగారుచనిపోగానేబంగళాలో అందరూ పిచ్చెక్కినట్టుపైకి, కిందకితిరిగుతున్నారండీ.

ఆహడావిడిలో దీవాణ్ణిగారువచ్చివంటసోడాకావాలనిఅడిగితీసుకెళ్లారు. కాఫీలూటీఫెన్లూకాకుండా ప్రత్యేకంగానేనుఇచ్చినదిఅదిఒకటే. ఎందుకలాఅడుగుతున్నారు?”

“ఏంలేదు. ఏదోచిన్నఅనుమానంవచ్చింది. సరే, నేనిలాఅడిగినట్టుఎవరికీచెప్పకు”

“అలాగేనండీ” అనిఫోన్పెట్టిసాడునరసింహ.

ఫోన్పెట్టిసి ఒక్కసారిగాగాడంగానిట్టూర్చిఅన్నాడుపాణి “సూసైడ్లోట్టి అల్లర్చేసినదిసురేష్వర్మో, నరేంద్రవర్మోకాదు- దీవాణ్ణి సర్వోత్తమరావు!! రాజేంద్రశవాన్ని మొదటపనిమనిషిలక్ష్మి చూసింది.

మంచంపక్కనేఉన్న సూసైడ్లోట్టి ఆమెచూసినా,

చదువురాకపోవడంవల్లచదవలేదు. ఆమెషాక్తినిక్రిందకిపరిగెట్టుకునివచ్చింది. వెంటనేపైకివెళ్ళినవ్యక్తిదీవాణ్ణిసర్వోత్తమరావు. అతడుసూసైడ్లోట్టదీవాడు. వజ్రాలగురించితెలిసింది.

సమయానికి సురేష్వర్మఇంట్లోలేడు.

నరేంద్రవర్మసూసైడ్లోట్టి ఇంకాచదవలేదు. అందుకేఅతడికిఐడియావచ్చింది. ఆ సూసైడ్లోట్టి దాచేస్తేవజ్రాలగురించిమరెవరికీతెలిసేఅవకాశంఉండదనుకున్నాడు. అయితే, నోట్పూర్తిగాదాచేస్తే అనుమానంవస్తుందని నోట్లోవజ్రాలగురించిఉన్న మేటర్ని చెరిపేయాలనుకున్నాడు. అంతకుముందుడాక్యుమెంట్లలోఎన్నోఅలాంటిఅల్టరేషన్స్ చేసినఅనుభవంఉన్నవ్యక్తిగా,

అప్పటికప్పుడుఇంకాఎరేజర్గాపనిచేసేవస్తువుఎమిదోరుకుతుందాఅనిఆలోచించి, బేకింగ్ సోడాని ఎన్నుకున్నాడు. బహుశాసురేష్వర్మగారిరైస్మిల్లువ్యవహారాలుచూసేదికూడాఅతడేఅయిఉంటాడు. అందుకే, అన్నివ్యవహారాలనీఆరైస్మిల్ నుంచేనడిపిస్తున్నాడు.

ఈవిషయంలోమాత్రంసురేష్వర్మ, నరేంద్రవర్మలుఅమాయకులు”

అతడుఆమాటలుపూర్తిచేసేసమయానికివాళ్ళకారుసీతారామారైస్మిల్లుముందరఉంది.

రైసు మిల్ గోడవుల్లోఉన్నసర్వోత్తమరావునీఅతడిమనుషులనీఅదుపులోకితీసుకునిబంగారులక్ష్మినివిడుదలచేసారుపోలీసులు.

రెండురోజులహింసవల్ల సామ్మసిల్లిపడిపోయిఉన్న బంగారులక్ష్మినిచికిత్సకోసం ఆసుపత్రికితరలించారు. అక్కడినుంచినేరుగా అందరూరాజమహాలికివెళ్ళారు.

వాళ్ళువెళ్ళేసరికిరాజేంద్రఅంత్యతిథికార్యక్రమంఅప్పుడేప్రారంభమౌతోంది.

రాష్ట్రంనలుమూలలనుంచి ప్రత్యేకంగాపిలిపించిన పురోహితులు చదువుతున్నవేదమంత్రాలఘోషతో రాజమహల్ ప్రతిధ్వనిస్తోంది.

ఒకపక్కగాకూర్చునిఉన్న నరేంద్రవర్మ,

సురేష్వర్మదగ్గరకివెళ్ళి“ఒకసారిమీరుపక్కకివస్తారా?”అన్నాడుపాణి.

పోలీసులతోసహావచ్చినపాణినిభయంగాచూసాడుసురేష్వర్మ. ఏభావమూలేకుండావాళ్ళతో పాటుపక్కగదిలోకినడిచాడునరేంద్రవర్మ.

పాణినరేంద్రవర్మతో“మీరునన్ను క్షమించాలి. నేనుమీతో అబద్ధంచెప్పాను.

నేనురాజేంద్ర స్నేహితుణ్ణి కాదు” అంటూ రెండు నెలల క్రితం రాజేంద్ర తనకిమెయిల్ ఇచ్చిన సంగతీ, ఇక్కడికి వచ్చిన దగ్గర నుంచీ తను చేసిన పరిశోధన అన్నీ చెప్పి అన్నాడు “సాక్ష్యాధారాలన్నీ పకడ్బందీగా ఉన్నాయి.

మర్యాదగా జరిగినదాంట్లో మీ పాత్ర ఏమిటో మీరు బప్పుకుంటే మంచిది. బప్పుకోకపోతే ఎలా బప్పించాలో నాకన్నా పోలీసులకి బాగా తెలుసు” అన్నాడు.

పాణిమాటలు వింటూ ఏడుస్తూ కుర్చీలో కూలబడ్డాడు నరేంద్రవర్మ “నా మనవడి చావుకి కారణం నేనే బాబూ...

బప్పుకుంటున్నాను. తక్కువకులానికి చెందిన రత్న మాలని చేసుకుంటే వంశానికి మచ్చ వస్తుందని పిచ్చిపట్టుదలతో మనవడ్ని బాధపెట్టి మొత్తానికి వంశాన్నే నాశనం చేసుకున్నాను.

నా పాపానికి నిష్క్రమింపలేదు. మీరైనా నాకు తగిన శిక్ష వేసి పుణ్యం కట్టుకోండి!” అన్నాడు ఏడుస్తూ.

“జరిగినదాంట్లో మాతాతగారితప్పేలేదు. ఆయన బాధని చూడలేక,

రత్న మాలకళ్యాణముండుకనిపిస్తూ ఉన్నంతవరకూ రాజేంద్ర బావగారు మరో పెళ్ళికి బప్పుకోరని, తాతగారికోరిక నెరవేరదనీ నేనే ప్లాన్ చేసి రత్న మాలని చంపించాను.

ఆశిక్ష ఏదో నాకే వేయండి. మొదటి నుంచీ పరువు ప్రతిష్టల మీదే తప్ప తప్ప ఆస్తి పాస్తుల మీద వ్యామోహం లేని మనుషులం మేము.

ఆవజ్రాలు ఎక్కడ ఉన్నాయి కనుక్కుని మా బావగారి ఆఖరికోరిక ప్రకారం వాటిని ఇక్కడి గ్రామాల

బాగుకోసం ఖర్చు చేయండి. ఈ సంస్థానానికి అదే మేము చెయ్యగలిగిన ఆఖరి సేవ,

అదే మా బావగారి ఆత్మకు శాంతి!” పశ్చాత్తాపపడుతున్నట్టుగా అన్నాడు సురేష్ వర్మ కూడా.

పాణి వాళ్ళిద్దరి వంకాజాలిగా చూశాడు.

అతడి మనసంతా చేదుగా అయిపోయింది. బయట నుంచీ వేదమంత్రాల ఘోష ఆగకుండా వినిపిస్తూనే ఉంది.

“రాజేంద్రగారు నాకు నిజంగా ఏవజ్రాలూ ఇవ్వలేదు. రత్న మాల చెబితే వినడమే తప్ప అసలు నేను రాజేంద్రని ఎప్పుడూ కలవలేదు, మాట్లాడలేదు.

ఆయనవజ్రాలని నాకిచ్చినట్టుగాఎలారాసారోనాకుఅర్థంకావడంలేదు.

ఒకవేళనిజంగావజ్రాలనిఆయన నాకిచ్చినట్లయితే, సర్వోత్తమరావుమనుషులుపెట్టినచిత్రహింస లకితట్టుకోలేకఅవిఎక్కడఉన్నాయోఎప్పుడోచెప్పేసిఉండేదాన్ని” డాక్టర్లుచేసినచికిత్సకి అప్పు డప్పుడే తేరుకున్న బంగారులక్ష్మిహాస్పిటల్వెబ్ డ్ మీదపడుకునిచెప్పింది.

పాణివాచీచూసుకున్నాడు. సమయం తొమ్మిదీనలభైబదుఅవుతోంది.

మరోపావుగంటలోనైనాతనుబయలుదేరకపోతే,

ఎంతవేగంగావెళ్ళినాతను ముంబై ప్లేట్కి అందుకోవడంఇంపాజిబుల్.

“అండమాన్లోకూడావాళ్ళిద్దరూనిధిగురించిమాట్లాడుకునేటప్పుడుఆసంభాషణలోతరచుగామీపే రుదొర్లేదనియోగేప్పేప్పేడు. బాగాగుర్తుతెచ్చుకునిచెప్పండి”

“మర్చిపోవడానికీదేమైనాచిన్నవిషయమా?

కోట్లవిలువచేసేనిధి. అలాంటివిషయాన్ని ఎలామర్చిపోగలను?”

పాణిఅసహనంగాగదిలోఅటూఇటూపచార్లు చేయసాగాడు.

ఇంద్రనీల, ప్రసాద్ఎంచెయ్యాలోతెలియనట్టుగావాళ్ళిద్దరివంకాచూస్తూ కూర్చున్నారు.

పాణిబాధనిచూడలేనట్టుగాఅతనిరసంలోకూడాబంగారులక్ష్మి కళ్ళుమూసుకునిదీర్ఘంగాఅలోచిం చడానికి ప్రయత్నించసాగింది. సమయంగడుస్తోంది... గదిలోఎవ్వరూమాట్లాడడంలేదు.

సడెన్గాఅందిబంగారులక్ష్మి “గుర్తొచ్చింది”

ఆమెమాటలకిఎవరిఅలోచనలోవాళ్ళూఉన్న ఆముగ్గురూఒక్కసారిగాలేచిఆమెమంచంచుట్టూ మూగారు. “ఏమిటి?”అన్నారుఆత్మతగా.

“రాజేంద్రగారునాకుఏమీఇవ్వలేదుకానీ, వాళ్ళుఅండమాన్వెళ్ళేముందరరత్నమాలమాఇంటికి వచ్చి ఒకకవరుఇచ్చింది. దాంట్లోవాళ్ళవెళ్ళిరోజుగుర్తుగాగుళ్ళో తీయించుకున్నఫోటోలూ, ఒకతాళంచెవిఉన్నాయి. ఆపేకెట్నాకిచ్చి విటినినీదగ్గరజాగ్రత్తగాదాచు.

వచ్చేకతీసుకుంటానుఅనిచెప్పింది”

“ఆతాళంచెవిఏమిటి?”

“ఆవిషయంనేనుఅడగలేదు.

దానికీఒకట్యాగ్ ఉంది. ఆట్యాగ్ మీదఒకలోగో ఉంది. నవకేతనోమరేదోకంపెనీపేరురాసిఉండి యువ

రీటుసెక్యూరిటీ అన్నలైన్లులో గోక్రిందచూసినట్టుగుర్తు. అదిబహుశావదైనాబ్యాంకుతాలూకులా కర్కీ అయిఉండచ్చు”

పాణిరిలిఫ్ఫానవ్వాడు“యెస్... నవకేతన్ అన్నది ఒకపైవేట్స్ పిపాజిట్లా కర్వజన్సి.

దానిబ్రాంచిలుదేశవ్యాప్తంగాఉన్నాయి, హైదరాబాద్లో కూడాఉంది.

బహుశాపాణిఆవజ్రాలనగలనిఅక్కడిలాకర్లోదాచి,

తాళంచెవినిరత్నమాలకిఇచ్చిఉంటాడు. రత్నమాల అండమాన్వెళ్ళేముందుఆతాళంచెవిని బంగారులక్ష్మీకిఇచ్చింది. అదేవిషయాన్ని పాణికి అండమాన్లో చెప్పింది.

చనిపోయేముందు ఆవిషయంగుర్తోచ్చి రాజేంద్రసూసైడ్లోట్లో ఆనిధి బంగారులక్ష్మీదగ్గరఉందనిరాసాడు. ఆమెనిగుర్తుపట్టడానికివీలుగా ఎక్సైజిపార్టుమెంట్లో పనిచేసేబంగారులక్ష్మీ అనిరాసాడు.

ఆమెగురించి అతడికి అంతకన్నా ఎక్కువవివరాలు తెలియవు. రత్నమాల అదిలాకర్కీ అనికానీ, ఆలాకర్లో కోట్లవిలువచేసేవజ్రాలనగలుఉన్నాయనికానీ బంగారులక్ష్మీకి చెప్పలేదన్న సంగతి రాజేంద్రకి తెలియదు”

ప్రసాద్ ఆనందంగా పాణినికొగిలించుకున్నాడు. ఇంద్రనీలసెలైన్వెట్టిఉన్న బంగారులక్ష్మీ చేతిమీద చెయ్యివేసి ప్రేమగా నిమిరింది.

హైదరాబాద్ రాజీన్ థాండ్లీ ఇంటర్నేషనల్ ఎయిర్పోర్ట్.

ముంబై వెళ్ళే ఫ్లైటు కొద్దిగా ఆలస్యం కావడంతో బోర్డింగ్ చాలా సమయమే దొరికింది. సెక్యూరిటీ చెక్కు గించుకుని రిలాక్స్ అయ్యాడు పాణి.

“అవునూ,

రాజేంద్ర గారిది ఆత్మహత్యే అయినప్పుడు మరికాళ్ళ మీదా చేతుల మీదా ఉన్న కత్తి గాట్లు ఎక్కడినుంచి వచ్చాయి?” అన్నాడు ప్రసాద్.

“అవి అతడు చేసుకున్నవే. నువ్వే అన్నావు కదా?”

మామూలు వ్యక్తులకి తెలియకపోయినా, అనుభవం ఉన్న పోలీసు అధికారులకి ఒక వ్యక్తి లేదా శవం మీద గాయాలని పరిశీలనగా చూస్తే అవి అతడు స్వయంగా చేసుకున్న గాయాలే కదా అని తెలుసుకోవచ్చు.

గాయాలాఅన్నది తెలుసుకోవడంవెద్దకష్టంకాదని? ఇంద్రనీలగారుబాగానేగెస్పేసారు. అవిఅతడు చేసుకున్నవే”అన్నాడుపాణిక్రీగంటుఇంద్రనీలవంకమాస్తూ.

అతడిపోగడ్డకిఇంద్రనీలసిగ్గుపడింది.

“నిద్రమాత్రలుమింగినవాడుమళ్ళికాళ్ళమీదాచేతులమీదాఎందుకుకోసుకున్నట్టు?”

“ఈప్రశ్నకిసమాధానం మనసున్నప్రేమికులకిమాత్రమేతెలుస్తుంది”అన్నాడు.

అతడిమాటలకి ప్రసాద్దోపాటూఇంద్రనీలకూడాఆసక్తిగాచూసిందిపాణివంక.

పాణిచిన్నగానిట్టూర్చిచెప్పాడు“రాజేంద్రరత్నమాలనిగాడుంగాప్రేమించాడు.

అంతఅస్థిఉన్న అతడిలోఆస్థినికాక, మనసునిచూసిప్రేమించిన ఒకఅద్భుతమైనవ్యక్తిరత్నమాల.

అటువంటిస్త్రీలుఅరుదుగాఉంటూఉంటారు.

అలాంటిస్త్రీతనవాళ్ళచేతిలోదారుణంగాచంపబడడం,

ఆఖరిదశలోఆమెశరీరం ఖండఖండాలుకోయబడితలోచోటాపాతివెట్టబడడంసున్నితమనస్కుడై

నరాజేంద్రజీర్ణించుకోలేకపోయిఉండచ్చు. కేవలంతననిప్రేమించిందన్న ఒక్కకారణంవల్లనేఅంతగో

ప్రవ్యక్తిఅలాంటిదుస్థితిపాలైందన్న అపరాధభావనతోరాజేంద్ర తననితానుహింసించుకుని,

ఆమెఅనుభవించినబాధనితానుకూడాఅనుభవించాలనుకునిఅఖరిక్షణంలోతనశరీరాన్నికత్తిలో

కోసుకునిఉండచ్చు”

అతడివిశ్లేషణకి మనసుకలిచివేసినట్టైకొద్దిసేపుఎవరూమాట్లాడలేదు.

“నాదిమరొకసందేహం. మొత్తంయాక్టివిటీఅంతాసురేష్వర్మరైస్మిల్లునుంచేజరుగుతోందనితెలిసి

నామీరు సూసైడ్తోట్టి ఆల్టర్నేసినిదిసురేష్వర్మాఅనిఅడిగితేకాదనిఅంతకచ్చితంగాఎలాచెప్పగ

లిగారు?” అడిగిందిఇంద్రనీల.

చిన్నగానవ్విఅన్నాడుపాణి “రాజేంద్రమరణించినరోజుసురేష్వర్మఇంట్లోలేడు.

అంతేకాకఒకవేళనిజంగావజ్రాలకోసం సురేష్వర్మ ఆపనిచేసినా లొందరపడిఅంతలోందరగావాటిని

బేరానికిపెట్టడు. ఎందుకంటే,

రాజేంద్రతరువాతమిగిలిన ఏకైకవారసుడిగాఆవజ్రాలుఎలాగైనాసురేష్వర్మకే చెందుతాయి.

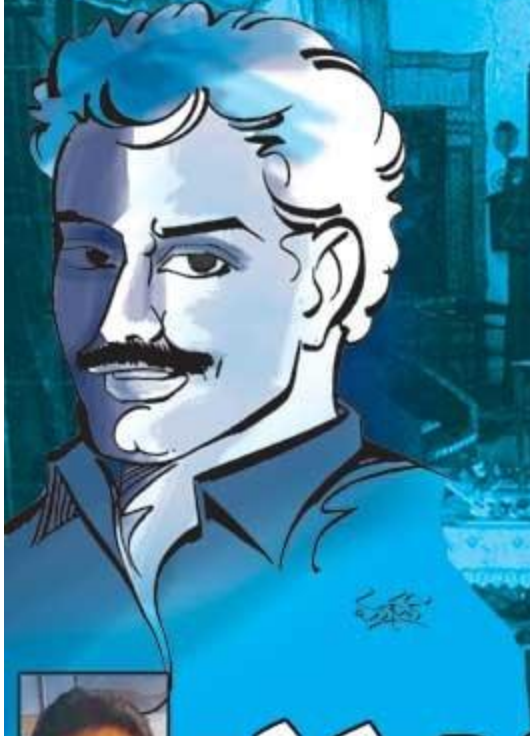
వాటినిఅమ్మడానికిఅంతలోందరపడాల్సినఅవసరంఅతడికిలేదు.

అందుకే ఆపని చేసినది బయటి వ్యక్తులే అయి ఉంటారని ముందునుంచీనే ను ఊహిస్తున్నాను. కాకపో
 తే వంటమనిషితో మాట్లాడాలన్న ఆలోచననాకు ఆలస్యంగా వచ్చింది”
 “ఏది ఏమైనా మీతో కలిసి పనిచేయడంనాకు చాలా మంచి అనుభవం” అంది ఇంద్రనీల.
 “థాంక్స్” అన్నాడు పాణి ‘నాక్కూడా’ అనడానికి కొద్దిగా మొహమాటపడ్డాడు.
 “ఇన్వెస్టిగేషన్లోనా అతిచోరవల్ల మీ భార్య భర్తల మధ్య విభేదాలు వచ్చాయి.
 అయాం వెరీ సారీ ఫర్ డిట్” ప్రసాద్ వినకుండా నెమ్మదిగా అంది ఇంద్రనీల పాణితో.
 పాణి మళ్ళీ నవ్వాడు “ఐ వెల్కమ్స్ టు యూ. పెరుగుట పెరుగుటకొరకే అన్నది మామూలు సామెత.
 కానీ రోమాన్సులో మాత్రం ఆ సామెత నిమార్చి విరుగుట పెరుగుటకొరకే అని చెప్పాలి. ఆమె అలక,
 నేను బ్రతికాలడం, ఆ తరువాత మా కలయిక మరింత రమ్యంగా ఉంటుంది”
 ఇంద్రనీల బుగ్గలు ఎర్రగా చేసుకుని నవ్వింది అతడి మాటలకి. అంతలోనే అతడి ఫ్లెటూకి బోర్డింగ్ అనౌ
 న్స్మెంట్ అయింది. వాళ్ళిద్దరికీ వీడ్కోలు చెప్పి వెళ్ళబోతూ ఇంద్రనీల కళ్ళలోకి చూసిన పాణితనకి తెలి
 సిన ఐరీడింగ్ విద్యవల్ల ఆ సమయంలో ఆమె ఏమనుకుంటోందో అర్థమై పాకయ్యాడు !

అతడు-ఆమె

ఒక రహస్యం

సీరియల్ 33వ భాగం

ఆకునూరి మురళీకృష్ణ

